

שֵׁעַר שְׁמֵעוֹן.

מבחר שירי המנות מוהר"ר

שְׁמֵעוֹן בְּכַרְךָ

זכרונו לברכה

אשר מתוך ספריו הנדפסים ומתוך כתבי ידו הנשארים אחריו

אסף ותקן והוציא לאור

בנו

בְּנֵי מִיִן זֶאֱבִי.

חלק שני:

העמקות שירים

אשר מקורם בלשון אשכנז והגר.

וויען שנת התרנ"ד.

אצל ח. ד. ליפפע.

בדפוס אברהם ן דוד אלקאלאי, פרעסבורג.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 862/III

שֵׁר שְׁמֵעוֹן.

חלק שני.

HEBRÄISCHE DICHTUNGEN

VON

SIMON BACHER.

AUS DEN GEDRUCKTEN SCHRIFTEN U. DEM HANDSCHRIFTLICHEN NACHLASSE DES VEREWIGTEN VERFASSERS AUSGEWÄHLT UND HERAUSGEGEBEN

VON SEINEM SOHNE

WILHELM BACHER.

II. THEIL.

UEBERSETZUNGEN

AUS DEM

DEUTSCHEN UND UNGARISCHEN.

WIEN, 1894.

IN COMMISSION BEI CH. D. LIPPE.

DRUCK VON ADOLF ALKALAY, PRESSBURG.

שֵׁעַר שְׁמֵעוֹן.

מבחר שירי המנוח מוהר"ר

שְׁמֵעוֹן בְּכַרְךָ

זכרונו לברכה

אשר מתוך ספריו הנדפסים ומתוך כתבי ידו הנשארים אחריו

אסף ותקן והוציא לאור

בנו

בני מין זאב.

חלק שני:

העמקות שירים

אשר מקורם בלשון אשכנז והגר.

וויצען שנת התרנ"ד.

אצל ח. ד. ליפפע.

בדפוס אברהם ז' דוד אלקאלאי, פרעסבורג.

תוכן החלק השני.

רַחֵל (1—26).

L. A. Frankl. Rachel. Ein biblisches Gedicht.

17	ד. ההולכים בגולה	3	א. קבורת רחל
21	ה. קול נחמה	7	ב. יוסף במדבר
		11	ג. המלכת שאיל

מֶלֶךְ אֲבִיוֹן (27—84).

L. A. Frankl. Tragische Könige: Salomo.

52	ט. קהלת	27	א. המרידה במלכות
57	י. משלים	33	ב. שולמית
59	יא. ספורים	37	ג. המנוסה
62	יב. המות	39	ד. החרש
64	יג. השמועה	41	ה. הצורף
66	יד. הקבורה	45	ו. הגן
72	מלכת שבא	47	ז. עושה הסלים
		49	ח. אשמדוי
85	Julius Mosen. Jerusalems Erstürmung. (L. A. Frankl, Libanon, S. 177).		כבוש ירושלים
97	L. A. Frankl. Juden und Zigeuner.		הנהגות והשחרים
101	Schiller. Die Glocke: Wohlthätig ist des Feuers Macht		התבצרה
105	G. A. Bürger. Das Lied vom braven Mann.		שיר איש החיל
110	G. A. Bürger. Der Schatzgräber.		האוצר

מְשִׁירֵי הַמְּשׁוֹרֵר **Rückert** (113--126).

113	Um Mitternacht	בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה
114	Aus der Jugendzeit	חָשַׁב לְמָקוֹם מוֹלָדְתוֹ
116	Vor den Thüren	לְפָנֵי הַדְּלָתוֹת
117	Hingegangen in den Wind	רָק לְרוּחַ
120	Und dann nicht mehr	וְאַחֲרָי בֵּן לֹא יוֹתֵר
122	Am Vesuv	שִׁיר הָרֹזְעָה עַל הַר וועוּוּף
125	Alles ist eitel	הַכֹּל הַכֹּל
126	Aus Weisheit der Brahmanen	מִשְׁלֵי הַבְּרָהֻמָּנִים

מְשִׁירֵי הַמְּשׁוֹרֵר **Heine** (127—128).

127	Wo wird einst des Wandermüden	אֵיפֹא
128	Ein Fichtenbaum steht einsam	שְׁנֵי הָעֲצִים

שִׁירִים קְטַנִּים (129—131).

129	Bodenstedt.	הַמְּשָׁלִים
—	Goethe.	הָעֵרֶב
130	Karl Mayer.	עַל גְּדוֹת הַנְּהָר
130	Das arme Herz	הַלֵּב הָאָרָם
131	Goethe.	נֶפֶשׁ אֹהֶבֶת
131	Goethe.	לְמָה זֶה חַיֵּשׁ
132	Erzherzogin Marie Valerie.	עַל מַעֲיַנֵי נְהָר רֵהֵיִן
	Der junge Rhein.	

מִשְׁלֵי סַעְדֵי הַפְּרָסִי (127—133).

Musticheddin Sadi's Aphorismen und Sinngedichte,

herausg. und übersetzt von **W. Bacher.**

	Lebensprogramm (S. 33)	א.
	Die Inschrift auf Salomo's Ringe (S. 15)	ב.
	Ungestilltes Sehnen (S. 67)	ג.
	Meide den Niedriggesinnten (S. 145)	ד.
	Ergebung in Gottes Willen (S. 49)	ה.
	Kind und Greis (S. 69)	ו.
	Jeder nach seiner Art (S. 68)	ז.
	Mitgefühl (S. 70)	ח.

	Der Bettler (S. 65)	ט.
	Gestörte Eintracht (S. 171)	י.
	Geradheit schützt vor dem Höllenfeuer (S. 11)	יא.
	An Bösen Gutes (S. 51)	יב.
	Bösen Gutes (S. 23)	יג.
	Physiognomik (S. 83)	יד.

הַנְּפֶשׁ (139—166).

שִׁיר מְשֻׁבֵּל עַל תְּעוּדַת הָאָדָם וְתַכְוִינַת רוּחוֹ וּמְקוּרוֹ.

L. Philippson. Das Ich. Ein Lehrgedicht.

141	חֶלֶק ראשון א--כ
156	חֶלֶק שְׁנֵי א--טו

זְמִירוֹת הָאָרֶץ (167—230).

אסופת שירים שונים הנכתבים בשפת הונגרית על ידי אדירי המלוצים אשר בארץ הגר (השירים הנסמנים בכוכב אינם נמצאים עוד בספר זמירות הארץ).

169	לְבַנֵי עַמִּי (ה' תרכ"ח)
170	Vörösmarty. Szózat. קוֹל קוֹרָא
172	Kölesey. Hymnus. תַּפְּלַת הָאָרֶץ שִׁיר מַעֲתוֹת הַמְצוּקָה אֲשֶׁר עֲבְרוּ
175	Petőfi. Honfidal. לְאָרֶץ מוֹלְדֹתִי
177	Petőfi. A magyarok Istene. בְּטַחוּ בּוֹ בְּכַל־עַתָּה עִם
178	Petőfi. Ha férfi vagy. אִם אִישׁ עָתָה הִיָּה אִישׁ
180	Eötvös. Búcsú. בְּהַפְרָדִי מֵאַרְצִי
183	Vörösmarty. Fóti dal. שִׁיר הַבְּצִיר
188	Petőfi. A nép. הַתַּפְּתַחוּ הַכְּבָלִים הַגִּיעַ הַתּוֹר
189	Petőfi. Pató Pál úr. חַמַּת־מַהֲמָה
191	Petőfi. A kutyák dala. *שִׁיר הַכְּלָבִים
192	Petőfi. A farkasok dala. *שִׁיר הָאֲבִים
193	Petőfi. Kinn a ménés. *בְּמַרְחָבֵי הַשְּׂפֵלָה
195	Petőfi. A virágnak. וְהִיא כְּפּוֹרַחַת
196	Petőfi. Szomjas ember tünődése. *הַצֵּמָא לִנְיָן מְבִית הַנְּתִיבוֹת
198	Petőfi. Reszket a bokor. *נִגּוֹעַ הָאֲטָד
199	Petőfi. Szerelem és pipadal. *הָאֲהָבָה וּמַסַּחַת הַקִּישׁוֹר
200	Petőfi. אוֹ פָּחִים. *צִנִּים אוֹ פָּחִים
200	Petőfi. וְחַרְנֶבֶר בְּבֵית הַיָּיִן. *מִשְׁעָם וְחַרְנֶבֶר בְּבֵית הַיָּיִן

201	Népdal. Sem eső nem esik לְרַעְתִּי
202	Gyulai. Virágnak mondanálak אֵי־קִבְּהָ
203	Gyulai. Hadnagy uram שֵׁר הַמַּאֲה וְנַעֲרָו*
204	Szász K. Fülemlile dal הַזֹּחֵן וְמִירוֹת בְּלִילָה*
205	Tóth Kálmán. כְּנִינוֹתֵי*
206	Arany. Vásárban עַל שׁוּקִים בְּעַת קָצִיר*
208	Eötvös. Végrendelet צְוֵאתִי*
209	Jókai. Látom a Szent Péter háza לֶחֶם סַתְרִים בְּבֵית הַסֶּפֶר*
211	Arany. Mátyás anyja אִם מִטְּיָאָשׁ*
214	Arany. A világ הַתְּבֵל
215	Vachot S. Esdeklés בְּאֶמְרֵךָ לִי רֵאשִׁינָה
216	Népdal. Piros a te kendőd הַשֵּׂאלָה
216	Bajza. A bojtár הַרוֹעֵה
219	Tóth Kálmán. Hogy ha titkolt לוֹ הַדְּמַעוֹת
219	Losonczy. Kérlek a szívemért קוֹל נְחֵמָה לְכִנִּי עִמִּי וְאַרְצִי*
221	Arany. A gyermek és a szivárvány הָעֵלֶם הַיּוֹקֵשֶׁת
228	Kisfaludy K. Szülőföldem הַבְּקָעָה
229	Bajza. Isten hozzád הַגּוֹלָה מֵאַרְצוֹ

ר ה ל

השיר הזה אשר העתקתי בימי נעורי בשנת ה'ת"ר
משירי המליין ל. א. פראנקל (טרם יצאו לאור העתקות
המליצים המפוארים ידידי נ"ע מו"ה מענדל בר"י
שטערן ומאיר הלוי לעטעריס ז"ל) נדפס בראשונה
במכתב העתי החבצלת לשנת תרל"ג ותרל"ד.

קְבוּרַת רָחֵל.

וַיֵּצֵב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל קְבוּרַתָּהּ
הַיּוֹם הַזֶּה הִיא מַצֵּבַת קְבוּרַת רָחֵל עַד הַיּוֹם
(בראשית ל"ה כ"ג.)

מִפְּדֹן עִם בֵּיתוֹ אֶל אֶרֶץ אַבְוֹתָיו
יַעֲקֹב גֹּסֵעַ וְתַנְחֵל לְאִטּוֹ
שְׁנֵיתָּ בָּא לַוְזָה לְמָקוֹם הַזֵּיוֹנוֹתָיו
וַיִּבְנֶה מִזְבֵּחַ לְאֵל הַיָּדָה אֹתוֹ.

וַיֵּצֵב שֵׁם מַצֵּבָה מִזְבַּחַת תּוֹדָה
לְאֵל אֲשֶׁר אוֹתוֹ יוֹם צָרָה עָנָה
מִעֲשׂוֹ הַצִּיל מִלְּבָן פְּדָה
נִסְכִּים לֹא יִסִּיד וְגַם יִקְטִיר לְבוֹנָה.

אֵל שְׁדֵי אֲנָכִי אֵל יַעֲזָרָךְ —
בְּמִרְאֵת חֲלִיל אֱלֹהִים לֹא קָרָא —
קָהַל גֹּזִים וּמַלְכִּים יִחְיֶי מִמֶּךָ
שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל לְבֵן אֵל תִּירָא.

מִחֲלוּמוֹ בְּהַקִּיצוֹ בְּעִירוֹ מִשְׁנָתוֹ
מִפְּחֻזָּה הַעֲלִיזוֹן נִפְשׁוֹ תְּרַדָּה
אֵךְ לֵב תִּתְמִים יִהְיֶה בְּאִמּוֹנָתוֹ;
שְׁדֵי עֲמָדֵי פֶחַד בְּלֵ אֲרַע.

וּבְרוּחַ בְּטָחוֹן אֲשֶׁר נִפְשׁוּ יִמְלֵא
יֵשָׁא עִם בֵּיתוֹ לְדָרוֹךְ פְּעָמָיו.
חִזְקָה אִישׁ תָּמִים אֱלֹהִים חֲסָדָיו יִגְלֶה
אֵךְ גַּם בְּיָגוֹן יִנְסֶה נַפְשׁוֹת תָּמִימָיו!

לְבוֹא אֶפְרָתָה בְּעוֹד רַק כְּבֶרֶת אֶרֶץ
בְּיָדָיו יִחְצוֹב יַעֲקֹב קֶבֶר בְּאֲדָמָה
בְּאֵבֶל בְּתֵאנִיָּה כִּי גִפְרִין בּוֹ פֶרֶץ
אֶת אִשְׁתּוֹ הָאֲהוּבָה יוֹרִיד שָׁמָּה.

רַחֵל מָתָה עָלָיו נִפְשָׁה נִפְתָּה
בְּחֻקְשׁוֹתָהּ בְּלִדְתָּהּ נִהַפְּכוּ צִירֶיהָ
מִפְתַּח תְּתַקְנֶה לְעַמְּק הַבְּכָא
בֶּן אוֹנִי יִלְדָה הִיָּה בְּעוֹכְרֶיהָ.

וּבְנִחְלֵי דְמַעוֹת אֲשֶׁר יִמְסוּ אֶת־פָּנָיו
יֵשִׁים עַל קֶבֶרָה עֲדוֹת מִזְכָּרָת
יִצִּיב צִיּוֹן קֶבֶר תִּגְדְּנָה אֲבָנָיו
כִּי הַדְרַת הַנְּשִׁים שָׁם נִקְבְּרָת.

מָתָה רַחֵל וְכַל־מְשׁוֹשׁ מָנּוּ גְלָה
קוֹדֵר שְׁחוֹחַ לְרַגְלָיו הַעֲדָרִים
יִפֶּע עִם בֵּיתוֹ מֵאֶפְרָת וּלְהַלְאָה
לְשָׁכוֹן בְּהַרְרִים לְלוֹן בְּמַדְבָּרִים.

עוֹד זֶה הַיּוֹם עוֹבְרֵי דָרוֹךְ שָׁמָּה
רוּחַ מְמָרוֹם יַעֲרָה עֲלֵיהֶם
עַל קִבְרוֹת רַחֵל בֵּין אֶפְרָת וְהַרְמָה
יִפְלוּ אַפְסִים יִכְרְעוּ בְרַפְיָהֶם.

רָחַל נְאֻלְמָה מִגְּשִׁיקַת הַמּוֹת
אוֹלָם מִשְׁדֵּי זֹאת לָהּ הָיְתָה
לְהוֹשִׁיעַ בְּנִיָּה כְּחֹמֶה נִצְּבֶת
תַּעֲלֶה מִקְבְּרָהּ לָהֶם לְעִזְרָתָה.

תִּצְרֶם וְגַם תִּשְׁמְרֶם מֵרוּם הַרְקִיעַ
צָרְתֶּם לָהּ צָר שְׁלוֹמֶם לָהּ שְׁלוֹם
תִּרְאֶה כְּאוֹר גְּתִיב אֲרָחֶם לְהַגִּיחַ
וְתַחלוֹף לְפָנֵיהֶם בְּהַקִּיץ וּבַחֲלוֹם.

עַל אֲבָרוֹת אֲהַבְתָּה רוּחָה מְרַחֶפֶת
פְּיוֹנָה עַל קִנְיָה סְבִיב לְרֹאשֵׁיהֶם
לְעִזּוֹר לְבָנֵיהָ מִקְבְּרָהּ שׁוֹאֶפֶת
תִּיעַצֶם תִּנְחַמֶם בְּמִצּוֹקוֹתֵיהֶם.

כִּי אֲהַבְתָּ הָאֵם אֲהַבְתָּ אִם הַבָּנִים
הִיא מְכַלֵּל כָּל-גֵּיִל מַעֲיֵן כָּל-פְּרָכּוֹת
הִיא מוֹתֶנֶת אֶל שְׂדֵי וְרֹאשׁ כָּל-הָעֵדָנִים
וְגַם תִּחַדָּה בְּפִשְׁנֹהּ בְּשִׁבְעַת שְׁמָחוֹת.

אֲהַבְתָּ אִם לְבָנָה לְעוֹלָם כָּל תִּשְׁחַח
גַּם שְׂאוֹל תִּכְלֶה עֵזָה הִיא מִמּוֹת
אִם תִּשְׁכַּח בְּעַפְרֹה וְשֵׁם תִּמְצָא גַחַת
אִךְ בְּנִיָּה בְּאֶרֶץ אֵינְנָה עִזְבָּת.

חֲבִלִי אֲהַבְתָּה לְעוֹלָם כָּל יִפְתָּחוּ
וְלֹא יִנְתְּקוּ לְנִצְחָה מוֹשְׁכוֹתֶיהָ
קִנְיִי יִפְעֶתָה מַעֲדוֹן יִשְׁלָחוּ
לְאַחֶזְ אֶת-לִבָּהּ אֶל לֵב בְּנִיָּה.

לְכֵן עַתָּה בְּחִיק אִמּוֹ יוֹגֵק יְגוּחַ
אוֹ אִישׁ אֶל לֵב אִם יִשְׁפּוֹף אֶת־שִׁיחוֹ
יַחַד עָלָיו רִיחוֹ נִכּוֹן בְּטוֹחַ
כִּי תִקַּל מֵעָלָיו תִּנְחַמוֹ תְּגִיחוֹ.

מֵאַהֲבַת הַרְעָה וְאַהֲבַת הַנָּשִׁים
אַהֲבַת הָאֵם בְּתַעֲצֻמוֹת נִפְלְאוֹהָ
מוֹרָא וְכִבּוּד שָׁם יַחַד נִפְגָּשִׁים
כְּעֵין בַּל יִשְׂרָשׁ אֶל לֵב גִּטְעָה.

חֲבִיזוֹן יְדֻמוֹתָהּ אַהֲבַת שְׂדֵי בְּמֵרוֹמִים
מֵהוּדוֹ יִפְעֶתָהּ תִּשְׁלַח קֶרְנֵים
מִקּוֹרָהּ מֵעֵדֶן מִמִּי גִחְלֵי קְדוּמִים
וְחִקְרָה גְבוּלָהּ עַד בְּלַתֵּי שָׁמַיִם.

אַהֲבַת אִם הוּא עוֹד לְאֹמְרֵי גְחוּמִיךָ
קֶרְבִּי יִחְמִיזוֹן כַּיָּם גִּסְעָרִים
עוֹד נִפְשֵׁי תִתְעַנֵּג מִקּוֹל גְּעִימִיךָ
כִּי כָל־מַעֲנֵנִי בַחֲזוּלָלִים שָׁרִים.

ב.
יוסף במדבר.

שלח לפניכם איש לעבד נמכר יוסף
לאסור שריו בנפשו וזקנו יחכם.
(תהלים ק"ה י"ז כ"ב).

בין ערמות חול מדבר וסלעי הציה
בארץ מלחה מקום סרפד וצאלים
ברגלים בצקות משרב וחם שאיה
נוסעה מצרימה ארוחת ישמעאלים.

פניהם שחרחרים קוצותם מלמלים
צניפיהם לבנים כתנת בד לבושם
בשיר ונגן הולכים אחרי הגמלים
נושאים צרי ולט ונכאות רכושם.

שועלים ואוחים עם תנים בתאניה
לקול פעמיהם מרכצם יחרודו
אחריהם היענים שוכני הציה
הגמלים יזועו והיש יעמודו.

הרוכבים יביטו עד אשר עברו
פרסותם בגלגל חלפו כרנע
ורק ענני אבק על דרכם גשארו
מערמות החול בו הילם נגע.

גער אדמוגי על גב הגמל
למה תאנק ותאנה בדומיה?
יפי מראה פניה בשושן אשר קמל
התאות לבך הלאה מהציה.

שם אהל אבי על ירקרק הקרים
אך לא בחררים וישדפות ישימון
בין אשדות הנחלים ירעי העדרים
וצלצול פעמונם בין אלון ורמון. —

שריקת העדרים למה זה נמשך
מי יכלכל עתה שיבת אביך
הרגזו אחיך כי כחש פחשת
ודבת רעתם הוצאת בפיה? —

מארץ העברים גנוב גנבתי
חכל על זרעי על גוי שקבט
לזאת קנאו כי אחי יען גאהבתי
ולאנשי נכר מכרוני לעבד. —

ואיפוא היתה אמה נער אדמוני
האם לא שמרו אותך בבות עיניה?
אהבת אם תעז גם על חמת צפעוני
ולבה גם בשנה ער על פניה? —

אמי האהובה הוי אותי עזבה!
עיני הנער מבכי המרמרו
בעודני עלם הרפה שקבה
ותחת הגבעה אותה קברו.

הוי אמי איך למה עזבתני?
מפני הלכת יתום נשארתי
נחם פניך גא מהר הראיני
הצילי יחידך לעבד נמפרתי. —

כְּמוֹ רוּחַ נוֹשֵׁב עַל קִנֵּי הַבְּנוֹר
קוֹל נָעַם יִרְחַף הַרְיֵשִׁית וְדַמְמָה
רוּחַ צַח וְטָהוֹר קוֹל כְּשִׁטְמָה הַצְּנוּר
מִסְתַּר מִדְּרָגָה תְּעוֹפֵף שָׁמָּה.

הַזֹּאת אֶרֶץ תְּלֵאוּבוֹת עִם שָׂרְשֵׁי רִתְמִים
אוֹ נְאוֹת כְּרָמָל מְמַגֵּד מִבוֹרְכִים?
כְּמוֹ בְּעֵמֶק הַשְּׂרוּן יִזְלוּ הַבְּשָׂמִים
וְרִיחַ גִּיחוֹחַ בְּעֵרוּגוֹת פְּרָחִים!

כְּמוֹ כְּנָפֵי הַיּוֹנָה בְּצִלְמוֹן יִשְׁלִיגוּ
חַיֵּשׁ תִּחְלוֹף רוּחַ לְעֵינַי הַנֶּעֱרַר
מִרְפֵּא בְּכַנְפֶיהָ פָּגְיוֹ יִבְלִיגוּ
לְבוֹ גִיל מְלֵא שִׂכַח כָּל-צַעַר.

הַשְּׂקֵט וּבְטָחוֹן לְקִרְבוֹ נִמְסְכוּ
עֲצָמָיו תִּפְרַחְנָה עֲנַג יִמְלֵאֵהוּ
גִּהְרֵי נְחָלֵי שְׂשׂוֹן לְנַפְשׁוֹ שְׁלַחוּ
רוּחוֹ תִתְרוֹמֵם תִּקְנֶה תִאֲמִצְהוּ.

הֲאֵת זֹאת אִם אֲהַבֶּת הָעֲלִית מִקְבַּר
לְהוֹשִׁיעַ יְחִידָה וְאוֹתוֹ לְגַחֵם
הָאֵם עַל רַעְתּוֹ הַחֲזִיקָה חֵיל וְשִׁבְר
הֲלֵא תוֹכְלֵי הַתְּאֵפֶק עָלָיו לְרַחֵם.

אֲשֶׁרֶיךָ בֶּן אֲהוּב אֲשֶׁרֶיךָ יוֹסֵף
יִקְרֵי לְאִמְךָ עוֹד הַיּוֹם הַנֶּךְ
מֵאֲנָשֵׁי הַנֶּכֶר לִירְאָה אֵל תִּסָּף
אִמְךָ תִלְוֶךָ רוּחָהּ תִצְרַךְ!

היא תעמוד לימינו תהיה לו לעזר
לוית הנה במצרים תגונגהו
על ראש עבד נקלה תתן הנזר
רוחה הנדיבה בכל-עת תסמכהו.

אל אשת הזמה און לא נטה
אמו שמרתהו בגקיון וטהר
רנליו לא מעדו לאלהיו לא חטא
ואמו תלוננו אל בית הסדר.

רוחה הנביע בו נחש ינחש
לנלות סתומות באהבתה תורנו
היא פתרון החלומות אל אוננו תלחש
וכן על כפא מלכים תושיבנו.

לא יכול התאפק אל אחיו ובכה
על צוארי בנימין בעמדו לפניו
כי ריח רחל אמו על פניו נחה
שחקה הציצה מחרפי עיניו.

ימי חלדו בארץ באשר הקיפו
ימדת חיתו לקצה הגיעה
מלאכי המות החרמש הניפו
לקחת את-נפשו בדי ארגיעה.

בניו אחיו ואשתו במעגלה סביב
למפתו עמדו דמעות עלי לחי
פתאום ריח טהור ברוח האביב
לבם ירגיע חלדו מבכי.

כְּמוֹ כְּנָפֵי הַיּוֹנָה בְּצִלְמוֹן יִשְׁלִיגוּ
כְּמוֹ רוּחַ גֹּשֶׁב עַל קִי הַבְּנוֹר
צָלְלוּ שְׁפֹתוֹתֵם פְּנֵיהֶם יִבְלִיגוּ
מֵעֵדֶן בָּא נַחֵם לְקַרְבָּם בְּצַנּוֹר.

הַתְּשׁוּבֵי עֵמָּה אִם אֶהְבֵּת לְקַבֵּר
לְתוֹר שֵׁם מְנוּחָה אֵל בֶּן יִקְרֶךְ
הַמְצָאֵת פֶּבֶר מְרוּנֹעַ? הוּא יִגְזֹן וְשִׁבֵר
צֶרֶת בְּגֶךְ שְׁנֵית הַעֲזָרָךְ וְתַעֲרֶךְ!

הַמְּלַכֵּת שְׂאוּל.

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל שְׂמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹל הָעַם
לְכָל אֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ כִּי לֹא אוֹתֶךָ
מֵאֲסוּ כִּי אוֹתִי מֵאֲסוּ מִמְּלוֹךְ עֲלֵיהֶם.
(ש"א ה' ז')

אֶרֶץ הַפְּרָמֵל שֵׁם תְּאֲנִים יִפְרָחוּ
אֲהִים יִפְרִיאוּ כְּרִים יִרְעֶשׂוּ
שְׂרִיקַת אֵלֶפֶי עֲדָרִים תִּמְלֵא הָאָחוּ
וּמְעֵטָה גִיל הַגְּבָעוֹת יִלְבְּשׁוּ.

אֲרִזֵּי הַלְּבָנוֹן רֵאשִׁיהֶם יִרִימוּ
גְּשָׁרִים יִאֲבִירוּ מִבֵּין עֲגָפֵיהֶם
עַל שְׁנֵי סְלָעִים קִנְיָהֶם יִשִּׂימוּ
וּלְגִבְהֵי עֲגָנִים יִפְרְשׁוּ בְּנִפְיָהֶם.

מאהל חפתו יצא השמש
שלח קרנותיו על פני הארץ
קניו ירנינו גם נמר גם רמש
קרני הראמים וביצי שרץ.

ועל דרך אפרת היורד בית לחם
יצעד גבר בין שבלי הקמה
איש גבוה קומה פגעק גבוה שקם
בא מהראה ביתו בהרמה.

הלא אלפי הדל בכל-שבטי ישראל
ואנכי הצעיר בכל-בית אבי
האקצוף או אשחק האם בי רק התעולל
במשוח אותי למלך הנביא?

פך שמן משחתו יצק על ראשי
על מצחי שם ידו ואותי נשק
הזאת אאמין כי אלהים בחר רק אותי
ורק בי מפל-אלפי ישראל חשק?

אתונות אבי האובדות לבקש יצאתי
שטתי בארץ מפלך אל פלך
האתונות עוד אובדות ונזר מצאתי
הראה ברמה משחני למלך.

האם רק חלמתי היתעני דמיוני
האנכי אתמוך שבט בייעקב
איש גבוה ונגלה חדל אישים פמוני
התל בי הנביא ועקב עקוב.

רק חלום חלמתי דמיוני התעוני
אך גם אותות לי נתן הראה
על גבול בגימין שני אנשים ימצאוני
ויאמרו: בן-קיש איפוא אתה תעה?

אלה האתונות אשר יצאת לבקש
זה תמול שלשום פבר גמצאו לאביך
נטש דברי האתונות אביך קיש
ומה אעשה לבני ידאג עליך.

היבואו האותות היקרני דבריו?
מתקנה ומגור קרבי נסערים
אך באמנה עת לגבול בגימין קרב
והנה שני אנשים יקראו הדברים:

אלה האתונות אשר יצאת לבקש
זה תמול שלשום פבר גמצאו לאביך
נטש דברי האתונות אביך קיש
ומה אעשה לבני ידאג עליך.

נפוג לב שאול וברוחו ישתומם
אשוריו ימהר ינום פאיש גרדף
אין מענה לשפתיו חיש ירוץ דימם
ויחרד ברצו מקול עלה גרף.

כאלו קשת גחושא פלחה כליותיו
נחתו אל קרבו חצי אמריהם
היקרוני דבריו פבוא אלה אותותיו
או משאות שוא יבואו אחריהם?

מִצְלָצַח וּלְהִלָּאָה חַיֵּשׁ יַחְלוּף וַיַּעֲבֹר
נִבְכִי רוּחוֹ כְּמִצּוּלָה נְגַרְשִׁים
אֶךְ כְּמִטְחֵי קִשְׁת מְאִילוֹן תְּבוּר
לְקִרְאָתוֹ יְבוֹאוּ שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים.

בְּרַגְשׁ אֶל הָאֱלֹהִים מוֹל בֵּית אֵל עוֹלִים
נְדָיִים לָחֵם וַיִּזֶן נוֹשָׂאִים עַל שְׂכָם
חַיֵּשׁ אֱלֹיו נְגַרְשִׁים לְשִׁלּוּמוֹ שׁוֹאֲלִים
וַיִּתְּנוּ אֶל יָדוֹ שְׁתֵּי כִפְרוֹת לָחֵם. —

הֵאֵם אֲמַמִּזֵּן אֵל אֲזַנִּי וְאֵל מִרְאָה עֵינֵי?
לְפִי יִפְעַמְנִי יִסְעֶרוּן רַעִיוֹנִי
כִּן נִבְאָה הִרְאָה זֶה הָאוֹת הַשְּׂנִי
לוֹ אֶהְיֶה בְּבֵיתִי עִם עֲדָרֵי צֹאנִי!

הוּי לְמִוּה זֶה אֲעִזּוֹב מִשְׁכְּנֹת הַמְּנוּחָה
לְלַחֹם מִלְחָמוֹת וְלִצְאֹת בְּצִבָּא
מַה לְאִישׁ כְּמוֹנֵי כֶּסֶף וְשִׁבְט מְלוֹכָה?
טוֹב לִי כִי אָנוּם אֶכְרַח וְאֶחְבֹּא.

אֶךְ מַה זֶה הַקּוֹל בְּתֵאוּם יִשְׁתַּרְעֶ?
לְהַקֵּת אַנְיָשִׁים בְּסֶף יְבוֹאוּ
קוֹל גְּעִים זְמִירְתָם כְּקוֹל מַעֲיָן נוֹבַע
בְּרַגְשׁ יִתְהַלְכוּ בְּלֹאט יְנוּעוּ.

חֶבֶל נְבִיאִים חַגוּרִים אִפְסוּד וּמַעֲוִלִים
בָּאִים מִחֶבְמָה מְנַגְּגִים וְשָׁרִים
לְפַגְיָהֶם נָבֵל תּוֹף וְכַנּוּר וְחִלְלִים
וְעִזּוּזֵי שְׂדֵי מִשְׁבָּחִים וּמְפָאָרִים.

וְתִנְהַלְוּ לְאַטָּם מֵאַחֲרֵי הַבְּמָה
וַיִּשִׁירוּ לְאֵל בְּתוֹךְ הַמִּקְהָלָה
הוֹלְכִים לְתַנּוֹת עַל קְבוּרַת רַחֵל בְּרָמָה
עַל דֶּרֶךְ אַפְרַת פַּחַת הָאֵלֶּה.

לְכֹן־קִישׁ מָה הָיָה כִּי יִלְךְ אַחֲרֵיהֶם
וְגַם יִתְנַבֵּא הַגַּם שְׂאוֹל בְּנֵי־אִים ?
תִּנְשָׁמַת וְעִזְנֶיהָ הֵיטְחִיבְרוּ שְׂגִיחֶם
וְשָׁפַן וְעֵבֶר עִם אֲרִיזוֹת וּלְבִי־אִים ?

רְאוּ מִה־זֶּה לְכֹן־קִישׁ פִּתְאוֹם נִהְפֶּה לְבָבוֹ
רוּחַ בָּא עָלָיו הָיָה לְאִישׁ אַחֵר
רְאוּ שֵׁם עוֹלָה לְמוֹלוֹ וְלִקְרֹאתוֹ תְּבוּאָה
תִּחְלוֹף עַל פְּגִיו גִּשְׁקָפָה כְּמוֹ שַׁחַר.

כְּמִרְאָה הַקִּשְׁתַּת מִבֵּין מִפְּלִשֵׁי עֵבִים
כְּלִבְנֵת יֶרֶחַ הוֹלֵךְ בִּיקְרוֹ
כְּנִגְהַ בְּרַק תְּחִזִּיזִים רְצִים וְגַם שְׂבִים
כְּצַל צֶה עָלָיו אֲוֵרוֹת יְצִיץ פִּהֲדָרוֹ.

מִקְבוּרַת רַחֵל תִּמּוּנָה מִתְאַפְּכַת
כְּתִמְרָה מִקְטָרַת צְרִי מוֹר וּלְבוּנָה
תָּרִים עַל רֹאשׁ שְׂאוֹל יָד מִבְּרַכַּת
כְּאֲשֶׁר יִשְׁלִיגוּ בְּנֵי חַיִּינָה.

רַחֵב לֵב שְׂאוֹל הִחְלִצוּ כְּל־עֲצָמוֹתָיו
אֲמִין יִאֲלָצְהוּ גְבוּרָה תִּלְבִּישׁוּ
שָׁמֶן מוֹר עוֹבֵר נוֹטֵף מִקְנָצוֹתָיו
כִּי מִשְׁחַת קֹדֶשׁ הוֹצֵקָה עַל רֹאשׁוֹ.

נִפְשׁוּ עַז תְּדַרְדֹּךְ גַּם מִרֶךְ מִמֶּנּוּ
עוֹרְקוּ וְעֲצָמָיו גְּבוּרֹת נִמְלְאוּ
לְלַחֹם עִם רִבּוֹת רֵיחַ אֵל תִּפְעַעְמֶנּוּ
לְהוֹשִׁיעַ עַמּוֹ קִרְבּוֹ יִכְמְדוּ. —

רַחֵל אִם אֲהַבְתְּ הַנְּטָשֶׁת צֵל מְנוּחָה
לְשִׁית עַל גֶּצֶר בֶּן-אוֹנֶךְ עֲטָרַת
הָאֵם עֲלִיתְ מִקְבֵּר לְמִשְׁכּוֹ לְמַלּוּכָה
וְלִתְמוּךְ יָדָיו בְּזֹרַע עוֹזָרָת ?

עִם הַכֵּל הַנְּבִיאִים יֵלֶךְ בְּרִנָּה
אֵל קְבוּרַת רַחֵל תַּחַת הָאֵלֶּה
עַל רֹאשׁ רֵעָה נִקְלָה עֲטָרַת נִתְנָה
וְאֲהַבְתְּ אִם יִתְנֶנּוּ בְּתוֹךְ הַמְּקַהֲלָה.

כִּי עַל שְׁלוֹם בְּנֵיהָ תַעֲרִיר עוֹד עִמָּה
וּבְעֵינַי שׁוֹמְרַת צַעֲדוֹתֶם תִּלְוֶה
שׁוֹחַר יוֹם בְּהִיר מִיִּרְפְּתֵי שְׂאוּל מִטָּה
לְשִׁבְטֵי בְנֵיהָ בְּאֲהַבְתָּהּ תִּחְיֶה.

אִם אֲהַבְתְּ שׁוֹבֵי עִמָּה לְקַבֵּר
כִּי מִצָּא מְנוּחָה גַּם בֶּן-יִקְרָךְ
הֲלֹא תִמְצָאֵי מְרֻנָּע ? הוּא יִגְזֹן וְשִׁבֵּר
צָרַת בְּנֵי אוֹנֶךְ תַעֲוִרְרֶךְ וְתַעֲרֶךְ!

ד. ההולכים בגולה.

קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים
רחל מבכה על בניה מאנה להנחם
(ירמיה ל"א ט"ו).

בְּקֻצֹת הָרִי יְהוּדָה בְּלִמּוּד תַּעֲמֹדְנָה
עַל פְּסוּגוֹתָן עֲלֻמָּה תִכְסֵּן עֲרַפֵּל
הַשִּׁפְתַּי עָבִי עֲנֻנִים לְמַעַטָּה תִּאֲפֹדְנָה
בְּאֵלֶם קוֹל הַד בְּהַר וּבַשָּׂפֵל.

בְּתֵי הַקֹּדֶשׁ נִשְׁמוּ שְׂדָדוֹ
לְעֵפֶר הִגִּיעוּ בְּאֵשׁ הַצָּתוֹ
עֲזוּבוֹת הָעָרִים יוֹשְׁבֵיהֶן גְּדָדוֹ
שְׁעָרֵיהֶן שְׂמָמִים לְאָרֶץ הַקָּתוֹ.

הוּי שׂוֹאָה וְאֵימָה עַל פְּנֵי כָל-חֶבְרֹן
הַמְּסֻלוֹת צוֹמְחוֹת שְׂמִיר וְשִׁית
חֲדָלוּ הָאֲרָחוֹת אֵין יוֹגֵב וְאֵין אֶפֶר
נִחְפָּז לְתֵל חֲרָבוֹת מִפְתֵּן כָּל-בַּיִת.

הוּי כִּפֶּר הַיְרֵדֵן נִשְׁמוּ בְּאוֹתָיו
עֲמֻק הַשְּׂרֹזִן תַּחֲוֹ וְשִׂמְמָה
תִּנְיִים יִלְיָלוּ עַל תִּלְמֵי שְׂדֵמוֹתָיו
וּנְאֻקַת חֲלָלִים עַל שְׂדוֹת הַמְּלֻחָמָה.

נִכְנַע עִם הַיְהוּדִים תַּחַת אוֹיְבֵיהֶם
יִשְׂאוּ עַל שִׂכְמָם עוֹל מְלֹךְ בְּכָל
לְשָׁבִי יִלְכוּ לְגוֹלָה לְפָנַי שׁוֹבֵיהֶם
אֲסוּרִים פְּעֻבָּדִים וְעַל צוֹאֵר כָּבֵל.

שֵׁם יַחַדוֹ בְּקַעַה שׁוֹאֲפִים לְמַנְיָהּ
רְגֵלָם בְּצַקָּה מַעֲמָל וְתַמְהוֹן
יִקְיִפוּם הַשׁוֹמְרִים בְּחֵץ וְקִשְׁתֵּי דְרוּבָה
וּלְשׁוֹנָם תִּדְבֹּק לְחֶפֶם בְּצַמְאוֹן.

עֵינַיִם יִגְעִים שׁוֹכְבִים סָבִיב בְּמַעֲגָלָה
נִכְפּוּ בַמַּחְנֶה נְחָלֵי הַמְדוּרוֹת
בְּלֶבָם יִגֹּן עַל הַכְּבוֹד כִּי גָלָה
עֲפַעְפֵי עֵינָם קִדְמוֹ אֲשֶׁמוּרוֹת.

אֲנָשִׁים וְנָשִׁים בְּחִיקָם עוֹלָלִים וַיִּלְדִים
יִישְׁנוּ בְּתַרְדֵּמָה יִגֹּנָם שְׂכָחוּ
פֶתְאוֹם עַל רֵאשִׁים יִשְׁמַע קוֹל צְעָדִים
כִּי־וַיִּזְנֶה מִרְחֶפֶת עַל יִרְקַרְק אָחוּ.

רוּחַ צֶל צַח וְטָהוֹר יִכְלִיג הַלְּבָבוֹת
יִנְוְעוּ הַזֵּיתִים בְּעָלֵי בְּכֹאִים
פֶתְאוֹם יַעֲזוּרֵם מִשְׁנָתָם הַרְבָּבוֹת
רַחֵף עֲלֵיהֶן חַיִּיזוֹן לִילָה נְעִים.

גָּסוּ הַעֲנָנִים מְרוֹם הַרְקִיעַ
בְּעֶדֶר מִתְדַבְּרִים אֵין עוֹד עֲלֻטָה
מִרְאָה אֹרֶךְ יִקְרוֹת זֵיו קָנְיוֹ הוֹפִיעַ
וְעַל רֵאשֵׁי הַיְשָׁנִים שׁוֹלְיוֹ נָטָה.

וְקוֹל בְּכִיָּה יִשְׁמַע פֶּתְאוֹם מִמְרוֹמִים
רֵאשֵׁי הַהָרִים יִרְעִשׁוּ בְּחִלְחָלָה
כָּל-עַנְפֵי הָעֲצִים כְּתַאֲגִיָּה הוֹמִים
קוֹל נְהִי וְתַמְרוֹרִים צְעָקָה וַיִּלְלָה.

קול אם אהבת מבכה על בניה
קול רחל נשמע מאנה להנחם
כטל חרמון תזלגה דמעות עיניה
כגלות בניה דרך בית לחם.

לשבי לפני אויב ילכו ואיננו
אין עוזר מפלט מציל מושיע
כאין אין בן-אונה מנום אבד מנו
נפל ליד אויב עליו יריע.

שם פתאום קול אחר ישמע ברמה
נושב כקול מבישר מנְקִיקי הרים
כקול שדי מדבר מתוך הדממה
הישגים בעורם ישמעו הדברים:

מנעי אם אהבת קולך מבכי
נטפי דמעתך אל עוד יזוכו
יש תקנה לאחריהך קץ יש גְדָחִי
בני בן-אונה לגבולם ישוכו.

מארץ אויבם ישוכו ביום מחר
שחוק ימלא פיהם תרועה שפתותם
בטחי אם אהבת יש לעמלך שָׁכַר
ישאו בניך ברנה אלמותם.

חדלו הקולות ועל עיני הגולים
חיש רוח חרישית מפיל מרדמה
אל מפלשי השחקים העננים עולים
ודממה תשור על פני השדמה.

עֲנֵפֵי הַיָּתִים עֲצֵי בְרוּשִׁים וּבְכָאִים
יִשׁוּבוּ לְנוּעַ בְּרַחֲשֵׁת דְמָמָה
וּבְרֵדַת הַטַּל עַל רְאִשֵׁי הַדְּשָׁאִים
רוּחַ מֵעֵדֶן תִּחְיֶה כָּל־נִשְׁמָה.

נָצְהָ יַעֲלוּ הַפְּרָחִים בְּבִקְעַת רָמָה
וְהַהָרִים סָבִיב בְּזִיּוּם יִצְהִירוּ
וַיִּטְיִפוּ טַל חַיִּים וַיִּצְרֵי נְחֻמָּה
אֵל לֵב הַגּוֹלִים אֲבָלָם יִסִּירוּ.

וַעֲמְדוּ עַל רִגְלֵיהֶם שְׂמַחֵי לֵב יַחַד
עֲקוֹת נַפְשָׁם כִּדְוֹנָג גַּמְסוּ
יִשְׁכְּחוּ מְרֵי יְגוֹנָם וְכָל־דְּאָגָה וְפָחַד
מִקּוֹל נְחוּמִים אֲשֶׁר שְׁמְעוּ גָסוּ.

כִּי אֵל לֵב כָּל־נַחַם אֵל מְמֻרָמִים
אֲחֻבַת אִם תִּפְרוֹשׁ עֲלֵיהֶם כְּנִפְיָהּ
תִּסְדֵּךְ בְּאַבְרָתָהּ בְּגִיָּה תִּיתַוְמִים
תִּרְעִיף צְרִי תִקְוָה בְּטַל דְּמַעוֹתֶיהָ.

כִּי חֲלוּם מִהֲקִיץ כָּל־עֲמַל יִשְׁכְּחוּ
וְלִנְוִלָּה יִלְכוּ כִּי אֲמִין וְתוֹחֶלֶת
עוֹד יִשׁוּבוּ לְאַרְצָם בְּטוֹחַ יִבְטְחוּ
כִּי לֹא תִשְׁקַר אֲמַרַת אִם חוֹמְלָת.

ה.

קול נחמה.

בנקיקי הצורים קן תמצא היונה
השועל מערתו בסעיפי ההרים
כל אדם ימצא בית למעונה
וליהודה מוכנים עלי תבל — קברים.
(משירי המליץ האנגלי Byron).

את־הפל יוכל האדם לשכוח
פל־אהוביו יחד פל־פתי נבאותיו
אך גולה מעמו לא ימצא מנוח
אך נודד מארצו מארץ אבותיו.

נגרש מאלה לא ימצא מרגוע
גם לא ימצא לעולם לגפשו הרוחה
רק דמם ושומם פתבל ינוע
גר בארץ נכריה תמיד גפשו שחה.

הוי ארץ פגען אבות אבותי בך גרו
שם גביאי הקדש חכמי הרזים
גהרי נחלי עדן סביב גהרו
ועל ראשי ההרים שגאו הארזים.

ארץ הזמירות על פנור ונגל
בך תהלות שדי הנעימו השרים
עמך הוי נגרש לקל־קצוי התבל
ולא ישב עוד שאגן תחת צל תמרים.

סָעְרוּ לְפָנֹת תֵּבֵל בְּעֲלִים בְּשִׁלְכֹת
לְכָל-מִדְבָּר וְצִיָּה עַד קְצוֵי הָאָרֶץ
עַל גְּדוֹת כָּל-הַיָּמִים רַגְלָם דּוֹרְכֹת
כְּפֹפֵי רֹאשׁ כְּגָרִים מִמַּכּוֹת הַפָּרִץ.

יָנוּד וַיִּנּוּעַ תַּחַת הָרָקִיעַ
יְהוּדָה כְּבֶן-אוֹנִי בְּאִמּוֹנַת נַפְשָׁהּ
כִּי יָבֹוא גּוֹאֵל מְשִׁיחַ מוֹשִׁיעַ
אֲשֶׁר לְאָרֶץ אֲבוֹתָיו מִסְבִּיב יִקְבְּצֶהוּ.

גַּם עֲצָמוֹת הַמֵּתִים שׁוֹכְנִים בְּקִבְרִים
בְּמִחְלוֹת הָאֲדָמָה אִזּוּ יִתְגַּלְּלוּ
תַּחַת קִרְקַע הַיָּם וְשָׂרְשֵׁי הַהָרִים
אִזּוּ מִכָּל-הָאָרְצוֹת שֵׁם יִקְהֹלוּ.

וּבָעֵת אֵל אֲדָמַת הַקֹּדֶשׁ יִגִּיעוּ
בְּרִיחֵי הַקִּבְרִים יִגְדְּעוּ מִתַּחַת
הַנְּשָׁמוֹת רַגְנוֹת וּזְמִירוֹת יִשְׁמִיעוּ
וְהַגְּוִיֹּת תַּעֲזֹרְנָה תִקְוִינָה כְּאֶחָת.

כִּן תִּמְיֹד נִקְוָה בְּתוֹחֶלֶת מְמִשְׁכָּה
כְּבָר חֶלְפוֹ הַשָּׁנִים לְמֵאוֹת לְאֱלֹפִים
וְאִם הִטְבְּעוּ רַגְלֵינוּ בְּמַצְלַת הַבְּבֹא
עוֹד נִזְחִיל וּנִקְוָה מִכֵּים מְרַדְּפִים.

עַמֵּי עַמֵּי הָאֲרִיכָה הַשְׂרָשֶׁרֶת
אֲשֶׁר בְּעַד חִלּוּנֶיהָ כְּתִקְוָה הוֹרְדֹת
עוֹל הָעַמִּים יַעֲיֹק שִׁכְמָהּ בְּעַפְרָת
בְּקִלְסָה יִבְזוּד כְּמַעַט נִשְׁמֹדֶת.

עמי עמי הלא אמרתִי נגזרתִי
כמו בימי עלותִךָ מארֶץ מצְרַיִם
לֵךְ אֱלֹהִים חֲדָשִׁים בְּלִי הִבִּין בְּחַרְתָּ
סָבִיב לְעֵגֶל זָהָב תִּרְקַד בְּמַחְנֵי.

גַּם בְּלִיל הַתְּקֵדֶשׁ הִפְסַח בְּכַל־שָׁנָה
בְּעֵת יָשְׁבוּ עַל שִׁלְחַן אֲבוֹת עִם בָּנִים
לְבוֹא נֶאֱלָם יָקוּוּ וּבִגְנֹפֶשׁ נֶאֱמָנָה
בְּכַל־בַּיִת יִכְיֵנוּ לוֹ כּוֹס יַיִן עֲדָנִים.

בְּכַל־בַּיִת לוֹ יִפְתָּחוּ דְלֹתוֹת וְשַׁעֲרִים
וְזִמְרוֹת אֱמוּנָה תִּבְעֲנָה שְׁפֹתוֹתֶם
שֵׁם יִשְׁתַּחֲוּ בְרַנְנָה יִקְנִים וּנְגָעִים
יִצְפוּ כִי יִשְׁתַּחֲוּ הַגּוֹאֵל מִכּוֹסֶם.

מִי יִגְאֵל מִי יָשִׁיב אֶת־עַמִּי לְאַרְצִי
בְּכַל־בַּיִת וְשִׁירוֹ חֲנוּרֵי מַתָּנִים —
יְבוֹא בְּיָמֵינוּ בְּנֵי־דָוִד הַפְּרָצִי
לְשָׁנָה הַבָּאָה שֵׁם בִּירוּשָׁלַיִם!

כֵּן יַחַד יִשְׁרְרוּ וְרַק בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם
כִּי לִבָּם רָחַק מִדְּבָרִים כְּאֵלֶּה
וְאִם גַּם יִפְתָּחוּ דְלֹתוֹת מִסְגְּרוֹתֵיהֶם
עוֹד יִבְחָרוּ שֶׁבֶת בְּבַיִת סֹהַר וְכָלֵא.

וְאִם גַּם יִפְתָּחוּ כָּל־שַׁעֲרֵי הָאָרְצוֹת
וְכַל־חֹפֵי הַיָּמִים יִגְדְּעוּ בְּרִיחֵיהֶם
עַל מְקוֹמָם יָשְׁבוּ בֵּין הָרְבוֹת הַפְּרָצוֹת
וְלֹא יִנְתְּקוּ הַחֻבְלִים מֵעַל רַגְלֵיהֶם.

כְּאִסּוּר בְּבֵית כְּלֵא תָמִיד מִיָּמֵי נְעוּרָיו
לְמוֹד לְמַחְשָׁפִים כְּעֵין יְנֻשׁוּף וְתַנְשֻׁמַת
עַת הַפְּשִׁי יִשְׁלַחְדוּ מִפְּהֶר אִסּוּרֵי
עֵינָו מֵרְאוֹת בְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ גְּעֻצָּמַת.

רַחֵל אִם אֶהְבֵּת עָלַי נָא מִקְבָּר
עֲזָבִי תַחְנוּתֶךָ בְּשׁוֹשָׁנִים סוּגָה
תִּגְנִי אֶל לֵב כְּנִידֶךָ נַחֵם וְשִׁבְרִי
כְּבָר כְּבֹדָה עֵינָם מִזְקֵן הַתּוֹנֶה.

יִכְסְפוּן אֶל בְּאֶדְךָ בְּתוֹחֶלֶת מְמֻשָּׁקָה
כְּרַבָּת לָהֶם תָּמִיד כְּבוֹא עֲלֵיהֶם צָרָה
הִרְעַפְתָּ לָהֶם יִשַׁע כְּעֵגֶן מְלֵא כְּרֻכָּה
וּבְחֻשְׁבַּת מִצוּקָה הַבְּאֵת לָמוֹ נְהַרְרָה.

הַבְּאֵת לָהֶם עֲזָרָה בְּעַת נִגְדָם נֶצְכּוּ
מְלָכִים עָרִיצִים תּוֹרְתָם לְהַפְרִיעַ
לְמַרְוֹד וְלַפְּשׁוּעַ בְּאֱלֹהִים לֹא אָבִי
עַז נַפְשָׁם חִזְקָתָ בְּעַת אוֹיֵב הַרְשִׁיעַ.

בְּזֵוֹ לַעַג וְחִרְפָּה עַל נַפְשָׁם הֶעֱמִיסוּ
אֶדְךָ שְׁמָרוּ בְּרִית קְדוֹשָׁם כִּי לֹא כִנְדוּ
וְאִם בְּזֵוֹ חִילָם וּבְתִיחֵם הִצִּיתוּ
עֲזָבוּ הָאָרֶץ וְהִקְאָה מִשָּׁם נְדוּ.

הַשְּׁלִיכוּ מֵעֲלֵיהֶם כָּל-כֶּסֶף וְזָהָב
אֶדְךָ לְאֵל נִכְר לֹא אָבִי לְכָרוּעַ
וְאִם נָם דִּכְפָּא נַפְשָׁם מִחֶסֶר וְרָעַב
בְּאֱלֹהֵי אֲבוֹתָם לֹא אָבִי לַפְּשׁוּעַ.

חומות בית המקדש באש הצתו ואת
אך חוננו את עפרו ואבניו רצו
לא עזבו תורתם אם גם הומתו
ואל מדורות העצים בקמירות רצו.

רוח אם אהבת נעמה האצילה
על פת אביחיל הנערה היפה
בת איש הימיני את-עמה הצילה
הדרת המדות מעינה נשקפה.

רוח אם אהבת מיטיב הנרות
אם ידרשו חכמה מספרים הבנים
עוד תעמוד עם צאנה שם על הפארות
וממקור תושיה תגל האבנים.

רוחה התנוסס שם בלבית המנורה
אם איש מבניה יחשוב מחשבת
או תעמוד לימינו תהי חשכה לאורה
ועם שפתי החכמים שפתה דוככת.

אם אהבת באי קבצי האחדים
כל-הנרות יחד יהיו כמדורה
להחם הלכבות בניך נצמדים
לאור אמונתם ילכו בשמש טהורה.

חורי לבניך מקום ארץ מולדותם
שם יעלו לכנען ברומי שמים
פעמוד אש לפניהם הנחי צעדוכם
כמו בימי עלותם מארץ מצרים.

כַּעַם כְּהִנָּיִם יִהְיוּ בֵּין עַמֵּי הָאָרֶץ וְהָיָה
וְגַם יִדְעוּ כְּלִבְכֶּם לְפָדָה גִּשְׁלָהוּ
מִחֲשׂוֹן מִשְׁפָּטֵם כָּל־מִשְׁפָּט יִחְרֹץ
וְרַק בְּאוֹרֵיהֶם יִשְׁאֲלוּ וְכָל־רִיב יִזְנָחוּ.

כָּל־אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל יִהְיֶה כְּתוֹלְעֵת
אֲשֶׁר יֵאִיר בְּכִנְפָיו חֲשֹׁבֶת הַלָּיִל
כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל יִפְיֵן אוֹר הַדְּעֵת
וְאֵז יִרְדּוּ לְבַקֵּר וְגַם יַעֲשׂוּ חֵיל.

וְגִידוּ הָעַמִּים יִסְפְּרוּ שִׁיחַתְּם
כִּי יֵשׁ יְהוּדֵי תַעֲבָה עַל הָרִים וְיָמִים
עַד אַחֲרֵית הַיָּמִים גַּע וְנָדָה לְעַמְתְּם
וְלֹא יִמָּצֵא מְנוּחָה בְּכָל־אַרְצוֹת הָעַמִּים.

לְכוּ נָא בְּאוֹר אֲשַׁכֶּם לְכוּ הַלְאָה לְעוֹלָמִים
וְנָאם יִבְזוּ וְנָאם יִלְעַגוּ שְׂאֵף עוֹל הַסֶּבֶל
וְאֵז חֲזוֹן אֶמֶת דְּבָרָה לְשׁוֹן הָעַמִּים:
יְהוּדָה אִמָּה תְהִיָּה אַחֲרוֹן עָלֶי תְּבַל.

מֶלֶךְ אֲבִיוֹן.

הַמְרִידָה בַּמְלָכוֹת.

הַשְּׁפֶת לַיַּל מֵאֶפֶל עֵבִים
עַל צִיּוֹן הַבְּנֵיָה:
עִיר הַקֹּדֶשׁ הַחַמּוּטִיָּה
בְּגֵדֵי הַדְּהוּיָה;
בְּהַדְר זִיוָהּ הִיא כְּבֶת מֶלֶךְ
בְּמַעִיל זָהָב עֲטוּיָה
וְעַל הַקְּבָרִים שׁוֹמְמָה תִּשָּׁב
תִּחְרַשׁ תִּחְשׁוֹב מִהַשְּׁבוֹת.

הֵיכַל קֹדֶשׁ הוֹדוּ פְּנֵי הַיָּמִים יֵא
לֹא יִצְיִן לְמַרְחָקִים יִשְׁתַּחֲוֶה
מֵאֵז לֹא יוֹפִיעַ אֲוֶרֶת יָד וְזֶמֶר
אֶפֶל בּוֹ מִחֲשָׁפִים; אֵל מִזְחָזְחִין
רַק פְּרָגַע מַחְלוּנִיּוֹת לֹא יִשָּׁב
קִנֵּי זֶהָר מְפַסְּבִים מִיִּזְחֵי אֶפֶס
רְצִים שְׁבִים הִישׁ פְּהִזְזִים יֵא
בְּיֹם זַעַם מִפִּינ עֲבוֹתֵי הַמֶּלֶךְ

רוח ירעיש ראשי תמרים
ענפיהם ירעימו
צעדות אנשים בין העפאים
באשמרת השפימו
בלאט ילכו חרשים אלמים
עיניהם ירימו
שם מהיכל כחיוון
חרדת קדש בלבבות.

שקט סביב אד מעברי
נחל קדרון שאון
מנבניני הר הזיתים
נשמת קול תמהון;
יתאסף העם בהמלה
כשילג ביום קפאון
ישו אונם לאחד מדבר
דבריו חצים להבות:

אי הימים גם ישבנו
באהלי המבטחים
מדן עד באר שבע שלום
ושלום על הפתחים
איש מול נפנו ותאנתו
בצל זיתים ופרחים
אי הימים טוב ראינו
ועמה רק אבחת חרבות:

ראוי המלך שָׁעֲרוּ לְבֵן אֲחֵיהֶם
כְּהִתָּה עֵין חֲכָמָתוֹ
כְּהִתָּה יָדוֹ אֵיךְ גְּמָלוֹ
נוֹשָׂאֵי הוֹן שִׁפְעָתוֹ?
אֵי הָאֲנִיּוֹת אֵי זָהָב אוֹפִיר?
עֲנִיּוֹת בְּמִדְיָנָתוֹ:
תַּחַת שִׁפְעַת אָפֶס אָפֶע
תַּחַת שִׁנְהָב סִּחְבוֹת.

חֲבָאוּ יַחַד שׁוֹעִים גְּדִיכִים
בְּרִשׁוֹ מֵאַרְצוֹתָיו
אֵין אִישׁ חֲפָשִׁי עֲבָדִים בְּלָכֶם
נוֹשָׂאֵי עוֹל סְבֻלוֹתָיו
רֹאשׁ יָרִימוּ אֲנָשֵׁי רִשְׁעֵי
אֵין מִשְׁפָּט בְּאַרְמְנוֹתָיו;
עַל מַעְלוֹת כֶּסֶף הָאֲרִיּוֹת
גַּם הֵם זָאֲבֵי עֲרָבוֹת.

אַחֲרָיו שָׁנִי: אֵי הַמֶּלֶךְ?
שִׁאֲלוּ אֲלֵפֵי גִשְׁיֹו
הֵן תִּגְדַּנָּה מַה פִּעֲשֶׂהוּ
אֵיךְ חֵיל פְּרָשָׁיו?
נוֹשָׂאֵי שְׁלָמִים וְכַבְעֵי זָהָב
רוּחַ אוֹתָם גָּשָׁב
גְּדוּדֵי הַמָּס פּוֹשְׁטִים יָדָם
וְעוֹד יִכְבִּיד עוֹל בְּמִקְבּוֹת.

כִּלְהֶעַם רַק נוֹשְׂאֵי סְבִלֹתַי
רָדִיו שׁוֹטְרֵיו רַבִּים וְעַתָּה חֲסִים
בְּאוֹפְנֵי עֵגְלָה שְׂרֵי מְסִים
בְּבִתְנֵי מְסָבִים: וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל
הוּא בְּשׁוֹטִים וּבְנֹו אֲחֵרָיו
יִיֶּסְרֵנוּ בְּעֵקֶרְבַּיִם חֲסִים חֲסִים
הוּא לֹא יָחֹס וּבְנֹו יֹאמֶר: חֲסִים
מִתְנִי מִמֵּתְנֵי עֲבוֹתַי. — חֲסִים

כִּלְהֶקְהֵל יִחְגֹּוֹי חֲמוֹת
לְקוֹל אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים חֲסִים
שְׁעֵטת שְׂאוֹנָם בְּגֵלִים שׁוֹטְפִים
מִמּוֹרֵד הַדְּרִים חֲסִים חֲסִים
חֲרָבוֹת שְׁלוֹפּוֹת חֲנִיתוֹת שְׁלוֹחוֹת:
קוֹמוּ לְכוּ הַגְּבָרִים! חֲסִים חֲסִים
קוֹלָם רַעַם עֵינָם לְהַטִּיחַ חֲסִים
בְּרָקִים נוֹצְצִים מִרְקָבוֹת. — חֲסִים

לְקוֹל הַהִמְלָה יִפְתַּח פִּיהוּ חֲסִים
זָקֵן: הִחְשׂוּ דַמוֹ חֲסִים חֲסִים
בְּמִשִּׁיחַ אֵל יָד אֵל תִּגְעֹעוּ חֲסִים
חֲמִית שְׂוֹא מִהוֹמוֹ חֲסִים חֲסִים
הוּא הֶחָכֵם הוּא כֹּל יְכוֹל חֲסִים
וְאִיךָ נִגְדוּ תִתְקוּמְמוֹ? חֲסִים חֲסִים
מִכָּל-מִלְכֵי מִזְרַח מִעֶרֶב חֲסִים
מִגְּחוֹת שֵׁי לֹו מִקְרָבוֹת. — חֲסִים

נָא הַשְׁמְרוּ לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם
שְׁמְעוּ נָא הַחֹרִים
אַל תִּתְגַּרְרוּ בּוֹ פֶן תִּשְׁפְּכוּ
דָּם לְבָבְכֶם בְּיָאוּרִים
סָבִיב לְמִשְׁתּוֹ הֲלֹא עוֹמְדִים
שְׂשִׁים הַגְּבוּרִים
שׁוֹמְרֵי מִפְּחַד בְּלִילוֹת
חֲרִבוֹתֵם אַרוּחוֹת רְחִיבוֹת.

הוּא הַשְׁלִיט עַל קְצוֹת אֶרֶץ
כִּי בִידוֹ טַבַּעַת
אֲשֶׁר תִּכְנִיעַ הַכָּל תִּחְתִּי
מֵאָרִי עַד הַזֶּלַעַת
גַּם כָּל־רוּחוֹת מִטָּה מְעַלָּה
אֲזַנְן לוֹ נִרְצָעַת
לְקַסֵּם טַבַּעְתּוֹ תִּשְׁמַעְנָה
לְקוֹלוֹ רְצוֹת שְׁבוֹת. —

סָקְלוּ תִפְשׁוּ תִלְוּהוּ! — יִצְעַק
הַמֶּזֶן עִם הַנְּאֻסִים —
כִּי הוּא שׁוֹאֵל אוֹב יִדְעוּנִי
וּמַעֲשֵׂהוּ כְּשָׂפִים
תִּפְשׁוּ נָא בְּכַנְדִּי תִמְצְאוּ
נְחֻבָאִים תִּתְרַפִּים!
אֲחַרְיוּ יַעֲנֶה אִישׁ גְּבַה שְׁכֶם
פִּי כְּאוֹפֵן מְרַפְּבוֹת

כִּהְיֶה חֲנוּךְ בְּאִפּוֹד בְּבוֹדוֹ
וְעַל רֵאשִׁי מִנְּבֻעַת:
שְׂדֵי יִקְצוּרָה כִּי הַמֶּלֶךְ
יִכְעִסוּ רֹב כָּעַם
מִמִּזְבַּח אֵל יִרְחִיק צְעָדָיו
יִקְטִיר לַמִּרְשָׁעַת
אֲשֶׁר־תִּיהֶי עַל הַבָּמוֹת
כְּתַבְנִית הַיִּכָּל מִהַטְּבוֹת.

יִשּׁוּ לְכַבֹּד הַמּוֹן פְּלִגְשִׁי
מִעַם הַצִּידוֹנִים
עֲמֹן יִקְטִיר לְאֱלֹהֵיהֶן
וְלִשְׁקוּיָן עֲמוּנִים
לְמֶלֶךְ מִלְכּוֹם כְּמוֹשׁ וְעִשְׂתוֹרַת
יִזְבַּח הַמּוֹנִים הַמּוֹנִים
אוּלַם בְּהִיכַל אֵל לֹא יִקְרִיב
לֹא נְדָרִים וְגַם לֹא נְדָבוֹת.

דַּבֵּר בְּקִדְשׁוֹ אֱלֹהִים לָנוּ:
עֲמִי לָכוּ בְּתוֹרַתִּי
אִם תִּזְכִּירוּ שֵׁם אֵל אַחֵר
אֶעִיר עֲלֵיכֶם חֲמָתִי
לְמִשָּׁל תִּהְיוּ בֵּין הָעַמִּים
תִּנְזָרְשׁוּ מֵאֲדַמְתִּי
אוֹי וְאַבּוֹי מֶה אַחֲרִיתֵנּוּ! —
מִעֲנִי דְמַעוֹת זְבוֹת.

בְּשׁוֹפָךְ זָפַת לְמַדוּרַת אֶחָד
דְּבָרָיו בְּלֵב הָאֲנָשִׁים:
קוּמוּ נַעֲלֶה בַּחַצִּים וְקַשְׁת
הַתְּאֲזָרוּ הַחֲלָשִׁים
וּבְכַשִּׁילִים וּבְקַרְדָּמוֹת
נִגְדַע בְּסֵאוֹ חֲשִׁים
בְּשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נַעֲזֵז נִדְּנֹל
קוּמוּ רְאֵשֵׁי הָאָבוֹת!

מִהַר הַיּוֹתִים יִרְדּוּ לֹחֲמִים
מִקְדָּרוֹן צִיּוֹנָה
הַד הַצְּעָקוֹת: רַד מִבְּסֵאֶךָ!
עוֹלָה הָאֲרָמוֹנָה;
קִיץ לְכַבוֹד הַמֶּלֶךְ — יָנוּם
נַע וְנָד בְּאַחֲרוֹנָה
נִגְרֵשׁ יְהִי שְׁלֹמָה מִמְּלֻכוֹתָו
בְּפִתְחֵים שׁוֹאֵל נְדָבוֹת.

ב.

שׁוֹ לְ מִ י ת.

בְּבֵית יַעַר הַלְּבָנוֹן לַיִל גִּיל וְעֵדָנִים
שֵׁם אֱלֹפִי לְפִידִים יְפִיצוּ נְהַרְהָה
שֵׁם נָעַם וְתַעֲנוּגֵי אַהֲבָה מֵאֲשֶׁרָה
לְחַג הַגַּ עֲשֵׂתוֹרַת אֱלֹהֵי צִדוֹנִים.

בְּאוֹלָם הָאֶרְמוֹן מִי בְּיַד לְמַקְרָהּ
מְעֻרְוֹגוֹת פְּרָחִים יִזְלוּ בְּשָׁמַיִם שׁוֹנִים
וּמִזֶּרֶעַ צְרִי עֹבֵר תִּפְוִחֵי רְמוֹנִים
וְעַמּוּדֵי אֲרָזִים יִשְׁתַּרְגְּוּ לְאַשְׁרָה.

וּמְמֵרוֹם הָאוֹלָם בֵּין הָעַמּוּדִים
צֶלֶם הָעֲשֵׂתוֹרֶת בְּיָפִיָּה נּוֹצֵצַת
עַל מִצְחָהּ פּוֹכֵב בְּעֵינֶיהָ קוֹרֵצַת
וְכָל-פֶּרֶךְ לָהּ תִּכְרַע הַלְּבָבוֹת לְכוֹדִים.

קוֹל הַצּוֹצְרוֹת כְּסֶף — בְּלְבוֹשׁ שֵׁשׁ וּתְכֵלֶת
יָבֹוא הַמֶּלֶךְ הַיּוֹד עֲדָיו טַבַּעַת
בְּהִילָל בְּגַד-שֶׁחַר אֹזֶר סְבִיבָה מוֹפַעַת
וּבֵין מַחְלָפוֹת רֵאשׁוֹ שׁוֹשֵׁן וְחִבְצָלֶת.

וְאִשָּׁה תִּיָּפֶה בְּנָשִׁים הַמְצַרִּיּוֹת
תַּעֲמוּד עַל הַמְּפָתָן לְקִרְאָתוֹ עָפָה
תִּלְתְּלִים שְׁחֹרִים עַל רֵאשָׁה כְּמַעֲטָפָה
רִשְׁפֵי אִישׁוֹנֶיהָ כְּחֶרֶב פִּיפִיּוֹת.

תִּתְרַפֵּק עַל זְרוּעָיו וְהוּא אֲסוּר בְּזִיקוֹת
נּוֹצֵצוֹת מְעֵינֶיהָ כְּחֹזֵי שָׁמַיִם
וּנְעֻרוֹת בּוֹשֵׂיוֹת לְבוֹשׁוֹת רְקִמָתַיִם
בְּזִמְרוֹת עֲדָנִים גִּיל חֶשְׁקוֹ מְמַתִּיקוֹת.

בֵּין הָעַמּוּדִים לְכְבוֹד הָעֲשֵׂתוֹרֶת
בְּמַחְתּוֹת כְּסֶף בּוֹעֲרוֹת וְלוֹחֲשׁוֹת גְּחָלִים
וְלִקּוֹל לַחֲשֵׁי קֶסֶמִים לְבוֹנָה וְאַחֲלִים
יְדֵי הַפְּהֻגוֹת מְפֹאָרוֹת עַל הַקְּשׁוֹרֶת.

מֵעֲרוֹגוֹת הָאֶהָבָה יִקְטְפוּ מִחֲמַדִּים
הַמֶּלֶךְ וַיִּפְתּוּ מִנְדִים וְדוֹדָאִים
אוֹרְגוֹת שְׁפָתֶיהָ יִרְעוֹת מַעֲשֵׂי הַלְּאִים
מִדְּבָרָה מוֹשֵׁי מְלִיכָה מֵרְבִידִים.

חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ סוֹגִים בְּשׁוֹשָׁנִים
חֵן וְנֶעֱם מְלֹאת כַּתְמֵר עָלַי מִיָּם
כְּתוּרֵי תְּהֵב נְאוּוֹ הַלְחִיִּים
וְרִיחַ שְׁפָתֶיךָ כְּתַפּוּחֵי מַעֲדָנִים.

וְהִיא תִצְפָּצֵף בְּקוֹלָהּ: אֲנֹכִי שְׁחַחְחֹרֶת
מִכָּל-בְּנוֹת אֶרֶץ הַשְּׁחֹרָה וְהַנְּאוּוֹה
נְרִדִי נִתַּן רִיחוֹ דְגוּלָה מְרֻבָּבָה
לְכֶה נְרוּה דוֹדִים עַד רֹאשׁ הָאֲשְׁמוֹרֶת!

כְּפֶלַח הָרִמּוֹן אֲדַמְדָּמוֹת שְׁפָתֶיךָ
לוֹחֵט עֲפֵעֵפֶךָ כְּאֵשׁ בּוֹעֶרָה לְעַמִּתִּי
שְׁעָרֶךָ רִשֵׁת מוֹשֵׁי לְצוֹדֵד אֶהְבֵּתִי
מִכָּל-הַעֲלָמוֹת אֶרְעָה נְדִיּוֹתֶיךָ.

יָדֶךָ כְּנִחְלִים בְּמַחְמוֹת הַעֲשָׂמוֹרֶת
עֲזָה מִמֶּנֶת אֶהְבֵּתִי בְלִבִּי
וְלוֹ כְּאֶמֶץ מֵאֹתֶךָ תִּשְׁפַּעֲנִי כְּלִבִּיא
וְאֵשׁ זְרוּעוֹתֶיךָ תֹאכְלֵנִי כְּנְעוֹרֶת.

כְּמַעֲזֵן חַיִּים בְּשָׂרְב נִפְנֹד תִּרְוִנִי
אֲשַׁחֵט אֵל כְּפִי אֲשַׁכּוּלִי הַעֲנֻבִים
אֲשַׁמָּה מִכּוֹסֶךָ אֲשַׁמְכֵר בְּאֶהְבִּים
וְלוֹ נְבִיעֶךָ קִבְרֵי וְנִטְפֵי מוֹת יִנִּי.

ראשה על שמאלו ירדה אל פְּתוֹ-
יערת העֲדָנִים עד תִּכְבֶּה נַחֲלָתוֹ
יִשְׁכַּח שְׂרָבִימוֹ מִלְכוּתוֹ מִמְשָׁלָתוֹ
יִישַׁן וְתַרְדְּמָה נוֹפְלָה עַל עַפְעָפָיו.

מִגִּנַּת הַבֵּיתָן צִלְצוֹל בְּנוֹרִים
זְמִיר נְעָרִים וּבְנֵעֲרוֹת וְקוֹל מְשׁוֹרְרִים בְּמִקְהֵלָה
תִּתְעוֹרֵר מִשְׁנֵתָהּ הַמְצָרִית הָעֲצֵלָה
לְקוֹל הַפּוֹשִׁיטוֹת וּמְנַגְּנֵי מוֹמּוֹרִים.

בְּאוֹת נִפְשָׁה תֹאמֵר : אֲנִסָּה הַפֶּעַם
עוֹז הַמְּלִיךְ הַגְּבוּר מִכָּל-אֲנָשִׁי צָבֹא
תִּשְׁלֹף הַטַּבַּעַת מֵעַל אֶצְבָּעוֹ
פְּתֹאזִם תִּתְקוֹזִם סַעֲרַת חֲמָה וְזַעַם.

חֵיל צָבֹא הַרוֹחוֹת לַטַּבַּעַת נִכְבְּשִׁים
פּוֹרְצִים מִכָּל-עֵבֶר נִתְקוּ מוֹסְרֵיהֶם
יִתְפַּעֵם הַמְּלִיךְ לְקוֹל הַמְּלוֹתֵיהֶם
וַיִּשְׁאַל בְּהַקִּיצוֹ : הֲאֵם לוֹחֲמִים נִבְשִׁים ?

וְהִיא תַעֲנֶה : קוֹל זֶה שֶׁעֲטַת הַגְּבוּרִים
נִשְׁאַי שְׁלֵמֵי זָהָב סָבִיב לְמִטָּתָךְ
מֵאוֹרְבַיִם בְּאֶפְלָה יִשְׁמְרוּ מְנוּחָתָךְ
וְנוֹסוּ בְּאֶשֶׁר תַּעֲשִׂינָהּ הַדְּבֹרִים. —

שׁוּבֵי שׁוֹלְמִית אֵל נִירָא מִמְּהוּמָה
מִי זֶה בָּא לְהַחְרִיד תַּעֲנוּגֵי הָעֲדָנִים ?
נִיצוּצִים בְּאִישׁוֹנוֹ וְלִבּוֹת שְׂנֵאָנִים
וְשִׁגִית עַל שְׂמֹאלָהּ יִישַׁן בְּתַרְדְּמָה.

הַיָּמִים יָדוּ עַל מִשְׁבֵּי יַחֲזֵק אֵל לֵד הַזֶּה
 הַלֵּל הַחַיִּי מִלֵּל חַיִּי וְלֵלֵךְ זֶה
 הַיָּמִים כִּי יִבְרָא מִלֵּל מִלֵּל
 הַיָּמִים הַזֶּה מִן הַיָּמִים הַזֶּה.

עַל גְּדוֹת הַיָּרֵד לַיָּם עֲרֶבֶה תוֹצְאוֹתֶיךָ אֵל
 אִישׁ זָקֵן וְמֵהָר בַּחֲפוּזִים צִעְדוֹתֶיךָ יִשְׁמַע
 בְּנָם מִפְּנֵי רוּדֶף יִתְחַפֵּשׂ בְּשִׁמְלוֹתֶיךָ יִסְתַּחֵף
 שָׁרֵב יִכֶּה רֹאשׁוֹ וְעַל מִתְּנֵי עוֹר שָׁחַל יִשְׁחַל.

תִּימְנָה לַיָּם הַמֶּלֶח יְכוּנֵן פְּעָמָיו חֹן חֲשֵׁמֶיךָ
 כְּפוּפָה קוֹמְתוֹ כְּאִישׁ הַתְּפָרֵדוֹ עֲצָמָיו יִשְׁמַע
 אֶדְ עֵינָיו תִּהְיֶה מְרוֹמְמוֹת וְמָמִיו יִשְׁמַע
 גִּבְחוֹ יִלָּךְ לְשִׁמּוֹת בְּדָרֶךְ מִנְחָל מִנְחָלֶיךָ.

מֵהָרִי מוֹאֵב לְגְדוֹת יָם הָעֲרֶבֶה יִשְׁמַע
 גִּשְׁרֵי יִפְרוֹשׁ כְּנָפָיו יַעֲוֶף לְרַחֲבָה יִשְׁמַע
 יִתְרוֹמֵם שְׁמֵימָה אֶדְ כְּפִשְׁתָּה כְּבֵהֶם יִשְׁמַע
 מֵת יִפּוֹל בְּמֵי הַיָּם אֲבָרוֹתֶיךָ יְקוֹנְנֵי.

גִּשְׁעַן עַל שִׁבְטוֹ הָאִישׁ יִפְגֶּה כְּנִי: יִשְׁמַע
 פֶּה תִשְׁכַּב בְּמַעְצָבָה גִּתְּפֵשׁ כְּנָב; יִשְׁמַע
 אַחֲרֶיךָ הַגִּשְׁרֵי! אֵין גִּדְד כְּנָב יִשְׁמַע
 כְּמוֹנֵי כְּמוֹד גּוֹרֵל אֶחָד לְשִׁנֵּיךָ יִשְׁמַע.

מִלְּפָנִים הָאִיצוֹ בְּחֲצֵרוֹת אֲרָמוֹנֵי
 חֵיל שָׁרִים וּמְלָכִים לַעֲשׂוֹת פְּרָצוֹנֵי
 כְּשָׂדִים כְּמִלְאָכִים לִי אֶמְרוּ: בִּי אֲדוֹנֵי
 עֲמֵרוֹת גִּשְׁרֵי רֹאשֵׁי וְאֵי אֶנָּה אֲנִיחֶנּוּ.

עוד לא למדתי פשוט ידי בבקשה
בעד מלון ופת להם יבשה קשה
אשר נפש הפלכים בשבעם נטשה
ואנכי לרעבוני בתודת לב אבלענו.

לא נשארה לי בעגני רק המשענת
אשר בצדי הארון היתה נצפנת
חטר לקח עמו בצנה מגוננת
אדם הנגרש מעדן מעץ החיים.

במטה זה ים נזר משה לגגרים
מצור הוציא מים בבטא בדרךים
גמל ציץ ושקדים חדשים לפקרים
מטה זה משענתי בגוסי מירושלים.

ימי פלאים עברו לא יציץ עוד פרחים
עליו אשען בעת אדרוש על פתחים
ועד אמצא מקום קבר בין שיחים וחוהים.
ילגני — בא לילה אי מקום לגות? —

עיר יפול ארצה משפכו צאלים
אבנים מראשותיו אף לא יורדים עולים
מלאכים בחלומו כעל יושב אהלים
בגוסו מפדן — גם משלמה הרוח.

הַהֲרָשָׁה

שָׁם יַפְעֵלוּ בְּנֵרוֹן וּבְאֵתִים הַרְשִׁים
יִשְׂאוּ עַל שִׁבְמָם הַקּוֹרוֹת וְהַקְּרָשִׁים
בְּזַעַת אַפְיָהֶם יַעֲמִלוּ הָאֲנָשִׁים
מִבֶּקֶר עַד עֶרֶב בְּקִרְדָּמִים בְּמַקְבּוֹת.

בְּיַדוֹ הַמְּחַוְנָה יִמּוֹדֵד רֹאשׁ הַבּוֹנִים
לְתַקְרוֹת וְאוֹלָמִים עֲצֵי כְרוֹשִׁים וְאוֹלוֹגִים
לְבֵיתוֹ יִקְרַב זָקֵן בְּמַתְנֵיוֹ אֵין אוֹנִים:
סִפְחָנִי לְמִלְאכָתְךָ אוֹכְלָה לֶחֶם גְּדֻבוֹת! —

שָׁב עָמִי פִשְׁכִּיר לְשֵׁאת מֵעַמָּסוֹת
עֲצֵי יַעַר מְחַטְבִּים לְסַפִּים וְלְדִלְתוֹת
תִּמְשׁוּךְ עַל עֲגָלוֹת עַמּוּדֵי הַשְּׁתוֹת! —
הַכֹּל יַעֲשֶׂה הַזָּקֵן מִהַר בְּלִי תְלוּנָה.

לֹא תִקַּל הַמְּלֹאכָה בְּזָכְרוֹ הַיָּמִים
בְּרַתּוֹ מִלְּבָנוֹן צִידוֹנִים חֲכָמִים
שִׁקְמִים וְאַרְזִים לְבַגְנִים הַרְמִים
הַמְּקַדֵּשׁ וְהָאֲרָמוֹן בְּהַשְׁכֵּל וּבִתְבוּנָה.

לוֹ תִקַּל בְּפָלִים בְּזָכְרוֹ בְּדַמְיוֹנוֹ
הַלְיָלָה בּוֹ כִּנּוּ חִישׁ עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ
לְהַמּוֹן הַבָּאִים לְרֹאוֹת הַדֶּרֶת גְּאוֹנוֹ
בְּתַדְמֵר הָאֲרָמוֹנִים לְכַבוֹד וּלְתַפְאָרֶת.

מִנְשֵׁף עַד גִּשְׁף יִחְשׁוּב מִחֻשְׁבוֹת
לְתֹאֵר בְּכָלִי חֲרָשׁ זְרוֹת מִחֻטְבוֹת
בְּפִרְחֵי פִקּוּעִים לְתַכְנִית הַיְכָל שְׁוֹת
פְּטוּרֵי צָצִים וְרִמּוֹנִים יִתְקַן בְּזֶרֶת.

לְאוֹר הַבּוֹקֵר יָבוֹא רֹאשׁ הַבְּנָאִים
וְיָשׁוּב לְהַתְּפִלָּא עַל שְׂרָשְׁרוֹת הַחֲלָאִים
עֲצֵי חֲרָשֶׁת בְּאֵלֶּה מְפֹז מְסֻלָּאִים
יִשְׁאַל: מִי הָאֱמֹן אֲשֶׁר עָשָׂה הַדְּבָרִים?

וְיִסְפֵּר אֶחָד הַשּׁוֹמְרִים בְּחֻלְחָלָה:
דְּבָרִים נְפֻלָּאִים רָאִיתִי תְּלִילָה
כִּי תִשְׁכֹּבֵר הַזְּקֵן בְּחֻמְיָה וְרוֹב הַמְּלָה
עָשָׂה עַד אוֹר בּוֹקֵר הַחֻפְּצִים הַיְקָרִים.

חֲרָדָה חֲרָדָתִי סְבִיבֵי לֵיל הַיְמִיָּה
וְהוּא זְמִירוֹת זְרוֹת שׁוֹר בְּלִשׁוֹן גְּבָרָה
עֵינָיו כְּעֵין אֲשָׁף וּמְנַחֵשׁ צִפְיָה
עַתָּה תִּבְנֶן בְּמַחְוָגָה בְּשָׂרְד מְעַשְׂהוּ.

הָאֱמֹן יִשְׁתַּוְּמֵם בְּשִׁמְעוֹ הַדְּבָרִים
כִּי יִרְאֶה הַזְּקֵן כְּאֶחָד הַשְּׁכִיבִים
בְּכָל-יוֹם וְיִזְמֹל בְּאֶחָד הַנְּעָרִים
וְגַם הַמִּשְׁאָה תִּכְבֵּד וְעֲמוּס עַל שְׂכֻמָּהוּ.

מִי אַתָּה הַזְּקֵן? דְּבַר בְּלִי פִּחָד
לְמָה בְּמַלְבוּשֵׁי הַשְּׁכִיבִים תִּכְבֵּד?
מְעַשְׂיָה זָרִים וְנְפֻלָּאִים גַּם יְחַד אֲשֶׁר
כִּי תַעֲשֶׂם בְּעַת יְאִיר יִרַח אֲזַרְהוּ.

אל תשא אלני אדוני אשבה נא אתך
אשא מעמסות בשכיר אוכל פתך
לא בדי עשיתי הדברים בטחה!
הלא שדים השוכנים במערות הציה.

אם באמנה השדים למשמעתך שלוחים
שבה אתי בביתי תתאר לי בפתוחים
מבנית היכל לאלי מעשה אקדחים
ברוב הדר אבנהו כמזהו לא נהיה.

לא לזר לא אעבוד ולא לאחד האלילים
תשבר זרועי אם מעזור לפסילים
שדי מלך עולם יבער הגלילים
עליו אשים תקנתי ולא אדע פחד!

כמעט דבריו בלה וסופה תתרום
הזיוים וקול רעמים האמן ושתומם
מעשי החרשת רוח בא ויהמם
פתאום הלפו ואינם עם הזקן יחד.

ה.

הצורה.

יפח המפוח ילחמו הנקלים
בכור וקדחו התמסים הסגים נבדלים
מארבת המצרף ותמלמו כידודים
ישם ישב הזקן עיניו לפידים.

לא ילאה תקון יעמוד בלי עצלותם
לזקק ולטהר תזקב שבועתים
זקנו ושערות ראשו יורדות על מדותיו
לבנות בשלג ועז וחיל בעצמותיו

מראהו כאיש שיבה וימינו במהלכות
יפוצין המתכת ברב פח ותעצמות
בפטישים ופצירות יחליק בלי תזקבים
מבקר עד ערב וגם לאור פזקבים

ואם יפתח פיו לדבר או אם ישיר שירים
ישמע השומע רק אמרי מסתרים
ובחידות פתיחתו פניגי חכמה צפונים
כמו כסף וזקב בצפוי חרש טמונים

נשען על משענתו בא כשואל על פתחים
לבית הצורף ענה פאחד הנדחים
בא לפנות ערב בקש מקום לנוח
רעב כאיש קטף עלי שיחים מלוח

בבית המצרף נתנו מקום לאורח
לאור בקר ראוהו במפוח גופח:
אצעדה זאת עשיתי מדי שלוחה
דכם תחת מתכם לי מלון וארוחה

האמן ישתומם ותפלא בפלים
על מעשי החלאים ועל יפעת העדיים —
שכון בביתי אורח אם תרצה שכון תמיד! —
אשפן וברצות אל אעשה גם וצמיד —

מֵאֵז הַלְפּוֹ יָמִים וְגַם הַלְפּוֹ שָׁבוּעוֹת שֶׁלֹּא
וַיְדִי הַזְּקֵן תָּמִיד לְמַלְאכָתוֹ נְשׂוֹאוֹת הַשָּׁמַיִם
לְלַטְשׁוֹ וְלַהֲלוֹם בְּפִטְיָשִׁים יוֹמָם וְלַיְלָה
וַיְגַדֵּל עֶשֶׂר הַצְּוֹרֵף לְמַעְלָה לְמַעְלָה.

וְגַם בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה יִשְׁמְעוּ לְפַעֲמִים
קוֹלוֹת בְּאֵלוֹ יִלְטְשׁוּ מֵאֵה הוֹלְמֵי פְעָמִים
צְלָלִים זָרִים מְרַקְדִים וְדוֹלְגִים עַל הַקִּירוֹת
וְעֵינֵי הַזְּקֵן יִפְעוֹת אֹר מִזְהִירוֹת.

וְאִזּוֹ זְמִירוֹת נִסְמְרוֹת שֶׁפְתוֹתָיו תִּפְעֶנָּה
אֲשֶׁר לְאֲזִנֵי בְּנֵי תְמוֹתָה עוֹד לֹא תִשְׁמַעְנָה
קוֹל רִיחוֹת הַד סוֹעֵר — מִמְּטָה וּמַעְלָה
לְזְמִירוֹת הַזְּקֵן תִּפְעֶנָּה מִקְהָלָה.

וְאֲחֵרֵי כֵן לְאוֹר בְּקֶר בְּבֵית הַצְּוֹרֵף עֲרוֹכִים
כָּל עֲדֵי הַיָּקָר צָצִי זָהָב וּפְרָחִים
עֲגִילִים צְמִידִים מְמַלְאִים בְּסַפִּירִים
עֲרָפֶם לֹא יִסְלָה וְאוֹר יִקְרוֹת מְצַהֲרִים.

וְגַם אִזּוֹ בָּעֵת יוֹשֵׁב לְנוֹחַ מְעַבְדוֹתוֹ
כְּאוֹב מְאָרֵץ קוֹלוֹ לַחֵשׁ תִּלְחַשׁ שְׁפֹתוֹ
אֲנָשֵׁי חַבִּית יִירְאוּ לְשִׂאֲלָהוּ דְבָרִים
כִּי יִסְכְּבוּ צְעָדוֹ חִידוֹת וּמִסְמְרִים.

פְּעָמִים יוֹשֵׁב בְּזוּיָתוֹ וְאֵל לְכַבּוֹ יְדַבֵּר
וְאִזּוֹ לְשׁוֹנוֹ כְּגִלְגַּל כְּמַעֲזֵן מִתְנַבֵּר
וּבְמִקְרָב זָר יִתְּוֶה עַל סֵפֶר מַחְשְׁבוֹתָיו
כְּמַגְלוֹת קֶסֶם מְצַהֲרָנָה שׁוֹרוֹתָיו.

כֹּל-אֲנָשֵׁי הַבַּיִת יִגְדְּרוּ מִמֶּנּוּ
אֵךְ הָאֱמֻנָה הַחֲכָמָה כְּאִישׁוֹנוֹ יִנְצְרֶנּוּ
כִּי מֵעַתָּה בָּאוּ בְּיָדוֹ הַכֹּל הַצָּלִיחַ
וְהוּן עִתָּק בְּכִיסָיו הַרְיָקִים הַגִּיחַ.

וְגַם גְּדוֹל כְּבוֹד בֵּיתוֹ גִּדְּעַ שֵׁם וְקָרְתוּ
בְּחַרְשׁ חֶכֶם מִפּוֹאֵר לְמַרְחָקִים תְּהַלְתוּ
נְסִיכֵי אֲרָצוֹת יִבֹּאוּ לְקִנּוֹת הַעֲדָיִים
וְחֶפְצֵי הַיָּקָר עֲשׂוּיִים מִזָּהָב פְּרָוִים.

בָּאָה דְרֶךְ הַמְדַבֵּר עַל גְּמִלִים קָלִים
אֲרָחָה מִמְצָרִים קְוֹצוֹתֵם תְּלַמְלִים
מִצְנִפּוֹתֵיהֶם לְבִנּוֹת מְלַבּוֹשֵׁיהֶם חוֹרִים
אֵךְ פְּנֵיהֶם מִשְׁרָב וְשִׁמְשׁ שְׁחוֹרִים.

מֵאֲרֶץ מְצָרִים מִיֹּאזֵר שִׁיחֹר בְּאֵנֹ
אֲבָנֵי יָקָר הַמּוֹן זָהָב הַבְּאֵנֹ עֲמֵנֹ
נִסְעֵנֹ מִמְרָחֵק בְּחוֹל צִיָּה וְרֹב תְּלֹאָה
כִּי לְאֲזִנֵּי מְלַפְנֵנֹ תְּהַלְתֶּךָ בָּאָה.

שְׁלַחְנֵנִי לְצִוְיֹתֶךָ לַעֲשׂוֹת לּוֹ עֲמָרָה
תִּתְנֹסֶם עַל רֵאשׁוֹ בְּשִׁמְשׁ בְּתַפְאָרָה
וְאִזּוּ בְּשִׁבְתּוֹ עַל בְּסֹאֵז וְהַגְּזֹר עָלַי מִצַּח
בְּקוֹל יִשְׁלָשׁוּ רֵאשׁוֹ: יְחִי הַמְּלֶכֶךְ לְנֶצַח!

בְּשִׁמוֹעַ הַזֶּקֶן דְּבָרֵי רֵאשׁ הָאֲרָחָה
רוּחוֹ חֲצִי חֲרוֹן פְּקֻשֶׁת נְחוּשָׁה דוֹרְכָה
עֵינָיו הוֹרֵי זִיקִים בְּסוּפַת חֲמָה וְזַעַם
וְהַשְׁלִיךְ מִיָּדוֹ הַמְּקַבֵּב וְהַפְּעֵם:

אָרוּר הָאִישׁ עֲשֵׂה הָעֶטְרָה הַרְאֵשׁוֹנָה וְיִצְחָק
וְלֹא לְטַשׁ מִזְהָבָה עָגִיל וְכוּמָז לְזוֹנָה וְכִי
אֵין שְׁלוֹם בֵּין עַמִּים רַק רִצְחָה וְחֶסֶד מִיָּד
מֵעַתָּה יִמְלְכוּ מְלָכִים וְעַל רֹאשֵׁם כְּתוּב.

תְּפֹל כְּתָפֵי מִשְׁכָּמִי וְגַם תִּיבֹשׁ זְרוּעֵי הַצִּדִּיקִים
טָרֵם אֲמֵלֵא רְצוֹנָה טוֹב לְגוֹד כְּאִישׁ תַּעֲיִי.
הָעַם יִבְחַר מֶלֶךְ צוֹאֲרוּ בְּעוֹל כְּלָמָה לְשׂוֹנֵה
כֵּן דִּבֶּר הַרְוָאָה בְּאַמְרֵם מֶלֶךְ נְשִׁימָה!

דִּבְרֵי הַזֶּקֶן הַחֲלָשׁ כְּפֹטִישׁ הַלְמוֹסֵי צִדִּיקִים
שׁוֹמְעֵי רֵאוּ הַבִּיטוּ וַיִּחַד שְׁמֹמֹם חֵם צִדִּיקִים
קוֹמָתוֹ הַכְּפוּפָה גְּבָהָה מַעֲלָה מַעֲלָה אִישׁוֹ
וּמְבוּר הַמְּצַרֵּף תְּמַרְתָּ אִשׁ עוֹלָה.

בְּיָדוֹ מִשְׁעַנְתּוֹ וּבְמִסְמֵרוֹת שְׁעֵרוֹתָיו וְחֵדָה
מִמֶּנּוּ הַבִּית הַקּוֹל עַל שְׁפֹתוֹתָיו: אִישׁוֹ
הָלֹא כְּשִׁלּוֹם חַיּוֹ כְּלָכֶם עַד בּוֹאֲכֶם לְקַבְּרִים!
אִז חֲלָף לְעֵינֵיהֶם כְּצֶל עַל רֹאשֵׁי הָרִים.

ו.

הַ גְּיָוִי

עָבְרוּ סְתִיו וְגִשְׁמֵם נִרְאוּ רֹאשֵׁי דְשָׁאִים וְהַיָּם
בָּחַם צִחַ יַעֲטָה אָבִיב בְּקַעַה הַר וְגַבְעֵי הַמִּדְבָּר
נִצְנָגִים וּפְרָחִים יִצְהָרוּ בְּרִקְמַת צְבַע הַצִּדִּיקִים
וְצַפְצוּף סִים וְדָרוֹר יִרְזַן עַל הַמִּשְׁטָעִים.

תְּצִיץ תְּאֵנָה וְשָׂקֵד תַּעֲלֶה נֹצֵה גִּפְסֵי חַיִּים
גַּם גְּדֵרוֹת הַנְּתִיבוֹת בְּשׁוֹשְׁבֵי סוּגוֹת אֶלֶן
בְּנֵגִים רִיחַ גַּעִים תַּעֲלֶינָה הַעֲרוֹנוֹת לֹא יֵא
שֵׁם יַעֲבוֹר אִישׁ סְחָבוֹת זָקֵן וְרֵאשׁוֹ יִפְּוֹת

מַעֲדָר וְקָרִים בְּיָדוֹ תִּקַּל לוֹ הַמְּלֵאכָה אֲחֵרָה
יִקְרָה יִחְפּוֹר יַעֲדוֹר יִטַּע וְיִזְרַע בְּנֵגְהָ סִימָה
נִשְׁכָּר בְּשִׁכִּיר שִׁכִּיר יַעֲמוֹל בְּנִפְשׁ עֲדִינָה
כִּי יִזְכּוֹר הַיָּמִים עֲלֵץ לַעֲשׂוֹת כָּכָה.

טָבַע צְמַח וְצִמְחָה וְלִשְׁנוֹתָם יִכִּיר זֶה יִכִּיר
יִדַע סוּד כָּל פֶּרֶחַ מִשְׁרֵשׁ עַד עֵלָה וְיִשְׁמַח
יֹצֵיא אֲבָקָת רוֹבֵל וְסִמֵּי רִפְאוֹת תַּעֲלֶה וְיִקַּח
מֵאָרְזוֹ בְּלִבְנוֹן עַד חוּם וְאִזּוֹב קִיר.

שֵׁם יִרְאֶה וְיִשְׁתַּוְּמֵם מִחוּמַת הַנֶּגֶה וְיִשְׁתַּוְּמֵם
פְּתֵאוֹם יִצֵּא חֹטֵר מִבַּעַד הָאֲבָנִים וְיִשְׁתַּוְּמֵם
צְמַח וְהָיָה מִהֵרָ לַעֲצֵן עֲלָיו רַעֲנָנִים וְיִשְׁתַּוְּמֵם
וּמִמְקוֹמוֹן עֲקָר כָּל-אֲבָנֵי הַפֶּנֶה.

יִרְאֶה זֹאת הַזָּקֵן וְלִבּוֹ תִּבְעַת תְּרֻדָה
בְּנִבְהוֹ עֵץ עֲבַת מוֹל פְּגִיו הַתְּרוֹמֵם
לֹא רֵאָה כְּמוֹהוֹ וְכִפְלָיִם יִשְׁתַּוְּמֵם
אִיךָ חֹטֵר בְּיָדוֹ בְּעַד הַחוּמָה הַדָּה.

אִזּוֹ יִטָּה וְיִשְׁמַע קוֹל בְּעֵנָפִים מְדַבֵּר :
הַתְּדַע מִי אֲנֹכִי ? שְׁמֵי חוּמוֹת בּוֹקַע סוּד
בְּעַת אוֹחַז בִּיסוּדוֹת סְלַעִיהֶם אֲנִי עֵץ
גַּם אֶרְמוֹן גְּדוֹל לְאֲבָנֵי נֶפֶץ אֲשֶׁר־אֶשְׁבֵּר.

אָקָרְקָר לְאַט הַקִּירוֹת לְתֵל אֶהְפֹּדָה הָעָרִים
יִשְׁכְּחוּ גַם שְׂמוֹתָן לְאֵל וְאִין תִּפְאָרְתָן וְיִשָּׁח
עַל חֲרָבוֹת טִירוֹתָן דְּלִיּוֹתַי בְּצַמְרָתָן הַחַיִּים
וּמִבֵּין הָעֶפְאִים קוֹל יִתְגַּו צְפָרִים הַחֵק וְכֵן

חָלַל לֵב הַזְּקֵן וְעַל פְּנֵי בַת־סֶלֶה
יְפֹל מְלֹא קוֹמָתוֹ יִזְכּוֹר הַיֵּכֶל צִיּוֹן וְיִזְכּוֹן
אֲדִיר אִיוֹם נוֹרָא נָא הִרְחַק בְּלִיּוֹן חֲסִידֶיךָ
מִבֵּית בְּגִיתִי לְכַבֹּדְךָ לְשֵׁם וְלִתְהַלְּלָהּ!

עֲשֵׂה הַסְּלִים.

שֵׁם בְּיַרְכְּתֵי הַר נָבוֹ לְפָנַי פֶּתַח הַמַּעְרָה
בְּוֶדֶד יֵשֶׁב הַזְּקֵן רוּחוֹ נִסְעָרָה
מִנְשָׁף עַד נְשָׁף שֵׁם יֵשֶׁב מְלֵא דְאָנָה
רַק אִימוֹת יִסּוּבְבוּהוּ לְרַגְלָיו פְּחָדִים וְחָנָא.

יּוֹמִים יִסְתַּר בְּיַעַר הַמְּרִים בְּשֹׁפֵל
וּבְעֶרֶב יִתְלוֹנֵן בְּצֵל יִשְׁימֹן בְּעֶרְפֵּל
בְּעֵת רוּחוֹ יִתְמַרְמַר בְּקוֹל יִזְמַר מִזְמוֹרִים
וְיִאָרֹז סְלֵי חוֹרִים מִדְּלִיּוֹת הַמְּרִים.

סְלֵיו מִפּוֹאָרִים כְּמַעֲשֵׂי הַרֵשׁ חֲרָשִׁים
מִמְרָחַק יְבוֹאוּ לְקִנּוּתֵם הָאֲנָשִׁים
כָּל־שׁוֹכְנֵי הָעֵמֶק בְּסִבִּיבוֹת הַמַּעְרָה
בְּעֶבְרָם לוֹ יִתְגַּו יִקַּר שְׂבַח וְתִפְאָרְתָּהּ.

וְבִיאוּ מִחִיר סֵלִיו דֵּי צָרְכוֹ בְּאַהֲבִים
חֲמַאת חֶלֶב וַדְּבֹשׁ מִמֶּתְקֵי הָעֲנָבִים
עוֹרוֹת גְּדֵי עֵיזִים וּבְבָשִׁים לְלִבְיֹשׁוֹ
כֵּן הָיָה הַזֶּקֶן סֵלִיו הוֹנֵו רְכוּשׁוֹ.

הַפַּעַם לָעַת עָרַב בְּעַת נְסֹו הַצִּלְלִים
וְהַזֶּקֶן יִגַּע בְּאַחַד הַסְּבָלִים
כֵּן לְפִתַח הַמַּעְרָה אִישׁ שִׁיבָה וַיְדַבֵּר:
סֶלַח אֲדוֹנָי לְאַמְרֵי וְבִי אֵל תִּתְּעַבֵּר!

אֲשֶׁאֲלֶךָ וְעַנְנֵי לְמָה תִּשָּׁב בְּיַד
פֶּה בְּיַרְפְּתֵי הַמַּעְרָה בְּמַחְשָׁבִים כְּשׁוֹדֵד?
כִּי נִרְחַב לְפָנַיָּךָ קוֹם וּבְנֵה לָּךְ בַּיִת
עֲצֵי בְרוֹשִׁים רְחִיטִיו וְלִפְנֵי פִתְחוֹ זִית.

רְצִיתִי בְּנוֹת בַּיִת הָאֲבָנִים הַצִּבְּרִיתִי
אֲךָ בְּאֲזֵנֵי לְקוֹל אֲבָנֵי הַשִּׁדָּה הַקְּשִׁבְתִּי
הֲלֹא חֲרָדָה תִּבְעַתְךָ אִם תִּשָּׁב בְּבַיִת אֲבָנִים
לְמַצְבּוֹת עַל קְבָרִים כָּכֵר עֲמָדוֹ מִלְּפָנַי!

הֲלֹא הָלַכְתִּי לְכָרוֹת עֲצִים בְּיַעַר
וַיִּרְעֹשׁוּ לִי עֲנָפוֹי: הֲלֹא כִסִּיל אִתָּךְ בְּעֵרְוִי
רֹאה וַיִּנְקֹו שְׂרָשֵׁינֹו מִמּוֹחַ הָעֲצָמוֹת
דָּם אָדָם נִשְׁפָּךְ הוּא שְׂקוֹי לְאֲדָמוֹת.

לְבָנוֹת לִי בַיִת לְבָנִים חֲפָרְתִי בְּאֲדָמָה
וְאֲשָׁמַע הַקּוֹל: חֲכָמָה מִמֶּךָ גִּיעַלְמָה
כִּי לֹא חֲלָלִי שְׂדֵי קָטָל לְעַפְרָו שָׁבוּ יַחַד
חֵי תִשְׁכּוּן בֵּין מֵתִים בַּיִת לְבָנִים בַּיִת פָּחַד.

אין אבן לא היה למצבה על קבר
אין עץ לא השקחו מוח עצמות גבר
אין רגב לא שתה דם אדם לרויה
וכל דבר שיהיה קבר מלפנים היה.

האדמה מקום חיינו רק מעונת המות
וגם נגדו פלנו רק בפעלה נשבת;
פנלים בנהר חיש הלאה נחלופה
כצל אבק פורח וכבלגל בפופה.

כאשר זאת הזיתי ובאזני שמעתי
משכנות אדם מאסתי והלאה נסעתי
לא בית ולא אהל משכני רק מערה
היא מעונת מבטחים תגן עלי בפערה.

ה.
אשמדי.

ליל הרדה ובעתה ליושביו ירושלים
הלילה בו עלו המורדים ציונה
מאז רק קול צעקה בקריה הנאמנה
אין משפט בארץ רק שודדים בצחרים.
יסתבל העם תחת עול רבותים.

הזאת פסא בנדוד האם אלה עלילותיו
בעודו נער קטן אז לאל שוע
ת לו חכמה ודעת ולב לשפוט יודע
ועתה ככסיל משנע מעקשים שפתותיו
מוצא פיהו עגל להרע מזמותיו?

הַפֶּהן הַגָּדוֹל יִרְאֶה בְּהִיל וְהִלְחֵלָה
כִּי אֵין עוֹד בְּמִקְדָּשׁ כְּבוֹד אֵל עַל הַכְּרוּבִים
לֹא יַעֲלֶה עוֹד עֲנָן מִהַמְּזֻבְּחוֹת הָעֲזוּבִים
לֹא תֵרֵד אִשׁ לְאָכּוֹל הַזֹּבַח וְהָעוֹלָה
אֵין סָמִים וְאֵין קַמְרַת כָּל־יַפְעָה הַשְּׂפֵלָה.

עַל פֶּסֶא שְׁלֹמֹה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ יְסוּדָתוֹ
יִמְשׁוֹל רֹאשׁ הַשָּׂדִים לְדָרְאוֹן בְּלִי דַעַת
מִשׁוֹלֵמִית גִּנְבַּב בְּתַרְמִית הַטְּבָעַת
כַּאֲשֶׁר נָרְדָם שְׁלֹמֹה נִעְבַּד לְתַאֲוָתוֹ
סָר נִזְרוּ מִרֹאשׁוֹ שֶׁד לָקַח צְפִירָתוֹ.

הַהַחֲפֵשׁ אֲשֶׁמְדִי לְהַדְמוֹת בְּרִמְיָה
בְּכָל־עֲנָיִן לְשְׁלֹמֹה בְּמִרְאָהוֹ בְּקוֹמָתוֹ
יִתְלַחֲשׁוּ בְּאֲזִנֵּיהֶם: שֶׁד יִמְלוֹךְ הַמּוֹרְתוֹ.
כִּי תִהְיֶה בְּאִישׁוֹנוֹ אִשׁ זָרָה נִכְרֵיָה
וּכְרַפְאֵי שְׂאוֹל תִּסְתַּה עֵינָיו צְפִיָּה.

הַשָּׂרִים וְהַזְּקֵנִים הַקְּרוּהוּ בְּמִסְתָּרִים
אֲדָּ לֹא יִכְלוּ רִדַת עַד צְפִנַּת תְּרִמִּיתוֹ.
הֵאֵם בְּאִמְנָם זֶה שְׁלֹמֹה? שְׂאֵלוֹ אֲנִשֵׁי בְרִיתוֹ
שְׂאֵלוֹ אֶת־נִשְׁוֵי פִלְגָּשִׁי בְּדַרְךְ הָאֲתָרִים
הֵאֵם יִשְׁק בְּנִבְר וְדִדְיוֹ לֹא גַעְתָּרִים.

הַפְּהֵגִים וְהַלְוִיִּים הִתְקַהְלוּ בְּמִשְׁמְרוֹתָם
וְעַמְהֶם הַמְּשׁוֹרְרִים וְהַמְּנַצְחִים בְּגִנְיֹנוֹת
הַרְּבִי זְמִירוֹת שִׁירוֹת בְּקִשּׁוֹת וְתַחֲנוּנוֹת
יָדָם נִשְׂאוֹ לְמוֹשִׁיב מְלָכִים עַל פְּסֹאוֹתָם
וְהָעֵלוּ צְקוֹן לַחֶשֶׁם לְהוֹשִׁיעֵם מִצְרוֹתָם.

בְּחִזְקָה הִכּוּ לָבָם בְּאַגְרוֹפִים כְּמַתּוֹפֵף
נָעוּ אָנָּה וְאָנָּה כְּשִׁבְלִים בְּיוֹם סוּפָה
מִלְשָׁכָה אֶל לְשָׁכָה הִגִּיפוּ רַב תְּנוּפָה
וְהִתְפַּלְלוּ לְאֵל שְׂדֵי עַל בַּיִת זֶה חוֹפֵף
וְעַל בְּדֵי הָאָרוֹן בְּעֵגֶן יִסְתּוֹפֵף.

יַעֲלוּ תְרוּעוֹתֵיהֶם לַהֲדוֹם שׁוֹכֵן עֲרֵבוֹת
יִתְקַעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת וְאָמֵן סֵלָה יִגְעִימוּ
לְהַשִּׁיב חֲרוֹן אַף עֲלֵיוֹן בְּחִצּוֹצְרוֹת יְהוֹמוּ
תְהִלּוֹת דָּוִד בֶּן־יִשִׁי בְּקוֹל חוֹצֵב לְהַבּוֹת
בְּחֶרֶדֶת קֹדֶשׁ יִזְמְרוּ וַיִּשְׁירוּ הֶרְבָּבוֹת.

קוֹלוֹת אֱלֹהֵי הַכְּאִיבוּ וַיִּרְדּוּ כְּמַסְמְרוֹת
לְאֲזָנֵי רֹאשׁ הַשְּׂדִים פְּלִצוֹת תֹּאחֲזֶנּוּ
יָנוּם מִחֶבְיִית כְּאֵלוֹ יָם יִשְׁטַפְנוּ
יִבְרַח עַל הַנְּגוֹת וּמִנְּגוֹת לְחִצְרוֹת
כִּי יִשְׁרְטוּ בְּכֶשֶׁר הַזְּמִירוֹת כְּמִזְמֵרוֹת.

כָּל־מִצְוֹקוֹת שְׂאוֹל תִּהְיֶינָה וְחַתּוּתֶיהָ יַחַד
רַק בְּאֶחָד מִרְבָּבוֹת עֲנוּיֵי אֲשַׁמְדֵי
בְּשִׁמְעוּ קוֹל הַמְּקַהֲלוֹת: הוֹשִׁיעֵנו שְׂדֵי
תִּחַתּוּ יִרְגֹז וַיִּקּוּם מִבְּסֵאוֹ בָּרַב בְּחֶד
תְרוּעַת הַשׁוֹפְרוֹת כְּחֵץ שָׁנוֹן בּוֹ תַחַד.

לֹא יוֹכֵל עוֹד שְׁמוֹעַ הַתְּפִלוֹת וְהַזְּמִירוֹת
יִפְרֹשׁ בְּנָפִי עִזּוֹ וַיִּתְרוֹמֵם בָּרַב הַמְּלָה
יִבְחַר לוֹ תְהוֹם רִבְּהָ וְשִׁבְלַת הַמְּצִלָּה
מִשְׁמוֹעַ קוֹל הַקְּמִיִת הַמְּבִיעִים שִׁירוֹת
לוֹ תְהִלּוֹת בֶּן־יִשִׁי כְּסַפְיָנִים כְּפִצְרוֹת.

לְכַבּוֹת אֵשׁ עֲבָרְתוֹ כְּסוּפָה אֲבֵרֹתֶיךָ וְהָיָה
יָפִיל עֲצָמוֹ מִמְרוֹם אֵל יִם כְּנִגְרַת הַיָּם וְהָיָה
גְבוּהַל שְׂתֵם הָעֵינַן כְּמוֹ מְשׁוּד בְּשִׁרְשֵׁרֶת הַיָּם
אֲדָּ בְּנִפְלוֹ שְׂמָה נִפְלָה מְאַצְבְּעוֹתֶיךָ וְהָיָה
גַם מִבְּעַת הַקְּסָמִים וּבְחֹל יִם גְּבוּרֹתֶיךָ.

— ❦ —

ט.

קְהֵלֶת.

הַיּוֹם פָּנָה לְעָרוֹב אַחֲרֵי הַהָרִים
וְעַל יִם כְּנִגְרַת רוּחַ חַרְיִשִׁית דְּמָמָה
אֵינֶן עוֹד דְּיָגִים לְשִׁירְתָם נְאֻלְמָה
רַק סִירַת דּוּגָה אַחַת כְּמוֹ כְּמִסְתָּרִים
תְּשַׁלִּיךְ הַמְּכַמֹּרֶת לְתוֹךְ הַמְּשַׁבְּרִים.

שֵׁם יִפְרֹשׁ גַּם תִּרְנוּ הַדְּיָג בְּיָדוֹ
וְלִהְפוֹךְ הַמְּשׁוֹט כְּמַעַט יִתְמַהֲמַה
אָדוּם הַיָּם מִהַשְּׂמֶשׁ הַשׁוֹקֵעַ
עַפְעָפִי נִשְׂפָּה יִצְהִיבוּ קִדְקִדּוֹ
וְעַל יִם הַכְּנִגְרַת אֵינֶן אִישׁ בְּלִעְדוֹ.

הַיּוֹשֵׁב בְּסִיר דּוּגָה עֶבֶד לְדְיָגִים
אוֹלָם בְּמִלְכָּדָתוֹ הַיּוֹם לֹא הִצְלִיחַ
שְׂוֹא פֶרֶשׁ רִשְׁתּוֹ מוּל סִלְעַ וְצָהִיחַ
מִהֶמוֹן דְּיָגִים רַבִּים בְּפָיִם דּוּלְגִים
רַק דָּג קָטָן אֶסְפָּה לְשִׁלָּל מִפְּלָגִים.

על נְדוּת יָם בְּנֶגְתָּ אֶפֶל וְעֵלְמָה
חֲשֵׁבֶת לַיֵּל גַּם עַל רֵאשֵׁי הַהָרִים
רַק הַדָּג הַקָּטָן יִפְיֵן אֹזֶר מִסְתָּרִים
בְּבֹזֵק מִשְׁחָקִים בְּבִרְקַת מְרוּטָה
קִשְׁקִשְׁתֶּם בְּרֵשֶׁת בָּאֵשׁ גְּפֹרִית לַהֲמָה.

כִּי בַמַּעַי הַדָּג טְמוּנָה הִטְבַּעַת
טִבַּעַת הַפְּלָאִים הַנּוֹתְנָה מִמְשָׁלָה
לְנוֹשְׂאֶיהָ עַל רִוְחוֹת מָטָה וּמַעֲלָה
שֵׁם בְּקִרְקַע הַיָּם בַּמַּעַי הַדָּג נִבְלַעַת
עִתָּה הוֹצִיא בִלְעוּ וְאוֹרָה מוֹפְעַת.

לֹא הִצְלִיחַ עוֹד דָּיֵג בְּמִלְפְּדַת כְּזֹאת
לֹא לַפְרָשֵׁי מִכְמֹרֶת בְּנְהָרִים בַּיָּמִים
בְּכָל־פְּנוֹת הָאָרֶץ וּבֵין כָּל־הָעַמִּים.
יֵאָחֵז הִטְבַּעַת וּמָה עֵינָיו רֹאוֹת?
זִיו גְּפֵלֵא וְרֵאשֵׁי הַפְּסָנוֹת בְּנִגְחוֹת.

סַעְרָה תִּתְרוֹמֵם מִמַּעֲלָה מִמָּטָה
קוֹל קוֹרֵא מִסְבִּיב: הִנְנּוּ הִנְנּוּ!
מִיִּרְפְּתֵי הָאָרֶץ נִבּוֹא אִם תִּקְרָאנוּ
כִּי תַחַת רִגְלֶיךָ אוֹתְנוּ שֵׁת;
מוֹכְנִים לְשִׁרְתֶּךָ אֲדוּנְנוּ אֶתְּךָ!

יִתְפַּעֵם הַדָּיֵג בְּעֵינָיִם סְגוּרוֹת
יִשְׁמַע קוֹל הָרוּחוֹת יִרְגִישׁ קִרְבָּתָם
יִדְּיוּ בְּאִסּוּרוֹת לְהַבִּיל פִּי קְרִיאָתָם
יִזְכּוּר יָמִים עָבְרוּ עֲשֵׂתְנוֹתֵינוּ נְעוּרוֹת
בְּלִבּוֹ יִמָּאֵס תִּבְלַל וְעַל שִׁפְתֵינוּ מְרֹרוֹת:

הַבֵּל הַבָּלִים שׁוֹא נִדְרָה הֵלֵא הַבֵּל הַבָּל!
מִה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל־עֲמָלוֹ רַק דְּאָנָה שֶׁ
חַי מִכְּאוֹבִים בְּעֵסִים חֲרָדָה הִנָּא
דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר יָבוֹא חֲלִיפּוֹת יוֹשְׁבֵי תַבֵּל
וְהָאָרֶץ עוֹמֶדֶת לְנִצָּחַ הָאֵבֶל.

כָּל־סְגֻלוֹת מְלָכִים וְתַעֲנוּגִים לִי הָיוּ
רַב כְּסֵף וְזָהָב וְכָל־הַחֲמֻדוֹת הַיְקָרוֹת
נָשִׂים וּפְלִגְנָשִׁים הַמּוֹן שָׁרִים וְשָׂרוֹת
הַגְּדֹלְתֵי וְהוֹסֶפְתִּי מִכָּל אֲשֶׁר הָיוּ
כֹּל אֲשֶׁר שָׁאֵלוּ עֵינַי אֶמְרָתִי: אֲתִיו!

יְדֵי נָטְעוּ כְרָמִים תִּמְאֹה לְעֵינַי
חִפְרָתִי בְרֻכּוֹת לְהִשְׁקוֹת עֵץ צוֹמֵחַ
אָרֶץ מְלַחָה נְהִיתָה לְכַרְמֶל פּוֹרַח
הַגְּדֹלְתֵי הַדְּרַת עִירֵי יְרוּשָׁלַיִם
מִכָּל־הָעָרִים מִחַת הַשָּׁמַיִם.

נֹדַע שֵׁם תְּהִלָּתִי בְּכָל־אַפְסֵי תַבֵּל
רוֹחוֹת מְזֻרָה וּמְעָרָב מְעֵלָה וּמְטָה
לִי נִכְנְעוּ עַל כָּלָם יְדֵי שְׁלֵטָה
לְקוֹלִי עֲמָדוֹ יַחַד בְּלִי עֲמָל וְסָבֵל
מַעֲשֵׂי יְדֵי כָּלָם הַבֵּל הַבָּלִים הַבָּל!

הַבֵּל וְעוֹת רוּחַ כִּי מִבֵּית הָאֲסוּרִים
זֶה יֵצֵא לְמַלּוּךְ עַל כִּפְּאֵי הַמְּלָכִים
וְהַנּוֹלָד בְּאַרְגָּמָן כְּרֵשׁ דּוֹרֵשׁ עַל פְּתָחַיִם
יֵאכַל לֶחֶם עֲנִי יִשְׁתֶּה תְּמֻרוֹרִים
לְבוֹז יִהְיֶה לְעַמּוֹ וְלַעֲנוּ עָלָיו גְּעָרִים.

כַּאֲשֶׁר זֹאת הַזִּיתִי הַתְּבַל מֵאִסְתִּי
וּמַעֲשֵׂי יָדַי לִי כְשֶׁחַק מֵאֲזָנַיִם
סְגֻלוֹת הַמַּלְכִים כְּקֶצֶף עַל פְּנֵי מַיִם
הַכֵּל רַעִיוֹן רוּחַ כָּל־אֲשֶׁר כְּנִסְתִּי
שׂוֹא וּמַהֲתַלּוֹת עַל שַׁכְמִי הַעֲמַסְתִּי.

נִתְתִּי לְבִי לְדָרוֹשׁ וְלַחְקוֹר הַנְּכֹחָה
וּמֵרֵאוֹת שׂוֹא וְכֹזֵב מִנְּגִד גְּרִשְׁתִּי
שִׁמְחָה מָה עֲשֵׂה הַחֲקֻמָּה בְּקִשְׁתִּי
בְּשִׁחּוֹק לֹא יִתְחַתֵּן נְדוּד בְּמִדּוּבָה
קֶצֶר יָמִים שָׁבַע רַגְזוֹ אִישׁ רוּחוֹ נְבוּכָה.

בְּמִבּוֹכַת רוּחִי וְצוֹק נַפְשִׁי הוֹצֵאתִי
לַחְקוֹר סוּד הַבְּרוּאִים וְתוֹלְדוֹת הַדְּבָרִים
כָּל־חֵי וְצוּמַח כָּל־אֶבֶן בְּהָרִים
בְּחִנְתִּי צִרְפְּתִי חֲנָם עֲמַלְתִּי
מִמְרוֹמֵי תַקְנוֹתֵי לְתַהוֹ נַפְלְתִּי!

כְּחֶכֶם אֲשֶׁר פִּשְׁר כָּל־גַּמְצָא יוֹדַע
וְכַכְסִּיל חוֹבֵק יָדָיו וְהוֹלֵךְ בְּמַחְשָׁבִים
גּוֹרֵל אֶחָד לְשִׁנְיָהֶם בְּהוֹלִלוֹת נְמָקִים
יֵשׁ גְּבוּל לַחֲקִירָה בְּזִדְתְּמוּתָהּ מִתְעַתֵּעַ
בְּאֵין מַעֲנָה לְשִׁאלוֹתָיו בְּסוּף יִשְׁתַּמֵּעַ.

לְמִי אֲנֹכִי עֲמַל? בְּשִׁפְתֵי חֲרָצְתִּי
אִם בְּמַקְרָה הַכְּסִיל יִקְרַנִּי גַם אוֹתִי
אֲשׁוּב אֶל עַפְר גַּם אֲנֹכִי בְּמוֹתִי
וְהַחֲכָמוֹת הַעֲמֻקּוֹת בְּלִבִּי קִבְּצְתִּי
יֵאבְדוּ וְאֲנֹכִי כְּכַד חֲרַשׁ גִּפְצְתִּי.

מִקְרָה אֶחָד יִקְרָה לְאָדָם וְלִבְהֵמָה
בְּעוֹד חַיִּים בְּאֶפֶס רוּחַם עוֹלָה לְמַעְלָה
וּבְמוֹתָם גַּם שְׁנֵיהֶם יֵרְדוּ שְׂאוּלָה
בְּמָה יִבְדְּלוּ צְרוּר אֲבָן מִרְגָמָה?
זֹאת גִּדְעָה נִכּוֹן יַחַד הַכֹּל הַמָּה.

גַּם כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַחַת הַשָּׁמַיִם
שִׁיר מְלִיץ דְּבַר חָכָם וְאִישׁ בְּגִבּוֹרָתוֹ
חֵין שְׁפָתַי מוֹכִיחִים וְאוֹהֵב לְרַעֲיוֹ
כָּלֵם יַחֲלוּפוֹ בְּצַל שֶׁמֶשׁ בְּצִהָרִים
מִה שִׁיחֵיהָ הָיָה בְּלִי עֲמוּד יוֹמִים.

סוּף דְּבַר הַכֹּל לְקַחְתִּי הַמוֹסֵר:
מִכָּל-מִתְּנּוֹת אֵל הַטּוֹב לִבְנֵי אָדָם
רַק לְאֲכּוֹל וְלִשְׂתּוֹת וְלִשְׂמֹחַ בְּמַעֲשֵׂי יָדָם
לְתַת שְׂאֵר לְאֲשֶׁמוֹ וּבְסוּתָהּ אֵל יַחֲסֹר
וְהַיּוֹתֵר רַק לְהַגִּיעַת בְּשׂוֹר.

לְפָנַי הָיִיתִי מְלֹךְ יְרוּשָׁלַיִם
וְעָמָה שְׂכִיר דִּיגִים בְּנִפְשׁ נְבֻחָת
לֹא תִתְּאוּהָ נִפְשֵׁי לְשָׁנוֹת בְּאוֹלָת
לֹא אֶחְפוֹץ הָיִית מְלֹךְ-עֲטָרָה נְחֻשְׁתָּיִם
שׁוּבֵי הַטִּבְעַת לְמַצְלַת הַפְּמִים!

הַשְּׁלִיךְ מִיָּדוֹ טִבְעַת הַקְּסָמִים
כְּאֲשֶׁר יִשְׁלִיךְ אִישׁ בְּכַף הַקָּלַע אֲבָנִים
עַל רֹאשׁוֹ נִרְאָתָה יָד שְׁלוּחָה מְעַנְנִים
אֲחֻזָּה הַטִּבְעַת וְחֻלְפָה לְמִרוּמִים
וְעַל פְּנֵי הַיָּם חֲשָׁךְ עֲלֹמָה בְּמוֹ לְפָנַיִם.

מְשָׁלִים.

הַמְעָרִיב עֲרָבִים עַל פְּנֵי הַרְקִיעַ
שֶׁלַח מְנוּחַת הַשְּׁקֵט גַּם לְשׁוֹכְנֵי עֲרָבָה
עַל סְלָעֵי הַחֹזֶל הַנְּשָׂף הַזּוֹפִיעַ
אַחֲרָיו כְּסִיל וְכִימָה וְעַם פּוֹכְבֵי מְרֻכְבָּה
מִשְׁפַּחַת הָעֲרָבִי לְאַהֲלָהּ שָׁבָה.

מוֹל פְּתַח הָאֵהָל בּוֹעֵרָה הַמְדוּרָה
תַּחַת הַקַּלְחַת אֵשׁ וְנַחֲלֵי רְתָמִים
מְצַפִּים הַיְלָדִים לְבִשְׁוֹלֵי הַיּוֹרָה
אִפְסֵם תְּכִיז לְמֵאֵכֶל הָעֲרָב מִטַּעַמִּים
וְרַעְבוֹנָם הַטּוֹב מִכָּל-מִינֵי בְשָׂמִים.

חָלַף הַנְּשָׂף אַחֲרָיו אֶפֶל דְּמָמָה
קָרַב מִפְּנֵי חֶשֶׁךְ אֹרֶךְ הַכּוֹכָבִים
יִהְיוּ יִבְרִיקוּ כִּיהְלֹם וְאַחֲלָמָה
עֵשׂ יִנְחָה בְּגִיּוֹ אַחֲרָיו כְּבִשְׂבִים
מִחֲדָרֵי תִימָן רִחוֹת פְּאִים וְשָׁבִים.

יִבְקָשׁוּ מִשְׁפָּכָם לְנוּחַ מַעֲמָלָם
הָעֲרָבִי וּבְגִיּוֹ הֲרֵתָמִים גִּדְעָכוּ
תְּאֹרֶנְגָה הַמְדוּרָה סְבִיבוֹת אֵהָלָם
לְהַבְעִית חֵיתוֹ יַעַר יוֹמָם יִסְכְּבוּ
וְעַתָּה לְמוֹ אֲרָב סְבִיב יִתְחַלְכוּ.

מָרָם יִשְׁכְּבוּן עוֹד יִבּוֹא אוֹרַח
בְּשֹׁעַן עַל מִשְׁעַנְתּוֹ מֵאָרֶז עֲשׂוּיָה
לְשָׁלוֹם יְהִי בּוֹאֵה! — הָעֶרְבִי יִשׁוּחַח
בָּא אֵל תְּהִי לָךְ יְרִיעַת אֶהְלֵנוּ בְּזוּיָה
לִינְהָ עֲמֹנֵנוּ וּתְהִי עַל רֵאשִׁיךָ גְּטוּיָה!

חֵישׁ יְרוּיָן וְיִקַּח מִהֶבֶא מִמְּהוּ
יִנְחֵהוּ הָעֵינָה לְרַחוּץ בְּמִים קָרִים
לְצִמְאוֹנוֹ חֵלֶב בְּכָרִי גְּמָלִים יִשְׁקֹהוּ
יַעְרוֹף לוֹ לְאֹכּוֹל מִמִּיטֵב הָעֵדָרִים
וְלִמְצַע מִשְׁכְּבוֹ עוֹרוֹת הַגְּמָרִים.

בְּאִשְׁמוֹרֶת הַבְּקָר עֵת גָּסוּ הַצְּלָלִים
וְהָאֹרַח לְמִסְעָיו גָּשָׂא הַפְּעָמִים
נִקְבְּצוּ מִסְכִּיב יוֹשְׁבֵי הָאֶהָלִים
הַתִּיעֲצוּ הַתְּלַחֲשׂוּ בְּפָנִים גְּזַעְמִים
וְהַתְּנַגְדּוּ יַחַד לְלִבְתּוֹ פְּאוּיָבִים וְקָמִים.

הִזְקַן יִתְפַּלֵּא וַיִּשְׁאֵל לְעֶרְבִי:
לְמָה זֶה בְּבוֹאֵי שְׁלוֹם לִי קְרֵאתָ
וּלְאוֹיְבֵי נְהַפְכָתָ לֹא יָדַע לְכָבִי.
וַיַּעַן הָעֶרְבִי: כְּבוֹד לָךְ יֵאָתֶה
כִּי תַחַת צֶל אֶהְלִי לְנוּחַ בְּאֵת.

אֵךְ חֵק לְאוֹרַח שְׁבֶת שְׁלֹשֶׁת יָמִים
וּשְׁלֹשֶׁת לַיְלוֹת וְאֵז יִלְךְ לְמִסְעָיו
לֹא יִשְׁאֵל הָעֶרְבִי אֲנָה יֹשִׁים פְּעָמִים
מְלֹאכְתּוֹ וְשֵׁם עֲמּוֹ לְדַעַת לֹא יִתָּאוּ
אֵךְ אֲמָה הֲלֹא בְּאֵת וְגַם תַּחֲלוֹף כְּעַב.

יהי כן אשקה עמו! הִזְקֵן עֵנֶה אִתְּךָ
אֶדָּ לְמִלְאֲכֶת עֲבוּדָה יְדֵי כָּבֵד פְּהוּת
כְּבֹדוֹ מִזְקֵן שְׁעֵרֶת רֵאשִׁי לְכִנְיָהּ
לֶחֶם חֵנֶם לֹא אוֹכֵל אֶדָּ אִם תֵּאוֹת
כְּמִזְרָה יִלְדִיךָ אֲשַׁקֶּה נְפִשׁוֹת צְמֵאוֹת.

יִסַּע הִזְקֵן עִם אֶהְלִי הָעֶרְבִים
מִמְרַעָה אֶל מְרַעָה סְבִיב בְּאֶרְצוֹת
מְקַצָּה מְדַבֵּר אֲדוּם מְקוֹם סְלָעִים וְחֲנָבִים
עַד תּוֹצְאוֹת הַיַּרְדֵּן אֲשֶׁר שָׁם הַצֵּאֵן רוֹחֲצוֹת
וְעַד יַם הַמֶּלַח יַם עַרְי הַפְּרָצוֹת.

הַנְּעָרִים וְהַנְּעֵרוֹת סְבִיבוּ יִתְאֲסְפוּ
בְּעֵת יַחְנוּ כִּצֵּל בֵּין מְקִלְאוֹת הָעֵדְרִים
לְשִׁמוּעַ אֲמָרֵי מְשָׁלִיו לֹא יִעֲפוּ
אֶהֱבֵ טוֹב וְשִׁנְאוֹת רַע יִלְמְדוּם בְּמוֹסְרִים
עַז שְׂדֵי חַי הַדּוֹמֵם זֵיז שְׂדֵי וְעוֹף הָרִים.

יא.

ספורים.

יְהִלּוּ הַכּוֹכָבִים בְּמִדְבַר מַחֲשָׁפִים
מְנוּחַת הַשֶּׁקֶט דְּמָמָה בְּמַחְנֵה הָאֶהְלִים
רַק יִלְלַת שׁוֹעֲלִים נְשָׁמְעָה מִמְרַחְקִים
הָעֶרְבִים מוּל לְבוֹת הַמְּדוּרוֹת נִקְהָלִים
אֲחֵרֵי מֵאֵכֵל הָעֶרֶב מַעֲמָלִם לְנוּחַ.

יִשְׁכּוּ בְּמַעֲנֵלָה לְנִמְזוֹת אֲזֵן שׁוֹמְעֵת וְסִיחָה
לְסִפּוּרֵי הַזְּקֵן בָּא כְּאִישׁ גּוֹסֵעַ אֲחֵיזָבֵיז
דְּבָרָיו מְלֵאִים חֲכָמָה מוֹסֵר וְדַעַת וְסִיחָה
מְקוֹר שְׂכָל וְחִבּוּנָה מִפִּיו נוֹבֵעַ מִתּוֹ
כָּל־מִסְתָּרֵי הַתְּבֵל לוֹ כְּסִפֵּר פְּתוּחַ. הַחִיּוֹט

וְלִבָּן יִקְרָאוּ לוֹ יוֹדֵעַ הַרְזִים אִם
יִשְׁתּוּמְמוּ לְסִפּוּרָיו עַל הַדָּר הַמְּלָכִים
עַל אֲלֹפֵי מְרַכְבוֹת וְעַל הַיְכָלֵי אֲרָזִים
זְהָרֵי כּוֹכְכִים עַל מִצְחוֹ נְמֻסְכִים
בְּעֵת דְּבָרוֹ אֹזֵר נִפְלָא עַל שְׁפֹתָיו זְרוּחַ.

גַּם הִרְבָּה סִפּוּרִים עַל שְׂדִים וְרוּחִים
אֲשֶׁר לְעַמְקֵי תְּהוֹם רִבָּה בְּיַדֵּי הַשְּׂקִיעַ
תַּחַת סְלָעִים וּכְפִים עוֹד עֵתָה כְּרוּכִים
כָּל־מִמְרָה נִגְדֵי תַּחַת הַרְקִיעַ
יִפְרֹתֵיהוּ כַּמְלֶךְ בְּעֵז קְסָמִים מְשׁוּחַ.

רֵאשִׁיהֶם יִגִּיעוּ וַיִּתְּרָאוּ יַחַד
הָעֶרְבִי וְאִשְׁתּוֹ לְשִׁמְעַ דְּבָרִים אֱלֹהִים.
הַיְאֻמִּינוּ לְדְבָרָיו? לָבָם מְלֵא פֶחַד:
מִנְהֵגוּ בְּמִשְׁנָע בְּגַם מִבֵּית כְּלָא
וְאִישׁוֹנָיו יִהְיוּ כְּעֵינֵי חֵזֶה וְאִישׁ רוּחַ.

גַּם רָאוּ בְּלִילוֹת יִפְעֶה אֲדַמְדָּמַת
עַל רֵאשׁוֹ וְאִזּוּ בָּאוּ מִחֲגָרֵי סְלָעִים
נְמָרִים שׁוֹעֲלִים בּוֹם יִנְשׁוּף וְתִנְשָׁמַת
וְלִפְנֵי עֲמֻדוֹ פְּעֻבָּדִים נִכְנָעִים
וְאִרְיָה מְלֶךְ הַחַיּוֹת כְּכֹלֵב סְרוּחַ.

בְּלֵיל אַחַר שְׁמָעוּ קוֹלוֹת זְמִירוֹתָיו
בְּצִלְצְלֵי כְנֹזִים הַשָּׁחַר יַעֲרֹו
רוּחַ מְפָרוֹם עַל שׁוֹמְעֵי נְעִימוֹתָיו
בְּזְמִירוֹת קֹדֶשׁ בְּהַר צִיּוֹן יִשִּׁירוּ
הַטּוֹר רֵאשִׁי עֲנִפֵיהֶם גַּם תִּמְרֹת תַּפּוּחַ.

וַיֵּשׁ יָמִים בָּם כָּתַב בְּחֶם הַצְּהָרִים
בְּחִנּוֹת הָעֲדָרִים בְּצִל מִשְׁפָּנוֹת הַרוּעִים
בְּמִגְלַת סֵפֶר שׁוֹרֵה אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם
וַיִּסְתִּירָהּ בְּשִׁמְלָתוֹ מֵעֵין הַרוֹאִים
בְּהַקְבִּץ סְבִיבוֹ נְעָרֵי הָעֲרָבִים לְשׁוּחַ.

וְאִזּוֹ יֵאָהֵב לְדַבֵּר עִם הַנְּעָרִים הַקְּטָנִים
יִשְׁתַּעֲשַׂע עִמָּם בְּנִשְׁיָקוֹת בְּאַמְרִים
שְׁפָתָיו תִּטּוֹפְנָה מִמְתְּקִים מֵעֲדָנִים
מִזְשָׁלִי צָחוֹק וְחֻקְמָה וְחִידוֹת וּמוֹסָרִים
הַרוֹתִים בְּלִפּוֹת הַנְּעָרִים כְּמִקְתָּב עָלֵי לוח.

וְגַם מֵעַת לָקְחָו עִם עֲדָרֵי הָעֲרָבִים
כְּמַעֲשֵׂי יָדָם בְּרִכָּה אֶלְף אֶלְפִים
מִרְעָה שִׁמּוֹן יִרְאֶם כְּמִדְּבַר עֲקָרְבַיִם
יָדַע לְחַפּוֹר כְּחוֹל צִיָּה מֵעֵינֵי מַיִם
כִּי בְּרָכּוֹ בְּגִלְלוֹ יָדְעוּ בְּלִבָּב כְּטוּחַ.

יב.

המנות.

ויהי הלילה משנתם הקיצו כי מינין שני
יושביו האהל-קול המלה בשחקים חסד
מרוח סערה הררי עד התפוצצו חסד
מראש פסנת מואב רעמים וברקים חסד
שגאני מעלה ומטה במלהמה. חסד

קום הערבי תאחזהו חלחלה חסד
יצא החוצה מסביב קול חרדות חסד
נפעם וטה אוננו גפשו גבהלה חסד
גבעת מרעמים וברק אש הפלדות חסד
וקול גהי ותפלה בא מהשממה: חסד

מעולם עד עולם ולנצה גצחים חסד
מלכותה שדי ואנוש חציר ומיו חסד
לה אלפי שנה כיום אתמול גערכים חסד
תדע תעלמות ולב אדם בזממיו חסד
בורא קצות הארץ מחיה כל-גשמה: חסד

אדם ילוד אשה הלא חובן למטבח
תהום אל תהום קורא ושבולת תשטפהו
פקצף על פני מים פאבק פורח
כחלום יעוף ראיו יאמרו איהו
מה גשאר מכבודו? מלא חפנים אדמה.

הִילָלָה לְלִבְבֵי הָעַרְבֵי יִרְדָּה
פִּתְאוּם דּוּמְיָה־הֶלְאָה וּמַהֵר פְּעָמָיו
יִתְפַּלֵּא יִשְׁתּוּמֵם תִּבְעַתְהוּ הַרְדָּה
שֵׁם נָפֶל הַזֶּקֶן וְשָׁבִין בְּעֶצְמוֹ
עַל יִרְדֵּן מוֹל תִּמְרֵי וּשְׁפָתוֹ נֶאֱלָמָה.

עַל רֹאשׁ הָעֵץ נָשֵׁר וּכְנָפָיו שְׁחֹרֹת
יִטּוֹשׁ אֱלִי אֶכְלוּ עֵינָיו כְּנַחְלִים
שֵׁם יֶאֱרֹב הַפְּוֹת קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת
כְּנִעָרִים כְּזִקְנִים חֲכָמִים וּסְכָלִים
בְּחֶרְמֵשׁוֹ יִקְצֹר מִגְּדִישׁ וְעַד קָמָה.

מִנְבִּיאִים וּקְדוֹשִׁים מֵאֲנָשֵׁי הַיּוֹם
לֹא יוּכַל קַחַת הַנֶּפֶשׁ בְּחִלְחָלָה
בְּלִי אִימָה וּבְעֵתָהּ כְּקוֹטֵף מְלוּחָה
הַנֶּשְׁמָה מְנוּחָה בְּדִי רִנֵּעַ נֶאֱצָלָה
כְּנִשְׁיָקָה עֲלֵי שִׁפְחָה וְאַחֲרֵי כֵן דְּמָמָה.

יָדַע הַמֶּלֶךְ בִּי קְרוֹב יוֹם מוֹתוֹ
יִפְעַת עֵינָיו סָרְדָה עוֹרְקָיו נִקְפְּאוּ
יֶאֱמִין כִּי אֵל עוֹלָם יֶאֱסָפְהוּ לְבֵית נִכְאֹתוֹ
וְעוֹד אַחַת בְּתִפְלָה עֵינָיו הִנְבְּהוּ:
גַּא אֵל תִּעֲזוֹב עֲבָדְךָ שְׂדֵי בְרָמָה!

וְעַתָּה עוֹד כְּרִנֵּעַ מֵרֹאשׁ הַתִּמְרֵי
לְעֵבִים וּפְרוֹשׁ נָשֵׁר כְּנָפָיו שְׁחֹרֹת
יִשָּׂא לְאֵל עוֹלָמִים עֲלִיָּה גּוֹמֵר
אֶת־נֶפֶשׁ הַמֶּלֶךְ לְחֶאֱצֵר כְּטַל אֲזוֹרוֹת
שֵׁם תִּמְצָא גַם הִיא פֶּשֶׁר כָּל־תִּעֲלָמָה.

ועל גדות הירדן קול גשמע ברמה יחל
באם מבכה על מות בנה במספד המרוורים. —
הלא מצאה עוד מנוחה אם לא רחמה?
אריה בא מיצר ירפץ מול התמרים
ראשו לרגלי הגויה ואחרי כן דממה

חזוהו יצא בראש

מלחמה יצא ונא לא יחיה

חזוהו יצא ונא לא יחיה

מלחמה יצא ונא לא יחיה

חזוהו יצא ונא לא יחיה

מלחמה יצא ונא לא יחיה

השמועה.

בקר לא עבות פרוש על ההרים
על גבו ועל גרדן אחרי ליל הסערה
רוחצים בטל שחר ענפיהם התמרים
גוית המלך בארי עוד גשמה
ושם תציין חכצלת ושושנת עמקים.

הביט הערבי מלא הרדה ופחה
עת בא הארי לרבוץ אצל הגויה
כפלים ושתומם נבהל גם יחד
איך עין האריה שם פינשוף צופיה
פעם לגויה ופעם לשחקים.

מפני המת נוצצות קרני תפארת
תחת ראשו מצע פרחים שטוח
על שפתו חן ונעם כאלו מדברת
וגם שם בין זרועותיו ספר ינוח
יקרא הערבי וזממיו נעתקים:

לְפָנַי חַיְתִי מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַיִם
בְּסֵאֵי גִבּוֹן נִשְׂא עַל הַמְּמַלְכוֹת
עִמִּי מֶרֶד וְנִסְתִּי בֵּין הוֹמּוֹתַיִם
וּמֵאֵז בְּאַרְצוֹת רַגְלֵי גְדָחוֹת
עוֹבֵד בְּשֹׁכֵיר בְּרַחוּבוֹת וּשְׁוֹקִים.

בְּעֵגְיִי וְעַמְלִי דִבֵּר חֶפְזָן בְּקִשְׁתִּי
וְעַל סֵפֶר פְּתִיבְתִּי רַעֲיוֹנִי לְבָבִי
סֵפֶר זֶה כְּקִהְלֹת לְעַמִּי הוֹרֵשְׁתִּי
אֲדַע אֲלֵפֵי שָׁנִים יִהְיֶה מִכְּתָבִי
נִטּוּעַ בְּלִבָּבְכֶם בְּמִסְמְרוֹת חֲזָקִים. —

בְּלֵב גִּפְעָם יִקְרָא הָעֶרְבִי הַדְּבָרִים
עֲתָה יָדַע מִי הָיָה הָאוֹרֵחַ
וְלָמָּה בְּגָלְלוּ הָאֱלִיפוֹ הָעֶדְרִים
חַיֵּשׁ יִשְׁנֶם מִתְּנִיּוֹ וּבְצַפּוֹר פּוֹרֵחַ
יִרוּץ יְרוּשָׁלַיִמָּה בְּחֵץ קֶשֶׁת בְּבָרְקִים.

יָבוֹא בְּמִסְתָּרִים לְהִיכַל אֱלֹהֵי צְבָאוֹת
וְלַכְהֵן גְּדוֹל יוֹדִיעַ הַפְּשׁוּרָה
מִחֲרָדָה גַּם שִׁפְתֵי הַפְּהֵן גְּעוֹת
וְאֶת־הָעֶרְבִי יִצְנֶה מְלֵא רִתַּת וּמוֹרָא
כִּי יֵשִׁים לְפָנָיו מִחֶסֶם סָגוּר בְּמוֹצָקִים.

יד.

הקבורה.

ליל השקט דממה שמים בתבלת
משחקים יופיע אור הירח
ענפי התמרים כאיש בפיו שומח
שקמים צמרתם פאשה מתאבלת
והזית רסיסים בדמעות מזלת.

על הרי יהודה רוח חרישית נושבת
נוסעים שם שלשה ועל שפתם דומיה
האחד רוכב על פרדה יפה-פיה
צחורה בשלג מבטה פשלהבת
בפרסות רגליה הסלעים חוצבת.

גזית המלך על הפרדה הצחורה
פרוכב אשר מעיני חיהו גזעכו
עיניו בחזריהן כבר פבו חשכו
ומשנהו אסף בלב מלא מורא
ינהג הפרדה במתג רסן וזמורה.

יצעד אחריהם על הרי הסלעים
כהן נושא אפוד תבלת בתנתו
בידו מטה ארוז אף לא למשענתו
וגם מגלת ספר-קמו בארץ הרפאים
במרגלי חרש לאט השלשה נעים.

כַּנְזָר וְעֶטְרָה אוֹתוֹת הַמְּמֹשֶׁלָה
בְּיָדוֹ יִשָּׂא הַכֹּהֵן שְׁנֵי הַדְּבָרִים:
מִטָּה וּמִגִּלָּה כִּכְלֵי קֹדֶשׁ יְקָרִים.
כֵּן יִצְעָדוּ הַשְּׁלֹשָׁה לְאֵט עַל הַמִּסְלָה
וְאַחֲרֵיהֶם גַּם וְעָרַב יִרְחֹפוּ בְּהַמְלָחָה.

לְמַה זֶה פֶּה תִרְצָדוֹן אוֹכְלֵי הַחֲלָלִים
וְאַחֲרֵי הַשְּׁלֹשָׁה אֲבֵרְתֶכֶם מְרִימוּ
לְמַה זֶה אַחֲרֵיהֶם פְּגִיכֶם מְשִׁימוּ?
בַּמִּסְלָה הָעוֹלָה לְעִיר הַמְּגֻדָּלִים
לְעִיר יְרוּשָׁלַיִם אַחֲרֵיהֶם גִּקְהָלִים.

הַפְרָדָה הַצְּחוּרָה מִרְחוֹק הַרִיחוּ
יָדְעוּ כִּי הָרוֹכֵב עַל גְּבֵה גְּוִיָּה
יִגִּיעוּ עֲנַפְיָהֶם בְּכֹאִים בְּתֹאנִיָּה
עֵץ אֵל עֵץ קֹרָא הַיְעָרוֹת יִצְרִיחוּ:
מֵת מִבֵּין לְשׁוֹנְנוֹ! לְשִׁיחִים יִשִּׁיחוּ.

יִסְעוּ הַשְּׁלֹשָׁה וְקוֹל בּוֹכִים אַחֲרֵיהֶם
מִגְדוֹת הַיַּרְדֵּן לְהַרְרֵי יְרוּשָׁלַיִם.
מִגְדָּלִים וְחֹמּוֹת בְּרִיחִים וְדָלְתִים
בְּחוּדָם וְתַפְאֲרָתָם יִתְרוֹמְמוּ לְעֵינֵיהֶם
וְעַל מַעְלוֹת הַר צִיּוֹן עֹמְדוֹת רְגְלֵיהֶם.

לְחִיכַל הַקֹּדֶשׁ בּוֹ נֵר אֱלֹהִים כָּבֵד
שָׁב שְׁגִית כְּבוֹד שְׂדֵי וְנִרְאָה בְּעֵגֹן
בֵּין בְּדֵי הָאָרוֹן עַל כְּרוּבִים תִּתְלַוֵּן
וְתוֹפֵעַ נִהְרָה מִזְרָחָה מֵעַרְבָה
שֵׁם תִּצְיֵן מִחֲרָפִים הַשְּׂכִינָה אֲשֶׁר שָׁבָה.

טָרַם עֲלוֹת בְּקָר עַל הַר הַמִּזְבֵּיחַ
לְצִיּוֹן יָבוֹאוּ הַנוֹסְעִים נְחֻפְזִים
לְפָנֵי בַּיִת הַמְּלֶךְ בְּנוֵי מֵאֲרָזִים
מֵעַל הַפְּרָדָה יוֹרִידוּ הַגְּוִיָּה
וְעַל הַכֶּסֶף יוֹשִׁיבוּהָ בְּדוֹמְיָהּ.

יֹשְׁבֵי הָעִיר הַעֲלִיזָה עוֹד עַל עַרְשׂוֹתֵם
בְּחֻבְלֵי תַרְדֵּמָה בְּשׁוּב מִלְּקָם לְאַרְמוֹנֵי
הַשָּׁמַשׁ בְּרָקִיעַ בְּקַע חֲלוֹנֵי
מִזְרְדֵי הָאוֹר בְּבָר שָׁבוּ לְמַעֲוֹנוֹתֵם
וְרַמְזוֹן וְתֵאֵנָה יִבְשִׁילוּ מִגְּדֻנּוֹתֵם.

וְעַתָּה קוֹל שׁוֹפָר בְּרַחוּבוֹת וּרְנָנָה
מִקְדָּרוֹן עַד גִּיחוֹן הַחַוְצוֹת וְרִיעוֹ
מִדָּן עַד בְּאֵר שֶׁבַע לְעַם יוֹדִיעוֹ
מִזְרָחָה מְעַרְבָה צְפוֹנָה תִּימְנָה:
שָׁב שְׁלֵמָה לְקִרְיַת דָּוִד אָבִיו חָנָה.

שְׁעָרֵי הָאֲרָמוֹן מְלֵא רַחֲבִים נִפְתָּחוּ
מִתְשׁוֹאֵת הָעַם הַחַוְצוֹת הוֹמִיּוֹת
יָרְאוּ הַמְּלָךְ עַל כֶּסֶף הָאֲרָיִוֹת
שׁוֹלֵי אֲדָרְתוֹ סָבִיבוּ וְתֵאֵבְבוּ
וְעַל רֹאשׁוֹ הַעֲטָרָה־הָעַם יִשְׁתָּחוּ.

יִגְהָרוּ מִסָּבִיב בְּהִשְׁמִיעַ שׁוֹפְרוֹת
כִּי יֵשֵׁב עַל כֶּסֶף הַמְּלָךְ שְׁלֵמָה
וְגַם יִשְׁפּוֹט בְּחֻקְמָתוֹ קָל־בָּא יוֹם בְּיוֹמוֹ
יִשְׁמַע דְּבַר הַמִּשְׁפָּט בְּעֵינָיִם סְגוּרוֹת
שְׁעֵרוֹתָיו לְבָנוֹת עַל מִתְּנֵי מִסְּפָרוֹת.

זָקְנוּ עַל טַבְּרוּרֵי בְּיָדוֹ מִמָּחֹהוּ
עַל כֶּסֶף הַמִּשְׁפָּט כְּמוֹ לִפְנֵים יוֹשֵׁב
עֵינָיו לְנוֹכַח וּבִישׁוֹ כְּאֵלוֹ הוֹשֵׁב
אִיךָ יַחְרוֹץ הַמִּשְׁפָּט כָּל-אִישׁ יִרְאֶהוּ
אִיךָ רֵאשׁוֹ יִגִיעַ וַיִּקְרוֹץ בְּעֵינָהוּ.

עַל מַעֲלוֹת הַכֶּסֶף בְּרַכְּיוֹ פֹּדֵעַ
אָסַף הַמִּשְׁנָה וּבְאֵזֶן קִשְׁבֹת
כְּאִישׁ שׁוֹמֵעַ דְּבָרֵי שִׁפְהַ דוֹכֶכֶת
עַל פִּי יִשִּׁים יָדוֹ רֵאשׁוֹ וַתִּגְנוֹעַע
כְּמוֹ לַחֲפִיד לְמִלְךָ כִּי דְבָרָיו שׁוֹמֵעַ.

וּכְמַעַט מִפִּי הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט יֵצֵא
הָעוֹמְדִים סְבִיבוֹ בְּשִׂרְוֵהוּ לְגַן־בְּצִים
וְדְבָרָיו בְּעֵינֵיהֶם כְּסַפִּירִים מְשַׁבְּצִים
שִׁמְחוּ עַל חֻקְמָתוֹ כְּאִישׁ שֶׁלֵּל מֵצֵא
בְּחֻשְׁבָּם כִּי לִשְׁוֹנוֹ הַמִּשְׁפָּט חֲרָצָה.

וַיִּגְבַּה לֵב הָעַם עַז נַפְשָׁם דָּרָכָה
תִּמְרַת שְׁלֹמִי שִׁמְחָה הַשְּׂמִימָה עוֹלָה
מִלֶּכֶם אֲשֶׁר דָּבְאוּ בְּמִרְדָּם בּוֹ עַד כָּלָה
שְׁנֵית יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף הַמִּמְלָכָה
וּמִצִּיּוֹן יִשְׁלַח יָדוֹ הַמְּבוֹרָכָה.

לֹא יַעֲלֶה הָעַם עוֹד לְמַעֲלוֹת הַבָּמוֹת
לְחַקְטִיר גִּלְוִלִים לְשִׁקּוּץ הַמוֹאֲבִים
כְּאוֹלָמֵי הַיָּבֵל קִדְשׁ יַעֲמְדוּ גִצְבִים
שֵׁם נַפְשָׁם תִּתְעַנֵּג בְּעַדְנֵי הַנְּשָׁמוֹת
מִמְחִזָּה כְּבוֹד שְׂדֵי מְנַחֵג עוֹלָמוֹת.

כחול על שפת הים יגדל מספר העם
כלם יאכלו וישבעו בשלחה ואהבים
מפרכת הארץ מעסים הענבים
ויתפללו בעד מלכם על כסאו הרם
ממעברות הירדן עד ירפתי הים.

אך שם בבית המלך פחד ואימתה
שם תארוג השממית הרעות הפרושה
תחת קול ענות גבורה רק קול ענות חלושה
בוודדה ועזובה הבירה נהיתה
ואין איש אשר עינו המלך ראתה.

בחצרות הארמון אנשי המלחמה
איש חרבו על ירכו מפחד לילות
אך אין בא ואין יוצא הדלתות אכלות
בננים ישמע קול יגשוף ורחמה
וצעדות שועלים המהלכים בשממה.

הכהן והמשנה דינים ידינו
בבוא העם להעריך משפטם ציונה
ואין אחד יודע כי שוא התמונה
אשר קולה מהכסא הרם האזינו
ואופן המלוכה הפהגים יכינו.

האריכו הימים בנקה ורמיה
אך מבלי מבין בא שם גם אורח
והתחבא בסתר כנגב יד שולח
בענף הארז משענת הגויה
עליו תשען כמו על אבן שתיה.

נשמע קול תנועה בקול נוקב במקבה
קול גורר קול מפורר בכל-שעה ורנע
רקב ומסוס גוסס פשו פנגע
מות מרבבה לעגף ארו שבה
באה תולעת להשביבו למעצבה.

עש וקס שמו קנם בו כחפרי קברים
יכרו ויפוררו והארזה גשברה
אשר לא יכלה לעשות בתקפה הסערה
ולא להכה לוחמה בעמקים בדרים
עשתה תולעת גבור הגבורים.

ניחי הלילה הקיצו משנתם
תולעת עש וקס אז כלו עבודתם.
מת שלמה! גויתו בעפר תנוח
תפארמו לאין הדר בסאו לרוח
ועל ציון השחר וכבוד אל זרחה.

מַלְכֵת שְׁבָא.

מהחיות העומדות לשרת על כסא שלמה איש איש
בפקודתו מדי יום ביומו ברח תרנגול היער ויפקד מקומו
כמשלש ירחים אין מגיד מקום תחנותו ויקצוף עליו המלך
ותבער בו חמתו והנה זה עף פתאום התרנגול לעמתו
וירם אברותיו וינע כנפיו כעין בכאים עת ירגזון בסערה
ענפיו ויאמרן סלחה אדוני המלך הלא תדע לכל
מקום אשר תשלחני אלך אך בי אל תרגז ואל תוכיחני
עתה אולם רפא שברי נפשי הכפופה והמטח לחם
צר אכלתי מי לחין שתיתי כי ימים רבים עד קצוי הארץ
ראיתי לראש הררי תבל הרימתי תאותי ועד מעבר
לגבולות גבעות עולם באתי נדתי ונעתי ומצאתי באחרונה
ארץ אשר עוד תחת ממשלתך לא נתונה ארץ רחוקה
רחוקה מול ירכתי צפונה עיף ויגע עדי מות שם באתי
אולם לשוא לא היתה יגיעתי שם לאזני באה המית
ימים זרים רעש יערים נפלאים ונהרים נסתרים
קול לשונות מאד שונות משפתות ארצות אלה ארץ אשר
בה נפלא הכל הפלא ופלא ארץ גדולה ורחבה אין חקר
לגבולה ביפיה היא כגן עדן ומכלל החמדות למולה
על כל הדרכים כסף וזהב צבורים כמו בארצנו העפר
ואבני ההרים מי המעינות הבורות והשיחים ימתקו
כמו חלב וכבשמים מריחים עת ישאו דכים הנחלים
ביערים ינעם קולם לשומע כמו צלצול כנורים אברות
העופות ונוצותם יתנוססו בנהרה כיפעת שהם וישפה וכל
אבן יקרה רוח צחצחים ישב תמיד רוח האביב ריח
בשמים מערנות הפורחות סביב רוח שקט ונעם תמיד
רוח חרישה ועל ארצות חמדה אלה תמשול רק אשה

תחת ידיה חבורים צבאותיה הפזורים אין קצה להמונם
 ובמספר אינם ספורים אול כלם ראש תפארתם כי ידם
 לא רמה להריק חרב וחנית וחץ קשת במלחמה לא
 להרבות חלל ולא לחלק שלל שקט ושלוים עולמים
 ישור בין העממים לרוחות היושבים בכוכבים יכוננו
 תפלתם כי גם המה בתפלה יקיפו השמש במסלתם
 ועל צור קוטב זה תסוב כל אמונתם כל אשר נוצר ונברא
 תחת השמים יעשו וירקמו בסתר נותני החיים והם
 הרוחות היושבים במרום הכוכבים ואם יכלו ויחלפו שנית
 שמה רצים שבים הרוחות ברום הכוכבים יחזיקו בידם
 נפש כל חי רק לא נפש האדם היא תחיה לעולמים
 עד קץ כל הימים ולמען תוסיף להיות יקרה ונהדרה
 מכוכב אל כוכב עד אין סוף נמסרה.

לחמדת יפי המלכה ולנעם הדרתה אין ערך ודמות
 רק השמש בתקופתה כל שכיות הרעיונות והרהורי
 המחשבות תלאינה לתאר תמונת מצודרת הלכבות
 שערותיה לא כשערות נשים האחרות אשר קוצותיהן
 תלתלות וכעורב שחורות אולם כארכן עד עקביה יעטפוה
 כשפעת זהר כמטוה חושי זהב וכאור שמש על אפיקו
 נהר וכל המרים עיניו ועפעפיו לעמתה לא יאריך
 להביט בזיו קוי יפעתה כי תבריק קרנים כשמש
 בצהרים לבנת הוד מצחה תתנוסס עלי פנים כקערת
 כסף מצחצחה כערוגת שושנים לכנים מקשתות עיניה
 הכפופות ככפות מאזנים חצי זקים תורה לכל האפסים
 והזר הקרב יומת מרם יגע בה בידים אישוניה נחלים לוחמות
 כפחמים מצודדים רואיהם כדגים במשטח חרמים
 מנוחת נפשם מהם שודדים כדי רגע כגולנים נפעמו ולא
 ידברו הוסר שפה מנאמנים כיפעת החכצלת בכקר לא
 עבות לחיי פניה מפנינים מחטבות כמו פלחי הרמון
 רסיסי נופת צופים וצנת שלג בשרב לפי אוכליהם
 מטיפים כן גם שפתותיה נהרי נחלי עדנים מעיני
 חיים לרויה בהן מוכנים אסור כנחשתים כנלכד בבית כלא
 כל הנוגע רק כרגע בשפתיה אלה ואם תפתח פיה לדבר

נעִימוֹת נִצַּח בְּקוֹלָהּ הַדּוֹמָה לַשִּׁיר אֶלְפֵי נוֹתָנִי זְמִירוֹת
בְּלִילָה צוֹאֲרָה כַּמְגִדֵּל עוֹמֵד לַתְּפֹאֲרָה עַל גִּבְעָה נִשְׂאָה
וּמִשֵּׁם תּוֹפִיעַ נְהַרָה לַעֲרֵבָה לַשְּׂפֵלָה וְלִכְלֵל הָאָרֶץ סָבִיב
לִבְנֵת מְרֵאִיתוֹ כְּמִים נוֹזְלִים מְמוֹרֵד בְּאֵבִיב לִשְׁהֵם וַיִּשְׁפֵּה
דוֹמִים שְׂדֵיָה הַתּוֹאֲמִים כִּשְׁנֵי חֲלָקֵי חֲרוֹזִים
מִסְתְּרֵי חֲמֵדָה יִשֵּׁם גְּנוּזִים וְצִפְנֵת כָּל סוּד כִּאֲנֵן הַסֶּהָר
עַד לְמֵאוֹד מִשֵּׁם תִּכְנִית כָּל הוֹד יוֹרֵד עַד הַיִּסּוּד
עַת תְּרִים פַּעֲמִיָּה וְתִצְעֵד מִמְרוּמֶיהָ כֵּאִיל עַל הַרְרֵי
בְּתֵר יִדְלֹג גַּם הַפֶּסֶח כִּי כִלְחַט הַחֲנִית בְּאוֹר הַיֶּרֶחַ
בְּהוֹדָה וַיִּפְעַתָּה כָּל כְּמוֹס תִּפְעַנַּח רִדִּידֶיהָ כְּלִבְנֵת שֶׁלֹּג
טוֹוִיִּים וְאֲרוּגִים מַחֻטֵּי יֶלֶק מַכְסִים טַפַּח וּמִטְפָּחִים
גְּלוּיִים וְנִרְאִים כְּגִדּוֹת נְהָרִים בְּדֵי עוֹרָה הַדְּקִים יִצִּיצוּ
בְּעַד רִקְמַת הַחֲרוֹכִים לֹא תִשְׁבַּע הָעֵיִן לִרְאוֹת וְלֹא לִשְׁמוֹעַ
הָאֲזִנִּים אֲךָ אִסְפָּר לָךְ אֲשֶׁר קִרְאתֵנִי בַעַת הַרִימוֹתַי כִּנְפִים
לְדָאוֹת אַחֲרַי הַמְּלַכָּה בְּלֹאט וּבִמְסַתְרִים עַד הַלֵּכָה לְרַחוּץ
בְּאַחַד הַיְּאוּרִים הַתַּחֲפִּשְׁתִּי לְהַדְמוֹת כֹּאחַד הַתְּכִיִּים
יִשׁוּכְנֵי שִׁפְתַי הַיְּאוֹר וּמִבִּיֵן הַעֲפָאִים הַבְּטָתִי הַמְּלַכָּה עֲרוּמָה
עַד הַמְּתַנִּים כִּהוּ עֵינַי מִזַּהֲרָה עַת מִבְּלָה בְּמִים בְּסַנּוּרִים
הַכִּיתִי אֲךָ עַל זֹאת הַתְּפִלְאָתִי כִּי נִעְלִי רַגְלִיָּה
לֹא פִשְׁטָה מֵעֲלִיָּה רַק בַּעַת כֶּסוֹ אוֹתָהּ מִי הַיְּאוֹר כִּמְעַטְפָּה
הִשְׁתוּמַמְתִּי עַל זֹאת וּשְׂאֵלְתִי בִשְׁפָה רַפָּה לְמָה זֹאת לַעֲוֹף
אַחַד הַמְּסַתְתֵר בְּסִבְךָ עֵץ בִּשְׁכוֹנָתִי וַיַּעַן לִי בַצְּחוּק וְלַעֲגִי
מַעוּג עַל שְׂאֵלְתִי שׂוֹא יַעֲמוֹל הַשְּׁכוּי לִנְקַר הָעֵינִים
שׂוֹא יִתְהַדֵּר בְּנוֹצָתוֹ בְּצַבְעֵי הַקִּשְׁתַּי בְּשָׁמַיִם שׂוֹא יִפְרוֹשׂ
אַבְרוֹת זַנְבוֹ סָבִיבוֹ כֹּאֲוֶפֶן הָעֵנְלָה לֹא יִרְמָה הָעֵינִים כְּבוֹדוֹ
מִנּוּ גֵלָה שְׂדַדְּהָ מִנּוּ תִפְאֲרָתוֹ בְּגִבְהוֹתָיו עֵינָיו סְגוּרוֹת
רַק זֶהָר נּוֹצוֹתָיו יִרְאָה וְלֹא רַגְלָיו הַכְּעוּרוֹת כֵּן עַל פְּנֵי
הַמְּלַכָּה וְתִמְנוּנָתָה כָּל חֲמִדוֹת הַיִּפִּי מִזַּחֲרִית אֲךָ נִעְלִיָּה לֹא
תִפְשׁוּט כִּי רַגְלֶיהָ שְׁעִירוֹת.

כִּשְׁמוֹעַ הַמֶּלֶךְ שֶׁלְמָה סִפּוֹר תִּרְנַנּוּל הַיַּעַר קִדְחָה
בְּלִבּוֹ לִבְתַּי הַתְּשׁוּקָה כְּנִעוּרָתָה בְּאִשׁ תִּבְעֵר חֲמֵדָה וְתֵאוּחָה
כּוֹ הַתְּחוֹלְלוֹ נִגְרֵשָׁה נִפְשׁוֹ כְּסוֹפָה וְסֵעֵר לִרְאוֹת בְּעֵינָיו
הַדְּרַת הַנְּשִׁיִּים אֵינָן כְּמוֹהָ בְּכָל הָאֲרָצוֹת בַּחֲזָקָה הַתְּגַעְשׂוֹ

תחבלותיו ובהמתן מחשבותיו נועצות איך יוכל ללכוד
 ברשת אהבתו האשה הזאת בחמדותיה הזרות נבדלה ביפיה
 מכל הנשים ואף גם זאת כי רגליה שעירות ועוד בעבור
 זאת התאוה לה תאוה יען לסגלת הנשים מעם זר גם
 נאוה לגרש מלבכה אמונת עבודת הכוכבים ולהביאה
 תחת כנפי אל אחד באהבים.

ויואל המלך אחרי התיעצו במזמותיו לקרוא לאחד
 מסופריו הכותבים אגרותיו ויחדד עמו במספרים שחוזות
 ויכתוב בצבע ששר אגרת כזאת ממני שלמה המלך ברכה
 שלום וחיים למלכה כלילת יפן נהדרה בעדי עדיים
 עם יועציה היושבים בשבת תחכמוני על המשפטים
 אלהים אלהי צבאות שמו מכורך בפי כל נשמה נתן לי
 עז ותעצמות והמליכני על כל עמי האדמה על גוי ועל
 אדם יחד על כל חיה ובהמה וגם על רוחות מעלה ומטה
 בימים ובנהרות ובשממה גם רפאי הישואל והתפתה תחת
 ידי הושתו חשך לא יחשיך ממני והסוררים לעבדני נצמתו
 תחתי נכנעו ממלכות אלף והמורדים בי ובוגדים ישדרם
 סלף לכן מהרי ובואי גם את להכנע תחת מלכותי
 בואי מהר ואם תחדלי אעיר עליך חמתי אפגעך גם
 ממרחקים במשלחת מלאכי רעים רבבות עופות כרגע על
 הרי ארצך באים כל חלקה טובה ישחיתו ומתחתית האדמה
 באים החמט והצב והחולדה ואלפי רבוא רפאים
 לשום הכל לשממה וארץ חמדה לעמק עכור ככל פה
 יאכלוכם צבאותי מפנים ואחור אין מנוס ומפלט מהם לא
 תשאר גם פרסה וחוט נעל הכל יהיה לבער יהי
 לבער כל קן כאשר יבערו עד תמו הגלל והיה מלא רחב
 ארצך רק פגרים ותכוסת חלל.

ככלות סופר המלך לכתוב האגרת ביפי אותיותיו
 בא תרנגול היער ויקח אותה קישורה תחת אברותיו וידא
 חיש לעיר קישור בירת החכמה והיפיה ועמו עופות אין
 מספר אשר עשו הארץ למאפליה כסו השמש בתעופתם
 ועת אוו למקום מנוחתם גגי העיר ורחובותיה חררו
 ופחדו כל יושביה ותתחלחל גם המלכה ואימה נפלה עליה

עת קראה האגרת ותשלח ותשאל ליועציה מה לעשות
 ומה לענות אל המלאכים אשר מהמלך שלמה אליה
 שלוחים ויקהלו ויועדו וייעצו השרים אלה בכה
 ואלה בכה האריכו להתוכח באמרים לסול להם מסלה
 במבוכת עשתנותיהם נגזר מוחם לגזרים בהעמיקם
 מועצותיהם ואחרי שקלם הכל במאזני השכל והבחינה
 נמנו וגמרו תת למלכה רק העצה הנכונה כי תשמר להשפיל
 כבודה וגם לא תחלל נזרה ארצה אולם בחכמה וענות
 גאוה תשיב על האגרת הנמרצה ויכתבו עלי לוח
 בצבע ישר משוח תשובה על האגרת אשר כזאת
 מדברת אנכי בלגה המלכה אשר בחותם ידי פה חתומה
 המושלת על ממלכת שבא הברוכה והעצומה אשיב מענה
 שלום למלך הנאדר בכל תפארה לנביא וחכם השליט
 האדיר המושל בעז רוחו ובגבורה על אדם ובהמה על עוף
 ורמש ועל כל נוצר אשר על האדמה נברא כן בא אל
 אזני שמע הודך וקול קריאתך אכיר מלכותך גם אנכי
 וגם אבוא להראות לעמתך אולם בידיים ריקות לא אוכל
 לבוא לפניך אאסוף יחד כל מיני חמדה ואובילם לשי
 לפני כסא כבודך אולם עתה רק אשתחזה ואכרע לפניך
 מרחוק ברך כתר לי זעיר רק שבע שנים כי כן יאריך
 מרחק הדרך מבירתי לעיר מלכותך ואז אמהר לבוא עם
 סך המלוים שרי ועבדי אשר כמוני לראות הדרת גאוניך
 מתאווים לכן סלחה נא המלך כתר לי רק זעיר והוחילה
 עד בוא העת אליך נבוא ומנחותינו לך נובילה גם אנכי
 וגם עבדי גדע כי לך רק יאתה תהלה מכלל הגדולה
 והתפארת אתה וכל חמדות התבל תחת רגליך שתה.
 בעת ישבו שרי המלכה עמה בסוד מועצתם נתנה
 למלאכי שלמה די שבעים מלאו זפקם עד נוצתם תרנגול
 היער וסך העופות אשר אין מספר לרכבותם אכלו והדקי
 ורפסו ברגליהם מעדנים לא אכלו כל ימותם ואחרי בלות
 בזעת בהלות התשובה הכתובה בצב ישר
 על לוח ישר קשרה אותה המלכה בחוטי משי אדומים
 ובחותמה חותם הזהב חתומים תחת כנפי תרנגול היער במסתרם

וידא חי'ש הלאה על עמקים והרים ואחריו חיל העופות
 המלוים אותו אל היכל המלך שלמה ואל בית נכאתו.
 אך שמחת המלכה בצאת המלאכים הלאה לא
 ארכה כמל בקר ותאותה לא מלאה בערמתה חשבה עם
 שריה החכמים כי תוכל להפקד בתקופת הימים
 פקודת כל האדם גם על המלך שלמה ועד מלאת שבע
 שנים יוכל לבוא גם יומו אולם המלך שלמה בשוב אליו
 מלאכיו עם מענה המלכה כרגע לבו לא שכב קנאת
 האמונה לאל אחד במרומים אחזתהו אכלתהו כמוקד אש
 כפחמים וברגע אשר פתח סגור האגרת החתומה בחותם
 יד המלכה וזוהרית משי אדומה צוה מלאכיו בקול גדול
 מהר שובו אל המלכה חישו כסוס דוהר וכה תדברו
 אין חפץ למלך בכל סגלה ושפעת המחמדים אשר לו
 מובלה כי כל יקרות התכל יחד לו לאחווה ואם
 תבואי ביד ריקה לא תהיי לבוה גם בלא מנחת שי
 בואי אליו להראות וזאת די ולמען המעים תלאותיך ואורך
 דרך שבע שנים ישלח המלך עושי רצונו תוכלי לנסוע
 עם שנאניו האיתנים עז להם ומחירות על כל המרכבות
 פי שנים ארוכי אבר יעופפו בהקף שבעים אלף כנפים
 הם יביאוך בשבתך על כסאך בלי יגיעה ולאות רגלים
 עם סך מלויך יועצריך ושריך בהרף עין לעיר ירושלים
 שם תלמדי לעבוד אלהי עולם שדי אשר ברא ארץ ושמים
 תלמדי תורתו אשר נתן לעמו תורת חסד מאוצר החיים
 תורת אמת תורת אהבה משיבת נפש מאירת עינים כן
 דבר המלך לתרנגול היער לאזני העם הכאים לשפוט
 משפטם בשער אך כמצפון לבנו להט אותו החשק
 להביא המלכה היפה חי'ש אל בית הנשק הבהיל אותו
 יצרו בתאוה בלי אפסים לשתות מכוס המלכה שעירת
 הרגלים ובעת באו אל המלכה מלאכיו הקלים כבר
 חשב לתת כבוצר הענבים אל הסלים ולמען ידע בלי
 עמל רק בערמה וצדיה צפנת כל מחמדיה וסודות היפהרפיה
 צוה לאמרכליו לבנות לכושבו היכל זכוכית מחדריו יראה
 כל איש טרם יבוא וכל הרואה חומותיו ירמוהו העינים

לחשוב כי ההיכל עומד בברכת מים ויצו לכן לעשות
שקופים אטומים קירותיו וכשמשות כדכוד רהיטיו ותקריותיו
אשר זהרם יפיקו לכל העברים ויחשוב בלבבו שם אצפה
במסתרים ונחבא בחדרי אציץ בעד החרכים בבוא
המלכה ומלויה מארץ מרחקים שם אראה פניהם לכבודם
וגם לכבודי ותפארת ההיכל תעיד על גדל תקפי והודי.
בבוא לקרית קיטור חיל צבא השנאנים שלוחי
המלך שלמה עם מרכבותיהם והאופנים לפני המלכה
ויועציה בחדרי המלכה פנימה דברי שולחם הציעו בשפה
ברורה ונעימה ואחרי כן הרימו אברותיהם בהמולה
עד אשר חשך השמש ובלב ראייהם בהלה וקול געש
ורעש כסופת סערה מנקרת צורים הפחיד יושבי הארץ
כיליל ישימון במדברים.
ותאמר המלכה ליועציה עתה נראה בעינינו כי המלך
נביא הנביאים בגדלו יבזה מתנותינו בעיניו כל חמדותינו
ויקרנותינו הבל כי אדיר הוא תקיף הוא מושל בכל אפסי
תבל ולא רק הארצות ומלכיהן תחתיו נכנעו ונכבשו
אך גם הרוחות והשנאנים לפניו אימה ילבישו יחדו
ויפחדו בהביטו וירגזו בהניעו ראש ישרביטו לכן
גם אנוכי שוא איגע בכל כחי לעמוד נגדו ולמרות
דבריו נלכה מהר מרם אפו אותנו יטרף ומרם עירנו
וארצנו עד כלה תחרב כמו לנגיד ומצוה לפניו נקרב
למען יחננו נחלה פניו וירצנו. וכאשר דברה ליועציה
כן גם מהרה לבצע מעשיה ותאסוף ותקבץ לאניות
וספינות שפעת אבני יקר וכל מיני מגדנות עצי
אלמוגים ובשמים הצומחים ביערים ורוב חפצים שונים
ומחמדים זרים בערכם לא נחקרים לא נמדדים ולא נספרים
ואחרי כן שלחה וקראה לחיטים אומנים ותצום לעשות
בגדי תכלת ושנים ושמלות ארגמן לבחורים ששה אלפים
הדגולים מרכבות ביפים ומכל ארצותיה נאספים וגם מעילי
בוץ בעד ששה אלפים נערות פני חמה מקדירות עת
ביפן מזהירות וכלם יחד שוים כמראיהם וקומתם
בתאר פניהם ובקצוץ פאתם כי שנה אחת שנת לידתם

כלם ביום אחד מבטן אם באו וברגע אחד אור השמש
ראו ותצו גם להלכישם במעטפים שויים מעקבם עד
קרקדם בעדי זהב מצהבים והנזמים והאצעדות והטבעות
שוות במראיהן כי מתבנית ותמונה אחת באות עשתה כן
למען נסות חכמת נביא הנביאים אשר לפניו ירעו ברך
המלכים והנשיאים ושנאני מעלה ומטה גבורתו ותקפו
מביעים אם יוכל במבטו להביר בין איש לרעהו
ואחרי דברו עם אחד יאמר עליו שנית כי זה הוא או
אם תשבע עיני נחת ממראה הכתולות בין אישה לרעותה
ידע לעשות מגבלות כי בפיץ ובנעמן כלן יחד מקבילות
ואחרי הכינה הכל כאשר יזמה ברעיוניה ישבה על־
כסאה הזהב ואצלה שריה ויועציה וכל המלויים אותה
כריה ורציה ושנאני תקף השלוחים מהמלך שלמה
כמלאכים חיש פרישו כנפיהם ואברותיהם הארוכים
וירימו כרגע הגבה למעלה המלכה וצבאותיה בקול שאון
והמלה קול גשמע בשחקים תצלנה האזנים
כקול רעם וברקים שעמת פורשי כנפים וירימו
ויעופו ויאיצו ויגבהו כאבק דק כנוצה קלה כסא הזהב
נישאו ולפני ההיכל אשר עישו אומני שלמה על פי
דברו המכחה עין רואיו ביפעתו ורב זהרו שם הורידו
כרגע בלאט ובנחת המלכה ומלויה בעומים שלמה
ומטפחת.

המלך ישב בהיכלו אשר זכוכית קירותיו ויצפה
לבוא המלכה משתוקק במשכיותיו והמלכה למען הראות
גדל עשרה ויקרותיה לבשה בגדי ארגמן ורקמות זהב
שלמותיה באבני יקר משכצות שפעת ישפה ויהלומים
אשר בנוצצם והתנוססם לאש פלדות דומים ועל מרבדי
מעיליה פנינים תלויים בחרוזים זרים במראיהם גדולים
כאגוזים ועל שולי רדידה אשר אחריה טפוחים
אבני שהם הגדולים כרמונים ותפוחים אך למאוס נחשב
הכל מול אור היקרות אשר הבריקו פניה כאור יפעת
המזרות הדר יפיה החשיכם כמו בקסם ולחשים
צודדה האישינוים אשר לראותה נגשים ולא נמצא כמוה

יפה בכל בתי הנשים בכל ארמוני המלכים במערב
ובמזרח כי יפעת כבוד עליון עליה כחפה תזרח.
ויהי כבוא המלכה להיכל המרמה העינים כאלו
הקיפוהו מסביב ברכות ואפיקי מים ותחשוב בלבבה
ובחכמתה מהרה כי בחר המלך ארמון זה להיכל
המקרה וברכת המים רק עשויה להגין משרב
וחם הציה ולכן הרחיבה צעדיה ותגביה בידיה
שולי בגדיה וסדינים החמודים והמעילים והרדידים
ותרימם עד הברכים למען לא יטנפוס המים ותגל
גם השוק והמלך בעד אשנביו וקירות הזכוכית ראה
מחדרו במשאביו את אשר לא קוה לראות נחשפו
מצפוניה ורק לזות שפתים כי שעירות רגליה חלקות
כעשת שן גזרתן ספירים נוצצות כשלג על ראשי
ההרים וספור תרנגול היער רק דבת עד שקרים
וימלא לבו אהבה ותאוה למראה עיני היפה והנאוה
ויט מהר למולה כחסד וחנינה ראשו המישוח ויאמר שלום
בואך עדינה והמלכה רק ענתה בשפה רכה במרך
לב ופחד כארנבת צודה בחכה אדוני המלך מאז שמעתי
מהללים ומשבחים גבורותיך אדיר חכם נפלא אתה בין
כל המלכים אין ערוך אליך אך לא הוגד לי גם החצי
אף לא אחד מני רבבה אשר ראיתי ואשר חזיתי מעת
נעשה כסאי לי למרכבה בטרם ידעתי כהרף עין נשאו
אותי שנאניך דאו עפו והושיבוני לפני היכלך פה
בברכה תוכל הכל זמן ומרחק לא יגבילו מחשבות אונך
אכנף ראשי מול גבורתך אניד לכל הדרת גאונך אך גם
סלחה אדוני המלך חכמת הנשים רק כפלך דעתן
קלה לכן תרצינה שמוע תמיד נצורות חדשות זוממות
למשול על גבורים וחכמים בתחבולותיהן החלשות חמדת
נשים דעת עתידות לקסם קסם ולחוד חדות לכן
מלא משאלותי נא המלך פתור חידותי ויען המלך
ויקרוץ בעינים דבר ואשמעה אטה לך אזנים
ותאמר המלכה חכמתך נהדרת אולם גם זאת תהי
לה לתפארת אם אל שאלתי תשובתך ממחרת:

הַגִּיד לִי אִם תִּדַע אִיפּוּא הֵם הַיָּמִים
אֲשֶׁר לֹא יִפְלוּ וְלֹא יִזְלוּ מֵרוּם שָׁמַיִם
וְגַם לֹא מִסְּלָעִים וְנִקְרוֹת צוּרִים
פַּעַם יִמְתְּקוּ מִדְּבַשׁ וּפַעַם כְּלַעֲנָה מְרִים
אִם גַּם מִמְּקוֹר אֶחָד מְפַפִּים וְנִנְגְרִים?

ויען המלך ככלותה שאלתה בלי התמהמה וישחק
לעמתה:

הַדְּמָעָה לֹא תִזַּל מִמְרוֹמֵי שָׁמַיִם
וְגַם לֹא מִצוּר סִלַּע תִּמְתַּק לְעֵינַיִם
בְּעֵת יִשְׁמַח לֵב אָדָם הִיא עַל הַלְחָיִים
וּבִמְכָאוֹב וְעַת תּוֹנָה מִמֶּר שְׁבַעֲתַיִם.

ותוסף המלכה ותפתח שפתה ותשאל שנית פתרון
חידתה:

אֲמִי אֲשֶׁר אֶהְבֵּתֵנִי נִתְּנָה לִי לְמַתָּנוֹת
שְׁמֵי הַמְּדוֹת אֲשֶׁר בְּאַרְבָּז אֶחָד הָיוּ טְמוּנוֹת
חוֹר נְקִיב בְּתוֹךְ אַחַת וְזֹאת בְּחֻקְמָה גְּשֻׁבָּה
וְהַשְּׁנִית חוֹר תַּעֲשֶׂה בְּכַל־דְּבַר בְּמַקְבָּה
הָאַחַת בְּלֵב יָמִים נוֹלְדָה וּבִמְשָׁפְרִים
וְהַשְּׁנִית מִחֻצְבָּתָה בְּתוֹךְ קִצּוֹי הַהָרִים.

וידום המלך שלמה כאלו לא ידעו אולם נענע
בטבעתו אשר על אצבעו והנה חש בתעופתו נשר גדול
ארך כנפים ברגליו חרוזי פנינים תלויים ביקרם נוצצים
קרנים ובפיו נשא אבן יהלום זהרו כשמש יזרח בערכו
וגדלו לא ימצא בכל הארצות כמערב ובמזרח קחי נא
המלכה פתרון חידתך קרא המלך ושחוק על שפתיו בתמו
העדי על צואר המלכה אחת דבר ועוד לא יסף אולם
בלבו לחמדות היפה מכל הנשים שבעתים נכסף בגיל נפש

הרימה המלכה אישונה ותודה למלך שלמה בשחוק
פניה ותוסף לדבר אנסך המלך אם תוכל לפתור עתה
חידתי מלאה הארץ תהלת חכמתך הואל נא ועוד אוסיף
לפארך בשפתי :

יְלִיד שְׁחֹרִים הִפְּהוּ אִמּוֹ עֶפֶר הָאָרֶץ
בְּחִיקָה יִפְרָה וַיִּרְבֶּה אֶדְי יִפְרִין בְּהַ פְּרִין
כִּי כְּמִים יִשְׁתַּפֵּף עֵת מִבְּטָנָה עוֹלָה
וְלַחֲכָמִים כְּלָפְתָאִים עֶבֶד הוּא בְּלִילָה.

וימהר המלך לענותה הכרעתני בשאלתך בנפתלים
לך נפתיתי אולם נפט שם חידתך כמים נוזלים יעלה
מאדמה ולבתו כלפיך יבער ויאיר במחשכים לעמתו.
ותאמר המלכה עתה אדע כי אין נסתר מלפניך
אין מצפון ואין נעלם אשר לא תביט בעיניך השכה
תאיר לך כבקר בחכמתך הכל כרגע חוקר אולם
בחסדך עוד אחת ענה לי ואדע הפעם כי אתה החכם
מכל האדם וגם משבעה משיבי טעם :

אזי עוד טַרַם מוֹתִי בְּחִיק אֲדַמָּה יִטְמַנְנִי
לֹא סָר מִנִּי רוּחִי וּבְכָל־זֹאת יִקְבְּרוּנִי
וְאַחֲרֵי עוֹרֵי נְרָקְבוּ עוֹד בִּי רוּחַ חַיִּים
וְקוֹבְרֵי יִמְצְאוּ שְׂכָר רַבּוֹא רַבּוֹתִים.

כשמוע המלך דבריה מאומה לא ענה אך רמו לחיל
הרוחות אשר סביבו חנה וחישי נראו ראשי דשאים כאשר
מתלמים צומחים ועולים ואחרי כן דממה דקה נעימה כרעיש
כרמל מראשי שבלים ריח שדה מבקעה מבורכה גדיש
קמה ושפעת אלמות עד גג הארמון שגבו צמחו הגבה על
ראשם שדה התרומות כהמית קול כנור נשמע עת ראשיהם
שבלי הזהב יחד כפסו והמלך והמלכה כמו בסבך יער
נעלמו מעין כל בחפה נעטפו וירם המלך ידיו ויבקש לחבק

המלכה כרוב אהבתו והיא מתאמצת ותשם במדחפות רסן
וגבול לאמץ תאותו ותאמר תפתור לי עוד חידה אחת
נעלם פתרונה גם ממני ואם תעשה זאת תהיה המנצח
וכיונה פותה אביאך אל קני בחידתי זאת סוד גדול צפון
ותעלומה עמוקה כפולה ומכפלת כהני השמש כאשר
שמעתי לכן יסתירוה מנוחלי אולת וגם זאת שמעתי כי
עדנה נצחת לכל מוצאי פתרון החידה צומחת וישע
עולמים באמת ובתמים כי בו קשורים כפלים
ארץ ושמים:

צַח בְּהִיר פְּאֹר יְקָרוֹת יֵרֵד מִשְׁמַיִם
וַיִּתְקַדֵּר לְמַעַבְהּ מֵיט לְרַפֵּשׁ עַל דְּרָכִים
אֲדָ יָשׁוּב בְּבוֹא עֵתוֹ לְמוֹלְדֹתוֹ לְעִנְנִים
לְאֹר יְקָרוֹת יְהִי שְׁנִית צַח בְּהִיר כְּמוֹ לְפָנִים.

וימחר המלך ויען בלי התמהמה בקולו הערב והנעים
לחררי הלב ישתקע:

יבוא משמים צח בהיר השלג
לנטפי מים יהיה פאד ישוב לעננים
לשפזן שנית צח בהיר בערבות כמו לפנים
בן נפש האדם מנשמת אל חלק
משם תרד ארצה להתקדר בגוף עפל
בבוא עתה צח בהיר אל אל תשוב משפל.

המלכה בחכמתה ביפעת יפיה והודה תורת נפש
האדם לא שמעה מעודה לא ידעה כי הנשמה נאצלה
מאלהים ממעל אשר ברא שמים וארץ וימדרם בשעל
ואחרי עזבה בית החמר גוף האדם בבוא יומו שנית תשוב
למקור מהצבתה בסתר עליון ולצל הדומו דעות אלה מה
זרות לעובדי כוכבים ומזרות אשר ביניהם המלכה
גדלה מנעוריה לכן נפלו הקשקשים מגבות עיניה

ונדמתה כיוצא ממאפל בית כלא בשמעה חלק מדברי
שלמה אלה נפתחו מעיני שכלה ותבט ממחשכים
אור בהיר הבא בעד החרכים למדה כי האדם היא מכל
יצירי תבל הגבוה והנבחר יען כאפיו חלק מנשמת אלוה
ותם ראשה ברוב ענוה לפני המלך בחכמתו נחשב עתה
בעיניה כנביא נהדר בקדושתו ותפול על ברכה ותרם
שמימה עיניה ותתפלל מעמקי לבה צללו שפתיה
מה אדיר מה שגיב הרם על כל רמים אם אתה אליו
תכין רעיוניך המחכמים אם אתה לעבודתו רוחך ונפשך
תכניע למה לא גם אנכי תהלת עזו אביע הואל נא
אחיה שפחתו וגם שפחתך יחד אעבד אלהיך ואותך באהבה
גיל ופחד.

ככלותה דבריה המלך בהצלחתו משך אליה חוטי
חסדו ועוד חזקו פתילי אהבתו הרימה מאדמה ויחבקה
בזרועותיו ועל מצחה הלבן חתם נשיקותיו נכרתה
ברית אהבתם ועד ארגיעה לו כהילל בן שחר בבית
הנשים הופיעה כמתק אהבתה לרויה אותו השביעה
יתר מאד מכל היפות אשר ישם לו נאספות.

כבוש ירושלים.

שם יעזר משנתו האריה בצִהָרִים
בְּצֵל סִבְכֵי הַיַּעַר יִרְבֵּץ עַל בְּרָפִים
וְהִנָּחַשׁ מִלְמוּלוֹ בַּסֶּבֶךְ יִסְתַּמֵּר.

מִגְחִירֵי הָאָרֶזֶה תֵּצֵא אִישׁ זִלְעָפוֹת
עֵינָיו יִזְרוּ זָקִים בַּחֲרֻבוֹת גִּשְׁלָפוֹת
וְהִנָּחַשׁ בְּעֶפְרָה בְּמַעַט יְנוּעֵ.

אִךְ פִּתְאוּם בָּחִין קִשְׁתֵּי יִתְנַזֵּל עַל גְּחוּזָיו
הַנִּנְחָשׁ — קוֹל יִתֵּן — יִתְקוּמִם בְּכָל-אוֹנָיו
וְעֲצָמוֹת הָאָרֶזֶה בָּרֶסֶן בְּפָלוֹ יִגְרִם.

אֲרִי רוֹבֵץ בְּמִנְהַחָה זֹאת עִיר יְרוּשָׁלַיִם
וְהִנָּחַשׁ יִדְבָּאָנָה בְּמוֹ גִלְגַּל רַחִים
הָעִיר הַשְּׁלֵטֶת עִיר תַּבַּל בַּת רוּמֵי.

יִאָּבְקוּ שָׁם יַחַד הָאֲרִיָּאֵל וְהַנִּנְחָשׁ
יִתְנַבֵּר הַנִּנְחָשׁ בִּי כְּלוֹ מְלֵא כַחֵשׁ
וּמִלְבַּב הָאָרֶזֶה גַּחְלֵי דָם יִזְלוּ.

שָׁם יַחַד יִאָּסְפוּן הָעַם עַל הַחֲזוּמוֹת
כְּמוֹ עֵדֶר הָרְחֵלִים בְּתוֹךְ הַדְּבָרָן הַזֹּמֹת
עַת יִדְלַג אַחֲרֵיהֶן הַזָּאֵב עַל הַשּׁוּר.

נוֹסוּ רְדוּ יַחַד מִהַחֲזוּמָה הַמְשֻׁלָּשֶׁת!
אִישׁ אַחֲיוּ יִדְחֲקוּן בְּאִמִּין לֵב לְגִשְׁתֵּי
אִךְ יַעֲמְדוּ מִעֲמֻדָה שָׁם עַל הַחֲזוּמוֹת.

הגִּישוּ הַכָּרִים עִם תִּקְוַת קַנְנוֹתָם
הַעֲמִיקוּ הַכְּרֻכּוֹת הַנְּבִיחוּ סוּלְלוֹתָן!
אָח יִצְרָחוּ הָאָח הַשּׁוֹר נָפֵל תַּחְתּוֹ.

הַשּׁוֹר נָפֵל תַּחְתּוֹ וְשׁוֹר אַחֵר יִתְקוֹמֵם
עַל נֵל הָאֲבָנִים חוֹמָה הַדְּשָׁה תִּתְרוֹמֵם
וְעָלֶיהָ הַמוֹן לֹחֲמִים בְּנֶחֱלֵי הַדְּבָרִים.

לֹא יִפְנוּ הַלֹּחֲמִים עָרְפָם לֹא יָנוּסוּ
עַז נִפְשָׁם מִגְּנָם שָׁם יִפְלוּ יְמוֹתוֹ
כְּאֵלְמוֹת הַשְּׂדֵה עֲרֻמוֹת הַחֲלָלִים.

לְשׁוֹר הַשְּׂנִי עֵתָה הָרוֹמִים יִצְעֲדוּ
עִם דָּוִד בְּעַז נִפְשָׁם וְתִקְפֵם לֹא יִמְעֲדוּ
הַמוֹן עִם מַחְדָּשׁ לְמַלְחָמָה יִתְאַסֵּף.

יִגִּישוּ הַכָּרִים בְּקַנְנוֹתָם יִתְרַפְּקוּן
בְּבִרְזֵל פְּרוֹסוֹתָם עַל הַחוֹמָה יִתְדַבְּקוּן
יִנְגַּחוּ יִדִּיקוּ וְהַשּׁוֹר נָפֵל תַּחְתּוֹ.

אִם שׁוֹרוֹת הַמְּצוּדָה פְּתֹאוֹם נָפְלוּ תַּחְתָּם
לֹחֲמֵי הַחוֹמָה לֹא יִגִּירוּ מִפְּחָדָם
עַז נִפְשָׁם בְּטַחֲוָנָם שְׁנִית יִתְאַסֵּפוּן.

חֵיל הָרוֹמִים יִהְיֶה בְּמְרוֹצָה כְּפִעֵר
לְדֹלֵג עַל הַחוֹמָה וְעִם יְהוּדָה כִּיעֵר
יַעֲמוּד וְלֹא יִמוּט רַבְבוֹת נָפְלוּ חֲנָם.

בְּרֹאשׁ יוֹעֲצֵי מַלְחָמָה עַל סוּסִים דוֹהְרִים
שׁוֹר הַצָּבָא מִיטוּס עֵינָיו כְּחֲצִים בּוֹעֲרִים
זָקִים וְגַם מוֹת יוֹרָה סָבִיב פִּיהוּ :

יִתְהוּלְלוּ בְּרוּב גְבוּהַם אֱלֹהֵי הָאֲמֹלִים
אֲדָךְ בְּחִיקֵי יַחַד גּוֹרְלֵיהֶם מְטָלִים
מִפִּילִם הַמָּרָה אִם לֹא תִנְרָזוּ.

אִם בְּעֲזוֹת מִצַּח וְרַחֵב נִגְדֵי יִתְיַצְבוּן
אִז בְּרַעַב אֲבָנִיעַם אִם יִרְעִבוּן יִתְקַצְפוּן
לֹחֲמֵי יָרוּוּ דָשֶׁן וְהִמָּה יִבְלָעוּ.

דְּבָרוּ כְּחֵץ שְׁלַח לְקוֹלוֹ יִרוּצוּ רִבְבוֹת
מִרֹאשׁ הַרְרֵי סִלַע הָאֲבָנִים נִחְצְבוֹת
מִהַרֵי מְדַרְגָּה יִתְגוּלְלוּ לְעַמֶּק.

מִמּוֹרֵד הַהָרִים סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַיִם
בְּמִרוּצָה יִגְרוּ מִרִבְבוֹת יָדַיִם
סִלְעֵי הַמְּחָצֵב גִּשְׁקָפִים כְּמִגְדָּלִים.

דְּבָרוּ כְּחֵץ שְׁלַח לְקוֹלוֹ רִבְבוֹת קַרְדָּפִים
יִהְפְּרוּ סָבִיב בְּאֶרֶץ בְּנִמְלִים עִם עֲצָמִים
וְחֵישׁ סָבִיב הָעִיר עִיר אַחֲרֵת תִּתְרוֹמָם.

יֵשֶׁח נֹשֵׂא הַסֶּכֶל תַּחַת מִשְׁאוֹ
חֵרֵשׁ בְּרִזָּל יָרִים הַפֶּטִישׁ בְּתוֹךְ תְּאוֹ
יִשְׁתַּנֶּה מִסָּבִיב כְּלִדְגָב אֲדָמָה.

כְּמוֹ יַחַד מִקְבָּרִם מִבְּטֵן הָאָרֶץ יֵצֵא סִיאֵם
קְמוּ רַפָּאִים וְנִפְּלִיִּים לְפָרוּץ שָׁם פָּרִץ
סוֹלְלוֹת אֵין מִסְפָּר סְבִיב תִּתְרוּמְמָנָה.

בְּעֵלְיֻקָּה שׁוֹדְדֵת שְׁלַל מְרַפָּה קוֹרַעַת
בְּנִחָשׁ עֵקֶלְתוֹן יַעֲיֻקָּה כְּטַבַּעַת
יִקְיֹוּ הָעִיר יִסְגְּרוּהָ מִסְבִּיב.

אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא בְּנִחָשָׁתַיִם אֲסֻרוֹ
בְּבֵית כְּלָא יְרוּשָׁלַיִם הַשְּׁעָרִים סְגוּרוֹ
זִקִּי הָרָעֵב עַל יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם.

בְּאִישׁ הַיָּרֵד לְקִבְרֵי בְּעַת כְּפֶת הַשְּׁבוּיָהוּ
נָרְדָם בְּמִכְאוֹב חֲלִיו לְאֲרוֹנוֹ שְׁמוּדָהוּ
וְעִמּוֹק בְּאֲדָמָה יַעוֹר מִתְרַדְמָתוֹ.

בְּרִתָּת וְחִלְחָלָה יִדְפּוֹק עַל קַרְשֵׁי אֲרוֹנוֹ
יִתְחַפֵּף יִתְגוֹלָל מִגְּבוּ עַל גְּחוֹנוֹ
יִצַּעַק יִתְחַבֵּן וְאֵין שׁוֹמֵעַ קוֹלוֹ.

חַי לְבוֹ בֵּין צָלְעָיו וּבֵין מוֹתָיִם יִתְלוֹבֵן
עוֹד שְׁפָתוֹ תִּתְנוּעַע וְרוּחוֹ תִּתְבוֹבֵן
וּבִירְכָתַי בּוֹר תִּחְתִּית יָפוֹן בְּתוֹשָׁיָה.

בֵּן בֵּת יְרוּשָׁלַיִם סְגוּרָה בְּמַחְצֵב קִבְרָה
אֵין מִפְּנֵה לְתַחְנוּנֵיהָ אֲבָדָה כָּל־שִׁבְרָה
תְּשׁוּד בְּצִהָרִים זְלַעַפַת הָרָעֵב.

לְחַגִּיד גּוֹדֵל שְׁבָרָה אֵין פֶּחַ לְזַמְיָהּ וְעַתָּה
הָהּ מִיִּתְרֵי כְנֹרֵי פֶסֶקִין בְּפִצְיָהּ וְעַתָּה
לְקָרוֹעַ הַלְבָבוֹת כָּל-שׁוֹמְעֵי יְשׁוּם.

בְּאֵנְיָהּ גִּשְׁבָּרָה בְּלִי תוֹרֵן וְחֻבְלִים
תִּמְנִיגֵי הַיָּם סְבִיבָה יְחַד נִקְהָלִים
וְשׁוֹאֲפִים בְּאֵיִתָּם לְבָלוֹעַ שְׁלָל טָרָפִם.

בְּקַרְבָּה הַמְלָחִים יְנוּעֵי וַיִּחְרוֹגוּ
רְעָבִים וְגַם צָמְאִים בְּחֻרְדֵת גִּפְשָׁם יִתְמוֹגְגוּ
לְבָם חָלָל בְּקַרְבָּם בְּסַעַר מִתְחַלְלֵל.

בְּחֵלֶת גִּפְשָׁם תִּעְגָּרִם יִלְהַטֵּם הַצָּמְאוֹן
הָרָעֵב וְהַצָּמְאֵא יִבְהַגְמוּ בְּשִׁנְעוֹן
וְאִישׁ בְּאֵחָיו יֵאָחֵז לְשִׁבּוֹעַ מִבְּשָׂרוֹ.

הַחֲדוּ הַמְרָטוּי הַרְמָחִים בְּסִתָּר
אִישׁ יִבְתֵּר לְרַעְהוּ בְּתֵר לְקַרְאֵת בְּתֵר
יִתְפַּסּוּ שְׂמִיִם מִהַבֵּיט בְּאֵלָהּ.

הָהּ מִרְאוֹת כְּאֵלָה גַם בְּחֻצוֹת יְרוּשָׁלַיִם
לְאֵבֶק דְּבִקָה בְּטָנָם כְּנֹאד רַק בְּלִי מַיִם
צַחֲנַת הַפְּגָרִים עַל פֶּתַח כָּל-בַּיִת.

גָּעוּ וְגָדוּ בְּרַחוּבוֹת גְּפָלוּ וְאֵין מְקוּם
תִּמְקַ לְשׁוֹנָם בְּפִיָּהֶם מִפְּלִי בְּשָׂרָם בְּצַקִּים
וְאֵין מְקַבֵּץ הַחֲלָלִים לֹא אֶחָ וְלֹא גֹאֵל.

תחשבו השמש מהביט צהנת באשם יתה
ענני קטב יעטו הבתים על ראשם יתה
קול הו לא ישמע רק אנקת מתים יתה

בכל-חדרי הבתים ועל מפתן כל-דלת יתה
מערב עד בקר רק אנחה מיללת יתה
דלה עינם למרום ישועו לעזר יתה

בעוד אלה בחוץ על משענתם יתהלכו יתה
חצי רעב בם גחתו קרביהם יתה
ושם יפלו שדודים בדי רגע בלי תקומה יתה

אין מקום הנופלים בראש מרומי תקרת יתה
הרעב במצולה שם ירדו בעופרת יתה
ואין פורש רשת הישועה להעלותם יתה

ואי לנופל שמה אין שני להקימו יתה
שם יפול וגם ימות אין יד שם להרימו יתה
בר ראשו האבן טיט חוצות ארזנו יתה

לא יציל מרעב לא אמץ ולא נוער יתה
יפרוש את ידו גם על גערה יפת תאר יתה
קרית עז העשיר חזנו לא יועיל יתה

כל-כבוד לקיקלון יהיה בחרדת רעב יתה
כל-יפי לופי להבל נדף זהב יתה
העטוף ברעב מיהלום לא ישבע יתה

הה! שדי במרומים איך תביט בעיניך
רוב מצוקות כאלה רחם על בניך
האם ספו תמו נפץ רעם וסופה?

האין פח עוד בידך לנפץ שם הסלעים
אשר יסגרו הרעבים כמו בבתי הכלאים
הפיצם ברוח אפה כמון עובר מהרה.

שלח מעל פני! אמאסקם כמו דוד
אזרכם לכל רוח תלהט אתכם להבה!
— קול קורא מעל מענני ההיכל. —

אמאסקם אשנאכם שלח מעל פני
בני זנונים בני שפחות נחרפות לא בני
שוא תחזיקו עתה בשולי אדתי!

שוא תשועו תתפללו שוא ברך תברעו
שוא תפו על לפכם ימי השלום באו
שלח מעל פני — קול קורא מעל.

שם בהיכל הקודש מהלל גם בעמים
על מזבח הזהב וקטירו הסמים
לאור שבעת הנרות על ראש המנורה

ועל שלחן הזהב לפני הפפורת
ימן להם הפגים בראש האשמורת
במספרם שנים עשר במספר שבטי אל.

הַפְּהָגִים בְּמַעֲמָדָם סָבִיב קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ
מִחֲלָבֵי פָרִים וְאֵלִים יַעֲלוּ הָרִיחַ
לְשׁוֹכֵן בְּעַרְפֵּל בְּמִקְהֵלוֹת יִתְפַּלְלוּ.

בְּמִקְהֵלוֹת יִלְלוּ בְּשׁוֹפְרוֹת יִרְעוּ
הַמְּתִים בְּקִבְרֵיהֶם יִחְרִדוּ וַיִּגְיעוּ
הָאָרֶץ מִתַּחַת לְקוֹל בְּכִים תִּרְגֹּז.

יִקִּיפוּ הַבַּיִת שֶׁבַע פְּעָמִים בְּמַעֲנָה
יִלְלוּ בְּקוֹל יָבֵב בְּפִיךָ בְּרַךְ וְחִלְחֵלָה
דְּמָעוֹת עֵינֵיהֶם יוֹרְדוֹת עַל פִּי זְקֵנָם :

אֵל שׁוֹכֵן בְּעַנְגִּים וְזֶה הַבַּיִת הַדּוֹמָה
אֲנֵא מְצִוְקוֹתֵינוּ הַבִּיטָה מִמְּרוֹמָה
הֲרַף נָא מֵאַפֶּךָ חוֹסֶה עָלֵינוּ !

הָרִי עַד יִתְפּוֹצְצוּ לְקוֹל הַרוֹגֶה כְּרַנֵּעַ
יַעֲרוֹת נְחֹשֶׁפוּ אִם רִיחֶה בָּהֶם גִּנֵּעַ
לְבָנוֹן וְגַם שִׁרְיוֹן תִּרְקִידָם בְּבֶן־רֵאמִים.

קוֹלֶה חוֹצֵב לְהַבּוֹת תִּרְעִים בְּשָׁמַיִם
תִּצְוֶה וְעַל הַדָּרִים יַעֲמוֹד מִבּוֹל מַיִם
לְקַצֵּף וְיִחַרַד עֵתָה עֵתָה יִשְׂרָאֵל.

חוֹסֶה בְּאֵב מְרַחֵם אֵל תִּשְׁחִיתֵהוּ כָּלָה
עֵינֶךָ הַסְּתַרְתָּ וּכְבוֹדוֹ מָנוּ גָּלָה
קִיר מְקַרְקַר הַצֵּר וַיִּשְׁמַח עַל מִשְׁבַּתוֹ.

שֵׁם יֹאמְרוּ הָאֵחָ זֶה הַיּוֹם קִוִּינֵהוּ
בְּלַעֲנֵנוּ יִשְׂרָאֵל הָאֵחָ בְּלַעֲנֵהוּ
בְּחַנְפֵי לַעֲגִי מְעוֹג בְּבָר פְּתַחוּ פִּיהֶם.

וְגַם לֹא רַק אוֹתְנוּ גַם אוֹתְךָ יִמְאַסוּ
יָבוֹא עִתָּה וַיִּצְיִלֵם הָאֵל בּוֹ חָסוּ
בְּנִגְאוֹת שְׁפָתֵימוֹ יִקְרְאוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ.

שְׂדֵי שׂוֹכְנֵי רוּמָה חֲמוּל רַחֵם עָלֵינוּ
צוֹרְרֵינוּ רַמּוֹ אֲנָא אֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ
שְׁפוּךְ עָלֵיהֶם זַעֲמָךְ חֲרוֹן אַפְּךָ יִשְׁיֵגֵם.

אֵל יֹאמְרוּ הָאֵחָ מִכְּעֵיסִי שְׁמָךְ אֱלֹהִים
הֲרֵאֵה גִדְל יְדֶךָ אֱלֹהִים עֲשֵׂה פֶלֶא
לְאֵל יְהוָה יְבוֹשׁוּ וַיִּבְלְמוּ בְּרַגְעֵךְ.

יִשְׁתַּפְּכוּ כַּמַּיִם בַּמּוֹרֵד מְגֵרִים
שֵׁם יְהוָה פְּגַרְיָהֶם שְׁלַל עוֹרְבִים וַגְּשָׁרִים
עַל שְׂדוֹת הָעִיר הַנְּצוּרָה יְהוָה כְּדָמֵן!

וַאֲנֵחֵנוּ חֲסִידֶיךָ בְּמִקְהֵלוֹת גְּבָרֶיךָ
כִּי מִצְרֵינוּ הוֹשַׁעְתָּנוּ גִּדְדֶךָ
מִשְׁנֵאֵינוּ הִבִּישׁוֹת שְׂדֵי הוֹשִׁיעָה!

כֵּן שׁוּעֵי הַכֹּהֲנִים שֵׁם עַל הַמִּזְבֵּחַ
דְּמַעְתָּם עַל לְחֵים רִנְנַת הַמִּנְצָח
וְאֲנֵקַת הַחֲלָלִים בְּשִׁירֵיהֶם הַתְּעַרְבָה.

הלוֹחֲמִים בְּעֶמְקֵי יְנוֹסֵי מְדַקְרִים
בְּבוּרֵי יְהוּדָה יִפְלוּ חֲמָרִים חֲמָרִים
אֵין קֶצֶה לַגְּוִיּוֹת אֵין מָנוֹס לָנֶס.

חֲלָבֵי כָרִים יַעֲלוּ הַפְּהַנִּים לְמִזְבֵּחַ
וּבִאֶפֶס הַלְיִלָה חָרַב הַמִּנְצֵחַ
גְּדִיבִים לְאַלְפִים תִּפְּיֵל עַל הַחוּמוֹת.

יְהִי עָרֵב יְהִי בּוֹקֵר וּמִמְזַרְחַח הַשֶּׁמֶשׁ
בְּצִאתָם רַק תֵּרְאֶה חֲרֹדֶת שׁוֹאָה וְאָמַשׁ
כָּל־רִפְאֵי שְׂאוֹל יַחַד לֹא רָאוּ כִּזְאת.

רֹב חֲלָלִים כְּאַלָּה וְדָם יַחַד לֹא רָאוּ
מִלְּאֲבֵי הַמּוֹת אִישׁ לָרַעְהוּ יִתְמָהוּ
כָּל־חֲרֹדוֹת הַשְּׂאוֹל פֹּה יַחַד נִקְבְּצוּ.

הַפְּהַנִּים בְּמַעַמְדָם יִקִּיפוּ בְּמַעֲגָלָה
עוֹד שֵׁם הַמִּזְבֵּחַ כְּפִיק כְּרֹד וְחִלְחָלָה
גְּרוֹנָם כְּבָר גַּחַר מִצְעַקְתָּ שׁוֹעֲתָם.

שְׂדֵי חֲמוּל רַחֵם אֲנָא הוֹסֶה עֲלֵינוּ
צוֹרְרֵינוּ גָּאוּ אֲנָא אֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ
שְׂפוּף עֲלֵיהֶם זַעֲמָה חֲרוֹן אַפָּה יִשִּׁיגֵם!

שְׁלַח נֶפֶץ וְרַעַם שְׁלַח אֵשׁ מִתְּלַקְחַת
שְׁלַח חֲצִי זָקִיד וְאֵשׁ תִּפְּסָה מִתַּחַת
עַל עֲבֶרֶת צוֹרְרֵינוּ יִאֲבֹדוּ כְּרַנְעֵ!

היה שם תרועת רצח מהודש תתחולל
מול חומות ההיכל הסער יתגולל
יקרב האויב ועל צעדו תגללים

יקיפו הפהגים קרנות המזבח
תצלינה שפתותם באבחת המטבח
קולם בקול שפיפון בתאנית הציה.

היה עוזר לנו בשמך נבוס קמינו
שפוד דמם פמים גם נרחין רגלינו
שלח נפין וזעם ואש תפפה מתחת! —

פתאום הוי ואבוי תמרת עשן תתקומם
מבית הקדשים להכה תתרומם
יד רשע השליכה שם לפיד האש.

הבית מלא עשן תלהטנה להבות
אש בוערה מסביב הוי יצעקו הרבבות
אש שלחה במקדש בוערה ואין מכפה.

לתבערה זאת ישאו עיניהם בחרדה
שרידי המלחמה איש ידו לא הדה
מת לבם בקרבם ורועם בעצם יבש.

קרנות המזבח יקיפו במעגלה
הפהגים במעמדם ופיטו בחלחלה
אש להטה מסביב ולא יעזבו מקומם.

אִשׁ לְהַטִּיחַ מִסָּבִיב יִחְזִיקוּ בְּרַמְחֵיהֶם
יִדְקְרוּ תוֹךְ הַחֶזֶק סָבִיב הַטְּבָחִים
וְשֵׁם יִפְלוּ מִדְּקָרִים לְמַדוּרַת הָאֵשׁ.

הַחֵיכֵל כְּמִזְבֵּחַ הַכֹּהֲנִים קָרְבָּנוֹת
שֵׁם הַזֶּה אֶת־דָּמָם יַחַד עַל הַקְּרָנוֹת
יִשְׁמַע רַק הוּא וְאַחֲרָיו כֵּן דִּוְמִיָּה.

תִּקְרֹת הָאָרְזִים לְתֵל דָּשֵׁן יִתְהַפְּכוּ
כִּידוּדִים יִתְמַלְטוּ נִיּוּצִים יִתְאַכְּכוּ
כְּקוֹל חֲרָמֶשׁ בְּקִמָּה וְאַחֲרָיו כֵּן דִּוְמִיָּה.

לֹא יִשְׁמַח הָאוֹיֵב אֶחְזֹתוּ תְּמָהוֹן
מִלִּבַּת הַקֹּדֶשׁ אֹר יִקְרֹת וְקַפְאוֹן
תִּכְהֶה עֵינַי הָרוֹאִים לְפָנָיו כְּאֶבֶן.

לֹא יִשְׁאֵג הָאוֹיֵב אֶחְזֹתוּ תְּמָהוֹן
נִפְלְאָה יְרוּשָׁלַיִם אֵל יְדוֹ בְּרוֹב שְׁאוֹן
אֶדְ בְּתִי מִקְדָּשָׁיו לֹא יְרוּשָׁשׁ לְעוֹלָם.

אִשׁ שְׁלַח בְּהֵיכְלוֹ כֹּהֲנֵי אֵל נִדְקְרוּ
כָּל־בְּתֵי הַקֹּדֶשׁ בְּמוֹקֵד נִחְרוּ
וְהוּא יֵאבֵד עִם בְּשֹׁתוֹ יֵאבֵד גַּם וְכָרוּ.

וּשְׂרִינֵי הַפְּלִטִים אֲשֶׁר הִגְלוּ לְמַרְחָקִים
לְבִנְיָן חֲרִבוֹת הַקֹּדֶשׁ עוֹד הַיּוֹם מְחַכִּים
עִם אֱלֹהָיו חֵי יְהוּדָה חֵי עִם תְּקוּמוֹת.

הַיְהוּדִי וְהַשְּׁחֹזְרִים¹.

בְּצֵל סִבְכֵי הַיַּעַר תַּחַת הָאֱלוֹנִים
עֵנִיפִים מִמֶּסַעַם הַשְּׁחֹזְרִים חוֹנִים.

שָׁם תִּלְוֶה פְּלִי זְמֶרֶם סָבִיב עַל הָעֲנָפִים
הַמִּינִים וְהָעוֹגֵב וְגַם צִלְצְלֵי הַכְּשָׁפִים.

הַנְּעָרִים יַחֲפִים וּבְלֵי מְלַבּוּשׁ נַחְגוּרָה
רַעֲבִים בְּגִיל יְבִיטוּן לְרַתִּיחַ הַיּוֹרָה.

עֵץ תּוֹסִיף לְמִדּוּרָה אִשָּׁה זְקֵנָה אַחַת
וּתְהַתְּוֶה בְּשָׂר וְשׁוּמִים אֶל תּוֹךְ הַתְּקַלְחַת.

וְהָאֲנָשִׁים בְּמַעֲנָלָה יַחֲנוּ עַל הַשִּׁיחִים
קֵגָה קִיטוֹר בְּפִיחֵם מִשָּׁם עֵשָׂן מְפִיחִים.

¹ נעתק משיר האשכנזי "יודען אונד ציגיינער" של המליץ המפואר והמרומם דר. לודוויג אוגוסט פֶּראַנקעל הנרפס בוויען בלוח לשנת תר"ז. ברוך מחליף ומשנה העתים והזמנים אשר לב המלכים והשרים בידו כי בארצנו ארץ עסטריוך אונגארן כבר נתן לנו החרות להאחו ולקנות בתים ושדות כמו שאר יושבי הארץ אולם יש עוד ארצות ומדונות אשר לא נתנה עוד לאחינו בני עמנו המשפט והזכות לקנות בית בכל מקום שירצו ועל ארצות כאלה כונן המליץ חצי עשתנותיו השנונים בנחלי אהבתו לבני עמו.

למקום רבצם יקרב איש אחד בדמיה
קנצותיו תלמלים הליכתו נכרחה.

עיניו נעות סביב אש תוקד באישונו
גם הוא בא ממזרח גר נגרש ממעונו.

מלהקת השחורים הלא יאהב לברוח
אך עיף ויגע בצל יבקש מנוח.

עיניו פקוחות לשמור אמתחת סחורתו
יירא מרמת הגדוד אשר יחנה לעמתו.

ברוך בואך יהודי לשעה טובה ברוכה
הלא תתאווה נפשך למטעמי הארחה?

תבשילנה הנשים תצלינה כאחת
שוק הפום חזה החזיר ירדה חכה נחת.

ולמה ירמזון עיניך יהודי איש בריתי
באמנם להדאיכה חי נפשי לא אניתי.

הלא תוכל עוד שכוך במלא עשתנותיך
הארץ בה ישבו מלפנים אבותיך?

ראה תבט סביב זיו השדה והאחו
תחת פרים עמה העצים ישחו.

הארץ אמנו על הכל מרחמה
תמן לחם לאדם והציר לבהמה.

וְגַם תִּצְמִיחַ סְבִיב הַדָּר צִיצִים וּפְרָחִים
אֲשֶׁר עַל קַנְצוֹת נְשִׁינֵי הַשְּׁחֹרֹת נִשְׁמָחִים.

גִּיל יְחֻרֹן הַהָרִים וְלָמָּה יִפְּלוּ פָּנֶיךָ
הֲלֹא יִרְחַב לְבָבךָ מִהַנָּעַם סְבִיבָךָ? —

מָאֵד שִׁפְרָה הִנְחַלְחָ לָךְ גְּפִלָּה לְהִכָּל
אֲשֶׁר לְלִבְךָ גִּיל יִתֵּן יִמְלֵא נַפְשִׁי אֲכֹל.

אִם תִּהְיֶה עֵינֶךָ מִמְּרֹאֵה שְׂדֵי הַתְּרוּמוֹת
לְבִי יִדְקֹרֵן כְּחֻרְבוֹת שְׂבָלֵי הָאֱלֹמוֹת.

כִּי לָמָּה לֹא אוֹכֵל לְקַנּוֹת לִי חֶלְקֵי
לְחֹרֶשׁ וְלִקְצוֹר שְׂדֵי וְלֶאֱסוֹף אֱלֹמֹתֵי.

לָמָּה בְּפָנַי בְּרָמִי לֹא אֲטַע בְּנֵי
הֲלֹא יִמְתַּק הַיַּיִן לְאִישׁ יִדְרְכוּ בְּכַפְלָיִם.

לֹא אוֹכֵל כְּמוֹךָ בְּנוֹת בֵּית לְשֶׁבֶת
עַל מְדוּרַת בֵּיתִי לֹא תִבְעַר הַשְּׁלֵחֶבֶת.

וְאַחֲרֵי כִלּוֹתִי בְּעֶמֶל תִּלְאוּבַת חֵיתִי
עוֹד יִמְנְעוּי כִּשְׁנֵאֲתֶם מְקוֹם קָבֵר לְגוֹיֹתִי. —

הַעַל זֹאת תִּסְפּוֹד סְפּוֹד יְהוּדֵי אֲמַלְלֵי
הֲלֹא אֲשַׁחַק לִיגוֹבָךָ וְגַם מִה הוּא מוֹל עֲמָלִי.

מִמְּרֹחְבֵי הַבְּקָעוֹת לְמִשְׁפָּנוֹת יְהוּדֵי
בְּבָתִּים בֵּין קִירוֹת יִצְיֹקוּנִי יַעֲיֹקוּנִי.

קָצָה תִּבְּל מוֹלֹדְתִי אִם הִדְרָךְ אֲמִי
כְּלִי זְמָרִי אֶצְבְּעוֹתַי סָבִיב אִשָּׁא עֲמִי.

תִּקְלָל חֶלְקֶת הַשּׁוֹכְנִים בֵּין חוֹמוֹתַיִם
לָמָּה אֶלְחַם שָׁם לַחֲמִי בְּזַעַת אֲפִים.

אִם יִיגְעוּ בְּעַד חַיִּיהֶם וַיַּעֲמְלוּ הָאֲחֵרִים
אֶשְׁבַּע בְּאֲשֶׁר אֲמַצָּא פֹה אֲשֶׁב בַּחֲרָרִים.

וְאִם לֹא יִתְּנוּ עֵפָם לִי מְקוֹם קָבֵר בְּמוֹתַי
יְדִידֵי עוֹרְבֵי הַנֶּחֱל הֵם יִמְצְאוּ אוֹתִי. —

כֵּן דִּבֶּר רֹאשׁ הַגִּדּוּד וַתַּחַת צַל הָאֵלֶּה
מִמִּיתָרֵי בְּנֹרוֹ זְמִירָתוֹ מִצְלִצְלָה.

דְּרוֹר וַחֲפֹשׁ יָמֵי קָדָם עוֹנְבָיו יִזְמְרוּ
אֲשֶׁר עָמָה בְּאֶרֶץ בְּנֵי אָדָם יִפְרוּ.

קוֹל קִינָה וּבְכִי קוֹל מִסֶּפֶד וְאֶבֶל
אֶצְבְּעוֹתַי תּוֹצֵאנָה מִחֲלִילֵי הַנֶּבֶל.

גַּם קוֹלוֹת יְאוּר שִׁיחֹר יְאוּר אֶרֶץ מוֹלֹדְתוֹ
יִסְעֲרוּן וַיִּהְיֶינָה מִנְּגִינּוֹת זְמִירָתוֹ.

יָטָה אֲזַנּוֹ הַיְהוּדִי לְקוֹלוֹת יִרְעָשׁוֹן
מֵעַל נְהָרוֹת בְּכָל בְּנֹרָיו יִלְחָשׁוֹן.

לְקוֹל בְּכִיֹּת הַבְּנֹר יִזְכּוֹר יְרוּשָׁלַיִם
גַּר תּוֹעָה כְּמוֹהוּ אֲחָיו מִמְצָרִים.

מחזיון עשתנותיו ועירו קול השחורות
אשר תצעקנה לבעליהן בשל פשר היזרות.

בלב סער חיש יקום היהודי מתחתו
ישא על כתפוטיו סחורתו באמתחתו.

לא יוכל להביט אל מאכל הפגולים
ויוריד דמעות בלכתו על בנדיו השואלים.

לדרפו ילך ועל שכמו סבל מסחריו
גאון אלהיו בלבו ישא ובגנפשו סוד דבריו.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

הַתְּבַעְרָה⁽¹⁾.

בְּבוֹרַת הָאֵשׁ מַה יִּפְיֶה וְטוֹבָה
בְּעַת הָאָדָם יִשְׁמֹר סְכִיבָה
וְכֹל-אֲשֶׁר יַעַשׂ בְּעֵמֶל כַּפָּיִם
יִפּוֹן בְּעֶזְרַת זֹאת בַּת הַשָּׁמַיִם.
אֲךְ גַּם גּוֹרְאָה בַּת הַשָּׁמַיִם
עַת מְסִיר הָרֶסֶן מִשְׁבוֹר הַנְּחֻשְׁתִּים
גּוֹרְאָה בַּת שַׁחַק בְּחַפְּשִׁית גּוֹלְדֹת
עַת עַל עַקְבוֹתֶיהָ בְּגִבָּה יוֹרְדֹת.

תִּזַּל בְּרָכָה	הוֹי עַת מְשַׁלַּחַת
אוֹלָם כָּכָה	בְּרַפָּאִים מִתַּחַת
בָּצֹו אֶל הַמַּעְרָכָה	בְּקוֹל שׁוֹד וְהַמְלָה
מִנֵּי שַׁחֲקִים	בְּאִיִן מַעְצוֹר לְמוֹלָה
יֹורוּ בְּרָקִים.	בְּרַחֲבוֹת וּשְׁוֹקִים
הַתְּשַׁמְעוּ יִבֵּב	מִיּוֹשְׁבִים מוֹעֲקִים
מִמְּגִדֵּל רוֹמָה?	הַלְּפִיד עוֹרְרַת
זֶה קוֹל הוֹמָה.	וּמוֹקְדָה מִבְּעֶרַת
כְּדָם אֲדָמוּ הַשָּׁמַיִם	כִּי אֵיתָנִי שַׁחַק שׁוֹנְאִים
לֹא מִשְׁרָב כִּיּוֹמִים	מַעֲשֵׂי יְדֵי הָאָדָם.
מַה קוֹל הַמְּלָה	מִן הָעֲבִים
בַּחוּצוֹת עוֹלָה?	גְּשָׁמִים רְוִים

(1) חלק אחד משיר הפעמון אשר העתקתי משירי המליץ האשכנזי Schiller בימי בחרותי עת דלה לי מבאר התורה אמיו הגאון מו"ה משה פערלס וצ"ל אב"ד דק"ק באניהורט ונדפס בשנת תר"ו בכ"י ח"ג (צד 76).

מִחַ קוֹל זְנוּעָה?	כָּל-אִישׁ יִמְלֹט
עֲשֵׂן בָּא!	יִצִיל יִפְלֹט
תִּמְרַת לֶהֱב מִתְּאַבְּכֶת	כִּיּוֹם בְּהִיר
שׁוֹרֵת הַבְּתִיִּים נִהְפְּכֶת	הַלֵּיל יֵאִיר.
בְּמְרוּצַת רוּחַ הַשְּׁלֵהֶבֶת	וּבְשִׁרְשֻׁרַת
תִּצֵּת הַמַּעֲתֵם בְּלִי עֶבְכֶת	הַיָּדוּם
מֵאִיִן רָסֵן וּמוֹסְרָה	הָעוֹזֶרֶת
וּכְאֲשֶׁר מִפִּי תִנּוּר בּוֹעֶרֶה	כִּדֵי מוֹם
רוּחוֹת זְלַעְפוֹת	רָצִים שְׂבִים
סְבִיב עֵפוֹת	וְאֵל הָעֵבִים
סֵפוֹת קוֹדְרוֹת	הַמְשַׁבְּרִים
בְּקִיר מְקַרְקְרוֹת	לְעַל מְגָרִים.
נוֹפְלוֹת אֶרְצָה	סֵעֶרֶת הַרוּחַ עוֹפֶפֶה
בְּמַעֲרָצָה.	כְּאֵלוֹ תִבְקַשׁ מְקוֹם הַשְּׂרָפָה
גַּם חִלּוֹנוֹת	תִּצֵּית בְּזַעַם סִפִּי מִשְׁכָּנוֹת
בְּמַעוֹנוֹת	בְּאֵלְמוֹת גְּדִישׁ בְּנִרְנוֹת
יִתְחַלְקוּן	כְּאֵלוֹ חִפְצָה
יִשְׁתַּקְּשְׁקוּן.	בְּמְרוּצָה
פֹּה עוֹלָלִים	לְלַחֵךְ לְשִׁמְמָה
מִיִּלְלִים	אֶרֶץ וְאֶדְמָה
שֵׁם אִמְהוֹת	מִתְנַשְׂאוֹת רוּם לְשִׁחְקִים
בוֹכוֹת נוֹהוֹת	וְאֵל גְּבַהֵי שָׁמַיִם עֲמוּדֵיהֶן תְּקִים
גַּם בְּהֵמוֹת	מִבְּלֵי יַחַל
אוֹנְקוֹת הוֹמוֹת	יְסוּר הַנְּבֵר
תַּחַת חֲרָבוֹת	מִפְּנֵי כַח הָאֵל
מִיַּבְבוֹת.	מֵאִיִן שָׁבֵר.
עַל הַחוּצוֹת	בְּעֵינֵינוּ יִרְאֶה
רְגְלֵי כָל גְּחוּצוֹת	גְּרָפָה גְּלֹאֶה

חיל קנניו	ומשמים עבים לאלפים
ומשקניו	בם נשקפים.
כל מעבדיו	יפנה הנקבר
ומעשי ידיו	עוד הפעם פניו
הולכים פאת	אחור לקברו
כלם לשחת	חילי קנניו
כל-זאת יראה	מטהו בידו
רפה-יד גלאה	יקח שמה
כאלם דומם	יעזוב עירו
נעזב שומם.	עלזו ובוטח
רקח ושקמה	כי אם גם כל-חילו
המוקדה נשארה	מחמת אש-נבערה
מרוחות קדים וצפון	נחמה אחת חקיה
סביב סערה.	לנפשו נשארה:
בחורזי החלונים	בעת יספור בראנה
גשמו יחד	ראשי אהוביו
תשפון התרדה	הנה לא געדר
תגור הפחד	אחד מסביביו.

שיר איש החיל⁽¹⁾.

לְכַל קַצְוֵי הָאָרְצוֹת לְרוּם שְׁחָקִים יִגִּיעַ
שִׁיר אִישׁ הַחִיל תְּהַלְתּוּ אוֹדִיעַ.
פִּי אִישׁ אֲמִיץ לִבְבִי לֹא יִקַּח לְמִשְׁפַּרְתּוֹ
לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב בְּעֵינָיו הֵם בְּנִעֲרַת
יִקַּח שָׂכָר פְּעֻלָּתוֹ שִׁירַת תְּפָאֲרָה
עַל רֵאשׁוֹ אֶעֱנֶדְנָה תְּהִי עֲדִיו כְּעֶטְרָה.

הַסִּתְּיוֹ חֶלֶף הַלֵּךְ וְרוּחַ צַח וְנִעִים
גִּרְשׁ עֲנָנִים לְפָנָיו כְּזָאֵב יְרֹדֵף מְלֵאִים
מִעֲטָה הַקֶּרֶחַ אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ סָבִיב
בְּזֹרְעוֹת עֵז יִשְׁבֵּר חֵם שְׁמֵשׁ הָאָבִיב
גַּמֵּם הַשֶּׁלֶג בְּשָׂדוֹת וּבִיעֲרוֹת
הַמַּעֲזֵן יְהִי לְנַחַל וְהַנְּחָלִים לְנִהְרֹת.

מִרְאֵשֵׁי הַהָרִים בְּמִזְרֵד יִגְרוּ
פְּלָגֵי גַחְלֵי מַיִם לְעִמְקֵי יִגְהָרוּ
הַתְּעֻלוֹת בְּבִקְעָה לְאֲנָמִים נְהַפְּכוּ
נְהַר שׁוֹטֵף יִכְסֶּה מְלֵא רַחֵב הָאָחוּ
בָּיִם יִשָּׂא דָכְיוֹ סוֹעֵר עַל כָּל־גְּדוֹתָיו
וְיִשְׁטוֹף סְלֵעֵי קֶרֶחַ עַל סָבִיבוֹת תּוֹצְאוֹתָיו.

(1) השיר הזה העתקתי משירי המליץ האשכנזי Bürger
עת שטפו מים ודונים כל סביבות עיר מושבו Szucsán על נהר
Waag בנליל טהוראין.

על גדות הנָהָר בְּנוֹי נָשֶׁר תִּפְאָרָה
על גְּבוּהַי עֲמוּדִים כְּמִסְלָה לְמַעְבְּרָה
הוֹלְכֵי דְרוֹךְ וְנוֹסְעִים מִפְּלֶךְ אֶל פְּלֶךְ
דֵּי מִסְחָרִם שֵׁם יִשְׁלְמוּ מִכֶּסֶם הַמְּלֶךְ
וְשֵׁם יוֹשֵׁב הַמוֹכֵס עִם בְּנִים אֲרַבְעָה —
צֵא וְנוֹס אִישׁ תְּמִים כִּי תִבּוֹא הָרָעָה.

בְּקוֹל רַעַם בְּגִלְגָּל הַנְּלִים יִרְעִשׁוּ
בְּעַד הַדָּלֶת וְהַחֲלוֹן יִדְפְּקוּ וְיִגְעִשׁוּ
הוּי קָרַח מֵאַחֲרָיו הוּי קָרַח גַּם לְפָנָיו
עַל רֹאשׁ חֲנָג יַעֲלֶה הַמוֹכֵס עִם בְּנָיו
יִצְעֲקוּ יִשְׁטְחוּ כַפֵּיהֶם לְמַרֹּם שָׁמַיִם —
הַצִּילֵנוּ אֱלֹהִים מִמְּצוֹלַת הַמָּוִם!

בְּקוֹל רַעַם בְּהַרְרֵי עַד יִתְפּוֹצְצוּ הַרְגָבִים
סֹלְעֵי קָרַח מִסְבִּיב רָצִים וְגַם שְׁבִים
עַל שְׁנֵי קְצוֹת הַנָּשֶׁר הָאֲשִׁיּוֹת נִפְלוּ
וְעַם תִּקְרוֹת חֲנִיזִית תִּחְתָּן הַתְּגַלְגָּלוּ
הַמוֹכֵס עִם בְּנָיו בְּבִכֵי יִשְׂאוּ קוֹלָם
כִּי הוּמִים הַמָּוִם מִיְמִינָם מִשְׁמֵאלָם.

בְּחִזְקָה וּבְתַקָּה אֲבַגֵּי קָרַח יִדְפְּקוּ
מִפֶּה וּמִפֶּה הָעֲמוּדִים יַעֲתֻקוּ
וְהוּי גַם הַתִּיכּוֹנִים אֲשֶׁר עָלִיהֶן גּוֹסְדוּ
קִירוֹת בֵּית הַמֶּכֶס בְּקִנְיָה יוֹגְדוּ
הַמָּוִם סוֹעֵרִים הַמָּוִם וְחִזְק מֵאַלֶּה
נִשְׁמַע הַקּוֹל: הַצִּילֵנוּ עֲשֵׂה פֶלֶא!

על גדות הנָהָר אֲשֶׁר מִשְׁטֵף גִּסְהָפוּ
מִלְאֵי פֶחַד וְאֵימָה הַמּוֹן עִם רֵב נְאֻסְפוּ
עַל צֵרֶת הָאֲנָשִׁים יִתְרָאוּ בַחֲרֵדָה
אֵךְ אֵין מְגִיעַ רַגְלוֹ אֵין אִישׁ יָדוּ הָדָה.
שְׂדֵי הוֹשִׁיעֵנוּ! קוֹל צַעֲקָה וּבְכִיָּה
יִגְעַשׂ הַנְּהָר הַרוּחַ סוֹעֵר בְּשֵׁאֵיהֶ.

עוֹרָה עוֹרָה כַּנּוֹרֵי צִלְצֵל בְּקוֹל שְׁמַע
שֵׁם אִישׁ הַחֵיִל פּוֹנָה גְתָנָה לְהַמְע.
אִישׁ הַחֵיִל חוֹשָׁה בְּמִיטֵב שִׁיר יִבְדּוּף
אִם תְּמַלְטֵם מִמּוֹת מִרְדַּת לְשׁוּחָה.
הוּי גָפְלוּ הַתְּקֵרוֹת לְפָרְצוֹת הַפְתּוּ
עוֹד רַבֵּעַ וְהַקִּירוֹת עַד יִסּוּדָם גְּהָרְסוּ.

עַל סוּם דְּהַר יְבוּא שֶׁר נְדִיב נְשׁוּא פָּגִים
בֵּין הַמּוֹן עִם הַנְּאֻסָּף יִרְכַּב כְּבֵן־חֲשָׁמַנִּים
צָרוּר כֶּסֶף בְּיָדוֹ וּבְנִדְיבוֹת קוֹל יָרִים
אֵלֶּה הַמְּאֵתוּם לְאִישׁ יִצִּיל הַיִּשְׂרָיִם
מִלְטוֹ נָא מִלְטוֹ עוֹד אוֹסִיף אִם תִּחְפָּצוּן!
מִהֲמִית הַנְּהָר הָעַם יִתְפַּלְצוּן.

מִי זֶה אִישׁ הַחֵיִל הָאֵם הַשֹּׁר וּכְסָפָהוּ?
הַנֵּד נָא שִׁירֵי שֵׁם הָאִישׁ וְנִדְעָהוּ!
אִישׁ חֵיִל הַשֹּׁר הוּיֵל כֶּסֶף אֲמַתְחָתוּ
נְדִיב לֵב נִקְרָאָהוּ אֵל יִבְרַךְ מִשְׁלַחְתּוֹ!
אֵךְ אַדַּע עוֹד נְדִיב מִנּוּ עֲשֶׂרֶת מוֹנִים
הַלְלֵהוּ בְּשַׁעֲרֵים מִמְּנַדֵּל בְּפַעֲמוֹנִים.

יגדל שאון הנהר גליו יתרוממו חוזן
הסער והסופה ברב עז יתקוממו
והמוכס עם בנניו יפוגו בתושיה
כי תהום אל תהום קורא המצילה המיה
עמודי הפית ותפוצצו מתחת
עוד מעט ונם נגו לשאיה כאחת.

קומו אנשים קומו התאזרו כגבורים!
קול שר הנדיב וצורר הפסוק הרים —
שם ישמעו האנשים קול שקלי אמתחתו
אך לבם נמס ואין אחד קם מתחתו
באזנם קול המצילה נרתחה פסיר נפוח
שוא ייליל המוכס עם נהר נרות.

מתוך הנאספים פתאום ינש הנה
אפר לבוש אזור ובידו משענה
על שכמו צקלוננו ואמץ רוחו פחומה
מפניו עז יהל גבה שכם גבה קומה
שמע דברי השר אין איש האזין להם
למראה הצרה הקרובה לבו התפעם.

אמץ ותאזר ולסירת דונה אחת
גד וירתיע המשברים בקלחת
בשם אלהים יקרא ירים עיניו לשמים
ויכין המשוש מול שבלת המים
לא יירא ההמיה אשר סביבו נסערה
מתקפהו תאותו להיות עזר בצרה.

דרכו יצלה ויציל המזכר לאנניח
אך קטנה מהקיל גם בגיו גהי גהיה
עוד שלש פעמים שב למים הזדונים
ומנג הבית הוריד גם הבנים
מה אות! כמעט על שפת הנחר עמדו
נשטפו קירות הבית למצולה ירדו.

מי זה איש החיל שירתי הגידי!
האפר באזורו? עטרות לו ענדי!
רק בעד השקלים אשר בצרור השר ערוכים
חרף נפשו להציל אשר למנת לקוחים
ולולא התנדב השר לתת לו שלמונים
טבעו כלם יחד במים הזדונים.

קרב הנגה איש החיל! קרא השר בגאוונו
קח צרור הפסף וגם ברבת אל ממעונו!
אמנם כבן חשמנים השר מלא דברו
נדיב לב הוא כן חיל אשרו ימן זקרו
אך האפר באזורו עוד נדיב ממנו
לכסא המלכים מעשהו יגביהנו.

נפשי לא אמפור בעד פסף וזהב —
ענה האפר — להון ועשר לא אתאו
בביתי לחם ושמלה אשרי יגיע זרעי
מן הפסף למזכר דל ורש הוא איש תעי
פי ביתו וקננו במצולת המים. —
וכדברו חלף הלאה געלם מעינים.

לִכְנָן לְקַצְנוֹי אֶרֶץ לְרוּם שְׁחָקִים יִגִיעַ
שִׁיר אִישׁ חֲחִיל תִּהְלֶתוּ אוֹדִיעַ
כְּאֲמִיץ לֵב בְּגִבּוֹרִים לֹא לִקַח לְמִשְׁפַּרְתּוֹ
לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב בְּעֵינָיו הָיָה נְעֻרַת
לִכְנָן הִלְלוּהוּ בְּשִׁירַת תְּפִאָּרַת
לְדוֹר וָדוֹרִים תִּהְיֶה פְעֻלָּתוֹ נִזְכָּרַת.

הַאֲוִצָּר¹⁾.

אֲבָר אֶחָד זָקֵן שִׁבְעַת יָמִים
חָלָה לְמוֹת שָׁכַב עַל מִטָּתוֹ
הָיָה אִישׁ חֵיל בֵּר לֵב וְתַמִּים
עָשְׂרוֹ וְהוֹנֵנוּ בַּקֶּץ חֲלָקְתוֹ.

וַיִּקְרָא לְבָנָיו בְּמִסְפָּר אַרְבָּעָה:
קָרְבוּ הִנֵּה דָבָר לִי אֲלֵיכֶם
יָמֵי כְלִיִּתִי בְּעֵמֶל וּתְלָאָה
אִדָּ לְכֶם בְּנֵי יִיטֵב בְּחַיֵּיכֶם.

אֲנֹכִי מֵת לֹא אֶרְדֵּ עוֹד מִמִּטָּתִי
קָצִי חֲגִיעַ כְּבָר שְׁבָתִי זָקֵנְתִי
לִכְנָן מָרָם אָמוֹת שָׁמְעוּ מִלְּתִי
בְּתוֹךְ תְּלָמֵי הַחֲלָקָה אוֹצָר טְמֻנָּתִי.

1) Der Schatzgräber von Bürger.

אוֹצֵר מְמַנְתָּ? אִיפּוּא אֵי־הוּ?
צַעֲקוּ הַבְּנִים יַחַד לָבָם גְּמֹם.
שֵׁם בְּחִלְקַת הַכֶּרֶם הַפְּשׁוּי חֲפֹשְׁהוּ —
עֲנֵה הָאֹצֵר נִיגוּעַ וַיָּמַת.

וַיִּילִלוּ הַבְּנִים יַחַד מִר בְּכוֹ
מְאֹד בְּכַפְלִים גְּדֹל הַשֹּׁכֵר
עִם בְּדֵי אֲבִיהֶם אֲשֶׁר לְעֶפֶר הַשָּׁחַר
גַּם מִמְּמוֹן הָאוֹצֵר יֵרֵד לְקָבֵר.

וַיְמִי הָאֵבֶל כַּמְעַט גִּשְׁלָמִים
אֲצוּ וְרָצוּ כָלֵם גְּדַחֲפִים
אֶל מִשְׁעוֹל הַכֶּרֶם פְּאֹתִים וְקַרְדָּמִים
כִּי לְמִצּוֹא הָאוֹצֵר יַחַד נִכְסָפִים.

וַיִּחְפְּרוּ סָבִיב הַנָּה וְהַנָּה
בְּכָל פֶּחֶם וַיִּגִיעֶם בְּתוֹךְ הָאֲדָמָה
מִנְעוּ אֶכֶל מִפִּיהֶם מֵעֵינָם שִׁנָּה
חֲפְרוּ סָבִיב אֶדְ לֹא מִצָּאוּ מְאוּמָה.

וַיִּחְפְּרוּ פְעֻמִּים שָׁנוּ שֶׁלִּשׁוֹ
חֲנִיפוּ כָל־רֶגֶב וְרֶגֶב בְּבִבְרָה
כָּל־אֶבֶן וְאֶבֶן אֶדְ הַנֶּם בְּקִשׁוֹ
מְעוֹנַת הָאוֹצֵר מֵעֵינָם נִסְתָּרָה.

אֶדְ הַתַּל בָּנוּ הַזֶּקֶן אֲבִינוּ!
קָרְאוּ בְּאִחְרוּזָה בְּחֻמָּה וְקִצְפוּ
לְרִיק וְלִתְהוּ פִחְנוּ כְּלִינוּ
וַיִּלְכוּ בֵּיתָהּ בְּדֻמָּה וְעֶצֶב.

וַיְהִי בַעַת בְּצִיר כְּאֲשֶׁר הִפְגִּים הַיָּמִים
שְׁלֹשָׁתָם לְבָצוֹר הַפָּרֶם יֵצְאוּ
וְהִנֵּה הַזְּמוּרוֹת עֹשֶׂרֶת מִנִּים
מֵאֲשֶׁר מִלְּפָנִים עָנְבִים נִשְׁאוּ

גַּם הַתְּאֵנִים וְעֵצֵי הַזֵּיתִים
אֲשֶׁר שְׂרִיגֵיהֶם מִלְּפָנִים נִחְשְׁפוּ
בְּעֹזֶרֶת הַמַּעְדָּר קִרְדָּמִים וְאֲתִים
מִחַת סְבִלוֹת פְּרִיהֶם כְּפָפוּ

אִז יִדְעוּ הַבִּינּוֹ רְאוּ הַקְּרוּ
מֵאֵד לָקַח לֶבָם מוֹסֵר וְגַם תְּבוּנָה
דְּבָרֵי אֲבִיהֶם גָּאֲמְנוּ יִקְרוּ
עֲתָרֶת הָאוֹצֵר בְּפָרֶם טְמוּנָה

וַתְּהִי לָהֶם חוֹק דְּבַר פִּיּוֹ שְׁמֹרוּ
לְעֵדוֹר הַפָּרֶם לֹא רָצוּ לֹא לָאוּ
לְמִצּוֹא הָאוֹצֵר תָּמִיד הָפְרוּ
וּכְאֲשֶׁר הִרְבּוּ לַחֲפוּר כֵּן הִרְפָּה מִצְאוּ

משירי המשורר

Rückert.

בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה.

בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה
עַל מִשְׁמֶרְתִּי שׁוֹמֵם עֲמֻדְתִּי
כְּצִפּוֹר עַל נֶגַע בּוֹדֵד שְׁקֻדְתִּי
בּוֹכֵב לֹא יִחַל לִי גִרְעָדְתִּי — בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה.

בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה
בְּעֲמֻקֵּי עֲשָׂתֵנוֹתַי שֵׁם הַשְּׂבָתִי
בְּאֶפֶס לִישְׁפּוֹן כָּל-אֲשֶׁר אֶחְבֵּתִי
הֶאֱמַצָּא נַחֵם אֶצֶל אִיבְתִּי — בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה.

בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה
קוֹל הוֹלֵם פָּעַם בְּלִבִּי שְׂמֵעָתִי
גֹאֵד הִדְמָעוֹת טָרֵם קִרְעָתִי
בְּנַפְשִׁי עֲצוּרָה אֵשׁ לֹא יִדְעָתִי — בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה.

בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה
עֲרֹשֵׁי שָׂדֶה קִרְבוֹת שֵׁם גִּלְחָמְתִּי
עִם צִבָּא הָעֵמֶל אֶדְ גִּפְעָמְתִּי
לְלַחֹם נִגְדוֹ הֵא לֹא עֲצָמְתִּי — בְּחֻצֵי הַלַּיְלָה.

בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה
מִחֲסֵי וְעֹזֵי בְּאֹדְנֵי שְׁתֵּי
יִשְׁמֹר כָּל צְעָדֵי בְּטָרָם מִתֵּי
רוּחֵי וּנְפֹשֵׁי בְּיָדוֹ נְתַתֵּי — בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה.

הַשָּׁב לְמָקוֹם מוֹלְדֹתוֹ.

מִימֵי הַנְּעוּרִים מִימֵי הַנְּעוּרִים
תָּמִיד אֲזַנֵּי שִׁיר שׁוֹמְעֵת
בְּעֶמֶק זֶה קְבוּרִים בְּעֶמֶק זֶה קְבוּרִים
אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי שְׁלַל תּוֹלַעַת.

יִצְפָּצֵף עוֹד הַדְּרוֹר יִצְפָּצֵף עוֹד הַדְּרוֹר
אֲשֶׁר חִתְּרָף וְהֶאֱכִיב יָבִיא
בְּשִׁמְעַ קוֹל הַתּוֹר בְּשִׁמְעַ קוֹל הַתּוֹר
אֵךְ קוֹלָם לֹא יִשְׁמַע לְכָבִי.

בְּיּוֹם עֲזָבִי מְקוֹמִי בְּיּוֹם עֲזָבִי מְקוֹמִי
אֶמְתַּחֲתִי עַל שִׁכְמִי מְלֹאָה
אוֹלָם עִם שְׁלוֹמִי אוֹלָם עִם שְׁלוֹמִי
הַיִּרְקָה וְגַם הַשְּׁלֵכָה הַלְּאָה.

אֵינָה פִּי הָעוֹלְלִים אֵינָה פִּי הָעוֹלְלִים
עִם הַגּוֹת שִׁכְלָם וְנִקְיוֹנָם
בְּגִיל מְרַקְדִים וּמְחוֹלְלִים בְּגִיל מְרַקְדִים וּמְחוֹלְלִים
גַּם עִם הָעוֹף דְּבָרוֹ כֵּל שׁוֹנָם.

אֲבִיטָה עוֹד אַחַת אֲבִיטָה עוֹד אַחַת
פְּנֵי הָאָחוּ בֹן גּוֹלְדָתִי
תִּרְוַה נִפְשֵׁי נַחַת תִּרְוַה נִפְשֵׁי נַחַת
מִחֲלוּם נְעוּרֵי אֲשֶׁר אֲבִדְתִּי.

בְּיוֹם מְקוֹמִי עֲזַבְתִּי בְּיוֹם מְקוֹמִי עֲזַבְתִּי
מִלְּאָה הָאָרֶץ גִּיל וְדֹשֵׁן
עֲתָה הִנֵּה שִׁבְתִּי עֲתָה הִנֵּה שִׁבְתִּי
וְרִיקָם הַכֵּל לִי כְּתֵל דֹשֵׁן.

תָּשׁוּב עוֹד הִדְרֹר תָּשׁוּב עוֹד הִדְרֹר
יִמְלְאוּ אֲרֶנְזִי וְאִמְתַּחַת
אֵךְ בְּלִבִּי הַחֹר אֵךְ בְּלִבִּי הַחֹר
לֹא נִמְלָא מִכְּתִי נִצַּחַת.

סִים וְעִגּוּר לֹא יָבִיא סִים וְעִגּוּר לֹא יָבִיא
הָאָבִיב אֲכַבָּה בְּעִבּוּרֹ
צִפְצוּפִים לְלִבִּי צִפְצוּפִים לְלִבִּי
לֹא יִתֵּן נֶהֱם בְּמִגּוּרֹ.

בְּיוֹם עֲזַבִּי מְקוֹמִי בְּיוֹם עֲזַבִּי מְקוֹמִי
עוֹד מִלְּאוּ אִמְתַּחַת וְאֲרֶנְזִי
עֲתָה עַל קֶשֶׁה יוֹמִי עֲתָה עַל קֶשֶׁה יוֹמִי
יִמֵּר לִבִּי וְתַחְתִּי אֲרֶנְזִי.

רִיקָם הָהָ הַצִּנָּה רִיקָם הָהָ הַצִּנָּה
כְּדוּד נִפְשֵׁי עַל נַחְלִיָּה
בִּיאוּר לִבִּי הַדְּאָנָה בִּיאוּר לִבִּי הַדְּאָנָה
לֹא תִמּוֹת עִם קֶשֶׁשׁוּיָה.

עוד יצפצף הדרור עוד יצפצף הדרור
בְּקוֹל נַחֵם עַל גְּבַעַת קִבְרִי
לְנַפְשִׁי יִקְרָא דְרוֹר לְנַפְשִׁי יִקְרָא דְרוֹר
עוֹד יָבִיא הָאָבִיב שְׂבָרִי.

יִצְפָּצֵף עוֹד הַדְּרוֹר יִצְפָּצֵף עוֹד הַדְּרוֹר
בְּקוֹל תוֹר מְמֹרוֹם יִשְׁמַע
אִז בְּהִגִּיעַ הַתוֹר אִז בְּהִגִּיעַ הַתוֹר
נִמְחָה מֵאֲרִיזַן כָּל־דָּמָע.

לְפָנַי הַדִּלְתוֹת.

דִּפְקָתִי עַל דִּלְתוֹת הָעֶשֶׂר
בְּתִיב סְפוּגִים בְּעִמּוּדִים
פִּשְׁטוֹ בְּעַד הַחֲלוֹן לִי נָרְה
וּפְתוֹתַי לָהֶם נִקְדִּים.

דִּפְקָתִי עַל דִּלְתוֹת הָאֶהָבָה
שׁוּעֵתִי פְתַחִי רַעֲיָתִי!
אֵךְ סִבְבָּהּ עַל צִירָהּ הַדִּלְתֹת
בְּכָר לְעֶשְׂרִים טָרַם בְּאֵתִי.

דִּפְקָתִי עַל הַיְכָלִי הַכְּבוֹד
שָׂאוּ לִי רְאשֵׁיכֶם הַשְּׁעָרִים!
פַּה יְבוֹאוּ הַקּוֹל לִי עֲנֶה
רַק שָׂרִים עַל סוּסִים דְּהָרִים.

דַּפְקָתִי עַל דְּלֹתוֹת הַיּוֹגְבִים
וְעַל פִּתְחֵי עֵשִׂי הַמְּלֹאכָה
מִהֲזֶה תְּבוֹא הַנֶּחֱדָה לִי עֲנֵה
פֶּה יִשְׁכְּנֵנִי רַק יִגֹּז וְאִנְחָה.

בְּקִשְׁתִּי אֶהֱלֶה הַשָּׁלוֹ
וְשִׁמְחָה בְּמִנְת גּוֹרְלוֹ
אֵךְ אֵינִי מִכִּיר הַשְּׁלוֹחַ בְּאֶרֶץ
אֵינִי אִישׁ שָׁלוֹ בְּתוֹךְ אֶהְלוֹ.

אֵךְ אֲדַע לִי עוֹד בֵּית נְאֻמָּן
שֵׁם יִשְׁכְּנֵנִי דִּמְיָה דְמִמָּה
שֵׁם אֲדַפּוֹק בְּאַחֲרוֹנָה עוֹד לְמִצּוֹא
מְנוּחַת נַפְשִׁי עָלֵי הָאֲדָמָה.

גּוֹסְעִים הִרְבָּה כְּבָר מְצֹאוֹ לָהֶם
בְּבֵית זֶה מְלוֹזִן וְאֲרוּחָה
אֲשֶׁכּוֹן עִמָּם שֵׁם גַּם אֲנֹכִי
בְּכָבֵד אֲמַצֵּא לִי מְנוּחָה.

רַק לְרוּחַ.

אָנָּה הֲלֵךְ בְּסֵאף שְׁלֹמֹה
אָנָּה הֲלֵךְ? שֵׁם לְרוּחַ.
אָנָּה הֲלֵךְ פִּרְחָה שׁוֹשָׁן
עַתָּה בָּא יוֹמוֹ? שֵׁם לְרוּחַ.

לָמָּה תִּפְּשֶׁה אִמְרֵי חֲכָמָה
עֲמִמִּי נִפְשָׁה רַק לְרוּחַ?
אִם גַּם חֲכָמַת מְלֶךְ שְׁלֹמֹה
רַק לְהַבִּיל לְרַעוּת רוּחַ.

אֵיךְ תִּתְּהוֹר מְלֶךְ אֲדִיר
בְּאִמִּין לִכְבֹּד בְּדַי יְנוּחַ
אִם הַגִּבּוֹר בְּגִבּוֹרִים
מְלֶךְ שְׁלֹמֹה רַק לְרוּחַ.

עַל נְאוֹת פְּרָמִי אֲכִיב הַחַיִּים
מְעַטָּה פְּרָחִים שָׁם שְׁטוּחַ
מִבְּלֵי פְּנוֹת אֵל אֲלֵפֵי אֲלֵפִים
אֲשֶׁר פָּכַר חֲלָפוֹ רַק לְרוּחַ.

מִזֶּן לְכוֹסֵי נֶעַר אֲדַמּוּגִי
רְסִים הָעֲגֻבִּים פִּי פְתוּחַ
רְאֵה לְמַלְקוֹתַי דְּבִקָּה לְשׁוּגֵי
עֶפֶר אֶהְיֶה מִחֵר רוּחַ.

נֶעַר חֲלָדֵי חֲלָף הַלֶּךְ
מְלֵא חֲלָאָה כְּסִיר נְפוּחַ
בְּחֵלוֹם לַיִל בְּצִלְלֵי עֲגֹן
גַּם חֵישׁ חֲלָאָה רַק לְרוּחַ.

עֵץ תִּקְוֹתַי כְּמוֹזֵן עוֹבֵר
עַף מְאֹוֵי כַחֲזֵן שְׁלוּחַ
שָׂכַר אֶחֱבָתִי לִי לֹא שְׁלֹם
אֲנַחֵת לִבִּי — רַק לְרוּחַ.

דְּבַר חֲתָנִים פִּי הַלְצִים
אֲבָד כְּלָה גַם שְׂכוּחַ
גַּם אֲהַבְתָּם גַּם שִׁנְאַתָּם
הֲלֹא כָלְמוּ רַק לְרוּחַ.

אֲבָנָה עוֹד רַק דְּמָעָה אַחַת
עַל קֶשֶׁה יוֹמֵי בְּזוּהַ הַלּוּחַ
כְּעֵצִים יִבֶּשׂ עֵץ חַיְתִי
גַּם כָּל-יַחוּז — שֵׁם לְרוּחַ.

אוֹר הַנְּעוּרִים כְּבָר חֲשׂוֹתָ
כְּמַעַט שְׂמִשְׁחָ לִי זְרוּחַ
טָרַם שְׂמַח יִפְיָה לִבִּי
הִיא נִכְבֵּיתָ — שֵׁם בְּרוּחַ.

עַדִּי הַמְּבַל זִיו הַחַיִּים
כְּכֹלוֹת רִנֵּעַ בְּצִיץ מַפּוּחַ
כְּאֲבָק כְּלָה חֲלָפוּ יַחַד
כְּכֶסֶף שְׁלֵמָה רַק לְרוּחַ.

זְכָרוֹן שִׁירֵי הַמִּנִּית לִבִּי
כְּמַפְּחַ נֶפֶשׁ שׁוֹר טְבוּחַ
הֲלֹא יִשְׂכַּח? הָעוֹד יִשְׁאֵר
אִם גְּוִיֹתֵי שֵׁם בְּרוּחַ.

ואַחֲרֵי כֵן לֹא יוֹתֵר.

לֹא רֵאִיתִיהָ רַק פְּעָמִים
וְאַחֲרֵי כֵן לֹא יוֹתֵר
לְעִינַי גְּרָאָתָה בְּגֵז שָׁמַיִם
וְאַחֲרֵי כֵן לֹא יוֹתֵר.

בְּשָׁמֶשׁ בְּקֹר מְלֵא קַרְנָיִם
עַל הָרֵי הַבְּתָר
כֵּן רֵאִיתִיהָ שָׁם בְּעֶמֶק
וְאַחֲרֵי כֵן לֹא יוֹתֵר.

שָׁם בְּמַחֲזֹלֵת הַמַּחְנֵימִים
רֵאִיתִיהָ בְּסֶתֶר
בְּעֵת הַרְדִּיד נָפַל מֵעַל עֵינָהּ
וְאַחֲרֵי כֵן לֹא יוֹתֵר.

בְּלְבוֹשׁ צָבַע רִקְמָתִים
שְׁנִיָּהּ בְּנֶתֶר
פְּתֻחָה פִּיהָ אַחַת וְדִבְרָה
וְאַחֲרֵי כֵן לֹא יוֹתֵר.

מְסֻבָּה שָׁם בְּחֻמְדַּת בְּפִימִים
בְּמִלְכָּה נוֹשָׂאָה כְּתֹר
לְכָל נֹצְבִים בְּסֶסֶל יַיִן
וְאַחֲרֵי כֵן לֹא יוֹתֵר.

שְׁחַקָה נְגִדֵי בְּהוֹד שְׁפָתַיִם
בְּחֵץ פּוֹנֵן עַל יוֹתֵר
נִחְתּוּ עֵינֶיהָ אֶל לְבִי
וְאַחֲרֵי כֵן לֹא יוֹתֵר.

כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין עַרְבִים
בְּעַת הַמְּפָרָה תִּסְתַּר
חֲמֻקָּה עֲבָרָה לְמַעֲוֹנָתָהּ
וְאַחֲרֵי כֵן לֹא יוֹתֵר.

עֵינֵי נִגְרָה פְּלָגֵי מַיִם
אֶכֶּל לִי יוֹתֵר
הִיא שׁוֹשְׁנָתִי נִבְלָה חֲלָפָה
וְאַחֲרֵי כֵן לֹא יוֹתֵר.

מָוֵת קָטְפָה בְּצִדְדֵיהֶם
לֹא קָטַף לוֹ בִּסְר
נִשְׁק לָהּ רַק נִשְׁיָקָה אַחַת
וְאַחֲרֵי כֵן לֹא יוֹתֵר.

הִיא בֵּין קָרְשִׁים אַרְבַּעַתַּיִם
אֲהוּבָתִי תִּמְאָסֵר
חֲדָר מְשֻׁכָּבָה עֲמוּק אֶפֶל
וְאַחֲרֵי כֵן לֹא יוֹתֵר.

נִקְרַע לְבִי קָרְעִים
בְּתֵר לְקִרְאָת בְּתֵר
נִשְׁאַרָה לִי רַק נִבְעַת קָבֵר
וְאַחֲרֵי כֵן לֹא יוֹתֵר.

אַחֲרַת שֵׁם עַל הָאֲבָנִים
בְּחֶרֶט לֹא יִפְתָּר:
רְאוּ פֹה אֲפָרְיֹן כְּלָתִי
וְאַחֲרֵי כֵן לֹא יוֹתֵר.

אֲחֵלִי מוֹת אִישׁ בְּיָנַיִם
לְשׁוֹעָתִי הָעֵתֵר
אֲרֻדָּה מֵהֵר שֵׁם אֲחֵרֶיךָ
וְאַחֲרֵי כֵן לֹא יוֹתֵר.

— ❦ —

שִׁיר הָרָעָה עַל הַר וועזוּרָה.

עַל הָהָר הַבּוֹעֵר אֲחֵלִי
פְּחָתָיו אֵשׁ לֹא יִכְבֶּה
אֵינִי מְקוּם שֵׁם אֲחֵבֵא
אִם יִשְׁלִיךְ דִּשְׁנֹו לְמוֹלִי.

בְּכָל-זֹאת לֹא אֲדַע פֶּחַד
פֹּה עַל רֹאשׁ הַר הַנֶּעֱשׂוּ
אִם נָם יִתְנוּעַע בְּרַעֲשׁוּ
בְּעֲצָמוֹתַי שְׁלוֹם יִחַד.

עָנִי לֹא יֵדַע פֶּחַד
יִחַרְדּוּ עֲשִׂירִים וְשׁוֹעִים
הַיּוֹשְׁבִים בְּבִתִּים גְּבוּהִים
גְּמוּדֵי וְשִׁפְלֵי מִשְׁכְּנֵי.

אם ינוע פּכְבְּרָה
גַּם אֶהְיֶה עִם מִפְתָּנוּ
אֶבְטַח בְּאֵל לִי נִתְּנוּ
לֹא תפּוֹל אֶרְצָה שְׁעָרָה.

בְּאֵהָל זֶה שָׁכְנוּ אֲבוֹתַי
גַּם שִׁדְדוּ פֶה אֲדַמְתֶּם
בְּיִרְאַת אֵל שָׁמְרוּ דָתֶם
פֶּה אֲשַׁפּוֹן גַּם כָּל־יְמוֹתַי.

אם יפּוֹל אֶהְיֶה בְּסַעַר
תַּחֲתוֹ אֶבְנֶה לִי בַיִת
אֶכְרַת לִי עֵצִי כְרוֹשׁ וְזֵית
הַצּוֹמְחִים סָבִיב בַּיַּעַר.

אֶרִין אֲבוֹתַי לֹא אֶעֱזֹב
גַּם בַּהֲיוֹתָהּ אֲדַמַּת נֶגֶב
נָחַר מֵאֵשׁ כָּל־רֶגֶב
וְכָל־צִמְחָה רִתְּמִים וְאֵזֹב.

פֶּה יִמְצְאוּ לַחֲמֹם עֲדָרֵי
וְגַם אֲנִי מִחֶלֶב הָרְחָלִים
לְבוֹשֵׁי צֶמֶר הָאֵילִים
הַנִּקְבָּצִים לְקוֹל דְּבָרֵי.

לְשִׁמְחַת נֶפֶשׁ וְרוּחַ
יִצְמַח גַּם יַיִן הָעֲנָבִים
אֶדְרוֹךְ בְּיָדֵי לִיקְבִים
וּבְכַד הָרֵם יְגוּחַ.

לְפֶנֶם יָמִי רָעָה אִירָא
עֲדָרֵי רוּעִים עֲמָדֵי
הַנִּפְנִים אֲטַע בְּיָדֵי
שְׁלֹו בְּמֶלֶךְ בְּפִירָה.

אִם יִפְתַּח הַהָר פִּיהוּ
וַיִּמְטַר גְּפָרִית וְדָשֵׁן
אֲנֹכִי אֶרְוֶה דָשֵׁן
כָּל-עֲמַל הָאָדָם לְפִיהוּ.

הַר גַּעַשׂ רֹאשׁוֹ הָדָה
וּבְעֵמֶק שָׁם הָעָרִים
בְּתוֹךְ גַּחְלֵי אֵשׁ נִקְבְּרִים
אֵךְ לֹא תִאֲחַזְנִי רַעְדָה.

בְּטֶזֶן הַהָר יִגִּיחַ
לְיוֹשְׁבֵי הָעֵמֶק אֲנַחָה
אוּלָּם לִי יִפְיֵן בְּרִכָּה
נִפְגִּי בְרַמֵּי יִפְרִיחַ.

בְּעֵמֶק בְּכִי וְאֶבֶל
גְּאוֹת הַחֲמֹד לְשִׁרְפָה
אֵךְ פֶּה עַל אֲדָמַת שְׂדֵפָה
הָאֶפֶר יִהְיֶה לְזָבֶל.

יְהִי הַפֶּסַע לְדַמְמָה
בְּגִי בְּגִי יִרְעוּ עֲדָרִים
בְּגִי יִשַׁע עַל הָהָרִים
נִפְגִּי שׁוֹרֵק בְּאֲדָמָה.

הליל כְּנָפִיו נָטָה
אֶלְכָּה אַחֲרֵי הָעֶדֶר
אֶקְבִּץ אוֹתוֹ לַגֶּדֶר
בְּטָרֶם תָּבוֹא הָעֶלְטָה.

בְּנֵי הַזֶּן הַכּוֹס אֶל יָדֵי
אֲשֶׁתָּה טָרַם אִישָׁנָה
וְהַנּוֹתֵן אוֹר לְלִבָּהּ
הוּא יַעִיר גַּם עַמּוּדֵי.

הַכֵּל הַבָּל.

לְבִי זָקְנָה אִךְ עוֹד לֹא בָאָה
חֲכָמָה בְּקַרְבָּךְ עוֹד תּוֹחִיל וְתִקְנָה
מִיּוֹם אֶל יוֹם מִשְׁעָה אֶל שְׁעָה
כִּי גַם הַזְקֵן עוֹד פָּרִי לָךְ יִשְׁוֶה;
אֵת אֲשֶׁר לֹא הִגִּיץ אָבִיב פּוֹרֵחַ
אִךְ יִגִּיץ הַסָּתוּ הַזְקֵן הַקָּרֵחַ.

הַרוּחַ הַמְנַשֵּׁב בְּעַנְפֵי הַשִּׁיחִים
לֹא יָדוּם לְעוֹלָם וְגַם לֹא יָנוּחַ
בְּבִקְרָה הוּא נוֹשֵׁב בְּצִיצִים וּפְרָחִים
לְעֶרֶב יִתְמוּלְלוּ וְהוּא עוֹד יְפוּחַ.
הָעֵלִים הִיבְשִׁים יִפִּיל לְעַפְרֵי
מִוֹת נְשִׁיכוֹתָיו נְשִׁיכוֹתָיו קָרִיץ.

ישב הרוח בענפי השיהים
במשחק וליהם מהם ימצא
ישב עליהם מסלעים וצחיחים
כל-עת אשר שם עוד עליה ימצא.
לבי הלא כל-אשר נאהב בתכל
ונם הגיון שירי רעות רוח הקל.

משלי קדם.

גם בארץ נכריה לעשיר בית מושב
והעני גם בביתו לנכרי נחשב.

בלי משא על גוו חמור בושל עלי דרף
לכל יחטאון בניה רדה אותם בפרף.

בחשף בלי אורה לא תראה המנורה
כן בחשפת התורה רק היא תתן אורה.

אשר בידי זרעמי עלי לקצור משדי
לא קרובים ולא רחוקים יושיעון רק ידי.

אם בביתה מחשפים נרגלה באפל תמיט
אל תרק את-שמנה לגלת נר התמיד.

משירי המשורר

Heine.

איפוא.

איפוא אמצא יגע פח
באחרית חיי לי מנוח
האם בפרוים פחת המרים
או בצפון בצל הקרים?

התקרה קבר לי בציה
בהמלה עלי יד נקרה
או על גדות ים נטמן בחול
משברי גליו לי יתנו קול.

אחת היא לי הלא יופיע
בכל-מקום עלי רקיע
וגם פלילה לי באהבים
גרות נשמה הפוכבים.

שְׁנֵי הָעֵצִים.

בְּלִמּוּד וְנִעְזָב עַל פְּסַנְתְּ הַהָרִים
בְּאֶרֶץ הַצִּפּוֹן עוֹמֵד עֵץ פְּרוֹשׁ
שֶׁלֶג יִכְסֶנּוּ עֲנָפָיו סְעָרִים
דוֹמָה לְאִישׁ יָשָׁן בּוֹפֵף רֹאשׁ.

וְתִאֲוָה בְּחִלּוּמוֹ אַחַת הַתְּמָרִים
עוֹמֵדָה בְּנֶגֶב בְּאֶרֶץ תְּלֵאוּבָה
דוֹמָמָה כְּמִזְהוּ עֲנָפֶיהָ תְּרִים
וְתִחְלוֹם כְּמִזְהוּ בְּדָר בְּעֶרְבָה.

נֶפֶשׁ אוֹהֶבֶת.

Goethe.

מְלֵאֵת גֵּיל וּכְאֵב
עֲמוּסָה וְעִטוּיָה
בֵּין מְנוֹר וְתִקְנָה
הָאֲהֶבָה תְּלוּיָה
תְּרַגֵּן עַד שְׁמֵי רוֹם
עֲצוּבָה עֲדֵי מוֹת
שְׁלוֹה לְבָדָה הִיא
נֶפֶשׁ אוֹהֶבֶת.

לְמָה זֶה חַיֵּשׁ.

Goethe.

לְמָה זֶה חַיֵּשׁ מִנֵּי תִפְרֹד
מְשׁוֹשׁ הַחַיִּים טָרָם בּוֹא עַת
תִּשְׁטוֹף מִהַר כְּנַחַל זָרֵד
עַל מוֹרֵד סְלָעִים יִלְפֹת?
לֹא תִשְׁמַע קוֹלֵי הַמְּשׁוֹעִ:
שָׁבָה נָא עוֹד אֵתִי הַתְּמַהֲמָה!
אֵל יָם גְּדוֹל רַחֵב יָדַיִם
תִּשְׁתַּכְּנֶנָּה תּוֹצְאוֹת הַחַיִּים.

על מעיני נהר רהיין.

Erzherzogin Marie Valerie.

מה לך כי פרצת ותגית הנָהָר
הַפּוֹז וּתְרַקֵּד כְּמוֹ נֶעֶר גְּמָהָר
מִשְׁפְּרִיךְ גְּלִיךְ קֶצֶף עַל פְּנֵיהֶם
יִקְפְּצוּ עָלַי סְלָעִים מִי יְרֵדוּף אַחֲרֵיהֶם ?
תַּעֲזוֹב אֶת־מְקוֹמָהּ בֵּין הָרִים וְעַמְקִים
וּלְאַשְׁדּוֹת הַשְּׁפֵלָה תִּמְהַר לְמַרְחָקִים
דּוֹמָה הַנְּהָר עֲמוּד נָא הַלּוֹם
אַל תִּשְׁטוֹף בְּמַרוּצָה כְּעָגֵל בְּנֵי־יוֹם.

הַיְעָרִים וְהַנְּבָעוֹת וִירְקֵנֶק הָאָחוּ
אֲשֶׁר עַל גְּדוֹתֶיהָ פֹּה בְּנִעְמָם יִפְרָחוּ
טַהַר הַשָּׁמַיִם תִּכְלֹת הָאָבִיב
וְרוּחַ צַחְצָחִים הַנוֹשֵׁב מִסָּבִיב
כָּלֶם לךְ יִשְׁוּעוּ מִלִּיהֶם נֶאֱמָנוּ
אַל תִּלְךְ מִמֶּנּוּ שְׂבָח נָא אֶתְנוּ
דּוֹמָה הַנְּהָר עֲמוּד נָא הַלּוֹם
לְמָה מִמְּקוֹמָהּ לְמַרְחָקִים תִּהְיוּ.

כָּלֶם יִשְׁוּעוּ אַחֲרֶיהָ בְּנִפְשׁ הוֹמִיָּה
לְמָה זֶה תִּלְךְ אֵל אֶרֶץ נִכְרֶיהָ ?
כְּמַחֲלָף כְּאִישׁ מִגֶּן מַעְרִים אֵל עָרִים
לְשׂוֹדֵי מִלְחָמָה מְלֵאִים אוֹיְבִים וְצָרִים
פֹּה מֵאֲדָם שְׂרָחִים גְּלִיךְ יִצְהָלֵי
וְשֵׁם מִדֶּם הַחֲלָלִים אֲשֶׁר בָּם צָלְלוּ
דּוֹמָה הַנְּהָר עֲמוּד נָא הַלּוֹם
אַל תַּעֲזוֹב אֶרְצֵנוּ מְקוֹם שְׁקֵט וְשְׁלוֹם.

משלי סעדי הפרסי.

א.

חצי האחד מימי חלדך
עם גני גילך שמה בתיים
חציו השני צדקה וחסד
תדרוך להיות בן-שמים
חדרי לבך דלתות ביתך
פתח לרוחה לרעים ברוחים
אל תבדל פן בעת רעה
תמצא פל-השערים סגורים.

ב.

פתח אוניה שמע החרוזים
על טבעת שלמה חרותים
חמדות תבל בלזן הקל
דמן וזבל תהי אחריה
מפל-שוכה תזן לאהובה
טרם שובה אל אדמתה
ואם תצפננו ולא תאכלנו
הלא יקחנו זר לעמתה
יסלק שלל ואמה קלל
תשכב בגלל ושם מנוחתה.

ג.

לִילָה בְּמִסְפַּת הָרָעִים
עַל שְׁלֹחַן הַגִּיל יִשְׁבְּתִי
פְּגִינֵי שְׂמֻחָה בֵּינֵי הַנְּכִיעִים
לְנַפְשֵׁי הַצְּמֵאָה הַטְּפָתִי
אֶךְ גִּזְפָּרְתִי קִיץ יֵשׁ לְכָל
גַּם לְשְׂמֻחָה חֹק וּגְבוּל
וּבִבְקָר בְּאֲזֵנֵי הַקּוֹל
אֲחֵרֵי יֵרַח זֵיו גַּם בּוֹל.

ד.

הַצְּפָרִים עֲפוּת לְמָקוֹם
בּוֹ יִמְצְאוּ גִרְגֵר כָּר לְרַעְבוֹנָם
כֵּן אִישׁ חָכֵם יִבְקֹשׁ עֲזָרָה
רַק מִנְּדִיבִים בְּיָדָם הַזֶּנֶם
אוֹלָם יִרְחַק מִבֵּית גָּבֹל
נְבִלּוֹת יִדְבֵר שְׂוֹא עַל לְשׁוֹנוֹ
אִם בִּבְקָר אָמַר אָמֵן
בְּעָרֵב אָבְדוּ מַחְשְׁבוֹת אוֹנוֹ.

ה.

תִּרְצָה לְיִסֵּר עֲבָדֶיךָ
בְּשׁוֹטִים וּכְבָלִים
אִם בְּדָבָר קָל
חֲמָא גָּדֵד רְצוֹנָךְ —

זְכוּר גַּא עֶבֶד נִקְלָה
סָכַל מִכָּל סָכָלִים
הֲלֹא תִחַטָּא בְּכָל־רִנֵּעַ
לְאֵל עֲלִיזֵן אֲדוּנִיָּה.

י.

בְּנֵה־יֵשׁוּשׁ קִנְיָה וְקִנְיָה
לְחַיּוֹת כְּאֲבִיו תִּשְׁעִים שָׁנָה
אֶךְ אִישׁ שׁוֹבָה שָׂוָא וְתִאֲנֶה
לְהַדְמוֹת לְבָנָו בְּתַמוּנָה.

יִרְקֵךְ דְּשָׂא צְמַחֵי אֲדָמָה
יִשְׁנֹאוּ לְחַיּוֹת גַּם הֵם קָמָה

אֶךְ אִם בְּשָׁלוֹ שְׁבָלֵי עֲמָקִים
לֹא יִהְיוּ עוֹד לַחִים יִרְמִים.

ז.

יִנְבְּעוּ יְרוּצוּ צִיָּדִים

אֲחֵרֵי הַקּוֹרָא בְּהָרִים

וּבְרִשְׁתָּהּ הַשְּׂמָמִית הַחֲלוּשָׁה

תִּשָּׁב וּרְגָלֶיהָ לֹא תָרִים.

חֲזֵק וְחָלַשׁ בָּלֵם בְּדַרְפָּם

טָרְפָם יִמְצָאוּ כְּאִשֶּׁר לְמַדּוֹ

וְגַם הַשְּׂמָמִית בְּמֵאֲרֵב רִשְׁתָּהּ

תִּתְפַּשׁ זְבוּבִים בָּהּ גְּלִפְדּוֹ.

ה.

רְצוּצֵי עֲנִי וְחֹסֵר
לִימִינֶךָ יִגְוְעוּ רַבִּים
וְאַתָּה עִם הַמְחַצְצִים
תִּשְׁחַק בֵּין מְשֹׁאֲבִים
לֹא יִשִּׁית לֵב הָרוֹכֵב
עַל קַל לְדָרֶךְ רְחוֹקָה
לְאַנְקַת הַהוֹלְכִים אַחֲרָיו
וְעַקֵּב רַגְלָם בְּצַקָּה.

ט.

אֵל תִּצְעַר עַל הָעֲנִיִּים אֲשֶׁר יִסְפְּרוּ צָרָתָם
כְּמוֹ דְלִתּוֹת בֵּיתֶךָ פְּתוּחוֹת דְּלִתּוֹת הַרְבֵּה לְמוֹלָם
כְּמוֹ לֶךְ גַּם לְאַחֲרֵים יִגִּידוּ גְדֹל עֲמָלָם
וְשׁוֹעֲתָם נִשְׁמַעַת כִּי שְׁגוּרָה הִיא עַל שְׁפָתָם.

י.

כְּאַחִים יִשְׁכּוּ עַל פְּתַחְךָ
כְּלִבֵּי צֹאנֶךָ
לֹא יִחְרְצוּ לְשׁוֹנָם
שְׁלוֹם בִּינֵיהֶם.
הַשִּׁלֵּךְ עֵצִים קָטוֹן
לְהֵם מִשְׁלַחְנֶךָ
וְאִזּוּ יֵרְאוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ
מִלְתָּעוֹת שְׁנֵיהֶם.

יא.

לך בדרך ישר ותבוא למטרתך
בארץ מישרים תמצא הצלחתך
עין ישר לא ינתן לתנור וכירים
מאש שאול תנצל לארצות החיים.

יב.

לענך בחשך שוא לפידים מאירים
וגם לרשע שוא מראה דרכי מישרים
שחת מליך בזרע על צורים
המושיע בצרתם נבלים נבערים.

יג.

לא טוב להושיע רשע בצרתו
כי עוד יתחזק לבו ברשעתו
בן חוטא הנותן חרות לזאבים
ישלמו תודתם בהרגם הפשעים.

יד.

הביט בפניו ותדע מה יהיה הנער
אם חכם או סכל אם גבון או בער
בן מענה אחד יודע הצמחים
יכיר העין פלו והפרי מהפרחים.

הַנֶּפֶשׁ

שִׁיר מִשְׁכִּיל עַל תְּעוּדַת הָאָדָם וְתַכּוּנַת
רוּחוֹ וּמְקוּרָו.

Das Ich.

Ein Lehrgedicht von Dr. Ludwig Philippson.

חלק ראשון.

א.

יד אל הפיצה במלוא חפנים
במרחבי התבל זרע החיים.
בתחמית התהום וברום הרקיע
נחל החיים ישטוף ויביע.

גם ברגבי אדמה ובאבן דומם
לא נמצא מקום פלי חיים שומם.

ארכו רק טפח ורחפו כזרת
אך צפנת חיים לרוב בו נעצרת.

מקום פלי חיים בתבל איננו
אם גם עין פשר שם לא תשונונו.
אין חקר ותכלית לחיים אין קצה
בעבד מאדוניו חפשי לא יצא.

ב.

אך לולאות החיים התדעו מה המה?
פושרות החיים אהבה רוממה
במושכות האהבה נלנלים ידבקו
במעשה ליות בלעדן ינתקו.
בחקלי עדניה הפרואים נצמדו
בלעדה לאבק לעפר נפרדו.
לתוהו ובוהו הארץ נאספה
אם לא עליה רוחה מרחפה.
מפלי אהבה הנריאה נחרבת
רק חיים פחוץ בבית פמנת.

ג.

ממרומי שחקים כדור הירח
לאופך הליל קניו ישלח.
ואחריו יפיצו אור הפוכים
קטנים כנקודות יפוצצו להבים.
אולם כל-פוכב ברבבות קרנותיו
רבבות דור ישוב שם על תקופותיו.
וכל קו אשר יהל לעינינו רננה
יסע במסעיו ככר אלפי שנה.
אין קצה ותכלית אין חקר לגריאה
על חקותיה נשתומם בפליאה.

ד.

ארצות אין מספר בארץ פה נשב
יתגלגלו במרוצה בלי קול וקשב.
סביב השמש במרחבי תקופתן
בלי הפר חקן בלי שינות דתן.
והשמש בזהרה תשלח קרנים
ואור נונה להוליד להחיות כל-חיים
בין נקרות הצורים מעטה הפרחים
ועל שדי התרומות שגלים נשטחים.
לשבלול ולחומט עדנה בתוך ביתו
ולילק המשי על עלי זיתו.
רבבות אין מספר בייבשה במים
ישמחו וירננו ויעלצו בחיים.
גם בנטף הקטן במר דלי ומבוע
חמוץ חיים אין מספר יפוז ויגוע.
במייבאר אשר נשתה וברוח אפינו
חיים אין מספר נבלע ויבלעונו.

שירים קטנים.

המשלים.

Bodenstedt.

שירים גדולים הם בעמרת
על ראש מליץ נשא רם
חיש ושכחו אף למשמרת
נחרתו משלים בלב העם.
יבו שרש ציץ וציצו
יגמלו פרי עד דור דור
משלים בקרב העם הפיצו
תראו פלאים יהיה אור.

ORF

הערב.

Goethe.

על פל־ההרים
דממה ועלטה
על עצי היערים
שקט צל נטה
ידמו הצפירים
מעלה ומטה
לפי הלא מהר
תדום גם אתה.

ORF

על גְּדוּת הַנְּהָר.

Karl Mayer.

נְהָר רָחַב נְהָר מוֹצֵק
לְשֵׁטֶף פְּלִיָּה נְצַמְדָּתִי
מִימֵי נְעוּרַי פְּעָמִים רַבּוֹת
עַל גְּדוּתֶיךָ צְעֵדָתִי.

עַל גְּדוּתֶיךָ הִלַּכְתִּי לְשׁוֹחַ
בְּחֻשְׁבַּת לַיִל וּבַגְּנֻהוֹת
אֶתָּה בְּעֵמֶק בֵּין יַרְקָרְקִים
וְאֲנִי עַל גְּדוּתֶיךָ הַגְּבוּהוֹת.

יִשְׁמַח עִמָּךְ גַּם דּוֹר יְבוּא
בְּאֶרֶץ רַבָּה כַּאֲשֶׁר שְׂמַחְתִּי
גַּם אִזְּ תִשְׁטוֹף בְּעֵת אֲנֹכִי
כַּמֵּת מִלֵּב כְּבָר נִשְׁבַּחְתִּי.

לֵב הָאָדָם.

Goethe.

לֵב הָאָדָם בְּזִמְמוֹ
גִּלְחָץ וְגִדְחָק בְּלִי חֵק
לֹא יִמְצָא שְׁקֵט פְּלִימִי
רַק בִּי יְדוּם וְעוֹד לֹא יִדְפוֹק.

ה.

מִבְּטֵן תְּהוֹם תִּתְקוּמֶם הַסְּעָרָה
כְּאֶחָד הָעֲגָקִים אֲשֶׁר אִפּוֹ חָרָה.
מִתּוֹקֶה הָרָעַשׁ יִתְקַדְּרוּ הָעֵבִים
בְּעֵדָרִים גְּפוּצוֹ רָצִים וְגַם שְׁבִים.
אֲחֵר יִתְקַבְּצוּ עֲגָנֵי שָׁמַיִם
וַיּוֹרִידוּ לְאָרֶץ מְטָרוֹת הַחַיִּים.
הַנָּשֶׁם הַמְּרוּחַ הָאֲדָמָה הַצְּמֵאָה
יִפִּיק רוּב בְּרָכָה לְהַחְיֹת כָּל-גִּבְעָאָה.
מִרְסִיסֵי טַל וּמִנְטַפֵּי עֶרְפֶּל
יָרִים כָּל-דְּשָׂא רֵאשׁוֹ מִשְׁפֶּל.
אֵינֶן מְקוֹם שׁוֹמֵם גַּם עַל צוּר חֲלָמִישׁ
אֲשֶׁר זָרְעוֹ וּפְרִיּוֹ מַעֲשׂוֹת יָמִישׁ.
לְעֵץ תִּהְיֶה הַנְּצָחָה לְשִׁמְחָה כָּל-עֵץ
מְקוֹם כְּלֵי חַיִּים עָלֵי אֲדָמָה אֵינֶן.

ו.

וְכָל-זֹאת אֲשֶׁר כּוֹנֵן בְּמַרְחָבֵי הַמְּרוֹמִים
אֵל שׁוֹכֵן בְּעֵרְבוֹת וְהָאֲרָצוֹת לֹא הִדּוּמִים
תַּחַת רִגְלָיו יְדַבֵּר הָאֱנוֹשׁ עָלֵי אֲדָמָה
לְמִשׁוֹל עַל הַכֹּל עֶרְמָתוֹ זְמָמָה.
כָּל-בְּרוּאֵי הַתֵּבֵל לְאָדָם גִּבְעָנוֹ
כְּאֵלֹהֵי רַק בְּעֵבִירוֹ נוֹצְרוֹ וְנִבְרָאוּ.

ז.

שֵׁם הַמַּיָּה וְהַמְּלָחָה עַל שְׁוֹקִים וְרַחוּבוֹת
שֵׁם יִקְנוּ וַיִּמְכְּרוּ כָּל-סְגֻלוֹת טוֹבוֹת.
יְדַחְקוּן וַיֵּאֵיצוּן מִכָּל-אִפְסִים

לְהָבִיא כָּל־חֻמְדָּה בְּלֹאוֹת רַגְלִים.
זֶה יְחֹשׁ וַיִּחְשׁוּב לְבַלֵּעַ רַעְהוּ
בְּנִתִיב עַקְלָקְלוֹת יַעֲבֹט דְרַפְהוּ.
זֶה לְהָבִיא מִסְהָרוֹ יֵרֵד לְתַהוֹמוֹת
וְזֶה לְמִצּוֹא בְּצַע יַעֲלֶה עַל הַחֻמוֹת.
כָּל־אֶחָד יַחְקוֹר מִצּוֹא לוֹ תוֹעֵלֶת
אֶךְ מַעֲשֵׂי כָּל־מִן נִשְׁקְלוּ בַּכֶּלֶם.
מִטְרָה אַחַת הִלֵּא לְכָל־מִן הַצִּבָּה
זֶה יְרוֹיֵץ בְּרַגְלָיו וְזֶה עַל הַמְרַפָּה.
אֶךְ כָּל־מִן בְּעַד מִטְרָה אַחַת יִנְעוּ
בְּעַד מְזֻמוֹת אֵל עֲלִיזוֹן לֹא נוֹדְעוּ.

ח.

זֶה יִבְנֶה חֵיבְלוֹת בְּזַעַת מִצַּח
וְזֶה אֲרַמְזוֹת וְלֹא יֵשֵׁב בָּם נְצַח.
חֵשֶׁר שָׁם רַק יִבְנֶה מִירוֹת אֲרַמְזוֹ
לְהַשְׁבִּיעַ נַפְשׁ הָעַמְלִים מֵהוֹנוֹ.
שָׁם יוֹגְבִים וְאֶפְרַיִם יִקְנוּ שְׁמֵלוֹת
מִיּוֹשְׁבֵי הָעָרִים וְנַעֲלִים בְּלוֹת
וַיִּבְיֵאוּ תַחְמִיחַן לָחֶם לְשִׁבּוּעַ
וְאֵלֶּה בְּלֵי אֵלֶּה רַע לָחֶם יִרְוַע.
שָׁם אֵלֶּה בְּלֵב־יָמִים נְתִיבָה יִשְׁיֹמוּ
וְעַל צִי אֲדִיר תִּרְנָם יִרְיֹמוּ
יֵרְדוּ לְתַהוֹמוֹת חַיִּיהֶם יִהְיוּ
לְהָבִיא אוֹצְרוֹת וְלֹא־חָרִים יִכְיֵנוּ.
יִשְׁלִיכוּ בְּמִצּוֹלָה נַפְשָׁם בְּכַפְמוֹ
מִתְהוֹם יַעֲלוּ פְּנִינִים לֹא לְצִנְאָרְמוֹ.

ט.

לְכַל-תְּכַלִּית זֶה חֹזֵק אֲבָן הַנְּחֹשֶׁה
 יִהְיוּ שְׂרָשֵׁי הָרִים בְּיָדוֹ הַחֲלוּשָׁה.
 כֶּסֶף וְרֹב זָהָב יוֹצֵיא מִתְּעֹלָמָה
 בְּעַד אֲחֵרִים יַעֲמֹל בְּיָדוֹ אֵין מְאוּמָה.
 בְּנֵיו יִדְרְשׁוּ לֶחֶם וְעַל אִפְרִיזוֹ
 יִתְחַדֵּר הָעֲשִׂיר בְּמִכְמֵנוֹ וְהוֹנוֹ.
 הָאֶחָד יִמְשֹׁל וּרְבֻבוֹת נִכְנְעוּ
 הָאֶחָד יִצְוֶה וּרְבֻבוֹת יִינְעוּ.
 זֶה יוֹרֵה בְּשִׁפְתָיו בְּרוּחַ עֲשִׂתְנוֹתָיו
 זֶה יַעֲמֹל בְּזוּרְעֵיו זֶה רַק בְּאֶצְבָּעוֹתָיו
 אֵד לֹא יַעֲשׂוּ מְלֹאכֶתֶם אֱלֹה בְּלִי אֱלֹה
 נִקְשְׁרוּ בְּשִׁרְשֵׁרֵת מְאֹל עֲשֵׂה פְּלֹא.
 יִתְלַבְּדוּ וַיִּאֲחֲזוּ רֵתוֹק אֶחָד בְּיָדָם
 נִפְרְדוּ וְגַם נִחְבְּרוּ וַיֵּאֵת תּוֹרַת הָאָדָם.

הָעוֹלָם יָם זֹעֵף וְהָאָדָם אֲנִיָּה
 רֹב הַחֹבֵל נִפְשׁוֹ דִּרְכָיו צוֹפִיָּה
 יִתְרוֹצְצוּ בוֹ יַחַד בְּתֹאוּמֵי הַצְּבִיָּה
 בְּחִזְקָה בְּלִי כַחַד הַנִּפְשׁ וְהַנְּוִיָּה.
 הַנִּפְשׁ לֹא תֵאָהֵב הַמֵּית מְרוֹם קָרַת
 מִהַמְּלַת הָאֲנָשִׁים הִיא מִסַּתְתָּרַת.
 תְּנוּם תִּתְחַבֵּא בְּנִמְד בֵּין עֲנָקִים
 מִתְּשׂוֹאֵת הַקְּרִיָּה וְהַמֵּית הַשְּׂוֹקִים.
 מְקוּמָה בְּמַעֲמָקִים בְּמִצְפּוֹנֵי הַקָּרֵב
 לְחֵשׁוֹב מִחֲשָׁבוֹת וְעֲשִׂתְנוֹת בְּלִי הָרָף.
 בְּחִדְרֵי הַמּוֹחַ שֵׁם תִּמְצָא מְנוּחַ
 שֵׁם מִנְבִּיָּה עוֹף וְתִתְחַדֵּשׁ כַּח.

שם ארמון תהנייתה וכסא ממשלתה
שם תאיר נרה ולא תקבה גחלתה.
משם אמריה תשלח לכל עברים
תרוצה והרגל פעמיה תרים
תצוה והיד למשחתה קולעת
והלשון חיש כנחל אמרים מבעת.

יא.

אולם בכל אלה הנפש בודדה
על מעברות החיים שוממה עומדה
רק בגפה באה וגם בגפה תצא
תערוג ותתאווה בליל תוהו אין קצה
לא תצא חוצה מקיר הגנייה
היא עיר מקלט פהורג בלי צדיה.
הגוף בית בלאה סהרה החיים
שם נאסרה בזקים ברתוק נחשמים
משם תשתוקק להתרומם להתעופף
למרום מרחב יח במחצבתה להסתופף.
בעד חלון הגוף שמימה נשקפה
ולעזוב בית בלאה תמיד נכספה
בעד חור האוזן תקשיב לקולות
אשר ממקור קדשה יורדות וגם עולות.

יב.

והאנוש האנוש עשתנותיו נבערו
תחבלותיו יחד במורד נגרו.
זכיר רק המקום שם רגליו צעדו
רק כגרת הארץ אשר ידיו מדדו.

התבל ויושביה רק יראה במחשבים
ובכל-זאת ישאף למרומים למרחקים
לתעלמות לנסתרות יכמה בכל-מאודו
בעת גפשו בקרבנו עוד צפונה לו בסודו.

יג.

לכל-קצוי האדמה רוח גפשו מרחפת
ובביתה לא תשפון בסוררת ונואפת
הוא ישב בצפון בין הרי קרח ושלג
וגפשו לארצות דרום תתעופף פילק.
רגליו תטבענה בחול ציה ומדברים
ורעיוניו יתלוננו תחת צל התמרים
יעברו על צוארו מים ידונים
וגפשו בדמיונה תקטוף גצגי ששונים.
אין מפריד לנפשות לא חיים ולא מות
גם במרחק עוד אמרי האהובים מקשבת
תחזה בפניהם תתעדן מאישונם
גם לעמקי קברים תרד אם שם בית מלונם.
אך בתי בת גפשי הכרע הכרעתני
הזיונות מהתלות הלא לשוא חבקתני
הרגזת אותם לעלות מבארות הנשיה
בתי בת גפשי נחמתך רמיה!

יד.

עורי בי גפשי להביט ולהתפלא
על משטר אל עליון אשר חכמה נמלא
בגדלו השנהב ולויתן ברים
ובקטנו הזבוב עלילותיו ישיה.

הַהָרִים בָּרוּם תִּקְפֶּס וְצַעֲרִי הַדְּשָׁאִים
שְׁוִים יַחַד לְפָאָר עֲוֹזֵי הַפְּלָאִים
נָעִים רִיחַ הַפְּרָחִים וְצַבְעֵיהֶם הַשּׁוֹנִים
וְצַפְצוּף הַצְּפָרִים אֲשֶׁר בְּזַמִּירָה עֹנִים.
כָּלֵם רַק תּוֹקֵף אֵל עֲלִיזֵן וַיִּבְעוּ
בְּרֵן-פּוֹכְכֵי בּוֹקֵר גַּם הֵמָּה יָרִיעוּ.
לֹא תִשָּׁבַע לְרֵאוֹת וּלְהַפִּישׁ בְּאִישׁוֹנָהּ
לֹא תִשָּׁבַע לְשִׁמוּעַ אֵין מְלָה עַל לְשׁוֹנָהּ.
רַק תִּכְרַע בְּרַךְ תְּהַלֵּלָהּ דְּמִיָּה
בְּהַבִּיטָהּ סְבִיב גְּדֹל מִשְׁטְרֵי הַבְּרִיאָה.
בְּהַבִּיטָהּ כָּלֵם עַל מְכוּנָם בַּסְּדָרִים
חֹזֵק לֹא יִחְלִיפוּ וְגַם הַדְּשִׁים לְבָקָרִים.
וְאִתָּה עוֹד לֹא הַבְּטָת רַק אַפְסֵי קִצִּיהֶם
תּוֹכֶם לֹא רֵאִיתָ רַק עֲבָרֵי פְּנֵיהֶם.
כִּי לְבוֹא בְּסוֹד עִמָּקָם שְׂוֵא תִתְעַה בְּמַדְוָחִים
לְרִיק כָּל-יְגִיעָה רַק מִהַתְּלוֹת לָהּ עֲרוּכִים.
מִדְּחֵי אֵל דְּחֵי תִפְשֵׁל בְּחֶשֶׁכָּה
וְאֵל נְתִיבוֹת צְפֻנָתָם אֵין מִנְחָה צְעָדֶיהָ.
בְּמַבּוֹכַת שְׁפָתֶיהָ שֵׁם תַעֲמוֹד בְּהַרְדָּה
וְלַפְתּוֹחַ הַשַּׁעַר אֵין אִישׁ יָדוֹ הָדָה.
תִּשְׁתַּוְּקַק לְדַעַת הַחִידוֹת וְאֵין פּוֹתֵר
הַלֵּב יִמֵּן מַעֲנָה וְהַשְׁכָּל חֵישׁ סוֹתֵר.
פְּתוּחַ הַסֵּפֶר אֲדָּה לֹא תִכֵּן מִכְתָּבוֹ
אֶרֶץ הָאֲמֵת תִּרְאָה וְשָׁמָּה לֹא תִבּוֹא.

טו.

בְּתִאֲוָה עֲזָה וּבְתִשְׁוֹקָה רוּמְמָה
לְבוֹת הָאֲנָשִׁים אֲחֻזִּים יַחַד הֵמָּה.

פֶּלֶאֱדָם יִכְסֹף בְּתִשׁוּקָה נִצְחָת
לְקִשׁוֹר בְּחֻדְרֵי לְבוֹ פְּתִילֵי אֶהְבָּה אַחַת.
לוֹ אֵחָ יְהִי לוֹ אֶחָזֶת לוֹ יָדִיד אוֹ רַע
הֲלֹא בְּמוֹשְׁכוֹת הָאֶהְבָּה הַלֵּב יִתְנוּעַע.
שָׁם יֵאָהֵב הַבְּחֹר הַעֲלֵמָה הַנְּעִימָה
פֹּה יֵאָהֵב הַפֶּעַל אֶת־אִשְׁתּוֹ הַתְּמִימָה.
גַּם יֵאָהֵבוּ הָאֲבוֹת אֶת־בְּנֵיהֶם הָעֲנָנִים
אֵךְ מִפְּלִי אֶהְבָּה הַלְּקֻבוֹת נוֹגִים.
בְּאֶרֶץ גְּזֵרָה יִבְשָׁה הַנֶּפֶשׁ רַקָּה
אִם לֹא אֵל נֶפֶשׁ אַחֶרֶת הִיא מִשְׁתַּקְקָה.
לְכֵן גַּם תְּמִיד בְּאֶהְבָּה עֲזָה יִתְחַבְּקוֹן
יִתְאַחֲדוֹן יִתְחַבְּרוֹן יִשְׁאָפוּ כִי יִתְדַבְּקוֹן.
יִשְׁפֹּךְ פֶּלֶאֱחָד בְּעַד שְׂקֵת שְׂפָתוֹ
כִּלְרוּחוֹ וְנִפְשׁוֹ אֵל חֵיק אֶהוּבָתוֹ.
מִצְפּוֹנֵי קַרְבָּם יִרְעִיפוּ כְּרִבְבִים
בְּעַד בְּרַכַת הָאֶזֶן וְלֵב וְנֶפֶשׁ מְשִׁיבִים.
שָׁם נִדְבְּרוּ גַם יַחַד יִדְבַר הָאוֹהֵב
וְהָאוֹהֵב לְמַעַנְיוֹ אֶת־דְּבָרָיו שׁוֹאֵב.
אֵךְ זֹאת רַק תְּנוּעַת פֹּה וּמִשְׁק שְׂפָתַיִם
רַק לַחֵשׁ הַלְּשׁוֹן תִּשְׁמַעְנָה הָאֲזָנִים.
הַזְרוּעוֹת תְּחַבְּקֶנָה וְהַנֶּפְשׁוֹת נִפְרְדוּ
יַחַד לֹא יִתְלַבְּדוּ לְעוֹלָם לֹא נִצְמְדוּ.
יִרַד הַצּוֹלָל לְעַמְקֵי מַיִם רַבִּים
אֵךְ לְעוֹמֵק הַלֵּב אֵיזָה תְּמִשְׁאֲבִים ?

טז.

בְּשָׁנִים הָעוֹמְדִים עַל שְׁנֵי קְצוֹת מַעְבְּרָה
וּבְנִיחָם יִנְעַשׂ הַנְּהַר בְּסַעְרָה

בן אם סוד נמתיקו הרע בעמיתו
או האיש ישפוך שיחו לחיק אשת בריתו.
אחיו יד ידברו אך בכל זאת נפרדו
מצנת תהום ביניהם ולא התאחדו.
בעיניהם ושפתותם ידלגו על המעברה
אך באלמנות חיות הנפש תמיד צרורה.
אין דלי אשר ירד אל מבועי הרוח
ומצפון נפשותם בחיקם לעולם ינוח.
בעד צנתרות השפה ואישוני העין
עשתנותם יריקו אך הלבב אין.

יז.

לא תוכל להודיע חצי מכאובי לבך
ולא חלק העשירי לרעיך במסבך
לא תוכל להביע גם קצת העשתונות
אשר בעת גיל ושמחה במחנה לבך חונות.
בחור המתרפק בין זרועות עלמתו
מה יוכל להגיד לה מגודל אהבתו?
ואם אבות יבישו באהבה אל פני בניהם
מאומה לא ידעו ממצפוני מהשבותיהם.
סוד נפשם לא ישפכו בגים לחיק אמותם
וממפתח שפתם לא נודעו רגשותם.
כל-תחרות ומדון בין יושבי החלד
כל-שנאה ומריבה רק מזה יולד.
יתנבר השוגא פי לא יחקר
אם אמת ידבר או תרמית שוא ושקר.
יתחפש האדם נפשו לא נודעת
ולילא היתה אטומה אך בחלון נקרעת

אז על פני התבל רק קול גיל ורגנה
כמו לפנים בגן עדן והשלום לא פנה.
הלא ממחצב אחד נפש כל-איש פאה
אך בכל-זאת כל-אחת מרעותה נהבאה.
הוי מסך המכסה מזמות לב האנשים
יוליד כל-תרמית וכל-בגני הפחשים.

יח.

בתי פת נפשי במצפון חיקי שוכבת
מכל רעותיך הלא נשארת נעזבת.
בודדה וגם שוממה תשפני בחדרי לפי
אם גם קול המוזן ותשואות במספני.
אם גם יסובבני הפורשים על עונבים
ושיר המרימים בכפם בוסי הענבים.
אם לקול חלילים ונגלים ירקדו במחולות
לא תשמע נפשי זמיר המית הקולות.
היא רק תקמה ותכסוף תשאף בשממותה
להתבודד להתעטף ברדידי אלמנותה.
במלאת כל-החמדות מושבה בבית פלא
כל-יקר סביבה ותנפש לא תפלא.
תדמה לחלף נוסע במדבר ציה
ישום ויתעלה מהחרדות בתאניה.

יט.

בעת זוהר האביב יכסה העמקים
ועוף בגן בזמירות ידאה לשהקים
ברן-כוכבי הבוקר בקול הצפרדע
מנאות האחו בערב ישתרע.

בַּעַת הַיָּרֵחַ וַצָּבָא הַפּוֹכְבִּים
בְּמַהֲשֵׁךְ הַלַּיִל פְּעֻדָּיִם נֹצְבִים
אֲשֶׁר יַעֲבִיר הַרְעָה אֲשֶׁר לֹא יֵרָאֶה
תַּחַת שְׁבֹט מִשְׁטְרוֹ הַנְּעִים וְהַנְּאָה.
בַּעַת יֵשֵׁב בְּקוֹל דְּמָמָה הַרוּחַ בַּיַּעְרוֹת
וּבַעַת דְּכָיִם יִשְׂאוּ גְלֵי הַנְּהָרוֹת
עַת בְּסִתְרֵי מִדְּרָגָה צְנוּרֵי הַפְּיִים
נוֹעֵם וְשִׁקְט יִזְלוּ לְכַל־הָאֲפָסִים
כִּם שֵׁם עוֹד תִּבְקַשׁ הַנְּפֶשׁ אֶת רְעוּתָהּ
שֵׁם תִּכְסוּף לְהַתְעַטֵּף בְּמַעֲטָה שְׂמֻמוֹתָהּ.
תִּרְאֶה שְׂמֻמָּה תִּבְיֹט לְאַדְמָה
וּסְגֻרַת מְסֻרַת תִּשְׁאֵר שׂוּמָמָה.
לֹא תִשְׁבּוֹר תִּבְרִיחַ לֹא תַעֲזוֹב מְקוֹמָהּ
וְאִין מִפְּנֵה אֶת־יָדוֹ אִין מַעֲנֵה לְשִׁלּוּמָהּ.
נְשִׁיקוֹת אֶהְבַּתָּהּ הִיא תִתֵּן לְרַבְּבָהּ
וְאִין פּוֹצֵה פִּיּוֹ לְהַשִּׁיב מִכָּלֶם נְעֻזָּהּ.
הוּי בַת הַשָּׁמַיִם אֶרְצָה מִתְרַפֶּקֶת
אִךְ אִין לָהּ דוֹד מִבֵּיר אִין לָהּ בַת חוֹבָקֶת.
בַּתִּי בַת גַּפְשֵׁי בְּאַרְיִן אֶת־נִכְרֵיהּ
כְּשִׁפְחָה נְחֻרְפַת מְכוֹרַת עוֹלָם כְּשִׁבְיָהּ.

ב.

הַנְּפֶשׁ בְּשְׂמֻמוֹתָהּ אִין לָהּ אִישׁ יוֹדֵעַ
וְאִם תִּמְצָא אֲשֶׁר תִּבְקַשׁ הוּא לָהּ כְּמַתְעַמֵּעַ.
סָתוּם וְגַם חָתוּם לָהּ פֶּתַח מוֹצֵאָה
צְפוּן וְגַם סְפוּן שַׁעַר מוֹבְאָה.
לֹא תַדַּע אִיךָ תִּחְפֹּשׂ מַעֲיָנִי רַגְשׁוֹתֶיךָ
וְגַם לֹא מֵאִיפֹה יִבּוֹאוּ עֲשֵׂתֵנוֹתֶיךָ.

נִסְתָּרוּ חֶפֶשׁ מִחֶפֶשׁ וּבִקְרֹב לֵב עֲמוּק
הֶרְצוֹן יִצְנֶה וְחִיל הָעוֹרָקִים רִיז וְנִמוּג.
לֹא תִדְעֶה לָּהּ לְפִתּוֹר חֵידוֹת הַיּוֹתָה
אֵן מְקוֹרֵי רֵאשִׁיתָה הַיֵּשׁ לָהּ אַחֲרִית בְּמוֹתָה?
בְּלִי מְעַמָּד יִתְנַלְנַל אוֹפֵן מְרוּצָתָה
מֵאִיפֹה וְעַד מוֹתִי אֵינִן מַעֲנֶה לְשִׁאלָתָה.

כ.א.

נִפְשֵׁי הָרִימִי לְשָׁמַיִם כְּנִפְיָךְ
אִם פֹּה אֵינִן מַעֲנֶה לְשִׁאלוֹת סְפָקֶיךָ.
בְּמְרוֹמַיִם יִשְׁפּוֹן אֱלֹהֵי כָל־הַרוּחֹת
צוֹרֵר הַנְּפֹשׁוֹת בְּכִלְיוֹת וְטוּחוֹת.
מְחַיֶּה הַמֵּבֵל אֲדוֹן כָּל־הַיְצוּרִים
חֲקֵי הַבְּרִיאָה לְפָנָיו הֵם סְדוּרִים.
הוּא נֶפֶשׁ הָעוֹלָם בְּלִי רֵאשִׁית וְקֶצֶה
מִלְּפָנָיו נִפְשֵׁי גַם מִשְׁפִּטֶיךָ יֵצֵא.
הוּא אֱלֹהֵי הַחֶסֶד אֱלֹהֵי הַחֲנִינָה
אֱלֹהֵי הָאֱהָבָה דְרָכָיו לֹא אֲבִינָה
אֵךְ זֹאת אִדְעֶה גִבּוֹן מִחֻצְבֹתֶיךָ טְהוֹרָה
הוּא אֲבִיךָ קוֹנֶיךָ אֵת בֵּיתוֹ הַבְּכוֹרָה.
בְּחֶסֶדוֹ וְאַהֲבָתוֹ הוֹרִישׁ לְךָ פִּי שְׁנַיִם
נִחְלָתֶיךָ אֶרֶץ וְגַם רוּם הַשָּׁמַיִם.
לְכֵן תִּתְאוּרֵי וְתִשְׁתַּוְּקֵי לְהִתְרוֹמֵם
תִּשְׁאַפִּי שְׁמִימָה וְהַמֵּבֵל לְךָ שׁוֹמֵם.
כְּמוֹ לִבֵּית הַמְּנוֹרָה לְמַעְלָה תִּתְעוֹפֵף
תִּשְׁאַפִּי לְצֵל שְׁדֵי אֲשֶׁר עָלֶיךָ חוֹפֵף.
אִם בְּרַעַד גִּיל וְעֶצֶב הַלֵּב יִסְתָּעַר
אִז יִפְגֶּה לְמַעְלָה וּמִסִּינֵי וְיִטְהַר.

אם קודרה תשח הנפש לאדמה
במרומי שחקים תבקש לה נחמה:
אבי אלי סתרי סלעי מצדתי
בואה הושיעני יהיה נא לעזרתי!
כן תפרוש פנים ותזעק בחלחלה
וקול נוחם יענה ברוב עגיה לאמללה:
יבוא ויראה לך סלעך מצדך
אביך יושיעך יהיה לעזרתך.
כן תשמע קול דובר מהררי תקנתה
אך אין קורע הצעיר לעמתה.
על גדר דחוייה תתהלך על שבכה
כל-גר לרגלה פכה כפשתמה גדעכה.
כאגיה גשברה במבול החיים
תדחה בתוחלתה תחת השמים.
אשר מאמין לא תראה אין מאור המסלה
ובודדה ונם שוממה תשארה כבתחלה.

כב.

פדנה נצודה במשטח החרמים
כן גלחצה נפשי במקום צר בין עצמים.
סגורה ומסגרת בין מפלאות הצלעות
ממרומי מחצבתה נפלה לגיא תלאות.
לארפה אין חקר לרחבה אין קצה
ובבית סוחר תשב משם לא תצא.
סתרי השחקים וצפנת שאול תחתיה
צלמון תהום רבה שאזן ארץ הנשיה
גלויים לפניה כי בעד החרפים
תציץ גדי רגע ממקום המחשבים.

שם תִּאָרוּג בְּשִׁמְמִית קוֹרֵי בְּתִיחַ צֶחַח זִיזוּחַ
וְעַד קִצְוֵי הַמִּבְּל תִּטְוֶה חֲבִלֶיהָ. וְעַד חֲזוּב
בְּפִשֵׁי הַטִּי מִיִּתְרוֹךְ סְבִיב בְּלִי אִימָה
אִם גַּם תַּחַת אֲהַבָה יִשְׁלַמוּ לָךְ מִשְׁטֵמָה.
אִם כָּבַת הַמְרֻדוֹת נֶאֱסַרְתָּ בְּנִחְשָׁתִים
עָלֶי גַּא עַל הַסָּלָם רֵאשׁוּ בְּשָׁמִים.
מְעִינֵי הָאֲנָשִׁים גִּסְמָר יִקָּר טוֹבֶךָ
וְגַם אִתִּי לֹא תִדְעֵי יוֹם לְכַתֵּךְ וַיּוֹם שׁוֹבֶךָ.

כג.

שׁוֹבֵי גַא בְּפִשֵׁי בּוֹאֵי לְחֻדְרוֹךְ מִסְּרֻדָּה
עַד בּוֹא יוֹם יִבְקְעוּ עֲנָנֵי שְׁחֻרוֹךְ.
שְׁנוֹת מִסְפָּר יֵאָתִיו יַחְלְפוּ בְּמַהְרָה
וּבְעַרְבֶךָ יִכְבְּדוֹךְ לֹא תִהִי מִתְנַפְרָה.
אֵל תִּטְמְנֵנִי בְּעֲצָלוֹת אֵל חִיקֶךָ יִדָּךְ
כָּל־כְּבוֹדָה בַּת מְלֶךְ פְּנִימָה וְגַם הוֹדֶךָ.
פֹּה כְּשִׁפְחָה תִתְעַנֵּי תַחַת הַגְּבֵרֹת
שָׁם תִּצִּיץ עַל רֵאשֵׁי גְאוֹת הָעֲטֻרֹת.
לְכִי אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים לְקַטֹּף לָךְ מְלִילוֹת
יִתִיר מוֹסְרוֹתֶיךָ אֵל תּוֹכֵן עֲלִילוֹת.
קוֹל מִשְׁק הַשְּׂרָשְׁרוֹת וְצִלְצוֹל זִמְנֶךָ
בְּזִמִּיר חֲפְשִׁית וְחֵרוֹת יְהִי גַא לְאֲזִנֶּךָ.
לְכִי לְחֻדְרוֹךְ וּבָיִים קִין הַפְּלָאוֹת
כָּל־תְּאוֹוֹתֶיךָ שִׁבְעַתִּים לָךְ בְּאוֹת.
קוֹי בְּאַלְהֵיךָ הוּא יִדַע תַּחְנוּמֶךָ
וּמִמְלָאוֹבוֹת הָאָרֶץ יֵשִׁיב אֶת־שְׁבוּתֶךָ.
עֲמָה תִרְוִי בְדַמְעוֹת זְרַע צְדָקָתֶךָ
לְעַת קִצִּיר בְּרִנְנָה תִשָּׂאֵי אֶלְמָתֶךָ.

אֲדוּנֵי הַצַּדִּיק מוֹצֵאֵךְ מוֹבֵאֵךְ
בְּיָדוֹ הֵם הוּא יִכְאִיב וְהוּא נֹם יִרְפָּאֵךְ.
עוֹד תִּשׁוּבֵי לְמִקוּמְךָ לְאַרְצֵן הַחַיִּים
וְנַעֲמוֹת גַּצַּח תִּשְׁבְּעֵי שָׁם בְּשָׁמַיִם.

חֵלֶק שֵׁנִי.

א.

בְּתִמְמוֹתָה אֲנֹכִי מִקוּרֵי מִרְפֵּשׁ
וּבְהִדְרֵי הַלֵּב יִסְתַּמֵּר הַנֶּפֶשׁ
שָׁם תִּחְשׁוּב מִחֲשָׁבוֹת וְחֵיל הָרַעֲיוֹנִים
פְּעָדָרִים בְּהַדְבָּרִם יַחַד שָׁם הוֹנִים.
הַנֶּפֶשׁ תִּחְיֶינִי בְּלַעְדָּה רְגָבִים
עֲצָמוֹתַי תִּהְיֶינָה וַיִּמְעֵי לְרַקְבִים.
רַק סָחִי וְגוֹשׁ עֶפֶר פֶּלֶאֶרְבִי בְּלַעְדָּה
רַק בְּגִלְלָה אֶחְיֶיה הַיּוֹתֵי מַעֲדָה.
עַל מִשְׁעוֹל הַחַיִּים רַק הֵיא תִנְחַלְנִי
וְדָרְךְ אֶלְמוֹת מִמְּרַחֵק תִּרְאֵנִי.
יָמֵי גְעוּרִים וְזִקְנָה יִבֹּאוּ בְּסִדְרִים
בְּמַלְבוּשֵׁי גִיל וְאֶבֶל חֲלִיפוֹת נְאֻזִים.
וְהַנֶּפֶשׁ תִּמְיֹד תִּשְׁאָר בְּמַתְּנָתָה
לֹא תִמְיֹר חֶקֶה וְלֹא תִפְשׁוּט פְּתֻנָתָה.
בִּימֵי נוֹעַר וְשִׁיבָה בְּגִיל וְאֶבֶל כְּאַחַת
בְּצַעֲיָה הַבְּדִידוֹת תִּתְעַטֵּף בְּמַטְפַּחַת.
לֹא תִפֵּר הַחוּק אֲשֶׁר נוֹצְרֶיהָ עָשׂוּ
וְלֹא תִצָּא מִגְּבוּל אֲשֶׁר סָבִיב לָהּ שְׁתוּ.

ב.

הלא נפש האדם תשוטט במבטחה
בעד אשנב האישון ותחרוץ משפטה.
על כל-אשר נעשה תחת הרקיע
לבית בלאה העיזן זחר תופיע.
וגם בעד חור האזן כמו בעד חור מערה
למעמקי הנפש מבוא הנדרה.
וכן מדע מכל הנעשה באדמה
וסער מתחולל בה תהיה לדממה.
יעלו כמל בקר ריחם הנצנים
והנפש תמלא עונג ועדנים.
אם צופם נחילי הדבורים ומתיקו
בעד החיך וחלשון לה עדן ופיקו.
וכל-דבר אשר ימששו ראשי האצבעות
חיש מדע הנפש על דרך פלאות.
כלי אמר ודברים וביעו כל-מזמה
בעד מסלת העורקים לחדרי לב פנימה.
וכן גם הנפש קל מהרה במרוצה
צווי פקודיה חיש תשלח החוצה.
כהזיזי ברקים אשר יפוצצו העננים
עשתנות הנפש יראו עלי פנים.
בעד גרון חיך ולשון וגיב השפתים
מזמת הלכב מעשה לה כנפים.
הלב ותאנה והזרועות מפוזנה
ישתוקק והרגלים לרוץ מעלזונה.
הקדקוד ישתחה הערף שטוח
וכל-עצם פרצון לב תנוע ותנוח.
תתנפל תתנשא תשפל תתרום

בְּעֶבֶד נִכְנַע לְנֶפֶשׁ לַיְלָה וְגַם יוֹמָם.
לְבַצֵּעַ כָּל-מוֹמְזָה בְּעִבּוּדָה נִצְחָת.
בְּרוֹב פְּשָׁרוֹן הַיָּד קָל-עֵבֶר מִשְׁלַחַת.
כָּל-רִגְשֵׁי הַנֶּפֶשׁ וְאוֹפְנִיָּה לְרַבְבוֹתָם
לְעוֹלָם לֹא יִשְׁבְּתוּ בְּהַסְפָּם עַל הַקּוֹפּוֹתָם.

ג.

נֶפֶשִׁי יַחֲדָתִי הֲלֹא בָךְ יִתְקַלְסוּ
בְּבוֹר שִׁבְיָךְ לֹא תִדְעֵי כִּי נְבוֹלוֹת לָךְ שָׁתוּ.
בְּמִשְׁעוֹל צָר עָמְדָךְ וְלִימִינְךָ לְשִׁמְאֵלְךָ
חֳמוֹת בְּצוּרוֹת אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹלְךָ.
לִישׁוֹא תִתְחַנְּנֵי הַדְּלָתוֹת סָגְרוּ
לֹא תִשְׁפְּרִי הַגְּדֵרוֹת אֲשֶׁר סָבִיבְךָ גְּדֵרוּ.
וְלֹא בְּרִיחֵי הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר שָׁם הִצִּיבוּ
מִסְמָרוֹת הַמִּנְעוּלִים כִּפְּךָ וְכֹאִיבוּ.
אִינּוֹן מִפְּנֵה לְקוֹל דְּפַקְךָ מֵעוֹלָם הַגְּבוּלוֹת
לִישׁוֹא כָּל-יִגִיעֶךָ וְלִישׁוֹא מִרְבֵּי תַחְבְּלוֹת.
אֱלֹהִים גְּדֵר בַּעֲדָךְ נְתִיבוֹתֶיךָ עֲנֵה
רַק עַד פֶּה תְבוֹאֵי כְּחוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר צְנֵה.

ד.

מִתְחַתֵּית הָאָרֶץ מִבְּטֵן הָאָדָמָה
כָּל-יִקָּר יוֹצִיאֻךָ שָׁבוּ לְשֵׁם וְאַחֲלָמָה.
שָׁם יִחַפְּרוּ בְּעֵמֶק לְמִצּוֹא הָאוֹצְרוֹת
עֲפָרוֹת כֶּסֶף וְזָהָב וְתַעֲלְמוֹת נִסְמָרוֹת.
שׁוֹא תַחְפְּרוּ שׁוֹא תַחְפְּשׁוּ בִּיגִיעְכֶם מִמְּאָרֶת
מִמַּעֲבֵה הָאָדָמָה רַק טַפַּח וְזָרַת.
רַק רֵאשִׁי קְרוּמִיָּה בְּכִשְׁלִים וְקִרְדָּמוֹת

מִחֲקָרוֹ אֶךְ בְּטָנָה לָכֶם חֵידוֹת וּתְעַלְמוֹת.
תִּקְרְאוּ שְׂאוֹל תִּפְתָּה אֲשֶׁר יוֹקֵדֶת בְּתַחֲתִיתָהּ.
שְׂוֹא תִדְבְּרוּ וּתְחַלְמוּ לֹא בְּאֵתֶם לְתַכְלִיתָהּ.

ה.

עַל מְרוֹמֵי הַמִּגְדָּל כְּלִי מִבְּטוֹ בְּכַפְיוֹ
לְגַבְהֵי שְׂחָקִים יִשָּׂא הַחֹקֵר עֲפַעֲפָיו.
לְמוֹדֵד הָאָרֶץ יִשִּׂים נְתִיב לְכַבָּיִם
לְפִי חֲשָׁבוֹן תִּקְוֹפוֹתֶם בְּהֵן רָצִים וְשָׁבִים.
גְּדֹל-שְׁמֵשׁ וַיִּרַח עֵת הַשָּׁפָם יוֹדִיעַ
וְעַת בּוֹא בּוֹכֵב שְׂרָבִיט עוֹד טָרֵם יוֹפִיעַ.
כָּל-צָבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר חֵק לֹא יַחְלִיפוּ
בְּעֵיִן שִׁכְלוֹ יִמּוֹדֵד וְגַם הָעֵת בָּהּ יִקְיִפוּ.
שְׂוֹא תַעֲמוֹל בְּן-תְּמוֹתָהּ תִּקְוִים בְּחִצּוֹת לֵיל
לְעֵלוֹת לְגַבְהֵי שְׂחָקִים שְׂוֹא תַתְּאֹזֵר חוֹל.
כְּנֶשֶׁר כְּלִי כִנֶּף תִּדְבֵּק בְּטָנָה בְּאֲדָמָה
מְרַחֲקֵי מְרוֹמִים תִּרְאֶה אֶךְ לֹא תִבּוֹא שְׁמָה.
אֲרָכָם וְרַחֲבָם תִּמּוֹדֵד מִתְּקוּפַת הַמָּסֶלֶה
אֶךְ מִי הֵם וּמָה הֵם דְּמִיָּה לְךָ תִּהְלֶה.

ו.

יִשָּׂא עֵינָיו הַחֹקֵר וַיִּחְשׁוֹב מִחֲשָׁבוֹת
עַל יְצוּרֵי הַבְּרִיאָה הַנְּפֹצִים לְרַבְבוֹת.
קָנָה הַמִּדָּה בְּיָדוֹ עִם מוֹרָה הַשְּׁעוֹת
גַּם עַל אֶבֶן דּוּמָם פִּיו יִדְבֵּר גַּפְלָאוֹת.
עַל כָּל-אֲשֶׁר גִּמְצָא בִּיבְשָׁה וּבַמַּיִם
עַל צְמַח הָאֲדָמָה בְּעַל עוֹף הַשָּׁמַיִם.
וַתִּבּוֹנֵן בְּמִחְקָרוֹ לְדַעַת אֶת פְּלִם
אֶךְ שִׁבְרוּ כִכָּר תַּחֲתֵינוּ כָּל-שְׁלַבֵּי הַסֶּלֶם.

יִמְשֵׁשׁ בְּאוֹר שֶׁכֵּלוּ אֵיךְ רַק עַל עֲבָרֵיהֶם
אֲרָכָם רַחֲבָם גְּבֹהָם וְגַם צָבַע מִרְאֵיהֶם.
אוּלָּם תִּכְנִיַת תּוֹכֶם עֵינֵינוּ לֹא צוֹפִיָּה
מִה תִּכְנִיַת קַרְבָּם פְּגִימָה? מִחֻקְרוֹ רְמִיָּה.
לֹא יָדַע מוֹצְאָם וְגַם עַל מֶה הִטְפְּעוּ
סִגְלָתָם תִּכְלִיתָם עֲשֵׂתִנּוּתֵינוּ לֹא.
שׁוּמָם יַעֲמוּד הַחֹקֵר כְּמִקְדָּה בְּסִגְוֵרִים
אֶת-עֲצָמוֹ לֹא יָדַע וְאֵיךְ יִפִּיר הָאֲחֵרִים.
כָּל-יִצְוֵי הַתֵּבֵל בְּרַחֲמֵי אֶחָד קְשׁוּרִים
אִישׁ בְּאֵחָיו נֶאֱחָזִים נִעְרָכִים וְגַם סְדוּרִים.
לֹא יָדַע מֶה גִפְשׁוֹ וְאֵיךְ יָדַע הִרְבֵּבוֹת
אֵיךְ יִפְתּוֹר הַחִידוֹת אֲשֶׁר סִבְּבוּ גִצְבוֹת.
כְּדֹלֵת עַל צִירָה סוֹבֵב הוֹלֵךְ הַחֹקֵר
יִבְקֹשׁ אֵיךְ לְעֵינַי שֶׁכֵּלוּ יָגַה אֹרֶךְ הַבּוֹקֵר.
כְּטוֹבֵעַ לְלֵב יָמִים לְעַמְקֵי גִפְשׁוֹ יֵרֵד
אֵיךְ לֹא יִמוּדֵד אוֹתָהּ בְּמַחֲוֶנָה וְשֹׁרֵד.
מוֹצְאָהּ מוֹכְאָהּ לֹא יִמְשֵׁשׁ בְּאֲצָבְעוֹתָיו
וְנִרְדָּם יִפּוֹל אַחֲזֵר מְרוֹמְמוֹת מְזֻמּוֹתָיו.
סִגְוֵרֵי כָל-הַדְּלָתוֹת וְאֵינִי בְּיָדוֹ מִפְּתָח
אֲשֶׁר בְּאַרְצֵן הַחַיִּים צָפְנָתָהּ יִפְעַגֵּם
גַּם תִּכְנִיַת הַיּוֹתוֹ לֹא יוֹדִיעַ לְזוּלָתוֹ
וְלִמְשׁוֹל עַל אֲנָשִׁים בְּכָל-זֹאת תִּמְיֵד תִּמְאֲנוֹ.
לְהַטּוֹת אַחֲרֵים בְּרָצוֹנוֹ יִשְׁאַף כָּל-אָדָם
הוּא אִמְרָתִי לְכֵן לֹא יֵאָרֵךְ טוֹבָם בְּיָדָם.

+

בְּפִשֵׁי בְּצוֹל דְּכִיךְ בְּנִבְכֵי מְצוּקוֹתֵיךְ
מִי יֵאִיר לְךָ בְּתִיב מִי יִהְיֶה בְּעוֹזְרֵיךְ?

אין גבולות לתאנותך עד בלתי שמים
אין סוף לתשוקתך ונאסרת בגחשמים.
באין אונים בלי כח זרועותיו יפרש
השוחה בלב נהר להדבק בקרש.
הגעש השבולת המצולה מתרוממה
הוי נפשי בשוחה זה תטבעי תהיי שוממה.
תהום רבה בתוך חכה באין סוף שם נסתרת
תגרש רפש לשכלך שם יצלול פעופרת.
איצעה בן אדם בפלע הדבק
להצלל ממצולה בתבת עין החבק.
תהום רבה החיים ים זועף וגם סוער
מרים לתוכה מרד מפלסיג התנער.
הסר חלאת לכה נאז זעמו לא תירא
גם תרנה תהי תבונה תנהנה אופירה.
ארץ הזהב נפשך שם תשתעשע
שם תמצא חוף מנוחה לגופך תיגע.

ה.

ראה יצירי המבל עת תעירך בם עין
אם קה לא יועילו לך נחשבו כאין.
פל-יקום תבריאה הלא תשקול בפלם
אם לעזר לך יהיו לגזק או לתועלת.
נפשך האופן עליו תשוב המבל
ועל כל-נוצר ונברא ידה תפיל חבל.
תחרוץ את-משפטך תקרא להם שמות
תחבקם ברחמי אהבה או תמאסם בחמות.
אשר יגעם אל חכה פיך יקרא יופי
נאשר ימר תגעל תכנהו בשם דופי.

רק דבר אשר יערב לך תבחר ותקרב
אם גם אחריתו לנפשך כמדקרות קרב.

ט.

גם אלהי העולם בשרד נפשך תתאר
אם הטיב לך בחסדו כחנן אותו תפאר.
במקהלות לו תתפלל תרומם רוב עזו
אם במצוק לך הרחיב אז תחזיק במעוזו.
ואם מעמל בני אדם נפשך לעפר שחה
אז חמת נוקם אכזר על ראשך נתכה.
אז רק בורא רעות בורא השמים
אשר ילחץ בני אדם בין החומותים.
בעת שמחה ומשוש ביום עצב בעת תוגה
תמודד אלהי עולם ערך טובה המהוגה.
אל רחום ואל חנון אז אל נוקם יהי
אם לבך גיל מלא או דאבון וגהי.
על אלהי העולם אשר לגדלו אין חקר
תחקור תחשוב מהשבות בלמו שקר.
תואר נפשך רק תראה אם תדמה תארו
תרצה להביט פניו ולא תראה אחרו.

מפרומי שכלך מערפלי שמים
שוכי נפשי ארצה אל עמקי החיים.
בין כל-איש לרעהו בין אשה לרעותה
קשרי עבותות האהבה חזקי משבצות פרייתה
כי אין טוב לאדם פה בארץ הצללים
רק לקבץ אל ביתו דגן חסד בנמלים.

לגמול חסד לכל-אדם תהי ידך פרושה
ולתת צרי תחבושת לכל-מכה אנושה.
לו אה יהי לו גברי לו זקן או גער
לגמול לו תגמולים פתח פיה בשער.
זאת העצה היעוצה לראות טוב בחיים
גמול חסד לאחרים יהי לנפשך פי שנים.

יא.

לנפשך פי שנים? ומה תעשה ביום מחר?
אם לעצמך גמלת על מה תקח שכר?
ממעשי חסדיך הלא קצצו הבחונות
בספק הריקות למען יהלודך לשונות.
פסית הערום? בעבור פאב עיניך
לראותו בלי מלבוש בעת עברו לפניך.
בעבור מקאוב אנגה האכלתו מפתך
אחרי דלתך שוע והשקיתו מנפתך.
נתת לו מלון עד ראש האשמורת
למען תישן ואיך על זה תהי לה משכורת?

יב.

אם רעה נידידך אחיך באחותך
פאהבת נפשך תאחב בכל-ענה וחייתך
רק שפתותיך תשק בעת משקמו
רק זרועותיך תחבק בעת תחבקמו.
תאחב בניך כי הם יוצאי חלציה
למען ינהילו שם פבורך גם אחריך.
גם אמה ואביך בעבור בן אחבתך
כי ראשי הצור הם אשר מנו חצבתך.

תִּכְבְּדוּם בְּכָל-כַּחַד מִרַע תִּשְׁמְרוּ אוֹתָם
וְעַן הֵם צוּר צִלְמָה בְּפִתְחוֹי חוֹתָם.
בְּאַהֲבָה תִּפְרֹשׁ בְּנִפְיָהּ עַל אִשֶּׁת גְּעוּרֶיהָ
בְּעֵת תִּגְמוּל לָהּ חֶסֶד וְתַחֲיָה בַעֲבוּרָהּ.
וְאִם לִמְאֹכֵל שְׁלֹחֶהָ תִּכְיֶן לָהּ מִטְעָמִים
תִּחְבְּקֶנָה כִּי קִירוֹת מַעִיף בָּהּ חַמִּים.

יג.

וְכֵן תַּצִּיב צוּר עֲצָמָה בִּישׁוּמוֹן חַמִּים
וּמִסְסָגַת גּוֹפָה מִשְׁקוּף לְכָל-יִרְבְּתִים.
מִנְבְּהֵי רוּם לְבָהּ תִּבְיֹט כָּל-הַדְּבָרִים
כְּמִנְדֵּל בַּעִיר קַטְנָה הַנִּשְׁקָה לְכָל-עֲבָרִים.
רֹאשָׁהּ בְּדַר גִּישָׁפָה בְּתוֹךְ מִדְּבַר שְׁמִמָּה
וְעִשְׂתִּגְוֹתָהּ כְּסֶלֶם גְּצָבִים שְׁמָה.
עַל גַּקְלָה מִטָּה אֲרֻצָּה תִּוְכַל לְרַדֹּת
לְמִקוֹם אֲשֶׁר רָגַל הַסֶּלֶם בּוֹ עוֹמְדָת.
אֵף לְגַבְהֵי הָעֲנָגִים אֵיף תִּמְצָא הַמַּעֲלוֹת
מִי יִתֵּן לָהּ מַעֲנָה עַל רַבְבוֹת הַשְּׂאֵלוֹת.

יד.

בְּאוֹהֵל הַשָּׁמַיִם לְשׁוֹן הָאֵמֶת טְמוּנָה
שֵׁם לוֹטָה בְּצֵל שְׂדֵי בְּאַדְרֵת הָאֲמוּנָה.
שׁוּלֵי הָאֲדָרֵת יִרְאוּ בְּנֵי הָאָדָם
בְּכָל-אֲמָצִים יִתְנַבְּרוּ לְהַחְזִיק אוֹתָם בְּיָדָם.
אֵף לְשׁוּא יִתְנַבְּלוּ חֲכָמָתָם תִּתְבַּלַּע
גַּם פְּתִיל תְּכֵלֵת אֶחָד לֹא יֵאָחֲזוּ עַל גַּקְלָה.
שֵׁם יִרְחֹפוּ עַל רֹאשָׁם שׁוּלֵי הָאֲדָרֵת
אֵף יִתְעוּ כְּשִׁפּוּרִים בַּעֲיִנֵיהֶם עוֹרֵת.

יבנו מגדלי גובה לעלות לרקיע
אך אין מגדל אחד למחצב האמת וביני
להרי נבנוגים תעלה על הרי בתר
אך לשוא ובינתך כי האמת תפטר.
לא כזונה פוטה חיש תסיר הצעיף
פעת תחשוב בדמיונה כי עינה בך תעיר.
באוהל השמים לשון האמת טמונה
שם באוצרות החיים מאל עולם צפונה
עת תפשוט פילק מעטה נופך הנורה
ונפשך תעוף רומה מארץ הנשיה:
אז בנתיב אלמות מאום לך לא יפטר
באור עולם תאור וכל-חידה לך תפטר.

טו.

נפשי בטרם תמצאי מדורך בשמים
שובי עמי ארצה ואז תחיי בכפלים.
באופנים במעגלה יספו הפדורים
כל-יצירי התבל ברתוק אחד קשורים.
סובב יסוב כל-אדם בדלת על צירו
שארי בשרו רעיו שכמו יושבי עירו
בני ארצו בני עמו בעלי ברית אמונתו
באופן בתוך אופן סובב ותגלגלו לעמתו.
רכבות בני האדם אשר חיים עוד עתה
והמון רכבות אשר ירדו לירפתי שאול מטה
באופן עלי אופן יקיפוד במעגלה
בלי ראשית בלי אחרית באין סוף ותהלה.
והגלגל המקיף את-הכל פרצונו
שם קדשו אהיה מלא תבל כס מכוננו.

טו.

נִפְשָׁה רַק פְּנִקְדָּה פְּרָבְבוֹת הָאוֹפְנִים

בְּמַעֲגָלָה יִסּוּבְבוּהָ פְּנִדוּלִים פְּקַטְנִים.

וְרַק בְּתוֹכָהּ יְנוּחַ הַמְּרָקֵי הָאֲמָצְעִי

בְּדָ מַחֲזָה הַתֵּבֵל כְּלוֹ רַק בְּתוֹכָהּ הָרְאִי.

בּוֹ תִרְאָה הַיְצוּרִים וְתִשְׁפּוּט עַל מַעֲשֵׂיהֶם

מִמְקוֹם מַעֲמָדָה תַּחֲשׁוּב מָה הֵם אֵינֶהם.

יָדָה פְּתוּחָה לְתַת גַּם פְּתוּחָה לְקַחַת

גַּם תִּמְזַן וְגַם תִּמְקַח רַק בְּעַת הַמְּצָא נַחַת.

תִּמְאַחַב רַק הַדְּבָר עֲמֻלָּתָּ בַּעֲדָהּ

רַק עַל יְגִיעַ כִּפְּהָ תֵאמַר אֲבָחֲרָהּ.

בּוֹרֵא חֲדָשׁוֹת אֵמֶה שֵׁם בְּרָגֶשׁ פְּנִימָה

רַק לְבֵיתָהּ תַּעֲשֶׂה לְכַבּוֹדָהּ וְלִשְׁמָהּ.

מִי לִי תִשְׁאַל בְּאֶרֶץ מַה לִּי בַשָּׁמַיִם

אִם אֵינִי אֲנִי לִי מִי לִי מַה חֶלְקִי בַחַיִּים.

זְמִירוֹת הָאָרֶץ.

אסיפת שירים שונים הנכתבים בשפת הונגרית
על ידי אדירי המליצים אשר בארץ הגר.

לְבַנֵי עַמִּי.

(ה' תרכ"ח).

החיי מזמרת הארץ.

(בראשית מ"ג י"א).

יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַשְּׂרִירִים יִשִּׁירוּ
בְּעַת מֵאַהֲבַת אֲרָצָם לְבְּיָהֵם חַמִּים
בְּעַת לֹאֵל בְּעַד אֲשֶׁרָה וְטוֹבָה יַעֲתִירוּ:
נִחְנוּ לֹא נִתְּבֹלֵל לְעוֹלָם בֵּין עַמִּים.
עַל חוֹמוֹת צִיּוֹן תִּלְוִיִּים כְּנֹרְנוּ
אֶדְ זְמִירוֹת הָאָרֶץ תִּרְנְנָה שְׁפָתֵינוּ.

בְּעַד שְׁלוֹם הָאָרֶץ בְּלֵב שְׁלֵם הַעֲתִירוּ
גַּם בְּעַת חֲקִיָּה כְּגִדְחִים חֲשִׁבֵנוּ
אֲשֶׁרֵינוּ עִמָּה בְּעֵינֵיהֶם יִקְרְנוּ
כְּאַזְרָחֵי הָאָרֶץ חֲפָשִׂים נִתְּנוּנוּ.
זְבַחֵי תוֹדָה נִקְרִיב וּבִלְשׁוֹן קִדְשָׁנוּ
זְמִירוֹת אֲרֶץ הַצֶּדֶק תִּרְנְנָה שְׁפָתֵינוּ.

קול קורא לעם.

Vörösmarty.

היה נאמן לארץ אבותיך
כלי המוט לעולמים
כי היא חיתה והיא תבסה
קברך לקץ הימים.

לא תמצא מנוחה בלעדך
בכל מרחבי התבל
פה תחיה ותמות לו יתיה
חלקך גיל או אבל.

על רגבי אדמתה נגר
פיוס קרב דם אבותיך
לארץ זאת פאלף שנה
חברו שמות קדושיך.

פה גלחמו בזרוע עזם
פני גבורי ארפד
פה שבר הונגדי כל-עול
גרום שיא הררי קרפט.

חפשה פה נסי דגליך
מידם קרב מאדמים
איך גפלו פה גבוריני
פעבירך גלחמים.

וְאַחֲרֵי כָל-מִכּוֹת הָעֵמֶל
אֲשֶׁר פָּרְצוּ בּוֹ פָּרִיז
הֲלֹא כְּפוֹף אוֹלָם לֹא נִשְׁבֵּר
חַי הָעַם בְּאַרְיָן.

וְאַחֲרֵי צְרוּת אֱלֹהֵי שָׁנִים
חֶמֶת רוּחוֹ נִעְצָבֶת:
תָּנּוּ לָנוּ עַמִּי הַתָּבֵל
אוֹ חַיִּים אוֹ מוֹת!

לֹא יוּכַל הַיּוֹת פִּי דָם רִבְבוֹת
לְרִיק נִשְׁפָּף בְּיָאוּרִים
וְחָנָם וְלְרִיק עַל שְׂדֵי קָרְבוֹת
נִפְלוּ הַגְּבוּרִים.

לֹא יוּכַל הַיּוֹת פִּי יִיגְעוּ לְרִיק
טַהַר לֵב וּמְזֻמָּה
וְכִי עַד עֲתָה קָלַלְתָּ עִם זֶה
עֲתָה לֹא הַשְׁלִימָה.

יָבוֹאוּ עוֹד וְגַם יִהְיוּ עוֹד
יָמִים טוֹבִים מֵאַלֶּה
יִיחַל לְבוֹאֵם לְכַב הַרְקָבוֹת
יֹשְׁבִים בְּבֵית הַפֶּלֶא.

אוֹ יָבוֹא עוֹד אוֹ יָרוּם עוֹד
הַמּוֹת לְמוֹתֵינוּ
וּמִבּוֹל גְּדוֹל מִבּוֹל דָּם
יִשְׁטוֹף עַל קִבְרֵנוּ.

ועל שפת הקבר קבר לאם
ועמדו עמי תבל
ועפעפי אלפי הרקבות
ומסו דמעות אבל.

לבן היה נאמן הונגרי
לארצה זאת לעולמים
היא תיתך עפרה יבשה
קברך לקין הימים.

ולכן לא תמצא בלעדה
מקום מנוחה עלי תבל
פה תהיה ותמות לו יהיה
חלקך גיל או אבל.

תפלת הארץ.

שיר מעתות המצוקה אשר עברו.

Kölesey.

ברך אלהים את בן-ארץ הונגריה
ברוחה סמכהו בתעצומות ועז
זרוע עזרתה גטה לו כמושיע
בחלקמו עם אויביו יעשה גפלאות.
מאז הפאו ראשו ימי עמל ורעה
רצהו כאב נאמן תן לו שנות ששון
עונו פבר נרצה בכבוד התלאה
גלחצה גפשו בין קירות האסון.

בְּיָדָהּ נְחִיתָ בְּיָמִים אֲשֶׁר עָבְרוּ
עַל הָרִי קָרַפְט פְּעָמֵי אַבֹּתֵינוּ
לְרֵשֶׁת הָאָרֶץ בְּעֶזְרָתָהּ גָּבְרוּ
בְּחַרְבוֹתָם לְקַחוּ נְאוֹת מוֹשְׁבוֹתֵינוּ.
גְּבוּרֵי אֶרֶץ לְאַחֲזָה בְּחָרוּ
אָרֶץ כְּהַ גְּהָרוֹת בְּרָכָה יְהִימוּ
עַל גְּדוֹת טָפֵא דוֹנָא יַחַד הִפְרוּ
שֵׁם דְּגַלֵּי עֵזָם בְּגֵאוֹן הָרִימוּ.

פַּה עֲרֻבוֹת קוֹנְשָׁאנִי שֵׁם בְּמֵלֵא חֲפְנִים
בְּעַדְנֵי הָעַמֻּקִּים כֶּר יַעֲטוּפוּ
שֵׁם הָרִי טְקִיא מִמְּגַד שְׁמִים
מִתַּק הָעֲנָבִים לְיִקְבִי יִשְׁטוּפוּ.
אֲתָה הוֹשַׁעְתָּנוּ בְּעַת פְּעָמִים הַרְבֵּה
עָלֵי מִבְּצָרֵי מַחְמַד דְּגַל הָרִימוּנוּ
וְעַם מִטִּישׁ מִלְּפָנֵינוּ בְּעַם בְּבַד בְּאַרְבָּה
גֵּאוֹן בִּירַת וּוִינָא לָנוּ שְׁסוּנוּ.

אוּלַם אֲתָה גָבְרוּ עוֹבְדֵינוּ אֲשֶׁמִּינוּ
זְנִחְתָּ כְּנוּ וְנָם גְּדַל חֲרוֹנָהּ
מִעֲשֵׂן אֲפָה קָדְרוּ עֲגָנֵי שְׁמִינוּ
וְעַד חֲרָמָה דְּכַאוּנוּ חֲזִיזֵי שְׁאוּנָהּ.
עֲתָה חֲצִי מִנְּגַל לְלַבְנוּ נַחְתוּ
דִם גְּבוּרֵינוּ נִשְׁפָּה בְּנִחְרִים
אֲחֲרֵיהֶם מַחְמָדִים אֲרֻצְנוּ שְׁחַתוּ
וְכַבְד עֲלָם נָתַנוּ עָלֵינוּ זָרִים.

שָׁפֹתוֹת עִם לֹעֵז עַל גְּבוּעוֹת חֲלָלִינוּ
קוֹל שְׂאוֹן הַרִימוּ תְרוּעַת רִצְחָה
בְּעַקְבֵי רַגְלֵיהֶם רָמְסוּ קַדְקָדֵינוּ
גְדוּדֵי עִם עֵתְמוֹן וּבַחֲרָפוֹת נִצְחָה
צָצָה מִקְרָבְנוּ לַעֲנַת הַרְשָׁע
וּלְצִיָּה נַעֲשׂוּ עִמָּקֵי הַבְּרָכָה
מִקְשָׁר הַמִּזְרָדִים שָׁבַת כָּל־יֵשַׁע
הוֹי כָּל־חֲמוּדָה לְתֵל דְּשָׁן נְהַפְכָה.

הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר יִתְחַבְּאוּ בַּמַּעְרוֹת
גַּם שָׁם תִּדְבַקְמוּ הָרַב הַרֹדְפִים
הַנְּדִיבִים יִסְתְּרוּ בְּסִבְךָ הַיְעָרוֹת
וְעַל אֲבָדָן אֲרָצָם לְבוֹשׁ אֲבֵל עוֹטְפִים.
יַעֲלוּ לְהָרִים גַּם יִרְדּוּ לְעַמְקִים
מְגוֹר וּפְחַד לְרַגְלָם יִהְיוּכּוּ
עַל רֵאשִׁים הָעֲנָנִים יִפִּיצוּ בְּרָקִים
וּבְנַחְלֵי דָם עַקְבֵיהֶם נִבְּוּוּ.

תֵּל הַחֲרָבוֹת עַל גְּבָעָה נִשְׂאָה
מְצוּדַת גְּבוּרִים הִיָּה מִלְּפָנִים
תְרוּעַת הָעֲלִיזִים כִּיָּה תְמִיד נִשְׁמָעָה
וְעֵתָה קוֹל שְׂאִיָּה מִבֵּין הָאֲבָנִים.
מִדָּם הַחֲלָלִים אֲשֶׁר נִשְׁפָּךְ בַּמַּיִם
פָּרַח הַחֶפְשָׁה לֹא יִצִּיץ לָנוּ
דְמָעַת הָעֲשׂוּקִים עַל כָּל־אִפְסוּסִים
וְלַעַג שׁוֹסִינוּ הַרֹדְדִים בָּנוּ.

שְׂדֵי הַמּוֹל רַחֵם עַל עַם הַיְגֻרָה
סַעֲרַת הַמְּצוּקוֹת סְבִיב תִּגְיַעְהוּ
שְׁלַח לּוֹ יְמִינְךָ פִּתְרוֹן מִרְקִיעַ
מַיִם תִּיְגַנֹּזֵת לְחוּף בְּטַח נִהְלֶהוּ.
אָחָה דִּפְאוּ רֹאשׁוֹ יָמֵי עֲמֹל וּתְלָאָה
רָצְהוּ כְּאֵב נֶאֱמָן תִּן־לוֹ שָׁנוֹת שְׁשׁוֹן
עֹנֹו כְּבָר נִרְצָה עֵת גְּאֻלְתּוֹ בְּאֵה
מִלְטָהוּ מִבֵּין מִלְתְּעוֹת הָאָסוֹן.

לְאֶרֶץ מוֹלְדֹתַי.

Petőfi.

אֶרֶץ אֲבוֹתַי אֶרֶץ מוֹלְדֹתַי
מִה־זֹּאת אֶאֱהָב בְּלֻעַדְךָ
רוּחִי וְגַם נַפְשִׁי לְךָ יַעֲדֵתִי
בְּלִבִּי יִקְרַת מוֹסְדְךָ.

קִרְבִּי כְּהִיכֹל זְכָרְךָ כְּמִזְבֵּחַ
אֶכְרַע לְפָנָיו בְּמִשְׁפִּיתִי
מִבְּהַר שִׁירְתִּי אֶעֱלֶה לְרִיחַ
בְּמִקְהֶלֶת אֲנָשֵׁי כְרִיתִי.

בְּמִפְּחַ נַפְשִׁי בְּעֵת עַל מִטְתִּי
לְפָנָי יוֹצְרֵי שְׂקֵדֹתַי
דְּלוּ לְמָרוֹם עֵינֵי בְּדַמְעָתִי:
בְּרַךְ אֶרֶץ מוֹלְדֹתַי!

בְּקַרְבִי אֶסְמְנָה זֹאת אֶהְבֵּתִי
רַק עִם רְעִי אֶתְלַחֶשֶׁה
כִּי עָלַי תִּבֵּל רַק אֶת רְעִיתִי
לֹא אֶבְגַּד בָּךְ וְלֹא אֶכְחָשֶׁה.

אֶת־מוֹד צְעֻדֶיךָ לְרִגְלֶךָ אֵלֶיךָ
כְּאִישׁ מִתְהַלֵּךְ בְּאִשְׁמוֹ
וְלֹא כַצֵּל אֲשֶׁר יִלְוֶה הַהֵלֶךְ
רַק בְּעֵת אֹזֶר עַל פְּעָמָיו.

כְּהֶאֱרִיךְ הֵצִל בְּעֵת בּוֹא הָעָרֵב
אֶנְחֹת לְבִי תֶאֱרַכְנָה
בְּעֵת עַל אֶרְצֵי מַפּוֹת בְּלִי הָרֶף
בּוֹכְבִי נִשְׁפָּה תַחֲשַׁכְנָה.

וְכַצֵּל בְּנִטּוֹתוֹ אֵלֶיךָ שְׂחוֹחַ
שֵׁם לְסוּד חֲבָרִים מְקַשִּׁיבִים
מַעַקַת הָעֶמֶל מִצּוֹא מְנוּחַ
לְבַתִּי בְּנִיךָ הַגְּדִיבִים.

שֵׁם בְּמִקְהֵלוֹת נִשְׂא כּוֹס בְּרִכּוֹת
בְּעַד טוֹב אֶרֶץ מוֹלְדֵת
וְרִנַּת תְּתַקְנָה בֵּין הָאֶנְחֹת
מִלְשׁוֹנֵינוּ נוֹדְדֵת.

מִלֵּא הַנְּבִיעַ אֲשַׁמָּה יִינִי
בְּטָף בּוֹ לֹא יִשְׂאֵר
תִּמְרֵי חַבּוֹס מִדְּמַעַת עֵינָי
לֹא תִדַּע עוֹד לְהִשְׁתַּהַר.

בְּטַחוּ בּוֹ בְּכָל־עֵת עִם!

Petőfi.

שָׂטוּ הַלְּאָה הַחֲבָאֵי אֲנָשֵׁי קִטְנֵי אֲמִנָה
יִפְחִידְכֶם הַמְּגוֹר עָלֵי יָמִים יָבוֹאוּ
אֵל גּוֹרָא אֲשֶׁר עָשָׂה הָאָרֶץ מִתַּחַי
יִנְצְרֵנוּ בּוֹ בְּטַחוּ בְּלֵב וְנִפְשֵׁי נַאֲמִנָה.

גַּם חַי הוּא לְעוֹלָמִים אֵל שׁוֹמֵר עַמּוֹנוֹ
כְּאֵב אֹהֵב אֶת־בְּנָיו יִתְמַכּוֹנוּ זְרַעוֹתָיו
מִמְּצוּקוֹת הָאוֹיֵב יִלְחַמְנוּ בְּרַבְבוֹתָיו
יִפְלְטֵנוּ מֵעוֹלָם — יְמִינוּ מִגְּגֵנוּ.

סוֹפֵת עַמִּים שׁוֹנִים בְּחִלּוֹף הַשָּׁנוֹת
חַיֵּשׁ קָל כְּאֵבֶךָ חוֹצוֹת וּכְשֶׁחַק מֵאֲזִנִּים
עָדִי אוֹבֵד בְּלִתְנוּ מֵאַרְצוֹת הַחַיִּים
לוֹלֵא הַחֲבִיאֹנוּ יָדָיו הָאֵיתָנוֹת.

פִּתְחוּ סִפְרֵי הַקְּרוֹת וְגַם קְרֵאוּ בְּמוֹ
חֲרוֹתוֹת יַחַד שְׁמָה מִפְּלֹאוֹת יָמִין עֲזָרְתוֹ
בְּהִירוֹת פֶּשֶׁמֶשׁ בְּעֵת יֵצֵא מִחֶפְתּוֹ
בְּכָל־מִדְרֵךְ כִּי רָגַל תִּמְצָאוּ עֶקְבוֹתָמוֹ.

שְׂטֵף אֱלֹפֵי שָׁנִים עֵבֶר עַל רֵאשֵׁנוֹ
קִמְנוּ וּנְתַעֲוֹדֵד נִצְלָנוּ מִמְּצוּלָה
וְעַמָּה בְּעֵת קִרְבָּנוּ לְיִרְפָּתֵי חוֹף הַנְּאֻלָּה
תְּהוֹם מְצוּקוֹת אֵלָה אֵיכָכָה יִבְלַעֵנוּ?

לחשוב מהשבות רשע כמו אלה חלילה
לא יעזת אל משפט לא ילעג לננקים
ילוד אשה לא יהתל פה בבניו העניים
ואיך יעשה זאת לנו אל נזרא בעלילה?

הלא עם כבוד עון נלכד בשחיתותיו
היה עמנו אף כבוד נשא עמל עוניו
אל יסרו במשפט וכפלים מאדוננו
יקח גבוא עמו משפרת צדקותיו.

לבן היה תהיה בל תאבד לנצח
עמי במעטה תהלה בתפארת עולמים
גיל יחגרו עמקיך והריף הרמים
שפעת ברכה ישאו כציץ קדש עלי מצח.

אם איש אתה יהיה איש.

Petőfi.

אם איש אתה יהיה איש

חלציך אור פגבר

כנשר העל אבר

אל תירא יד התעודה:

תסתולל רק בחלשים

אשר ברפיון לב נגשים

ממלאי איל נודדה

כפלב אשר נזבח

רק לאיש מנו בורח.

אם איש אתה היה איש
אל תבט ימין ושמאל
עם הרשע לחם בלי חמול
ולא בפיה עשה מלחמה.
אל תשט מהמטרה
חיש בנה חיש הרם בפערה
ואחרי הפער דממה
אם נעשה אשר יזמת
בלום פיה אם חכמת.

אם איש אתה היה איש
אם לנדיבות יעצת
וחיש לא תעשנה לצת
דם לבך שפוך בעבורה
בכל-נפשך ובכל-מאודך
התאמץ להציל כבודך
מרכסי איש אל תירא
יהיו חניך לבער
אם הכבוד ישאר.

אם איש אתה היה איש
היקר לא תחליף ותמר
מהתמפר השמר
בעד פת לחם ואגורה.
כרם זלות לך על גחונך
ואל התעמר ברצונך
אל תמן באפה זמורה
טוב שק שואל בדלת
מתכריך בוז — ותבלת.

אם איש אתה היה איש
עמוד תמיד על מעמדך
עשה כאשר תמצא ידך
היה חזק כאלה ואלון
אל תכופ ראש לכל עבר
ואז תעמוד ולא תשבר
חיש קל כזכוכית חלון:
איש אמיץ רוח ונבר
על אויביו תמיד נבר.

בהפרדי מארצי.

Eötvös.

בשוב חיי ארצי ארץ הנפורים
ארץ גאות חמדה ודורים ירקרקים
כל-מעניני לבבי יהימו כיאורים
עמה בעת אעזבך ללקת למרחקים
מול עמי וארצי יד אל משלחת
אחלי בעת אשוב ופרחו פפורחת.

לא כפסגות הרי הלוציה ינפיהו
וישליגו במרום הרי באנתך
לא כעל שדי פרוגם ישירו ויריעו
קצרי עמקיך שחה אלמתך:
בציץ נובל ארצי ולמה לי פרחים
ערי שדדו ועמי כגדחים!

לְכָל-עַמֵּי תֵבֵל אֵל הַשְּׂאִיר לְנַחֲמִים
בְּעַת נִפְלֵם מִטְמוֹן הַמִּדָּה לְמִשְׁמֶרֶת:
רוּמֵי תַתְּפָאֵר בְּעִירָה בְּלֵאָמִים
צָרַפֶּת תִּקַּף עֵז קִיסְרָה מִסְפָּרֶת
תַּפְאָרֶת בְּנֵי יוֹן הֲלֹא חֲרִבוֹתֶם
לְאַבְלֵי אֶרֶץ רַק כָּאֵב לַפּוֹתֶם.

עַל בְּקַעַת רֵאקֶשׁ אֲשֶׁר הִהְפַּכָה לְצִיָּה
רַק רוּחֵי חֲרִישִׁית תִּרְחַף מִסְכִּיב
יֵאָבֵל הַמְנַיִרֵי עֲטוּף בְּדוּמִיָּה
גָּסוּ מִמֶּנּוּ צִלְיֵי הָאָבִיב.
עַל שְׁפָתָיו רָסוֹן בְּלָבוּ מוֹעֵקָה
עֵינָיו כִּדְלָף אֶרְצוֹ מִבְּלָקָה.

אֲזִילָה דְמַעוֹת בּוֹדָא עַל מִכְצָרְךָ
עַל רֹאשׁ הַר נִשְׁפָּה הַכֶּתֶל לְשֵׁאִיָּה
תַתְּהַפֵּךְ בִּי גַפְשִׁי בְּכָל-עַת אֲזַכְרֶךָ
מִרְאֵךְ כְּבִית קִבְרִים מַחֲבִים לְתַתְּיָה;
הוּי בְּחֶרֶט מִצְבוֹת כְּתָבוּ שְׁמָה:
פֶּה טְמוֹן גּוֹי גְדוֹל — בְּיוֹם מְלַחְמָה.

שָׁם בְּקַעַת מְהֵאֲמֵשׁ תַתְּנוֹסֶם לְדַרְאוֹן
עוֹד עַל תְּלֻמִּיָּה דָם גְּבוּרָנוּ
שָׁם נִפְלוּ בְּיוֹם הָרֵג רַבּוֹת בְּתַמְחוֹן
עוֹד נִפְזָרוֹת עֲצָמוֹתֶם לְעֵינֵינוּ
אֵין גַּם אֶבֶן עַל קִבְרֵי חַחֲוִרִים
עַל שְׂדֵה הַקָּטָל רַק אֶבֶל מְרוֹרִים.

וְאֶבֶל תִּמְרוֹרִים זֶה יַעֲיֵק עַד נֶצַח
נֶפֶשׁ עִם יוֹשֵׁב עַל שְׂפַת נְהַר דְּוִנָּה
שׁוֹד שׁוֹטֵף הַנְּהַר מִחֲלָלֵי רֶצַח
וְדַם הַמִּדְקָרִים גְּדוֹתָיו גְּדוֹת קִינָה.
תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא בִּילֵיל בְּלֵהוֹת
וְהַנְּהַר הַגְּדוֹל בְּרֶכֶת דְּמַעוֹת.

וּבְכַל-זֹאת אֶהְבֵּתִיךָ גַם בְּחַרְפַּת שְׂפְלוּתֶךָ
אֶרְצִי פֶשֶׁה לְפָנַי גּוֹזְזוּי נְאֻלְמָה
בְּכַל-לְבִי אֶהְבֵּךָ גַם בְּצַעֲיֶיךָ אֶלְמַגְוִיתֶךָ
בְּקַרְבִּי קוֹל דְּזִכְרִי: אֶלְמַתֶּךָ קָמָה.
בְּעַת אָבֵד כָּל-חַוּזוֹן וְאִין עוֹד גְּבִיא
אֶקְשׁוֹר הַתְּקִנָּה עַל קִירוֹת לְבָבִי.

נְטָפוֹת שְׂפַתוֹתֶיךָ לִי מוֹר גְּחָמָה
בְּעַת אָרִים פְּעַמֵּי לְלֶכֶת לְמַרְחָקִים
מֵעֵי חֲמַרְמָרוֹ בְּעַת אֶעֱזוֹב הָאָרְמָה
כָּל-עוֹרְקֵי לְבָבִי בִּיגוּגֵי גַמְקִים.
אֶךְ בְּקַרְבִּי קוֹל דְּזִכְרִי: בַּל תִּהְיִי לְשַׁחַת
אֶרְצִי בְּעַת אֲשׁוּב תִּפְרָחִי כְּפָרְחַת.

שִׁיר הַבְּצִיר.

Vörösmarty

פְּנִינֵי שְׂמֻחָה יִטִּיף יַיִן
לְנֶפְשׁוֹת
טוֹב כִּי כֵן הוּא גִיל וְעֵדֶן
בְּנוֹסוֹת.
תַּעֲלֶה מַעֲלָה שְׂמֻחָתֵנוּ
שְׂמִימָה
וְרִנְבֵי דְאִגָּה בְּשִׁלְיָךְ אֶרֶצָה
הַפְּעֻמָּה.

לְגוֹף יִתְּנוּ חֵזֶק מִסְּעֵד
מֵאֲכָלִים
אֶךְ הַיַּיִן יַחֲדָשׁ חַיִּים
לְאֲמָלִים.
בְּנֵי אִם אַחַת יַיִן וְנֶפֶשׁ
כְּאֶחָ וְאַחֹת
עֲדָנִים יִתֵּן כְּטַל שְׂמִים
בְּצַחֲצַחוֹת.

גַּם הָאֲהָבָה תִּמְתַּק לְנוּ
בְּכַפְלִים
אִם בֵּין גְּבִיעֵי יַיִן תִּרְמוֹז
בְּעֵינַיִם.
מִבְּלֵי שְׂמֵרִים מְרִים אֲמָצָה
עֲדָנִיהַ
אִם תִּשְׁחַק לִי גַם רַעֲיִתִי
בְּפִנְיָהּ.

יְבָרְכֶךָ שְׁדֵי כִּי תֵאֱהָבֵנִי
יוֹגֵתִי
לִבִּי כְבוֹס זֶה עַל כַּפָּיִם
נִשְׁאַתִּי.
יְקוֹד אֵשׁ בְּקֶרְבִּי כְמוֹ כְבוֹס זֶה —
שְׁלַחְבֵּתִי
לֹד תִּכְבֵּי רַק בְּטַל אֶהְבֵּתֶךָ
שְׁלוֹתִי.

יְדִידִי אַחִי בְּדַמּוֹלֵדָתִי
יֵין שְׁתַּח
בְּשִׁמְחַת גִּילָה גַם בְּיוֹם אֲכַלֶּךָ
בּוֹ מַחְסֵה.
רַפָּא יִרְפָּא מַחְלַת רִיחֶךָ
וְכָל פָּרִץ
אֵין כְּמוֹדוֹ סֵם תַּחֲבֹשֶׁת
בְּאַרְיָן.

בְּגַמּוֹל יִשָּׁן עַל שְׁדֵי אִמּוֹ
וְלֹא יִפֹּן
עִמָּלִם יִשְׁכַּחוּ קוֹדְרֵי נַפְשׁ
בְּנִפְּזָן.
עִמִּי וְאַרְצִי לְמֵאוֹת שָׁנִים
אֲמַלְלוּ
עוֹרוּ נִכְאִים עִמָּה פְּנִיכֶם
יִצְהָלוּ.

טוב כי יתן איש הונגרי
בכוס עינו
טוב אם יריק לצמאון רוחו
עסים יינו.
בעד ארצנו! — יצעק וכוסו
יגפיה —
העת לעשות בעד עמנו
הגיע.

עקת עמל מלב נסיר
ובלמה
רוע וקדקד גם התשועה
גרימה.
אל עזנו אל ארצנו
יושיע
כימי קדם נפרח נציין
נופיע.

בואו רעים בואו כלכם
עוד אחת
שתו ממתק יין היקבים
רוו גנת!
חרדת מגור שטגה מרמה
זרו הלאה
עמה תהי כל מחשבת רוחכם
פום מלאה.

אִישׁ מִגִּירֵי יְהִי הַמִּלְךָ הַזֶּה
וְהָרֵאשׁוֹן
אוֹתוֹ כָּל-אִישׁ וְשִׁמּוֹר וְיִנְצוֹר
כְּאִישׁוֹן.
רֹאשׁ שִׁמְחָתוֹ יִמְצָא בְּיַשְׁע
אִמָּתוֹ
יִפְעַת כִּסְאוֹ בְּאִמְרָם בְּרוּךְ
לְעַמָּתוֹ.

כָּל-אִישׁ יְדוּדָה עֵפֶר אֶרְצָנִי
מִגִּיר יְהִי
בְדָמֵי לִבּוֹ יִלְחַם בַּעֲדָה
אֶרְצוֹ הִיא.
הַנְּפָרְדִים לְלִשְׁנוֹתָם
הַתְּאֻחָדוּ
וְכָל-קַמִּיָּם יִגְרֹתוּן
יִבְחָדוּ.

מִשְׁלַחֵי מְדוּן מִחֶרְחְרֵי רִיבוֹת
יִגְרְשׁוּ
מֵרַעִים יִסְחוּ מֵאֶרְצָנִי
יִשְׁרְשׁוּ.
דָּמָם יִשְׁפֹּךְ לְנִצְחָה
כִּי־זֶה
שְׂאוֹל תִּבְלַעֵם מִשְׁמַן בְּשָׂרָם
יִרְזֶה.

כְּאֲשֶׁר שָׁפְכוּ דָם עֲזָרְקִיהֶם
לְכִזְוִיִּים
לְכָרוֹת בְּרִית שָׂרִינוּ שִׁבְעָה
גְבוּרִים:
לְבְרִית קֹדֶשׁ נִשְׁתָּה אֵלֶּה
הַגְּבִיעִים
יִרְאֶה יִשְׁמַע אֵל הַשּׁוֹכֵן
בְּרִקְיָעִים.

עֵין נִשְׂא אֵל אֵל נִרְא
בְּעֵלִילָה
לְבוֹתֵינוּ לְמֵאֲוִיֵינוּ
בֵּית תְּפִלָּה!
נִשְׁתָּה הַפּוֹם בְּעַד אֶרְצֵנוּ:
יִשְׁמְרֵה אֵל!
כִּימֵי קֹדֶם יְכוּנֵן אוֹתָהּ
בְּעֵז וְחֵיל!

מִתְלַמְּיָה יוֹצִיא נִטְעֵי
נְעֻמָּיִם
תַּחַת פְּצָעֵי דָם וְחִבּוּרוֹת
לְשִׁאֲנָנִים.
כְּזֹהֵר שֶׁשֶׁשׁ אַחֲרֵי סַעַר
בְּכַפְלָיִם
יִזֵּיל פֶּלֶג מֵי הַבְּרָכָה
בְּנִתְרִים!

הוֹי בְּנֵי אֶרֶצִי אִם תִּתְאַחֲדוּ
בְּחֹבֶרֶת
יִדְכֶם עַל חֲרֹדֶת הַצְּפוּנֵי
גֹבֶרֶת.
יִשְׁעֲכֶם יִפְרַח עַמִּים יִהְלִלוּ
שֵׁם כְּבוֹדְכֶם
בְּטַח תַּחַת צֶל הַצֶּדֶק
זֶה הוֹדְכֶם.

בְּעַד הַצֶּדֶק נִתְּנָה מַפָּח
רוּחֵנוּ
עַל מִזְבְּחוֹתֵינוּ נִקְרִיב בְּרִצּוֹן
חַיֵּינוּ.
כָּל-מְאֹדְנוּ בְּעַד אֶרְצֵנוּ
לְאֵל קָדוֹשׁ!
וְאִזּוּ בְּעַת שְׁלוֹם וְגַם בַּיּוֹם קָרְבוֹת
נִרְיִם רֵאשׁ.

הַתְּפִלָּה הַכְּבֻלִים הַגִּיעַ הַתּוֹר.

Petőfi.

בְּיַד אַחַת יִחְזִיק הָעַם הַמְּחַרְשָׁה
וְהַשְּׂנִית לְמִלְחָמָה חָרֵב לוֹטְשָׁה
הוּי עַד בִּלְעוֹ רִקְוֹ לֹא יִמְצָא מְנוּחָה
פֹּה יִשְׁפּוֹף דָּמוֹ עַל שָׂדוֹת הַמַּעֲרָכָה
וְשֵׁם זַעַת אֶפְיוֹ בְּעַבְדוּדָה וְאַנְחָה.

יַעֲמֹל הָעַם תָּמִיד בְּנִפְשׁוֹ הַעֲגוּמָה
בְּעַד־לֶחֶם וּלְבוֹשׁ עַד שׁוֹבוֹ לְאַדְמָה
עַד מִפַּח רוּחוֹ בִּיגִיעַ פְּפִים
הֲלֹא אֶרְצוּ מְלֵא בְרָכָה רַחֲבַת יָדַיִם
וּקְצִירֵי נֶטְיוֹ עַל פְּל־מְזֹרַע מַיִם.

מִה־זֶה יָרִיק חֶרְפוֹ בָּבוֹא אוֹיֵב לְגִבּוֹלוֹ
הַבַּעַד אֶרֶץ אֲבוֹתָיו יִתְיַצֵּב לְמוֹלוֹ
אִין אֶרֶץ מוֹלְדֵת לְעַם יִחְיֶה בְּלִי דְרוֹר
וּבְלִי מִשְׁפַּט צָדֵק — הֲכֵה יִהְיֶה דוֹר דוֹר?
הַתַּפְתָּחוּ הַכְּבָלִים הַגִּיעַ הַמִּזֹּר!

הַמַּתְמַהֲמָה

Petőfi.

גִּרְגֵן נִפְרָד בְּיַרְפְּתֵי חֲדָרָיו
הַרְחֵק מֵעִיר וְאָדָם יוֹשֵׁב
מִגִּיר גֵּאָה לֹא לְעֲדָרָיו
וְלֹא לְמַחְרָשָׁתוֹ לְבוֹ חוֹשֵׁב. —
לְמָה תִּחְיֶה חַיִּי מְרִיבָה
בְּדָד שׁוֹמֵם חַיִּי בְּעֵתָה?
קַח לְךָ אִשָּׁה גִּפְשׁ מְשִׁיבָה
קַח לְךָ אִשָּׁת חֵן לְעִזְרָתָה!
אֵךְ בְּנֵאוֹנֵנוֹ עַל מְגַת כּוֹסוֹ
יַעֲגָה: עוֹד יֵשׁ עֵת לְעֲשׂוֹתוֹ.

תַּחֲתֵי יוֹשֵׁב בַּיִת מוֹשְׁבֵי
יְהִי לְמַלְתָּעוֹת הַזְּמַן לְמַלְקוֹחַ
קוֹרֵי עֶבְדֵי בְּמִבּוֹא
סִיד הַקִּירוֹת בְּלֵי הַטּוֹחַ.
מִחֲצִית נְגוֹ רוּחַ נְשָׂא
הִלָּאָה אֶל אֶחָד הַהָרִים. —
קָרָא לְבוֹנִים פֶּן לְבַתָּה
קִירוֹת בֵּיתָךְ לְגִיא מְגָרִים. —
בְּכַפּוֹ זָקְנוּ בְּיָדוֹ כּוֹס
יָשִׁיב: עוֹד יֵשׁ עֵת לַעֲשׂוֹתוֹ.

בְּלֵי מְטָעִים גֵּן הַבַּיִת
גִּדְרוֹ גִּהְרָם עֲצִיּוֹ יִבְשׁוּ
תַלְמֵי שְׂדוֹתָיו מְלֵאֵי שֵׁיט
פְּרִדוֹת מְגִרְפוֹתֵיהֶם עֲבָשׁוּ. —
בְּרַפֵּת יֹאכְלוּ עֲשָׂרִים בְּקָרִים
וְאִין גַּם אֶחָד לְתִבּוֹאָתָה
יָד לַחֵק וְתִגּוּ הַנְּעָרִים
מִכֶּת עֲצֵלוֹת בָּם פִּשְׁתָּהּ. —
בְּמִנּוֹד רֹאשׁ לְמִזְהִיר אוֹתוֹ
יַעֲנֶה: עוֹד יֵשׁ עֵת לַעֲשׂוֹתוֹ.

כָּל-מְלַבּוֹשֵׁי קְרוּעִים בְּלוּיִים
גַּם בְּתַנְתּוֹ גַּם אֶפּוֹד
הָאֵם הַחֲדָשִׁים עוֹד לֹא עֲשׂוּיִים?
יִשְׁאַלוּ רַעְיוֹ וְאֲנָשֵׁי סוֹדוֹ.
בְּלַעְגֵי מְעוֹג יִקְרָצִין עֵין:
עֲרֹת בְּשָׂרָךְ הִלֵּא נִגְלָתָה

צאן לאֲלֵפִים וּכְסוּת אֵין
לְיֹרֵשׁ מְשֻׁפַּחַת אֶפְרָתָה.
כֹּל-מַעֲנֵהוּ לְלַעֲגִים אוֹתוֹ:
הִרְפוּ עוֹד יֵשׁ עֵת לַעֲשׂוֹתוֹ.

כֵּן תַּחְלוּפְנָה שְׁנוֹת חַיֵּיהוּ
בַּעֲצֵלְתֵימִים בְּמִשְׁנֵה לְחֵץ
לֹא בְּאִשְׁמָתוֹ רַע יִדְבַקְהוּ
מִחֶלֶת אֲבוֹתָיו לוֹ לְמַחֵץ
לְקַח זֶה כְּלָפוֹ הַשְּׂרִישׁוֹ:
לְנֹדִיב מְלֹאכָה לֹא יֵאָתֶה!
וְאֶרֶץ שְׁמֵנָה אֲשֶׁר הוֹרִישׁוּ
עַקֵּב לְקַח זֶה גִשְׁחָתָה.
הַמְּגִירֵי גַם בְּיוֹם מוֹתוֹ
יִנְאָה: עוֹד יֵשׁ עֵת לַעֲשׂוֹתוֹ.

שִׁיר הַכְּלָבִים.

Petőfi.

מַעֲנֵנִי הַשְּׂחָקִים רוֹחוֹת סוּפָה הַזְּמִים.
הוֹלִיד הַסְּתָיו בְּנִי וְנִשְׁם וְשִׁלֵּג תוֹאֲמִים
מִזַּעֲמָם לֹא גִירָא בְּבֵית בְּשׂוּל מְרַקְחִים
מִחֶסְדֵי אֲדוֹנָנִי מְצֹאֲנִי מִבְּטָחִים.

לֹא גִדָּאג מַה נֹּאכַל לֹא יִדְעֵנִי חוֹסֵר
מִשְׁלַחַן אֲדוֹנָנִי נֹאכַל אֶת-אֲשֶׁר יוֹתֵר.

וְאִם גַּם עַל גַּבְנוּ יָרִים שׁוֹט לַפְעָמִים
עַת יִרְנֵז אֲדוֹנֵנוּ וּפְנֵיו בְּזַעֲמִים

לֹא נַחֲוֵשׁ כִּי מִהֵר לְשַׁחֲזֹק תִּהְיֶה הַמָּתוֹ
נָשׁוּב לְלוֹק רַגְלָיו שְׁלֹוִים בְּצֵל קוֹרְתוֹ.

שִׁיר הַזֵּאֲבִים.

Petőfi.

מֵעַנְנֵי הַשְּׁחָקִים רוּחֹת סוּפָה הוֹמִים
הוֹלִיד הַסֶּתִּי בְּגִיז גֶשֶׁם וְשֶׁלֶג תּוֹאֲמִים.

עֲרְבוֹת צִיָּה שׁוֹמְמוֹת נִשְׁפּוֹן שֵׁם רַבְצָנוּ
אֵין יַעַר אֵין סֶבֶד עֵץ לְהִגֵּן עַל עוֹרְנוּ.

בְּרַבְצָנוּ הִרְעַב בְּעֲרָבָה הַסְּעָרָה
חַיִּי צַעַר נִחְיָה זַעַם סוּפָה קָרָה.

אֵךְ עוֹד אוֹיֵב שְׁלִישִׁי יִרְדְּפֵנוּ בְּעַיִם יָד
עַל הַשֶּׁלֶג יִשְׁפּוֹף דְּמִינוּ הַצִּיד.

אֵךְ אִם גַּם יַעֲנוּנוּ צִיד רָעַב קוֹר
עֲרְבוֹת צִיָּה נִשְׁפּוֹן הַפְּצָנוּ הַדְּרוֹר.

בְּמַרְחָבֵי הַשְּׂפֵלָה.

Petőfi.

מוֹל בֵּית נְתִיבוֹת שׁוֹדְדִים תּוֹעִים
וְעַל פְּנֵי הַבְּקָעָה סוֹסִים רוֹעִים
שׁוֹמְרֵם הִלֵּךְ לְבֵית הַיַּיִן
לְאָדָם בּוֹסוּ יַמֵּן עֵינַי.

הַבִּיחֵי לוֹ יָבֵשׁ גְּרוֹנוֹ
יִשְׁתָּה אִם יִצְמָא גַם אֲדוֹנוֹ
גְּדוֹל הַחֵם לְעַת צְהַרִים
וְעַל הַמְרָעָה שָׁם רַק מַיִם.

שׁוֹמֵר אִם תִּתְּעָה רִגְלֵךְ
לְבֵית הַיַּיִן פָּקַח עֵינֶיךָ
רְאֵה סוֹסֵיךָ שְׁחוֹרִים כְּעוֹרֵכִים
וְלַעֲמָתָם שׁוֹדְדִים אֹרְבִים.

שָׁם צוֹיְתֵי שְׁלֶשֶׁת נְעָרִים
בְּהֵם הַסּוֹסִים גִּשְׁמָרִים.
שׁוֹמֵר אִם תִּתְּעָה תִּמְעַל מְעַל
עָרְךָ שְׁלֶשֶׁתָם לֹא שְׂרוּף גַּעַל.

גְּרָפִים יַחַד שָׁם עַל גִּבָּם
הוֹזִים שׁוֹכְבִים מוֹל מִשְׁאַבָּם
יִישְׁנוּ תַּחַת צֵל שְׁמֵלוֹתָם
קוֹי שְׁמֵשׁ יִצְלֵה אוֹתָם.

מי זה יבוא שם במסגרים
מבין ערמות חול והפרים
אשר ישתרעו קטשקמטה
פרסות סוסו כחרב מעטה.

יצהל ודהר כאש פחמים
כרוח סוער ירים פעמים
ובעין רזקבו פשלהבת
תהל גבורה אש חוצבת.

שזמו בידו בלאט אעדיו
פתאום ידלג ויחזיק בידיו
רסן מבחרי האבירים;
רוצו אחרי סוסים דהרים!

בא השמש אל תקופתו
ועוד השודד במרוצתו
שעטת שזמו תגרש לפניו
להקת הסוסים אשר נגב.

יִקֵּץ הַשּׁוֹמֵר מֵיָנוּ
יָגִים תְּנוּמָתוֹ מֵעֵינוּ
קִמּוּ מִשְׁנָתֶם הַנְּעָרִים;
אֵיזָה הַסּוּסִים הַדֹּהָרִים?

ישוטמו בארץ ותפרדו
לבקש אלה אשר אבדו.
שוא בקיניגדא תתימרו
בשוק סאבאדקא שים נמפרו.

וְהוּא כְּפָרְחַת.

Petőfi.

הַתּוֹכֵל צוֹת לְנֹצֵה פָּרְחַת.
בְּעֵת צֵאת הַשֶּׁמֶשׁ לְסִגּוֹר גְּבִיעִיהָ?
כִּן תַּעֲזֹרר אֶהְבֶּה בְּעֵינֵי רֵאִיָּה
עַלְמָה בַּת נָעַם פֶּלֶל-לֵב מִשְׁמַחַת.

אֶהְבֶּתִּיךָ יוֹנְתֵי אֶהְבֶּה גְּצַחַת
מֵעַת אִישׁוֹנֵי מוֹלֵךְ הַרִימוֹתֵי
לֹא אוֹכֵל לְשִׁמוֹת מִמֶּךָ — הַלּוֹתֵי
תִּבְעֵר בְּעַצְמוֹתֵי כָּאֵשׁ מִתְּלַקַּחַת.

וּבְעַמְקֵי לְבָבִי רַק שְׂאֵלָה אַחַת
אֲשָׂאֵל: הַרְק אוֹתִי לְבָדִי תֶּאֱהָבִי?
עֵינֵי רַעֲיָתִי הַשְּׁלֵכֵתִי יְהָבִי
כְּמַעְגָּה שְׂפֵתֶךָ כְּאִישׁ גּוֹפֵל לְפַחַת.

אֵךְ אִם כָּבֵר בָּא הַנֶּשֶׁק לְקַחַת
וְשׁוֹשְׁנֵת עִמְקֶךָ לְאַחַר לַחֲבֹל
גַּע וְגַד אֶהְיֶה לְעוֹלָם בַּתְּבֵל
אוֹ אֶפִּיל נְפִשִׁי לְאַבְדוֹן שְׂחַת.

מֵעַגְדֶּךָ יְחַיֵּנִי כְּרַפְאוֹת מְרַקַּחַת
כְּהִילָל כִּן-שֹׁחַר הַנְּחִי צַעֲדוֹתֵי
הַתְּהַלְכִי לְפָנַי כְּאוֹר עַל גְּתִיבוֹתֵי
יְחַד כְּבִרְכַת אֵל גְּמָצָא נְחַת.

הַצֵּמָא לַיִן בְּבֵית הַנְּתִיבוֹת.

Petőfi.

אזי לי אוזיה כיסי ריק
ומלקחי לחדך דבק
חנם אנער הצלחת
אין שם אף לא קשיטה אחת.

קבור אין מים גרוני יבש
צמאון לשוני תבער פאש
ואין יין לכבות השרפה
למטר גשם נפשי שואפה.

לו זאת תהיה וכנן רטוב
תרוה לשוני ממטר יין טוב!
עבים גשם פזה הרעיפו
ואז ימי משתה לא יקיפו.

הוי כי ברמי לא השארתי
עת חלקות שדותי מברתי
גחלת אבותי לתהו אנלה
פלה לבית בליעתי גולה.

אשאל יין בבית הנתיבות
אך המזוגות לי משיבות
מבלי כסף אין גם יין
אנה אפנה עזרה אין.

סורי דאָגהּ בַּנַּפְשִׁי תִשְׁפּוֹן
לְמוֹכַר יַיִן אֲמֵן מִשְׁפּוֹן
אֵד מָה אֲמֵן? צְמָרִי וּפְשָׁתִי?
אֲמֵן לוֹ מִצְנַנְפֶּת אֲשָׁתִי.

שָׂוֵא יִנְיַעֲתִי שָׂוֵא חֲשַׁבְתִּי
שֵׁם בִּקְבֵר אֲשָׁתִי אֲחַבְתִּי
בוֹעֲרוֹת עֵינֵי בִי כֹזֶפֶת:
עַל רֹאשׁ אֲשָׁתִי הַמִּצְנַנְפֶּת.

אוֹי עַל שִׁבְרֵי אוֹי נִזְכַּרְתִּי
עַל מוֹת אֲשָׁתִי אוֹי נִגְזַרְתִּי
מִשְׁתִּי עֵינֵי נוֹזְלוֹת דְּמָעוֹת
בְּמוֹתָהּ לִי כַפְלִים רְעוֹת.

שְׂדֵי רַחוּם דְּמָעוֹת עֵין
לוֹ תַתְּדַפְּכֶנָּה לְבַדִּי יַיִן
עַל מוֹת אֲשָׁתִי מִבְּלֵי הַפְּגוֹת
אֲבָכָה תְּמִיד מִבְּאֵר תּוֹנוֹת.

יְנוּעַ הָאָמֶד.

Petőfi.

יְנוּעַ הָאָמֶד

עַתָּה סִים עָלָיו יֵשֵׁב

כֵּן יְנוּעַ לְבִי

עַתָּה עָלֶיךָ חָשַׁב.

יִזְנְתִי תַמְתִּי

בְּעוֹרֵי וּבְחִלּוּמֵי

מְפֹלֵי-יְקָרוֹת תִּבְלֵ

אֶת אֶבֶן יִחְלּוּמֵי.

נָהַר הַדּוֹנָא מְלֵא

כְּמַעַט יִשְׁטוֹף נְדוּתִיר

כֵּן יִצּוֹק נָם לְבִי

מְלֵא מִרְגָּשׁוֹתֶיךָ.

הַתְּאֵהָבִינִי שׁוֹשְׁנֶתִי

כִּי אֲשֶׁר אֶהְבֶּךָ עֲגִינִי

נָם אֶבֶיךָ נָם אֶמְךָ

לֹא יֶאֱהָבֶךָ כְּמוֹנִי.

עַתָּה נְדַבְּרֵנִי יַחַד

שְׁפַתְךָ לִי כִפְרָח

חֵם קִיץ אִזּוֹ הִיָּה

עֵתָה קוֹר וְקָרָח.

אִם לֹא תֵאֱהָבִינִי

יְבָרְכֶךָ אֵל מְעַרְבוֹת

אֶךְ עִם עוֹד תֵּאֱהָבִינִי

יְבָרְכֶךָ אֵלֵּי רִבְבוֹת.

הַאֲהָבָה וּמִפְּחַת הַקִּיטוֹר.

Petöfi.

אֲהָבָה מִפְּחַת הַקִּיטוֹר עַל שְׁפָתַי
עַת בּוֹעֵר הַטַּבָּאק בְּקַרְבָּהּ בְּנִהְלֹת
הַמֶּרֶת הָעֵשֶׁן מִרְאִיהָ בַתְּכֵלֶת
אֲשֶׁר לִי תֵהֵל פְּאִישׁוֹנִי רַעֲיָתִי.

מִפְּחַת הַקִּיטוֹר נִפְשֵׁי אֲהָבָה
פְּרִיחַ סְמִי קְמָרֶת תַּעֲלֶה הָעֵשֶׁן
מַעִין רַעֲיָתִי בִּי נִפְשֵׁי תִדְוֶשֶׁן
וְגַם בַּעַת הַמִּפְּחַת בּוֹעֵרָה כְּשֶׁלְּהָבָה.

כְּמִרְאָה הַתְּכֵלֶת בְּמִרְזָמִי רְקִיעַ
תַּעֲלֶה הַמִּפְּחַת שְׁמִימָה עֵשֶׁנָּה
הוּא תִרְחִיב לְבִי וְרַעֲיָתִי בְּאִישׁוֹנָהּ
כְּרִשְׁפֵי כּוֹכְבִים לִי עֲנַג תּוֹפִיעַ.

אֲהָבָה בְּגַם שְׁגִיבֵן אֲהָבָה בְּאֲחָת
רַעֲיָתִי אֲשֶׁר גָּתַן אֵל לְהַצְלִחָתִי
הִינֵה תְּמִיד עִמִּי תְּמִיד עַל שְׁפָתִי
רַעֲיָתִי תְּמִתִּי וְקִיטוֹר מִפְּחַת.

צַנִּים אוֹ פְּחִים.

Petőfi.

לב בָּרַח מֵאֲהָבָה יְהִיָּה קָרַח קִפְאוֹן
וְאִם יֵאָחֵב תִּלְהַטְהוּ שְׁלֵהֲבֵת לְתַמְהוֹן.
מִח אֲבַחֵר הַגִּידוֹ הַאֵם אֶהְיָה לְדָרְאוֹן
הַאֵם אֲאַחֵב אוֹ אֶחָדֵל עֲנֵנִי בְעֲלֵי מוֹסְרִים!
טוֹב לָךְ כִּי תִשְׁרַף כִּי הוֹרֵו הַמּוֹרִים:
כָּל־הַנְּשָׂרְפִים אֶפְרִיָּהֶם מוֹתָרִים.

מְשָׁעַם וְחֶרְנֶבֶר בְּבֵית הַיּוֹן.

Petőfi.

מְשָׁעַם, הוּי אָדָם הָרֵאשׁוֹן לְמָה כֵּן חֲמַדְתָּ
וּבְעַד חֲצֵי תַפּוּחַ חֵיתָךְ גָּתְתָּ?
לוֹ תַחְתָּךְ אִזְ הִיָּה אִישׁ כְּמוֹנִי
גַּן עֲדָן עוֹד הַיּוֹם נִשְׁאָר לְמַעוֹנִי.

חֶרְנֶבֶר, חֵם נָא יְדִידִי מִלְשָׁפוֹךְ בְּזִיוֹן
עַל אָדָם הָרֵאשׁוֹן וְעֲנֵנִי בְאִמְתָּךְ
לוֹ הֵיָתָה הַנֶּפֶץ פְּרִי הַנְּסִיוֹן
הַעֲצָרְתָּ כַח וְלֹא דְרַכְמָה בְּגִתְךָ?

מְשָׁעַם, לוֹ הֵיָתָה זֹאת אֲשַׁבֵּעַ בְּחַיֵּי כַתִּי וּבַתְךָ
גַּם תַּחַת יְדֵי גֵהִיָּה גַּן עֲדָן לְצִיוֹן.

לְרַעֲיָתִי.

(משירי העם).

נָשָׁם אֵין בְּאָרְץ
לֹא יֵרְאוּ עֵבִים
וּבְכָל-זֹאת מִלְּבוּשֵׁי
מִזְרָם נִרְטָבִים.

בְּכֹה אֶבְכֶּה תָּמִיד
וְאֵיךְ יִבְשׁוּ שְׁלֵמוֹתַי
אִם בְּמֹז נִהְרָה שׁוֹטֵף
יִתְכוּ מִי שְׁאֵנוֹתַי?

עֵינַי אַחַת תִּדְמַע
תִּדְלוֹף מֵאֵין הַפְּנוֹת
תִּזְרִיד גַּם הַשְּׁנִית
נִטְפֵי מִי הַתּוֹנוֹת.

רַעֲיָתִי חֲבַצְלֵהִי
לוֹ עַל צִוְרֵיךָ
אוּכַל הַפְּנוֹת רֵאשֵׁי
לְאַרוֹת דִּינְדָּאֵיךָ -

לוֹ רַק סְמָדָד אֶהְדֵּךְ
מִמְצַחֶךָ הַנְּאֻהָה :
לְעֵינַי הַיְבֻשָּׁה
מִהֵר אֲזִי תִרְאֶה.

איכה.

Gyulai.

איכה אכנף איך אקראך
רעיתי הנדי
האם שושנה או חבצלת
כי כמראיהם מראיך?
אין לפרחים רגשות לבב
אל תהני לי פרח
גא השארי רק רעיתי
בברית אהבה לעולם.

איכה אכנף איך אקראך
האקראך פוכב שחק
כי הארת מחשבי תני
ונתיבותי תנחי?
אין חם לזהר הפוכבים
גא אל תהי לי כוכב
השארי לי רק רעיתי
בברית אהבה לעולם.

האקרא אותך עמוד שחר
כי בזהרו תציצי
ורום ותחת רסיסי גילה
לקראתך ישלחו?
ימחר לחלוף זיו השחר
אל גא תהי כמודהו
השארי לי רק רעיתי
בברית אהבה לעולם.

או הִי פָּרַח וְגַם הִצִּיץ
עַל לְבִי וְזָרָעִי
או הִי כּוֹכֵב וְגַם הָאֵרִי
לִי בְּתֵל־אֹבוֹת חַיִּי
הִי כִשְׁחַר-בְּטָלְלִי גִילָה
הָרוּי אִישׁוֹן עֵינַי
אֲחֲלִי בְּמַרְחָבִי זֶה הַמִּבֵּל
יִחִידָה הִי לִי הַפֶּל.

שֵׁר הַמָּאָה וְנִעְרוֹ.

Gyulai.

אֲדוּגִי הַשֵּׁר אֲדוּגִי הַשֵּׁר!
מַה תִּרְצֶה בְּנִי? לְפָנֵינוּ הַצֵּר.
אֲדוּגִי הַשֵּׁר עַל לְבוֹשְׁךָ דָם!
אֵין זֹאת רַק דָם אִפִּי לְבָבִי חֵם.

אֲדוּגִי הַשֵּׁר תִּצְלַע עַל יָרֵךְ
אִירָא פֶן תִּפּוֹל עַל אִם הַדָּרֵךְ!
נִגְפוּ רַגְלֵי שָׁם עַל הָאֲבָנִים —
עוֹרְרוּ הַחֲנִיתוֹת רַק הִלָּאָה בְּנִים!

יְרוּץ הַגִּבּוֹר יִלְחֵם לְעַמְתּוֹ
עַד אֲשֶׁר יִפּוֹל בְּמַחֲזֵן מִכְתּוֹ.
אֲדוּגִי הַשֵּׁר! אֲדוּגִי הַשֵּׁר!
רַק הִלָּאָה בְּנִי לְקִרְאֵת הַצֵּר!

הַנּוֹתֵן זְמִירָת בְּלִילָה.

Szász K.

נִחַבֵּא בֵּין סַתְרֵי הַעֲפָאִים
הָעוֹף יִצְפָּצֵף זְמַר נְעִים
אֲזִנִּי תִשְׁמַע קוֹל הַמְּשׁוֹרֵר
וְזְמִירָתוֹ לִבִּי תַעֲוִרֵר.

בְּאֲשֶׁר אֲשַׁכֵּב בֵּין הַסְּבָכִים
תַּחַת צֶלַע עֲצִים וּפְרָחִים
זְמִירַת הָעוֹף בְּאֲזִנֵּי בָאָה
תְּמִיד כָּל-הַיּוֹם נִשְׁמָעָה.

רוּחַ יִשָּׂא הַקּוֹל הַלָּאָה
וּמֵהֵיָדָד נִפְשֵׁי מְלָאָה
קוֹל הַזְּמִירָה בְּלִבִּי חוֹצֵב
רִנְשֵׁי גִיל רַעֲיוֹנֵי עוֹצֵב.

יִשׁוֹרֵר הָעוֹף לְכָל-אִפְסִים:
קוֹיֵן אֶחָד יֵשׁ לַחַיִּים
וּבָעֵת נִחְלוֹף מֵהַתְּבַל
מָה יִשְׁאָר? עֲלֶה נְכִיל!

נְגִינוֹתַי.

Tóth Kálmán.

רק על יסוד האמת היתה נשענה
כל-שירה אשר שרתי בנפש נאמנה
בעת נפשי התעוררה ובקרבי חם לבי
מדבר אשר נהיה ונעשה במסבי.

לנבל מתפאר ברב עשרו מול ביתי
במליצת שיר לעולם לא השתחויתי
אך לגדיב אשר יעין גדיבות וגם עשה
להודות בשיר תהלה רוחי אותי נשא.

לעולם לא פתקתי בעת הצימתני
רוח מליצתי ומלים מלאתני
אז טבלתי עמי להשתיק תשוקתי
אך בלי רגש לב גם חרוז לא מצאתי.

אריתי לידי ולאהובי נפשי
מרסיסי מליצתי ממורי ודבשי
בעוף ישיר בין עפאים בצאת שמש באביב
ביום טובה השמעתי שירותי סביב.

אך גם ביום רעה כבוא שבר ואכל
שיר מליצה הקל מנפשי הסבל
לי וגם לאחרים מרגוע ונחמה
בשירי הכינותי מימים ימימה.

משירי הרבים רק מעט נשארו
רק זעיר שם בעיני בני דורי יקרו
לא גדלה שמחתי בעת הללו אותם
אך ששתי בשמעי כי הם על שפתותם.

האמינו המליצים לזמן הציו מת
כי רק שיר הנשען על יסוד האמת
ימלט ממלחעות הזמן וישאר
ושיר כזב ישבח יהי לאין — לבער.

על שוקים בעת קציר.

Arany.

עגלות מסבלות בכל מיני כלכלה
לעיר תבואנה מהר ומשפלה
הפוסים והבקרים מנהגים האפרים.
מהזזה הבאתם למפור על השוקים
האם קציר השדות מברכה מועקים
רוב חטים ושעורים תבן ועשבות הרים?

הגידו אפרים הבשלו השבלים
ועל גדיש וקמה תשלחו המגלים
האספתם מאחו הקציר לאספות?
הלא ארצה בשורות האלמות שמה
ועל ראש כל אלמה צפיה רחמה
וחסידות ואנפות עם בגיהן מרחפות.

הסידות ואנפות גם הן להד הרגנות
ולמירות הקוצרים בקול צפצוף ענות
ארכו הימים שיר שמחה לא שמעו
בשנים אשר עברו מארה בארצנו
שדפון וירקון הכו שדותינו
ברצות אל הלא עתה המפות גרפאו.

יגבה לב העם פי ברכת אל מרומים
על תלמי האדמה לשוכניה שלומים
ומסגיב שפע כמו בימים קדמונים
בימים האלה אז גם אנכי
לעבודת האדמה הקדשתי פחי
ומשכרת יגיעתי הרלים וסלונים.

אמין ידים לעבודת האדמה
לא באלה חלקי ובנפש גבלמה
לשוא פחי לשתתי בכפי ויגיעתי
בעת להרוש ביד חרוצים שורות התלמים
בספרים בינותי דברי החקמים
ועל ספר התנתי ביד חרוצים מליצתי.

ריח שדות באפי ולכן געצבתי
וצר לי פי ורקרק הכרים עזבתי
את עורר בגל-שנה בעת קמה בשלה
ואומר מי ימן לי אבר פיונה
ועל נאות השדה לי אבחר המעונה
מתחדש מאותי בעת אראה הענלה
בעת קציר לעיר מבוא מחר ומשפלה
בענלה מסבלה אז רוחי — חבלה.

צוֹאתִי.

Eötvös.

הלא מחר בכלותי
נתיב חיי מלא תלאה
בהגיעי לקץ ימי
ועת מנוחה די באה.

תמורת אבן עלי קברי
אשר תגיד: פה ביתי!
יחי זכרי בהגיוני
אשר יחכימון פתי.

ואם תצאו בכל-שנה
ביום מותי לבקרני
תשוררו לי זמר נעים
נגינת שיר לזכרני.

זמר ארצי אשר אהבתי
אשר שרתם במסבי
ואולי אז אתעורר
ומשירכם יחם לבי.

ואם תלכו בכו דמעה
אשר מנפשכם באה
זמירת שיר תחי למליץ
ולאוהב דמעה נאה.

לֶחֶם סֹתְרִים בְּבֵית הַסֶּפֶר.

Jókai.

אָמִי אָמִי טוֹבָה אֲהוּבָה
אָנָּה תִּגִּי לִי מִהַלֶּחֶם
חֲתִיכָה גְדוּלָה אֲרוּכָה רַחֲבָה
שֵׁם הַסִּפּוּן אֵל תִּמְעִימִי
אֶקְחָה אֹתִי לְבֵית הַסֶּפֶר. —

לָמָּה זֶה לָךְ בְּנֵי יַקִּירִי
קַחַת אֶתְךָ לֶחֶם הַרְבֵּה?
דֵּי לָךְ גַּם חֶלֶק הָעֲשִׂירִי
רַק הָרֹאשׁ בְּמֵלֵא הַבֶּטֶן
מִה־לָּךְ לֶחֶם בְּבֵית הַסֶּפֶר? —

אָמִי אָמִי מִדְּבַשׁ מֵתוֹקָה
נָּא אֵל תִּמְנְעִי בְקִשְׁתִּי
הַרְבֵּה אֶלְמַד בְּטִנִּי צְמוּקָה
כְּגִלְגֵּל לְשׁוּנֵי פִי כְּגִחַל
מִהַר אֲרַעֵב בְּבֵית הַסֶּפֶר.

כֵּן בְּכָל-בֶּקֶר וּבְכָל-בַּיִת
דְּבָרוּ הַנְּעָרִים לְאִמּוֹתָם
לְבִיבוֹת מְשׁוּחָזוֹת בְּשֶׁמֶן זַיִת
לְקַחוּ אֹתָם כָּל-מִטְעָמִים
וּמִמֵּתִקִּים לְבֵית הַסֶּפֶר.

בְּבֵיתֵךְ לֹא יִדְעוּ הָאֲמָחוֹת
מִהַן גַּעֲשֶׂה לְבְנֵיךָן פְּתָאוֹם
תָּמִיד יִרְעֻבוּ בְּבֵנֵי לְבָאוֹת
וְגַם מִמֵּאֲכָל הַצְּהָרִים
יִקְחוּ אֹתָם לְבֵית הַסֵּפֶר.

לֹא יִדְעוּ הָאֲמוֹת הַמְּתוֹקֹת
לֹא הַמְּלַמְּדִים לֹא הַמּוֹרִים
בְּכָל-מוֹעֲצוֹתֵיהֶם הַעֲמוּקוֹת
לָמָּה נִשְׂאוּ לְחֶמֶם אֹתָם
כָּל-הַנְּעָרִים לְבֵית הַסֵּפֶר.

אֵל הַצּוֹפֶה כָּל-מִסְתָּרִים
אֵב הַרְחֻמִּים רַק הוּא יִדַע
מִה זֹאת עָשׂוּ שֵׁם הַנְּעָרִים
עַתָּה בְּמִצְפּוֹן לְקַחוּ אֹתָם
לְחֶם סֵתָרִים לְבֵית הַסֵּפֶר.

עֲשֶׂרָה נְעָרִים לְמִדּוֹ אֹתָם
דְּלִים רְשִׁים אֵין כֹּל בְּבֵיתָם
לְאֵלֶּה נִתְּנוּ בְּכָל-יּוֹם שִׁתָּם
כְּלָפְלוּ אוֹתָם חֲדָשִׁים הַרְבֵּה
בְּשָׁנַת רַעֲבוֹן בְּבֵית הַסֵּפֶר.

אם מטיאש.

Arany.

סילדיי ערוּבֶשׁ
פְּתָחָהּ הָאֲנָרָה
הַמְסִמָּה בְּדַמְעָתָהּ
רוּחָהּ בָּהּ נִשְׁבְּרָתָהּ.

שֵׁם יוֹשֵׁב בְּבִירַת פְּרָאג
בְּנָהּ בְּשִׁבּוּי מַלְחָמָה
מִקְתָּב זֶה יָבִיא לוֹ
בְּשׁוֹרַת גִּיל לְנַחְמָה:

שָׁבָה דוּמָם בֶּן אֲהוּב
הֵיחָה נִכּוֹן בְּטוּחַ
כִּי אֶפְדָּהּ בְּמַהֲרָה
בֵּית כְּלָאֵה פְתוּחָהּ.

רַב כְּסָף רַב זָהָב
אֲמֵן מִחִיר פְּדִיוֹנָהּ
יָד וְלֵב נִשְׁאֲתִי
תִּשׁוּב אֶל אֲרֻמוֹנָהּ.

שָׁבָה דוּמָם עַד בּוֹא עֵת
אֶפְדָּהּ מִמְצוֹדֹתֶם
בֶּן אֲהוּב מִי יְהִי לִי
אִם תִּפּוֹל בְּעֶרְמָתֶם.

אֵל מְיֹאֵשׁ הוֹנִידִי
שְׁלוּחַהּ הָאֲנָרַת
בַּק לְיָדוֹ תִּנְתֵּן
לְיָדוֹ וְלֹא לְאַחֲרָת. —

כְּכֹלֹתָהּ הַמִּכְתָּב
חֲתַמְתָּהּ בְּשַׁעֲנָה שְׁחוּרָה
וַתִּקְרָא עֲבָדֶיךָ
מִחֲצַר הַמִּטְרָה.

מִי מִכֶּם מִכְתָּב זֶה
יָבִיא אֵל פְּרָאג מַהֲר
צְרוּר זָהָב לְשִׁכְרוֹ
נָתוּן גַּם סוּם דוֹהַר. —

תְּגִידוּ לִי אֲשֶׁאֲנֹה
לְשִׁבְעַת יָמִים וְשָׁמָּה. —
לְשִׁבְעַת יָמִים לְאַהֲבַת אִם
לְשִׁבְעָה שָׁנִים הַמָּה.

תְּגִידוּ לִי אָבִיא לְךָ
תְּשׁוּבָה כְּמִשְׁלֵשׁ יָמִים —
שְׁלֹשֶׁת יָמִים שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים
לְאִם אוֹהֲבָה בְּלֵב תָּמִים.

אֵל שְׂדֵי לְמָה לֹא
נָתַתְּ כְּנָפִים
לְאַהֲבַת אִם בְּתַאֲוָתָהּ
תִּשְׁתַּוְּקַק בְּפָלִים!

וּבְדַבְרָהּ בְּמַר רִוְחָהּ אֵלֶיךָ יְיָ
עוֹרֵב שְׁחוֹר יְעוֹפֵף חֲזָצִיר
בְּדַמוֹתָו עַל מְגוֹן הַיָּם
הַיְנָאדִי יְחוֹפֵף.

נוֹצְתוֹ וְאֶבְרָתוֹ
בְּסוּפָה פָּרֵשׁ אֲרָצָה
וַיְחַטֹּף הַמִּקְתָּב
מִיָּדָה בְּמַעְרָצָה.

חֵישׁ אַחֲרֵי הָעוֹרֵב
תִּפְשׁוּ נָא תִפְשׁוּהוּ
קְחוּ מְגוֹן הַמִּקְתָּב
צוֹדְדוֹ נָא צוֹדְדוּהוּ!

וַיֹּרֵוּ הַמּוֹרִים
בְּקִנְיֵי הָעֶפְרָת
וַאִין אֶחָד הִרְבֵּה
הוֹטֵף הָאֲנָרָת.

עַד עָרֵב שׁוֹא בְּקִשׁוֹ
עַל כָּל-אֵלֶּה וְאֵלֶּזֶן
עַד בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה
קוֹל הוֹפֵק עַל חִלּוֹן.

מִי הוֹפֵק מֶה הוֹפֵק
פִּתְחוֹ עוֹרֵב שְׁחוֹר!
בְּפִיו עוֹד הָאֲנָרָת
אוֹ אוֹלֵי כְּתָב אַחֲרֵי.

אחר הוא פי נחמם
בשענה אדמדמת.
אודך אל חי בני חי
ברוכה היד החותמת!

— ❦ —

התבל.

Arany.

מִרְפְּכָה מוֹעֵקָה מִפְּכַד הַסֶּבֶל
לְשִׁבְרִים מִתְפַּצְצָה כֵּן בְּעֵינֵי הַתֵּבֵל
בְּכַבְדוֹת תִּתְהַפֵּךְ אוֹפְנִיָה יִשְׁגִּים
הַשְּׁלֵבִים יִמְטוּ גַם לְאַחֹר גַּם לְפָנִים.

כְּאַדְרַת עֵתִיקָה אֲשֶׁר נִקְרָעָה לְקָרְעִים
הַתֵּבֵל לִי נִדְמָה זֵיז עֵשׂ וְסָם שָׁם גְּעִים
לְאַחַד אֵלֶּה הַסְּחָבוֹת אֵינִן אִישׁ יוֹדֵעַ
אֵינִן מַחֲטֵ אֲשֶׁר יִתְפָּרֵן כָּל־חוּט יִקְרָע.

כְּרַחֲמֵי הָעוֹמְדִים עַל אֲשֶׁר הִפְרָקָה
הַתֵּבֵל הַפַּעַם תִּשְׁטַפְּחוּ לְמַהֲפָכָה
שִׁבְלַת הַמַּיִם וְהַפַּעַם אֵינִן נֹטֵף
כֹּל תִּסּוּב הַנִּלְנֵל וְתַחַת קָמַח קָטָב.

כְּתוֹפֵשׁ כְּנֹר זֶקֶן בְּלִי כַח וּמֹחַ
כְּעֵת שִׁכָּה נְגִינוֹתָיו יִדְכָּא וַיִּשׁוּחַ
וְרַק תַּחֲלֵת זְמִירָה אַחַת תַּעֲנִיגָה שְׁפָתוֹתָיו
כֵּן לְעֵת זְקִנְתוֹ הַתֵּבֵל עַל מְסֻבּוֹתָיו.

מִלֹּזֶן אוֹרְחִים הַמֵּבֵל בְּלִי חֵלֶזֶן וְדָלֶת
בְּקִיץ בּוֹ תִּהְיֶה לֶחֶם וְשָׂרֵב לְמֵאֲכֹלֶת
וְסוּפֹת קָרָח בְּפִתּוֹי תִּסְעֶרֶךְ מִמְּקוֹמֶךָ
כִּן בְּמִלֹּזֶן זֶה לְעוֹלָם לֹא תִמְצָא שְׁלוֹמֶךָ.

כָּאִישׁ שֶׁפּוֹר אֲשֶׁר יִמְצָא בְּכֹל-אֶבֶן בְּשִׁלּוֹן
וְגַם יְפוּל בְּכֹל-מִצְעֵד אֲשֶׁר יִצְעֵד בְּקִיקְלוֹן
כִּן גַּם הַמֵּבֵל כָּאִישׁ מְקַפֵּץ עַלִי הָרִים
וְעַל דָּרֶךְ סְלוּלָה עֶקֶב רִגְלָיו לֹא יָרִים.

בְּאִמְרֶךָ לִי רֵאשׁוֹנָה.

Vachot S.

בְּאִמְרֶךָ לִי רֵאשׁוֹנָה כִּי תֵאָדְבִינִי
הִינְדַעְתָּ רַעֲיָתִי מַה זֹאת אִמְרָתְךָ?
יְהִי הַכֹּל כְּזָב אֲשֶׁר בְּפִיךָ דְבַרְתָּ
וְאִמְתָּ רַק חֲמֵלָה בָּהּ לִבְבִּתִּנִּי.

בְּאִמְרֶךָ לִי רֵאשׁוֹנָה כִּי תֵאָדְבִינִי
מִרְגֵּשֶׁת קֹדֶשׁ עֲרָקִי גִמְלָאוֹ
אִמּוֹנָה וְגַם תִּקְוָה אֵל לִבִּי בָּאוֹ
לְעוֹלָם עַד אֲנֹנֵעַ זֹאת הַשְּׁמִיעֵינִי.

בְּאִמְרֶךָ לִי רֵאשׁוֹנָה כִּי תֵאָדְבִינִי
עֲצָמוֹתַי מִטַּל עֵדֶן הִחְלִצוּ
חַיִּים בְּאִמְרִים אֲשֶׁר שִׁפְתֶיךָ פָּצוּ
קָחִי נִפְשִׁי אִם בָּהּ נִפְשֶׁךָ תִּכְבִּינִי.

הַדְּבָר דְּבִרְתָּ לִי כִי תֵאֱהָבֵנִי
אֵל תִּשְׁכַּחֵי לְעוֹלָם בּוֹ חַיֵּי רוּחִי
בְּחַיֵּי אָנוּחַ בְּאֲשֶׁר תִּגְוַחֵי
וּבְמֹתֵי אֵלֶיךָ בְּאֲשֶׁר תִּלְיַנֵּי.

הַשְּׁאֵלָה.

Erdélyi.

אָדוּם רִדִיד פָּנֶיךָ יִתְנוּסִם
אִישׁוֹן עֵינֶיךָ יִהְיֶה לִי כַּסֵּם
אֲשֶׁאֲלֶךָ רַעֲיִתִי הַתּוֹכֵל תַּת
לְבָבְךָ לִי לְאַחֲזָה? בָּא הָעֵת!

לוֹ הָיָה רַעֲיוֹנֶיךָ פְּרַעֲיוֹנִי
לוֹ גַם לְשׁוֹנֶיךָ תִּהְיֶה כְּלִשׁוֹנִי
אֲמֵן בְּעַד אַהֲבָתְךָ פְּלִ-חֹנִי
אִם תֵּאֱבֹי אֵינן שְׁלֹ פְמוֹנִי.

הַרְעָה.

Bajza.

גָּסַע הַלְּאָה עֲדָרִי
עַמָּם קוֹל פְּעֻמוֹנָם
וְעוֹד תִּבְטָנָה עֵינֵי
לְמוֹלֶךְ בְּקַעֲזָה גְעִימָה.

מִלְפָּנִים הִלַּכְתִּי
עַל־עַל שְׂדוֹתַיִךְ
וְלִקְוֹל זְמֶרֶת חִלְיִי
יָד עֲנֵי הַתָּרִים.

וְעַתָּה בְּלִמּוּד אֶעֱמ׊ד
בְּדָד עַל רֹאשׁ סְלָעִים
אֶשָּׂא עֵינַי סָבִיב
מִזְרָחָה מִעֶרְבָה.

מִרְחֵבֵי זֶה הַכְּפָר
בְּנַעַם חֵן יִזְהִירוּ
נַחַל גְּבָעָה וְאַחֵר
בְּטַחַר תְּרַקִּיעַ.

אוֹלָם בְּלָם יִחַד
נִפְשֵׁי לֹא יִשְׁמְחוּ
נַחַל גְּבָעָה וְאַחֵר
אֲבִיט קוֹדֶר שְׁחוֹחַ.

תּוֹנֵת לְבִי אֶשָּׂא
לְהַר וְעֶמֶק עֲמִי
גַם שֵׁם לֹא תַעֲזֹבֵנִי
וְגַם בְּחִלּוֹם בְּעַת אִישָׁן.

שֵׁם בְּעֶמֶק מִטָּה
צְפוֹן קֶן יוֹנֵתִי
שֵׁם בְּאֶהֱל יוֹשְׁבָהּ
מִנְּה כָּל־יְנוּנֵי.

כְּמוֹ בַעֲלַת הַכִּשְׁפִּים
תִּמְשַׁכְנֵי אַחֲרֶיהָ
בְּעַמָּה יְפִי פָנֶיהָ
חִלְחֲלָה יְמֵלְאוּנֵי.

יוֹנְתֵי תַמְתֵּי
פִּתְחֵי גַא חֲלוּדָה
גַא הַבִּיטֵי הַגָּה
רַעַף עֲזוּד מִיַּחַל.

פָּנָיו כְּמוֹ צִיץ נֹבֵל
יִזְרִיד רֹאשׁוֹ אֶרְצָה
לְבוֹ חֲלָל בְּקִרְבוֹ
בְּאַהֲבָתוֹ גִּוַע.

אֵךְ לַחֲנָם אֶקְרָא
לֹא תִשְׁמַע שׁוֹעֲתֵי
תִשְׁאַנְּנָה הַרוּחַ
עַל הָאָחוֹ תִשָּׁב.

עַנְנֵי אֲדֵי כֶסֶף
טָהַר פִּכְבֵּי שָׁמַי
עֲדָרֵי הַלְּאָה גָּסַע
לֹא אֲשַׁמַּע פְּעֻמוֹנָם.

בְּשָׁלוֹם חָיִי יִפְתֵּי
גַם אִתְּ בְּקַעֲדָה גְּעִימָה
רַעְכֶם יִסַּע הַלְּאָה
וְעִמּוֹ יִסַּע כְּאִבּוֹ.

לו הַדְמָעוֹת.

Toth K.

לו הַדְמָעוֹת בְּסֵתֶר אֲבָבָה
לְנִטְפֵי פְּנִינִים יִהְפְּכוּ
לְצִוְאֵרֵי רַעֲיֹתֵי הַנְּעִימָה
חֲרוּזֵי חֲמֻדָּה יִשְׁטַחוּ.

לו כָּל־הַמִּית לִבִּי בַעֲדָךְ
תִּהְיֶה לְפָרַח וּלְצִיץ נָעִים
מִצַּע רַעֲיֹתֵי יְהוֹי רְצוּף
בְּעֲרוֹנַת רַבּוֹא דִּינְדָאִים.

לו אֲהַבְתִּי תְּהִי הַשְּׁמֶשׁ
נִגְהָה לְעוֹלָם לֹא יֵאָסֵף
אִז הַלְיָלָה כִּיּוֹם יֵאִיר
תָּמִיד לְרַעֲיֹתֵי אֲבָסָף.

קוֹל נְחֻמָּה לְבְנֵי עַמִּי וְאַרְצֵי.

Losonczy.

בְּלִבְבַּ עַמִּי וּבְנֵי אֶרְצֵי תִמְחֹזֵן
נִפְנָם עֲצָם הִבָּה קָרַח וְקִפְאוֹן
נִפְשָׁם תִּתְחַדַּד בְּלִהוֹת עַל כָּל־פְּנִים
כְּשִׁמְיִם עֵת הַתְּקַדְּרוּ בְּעַנְגִּים.

¹ עת הבה קרח נורא בחדש מאי תרלי"ד הכרמים והשדות
בארצנו ארץ אונגרון הברוכה ועשה אותם לשממה במהפכת אלהים
את ארץ מצרים במכת ברד.

חַמְדַּת עֵינַי גִּיל וְעֵדָנִים מְסַבֵּיב
צֵיץ בְּהִדְרוֹ וְנֹעַם זְהָרוֹ הָאָבִיב
אֶלְפֵי נֹצֵה עַל כָּל-עֵנָף וּפְרָחִים
הוֹי לְעֶפֶר בְּיַד קָר וּכְפֹזר מְנַחִים.

תְּדַמַּע עֵינַי יְכַאֵב לִבִּי בְּחִרְדָּה
עַל כָּל-צִמְחַ כְּפֹזר וְקִרְחַ יַד הַדָּה
רַבַּע הַפֶּדָּה עֲמֹק תְּקוּנָה לְכֹר עֲמֹל
שָׂדֶה כָּרֵם כְּלוֹ זֶרֶם וְחִנְמָל.

עוֹרָה עֲמִי עוֹרֵי אֶרְצִי אֵל תְּהִיו
כַּמֶּת כָּל-חֹמְטֵי תְּקוּנָתוֹ כְּלוֹי
יָקוּם לְבַבְכֶם וּבְמִסְבָּבְכֶם תִּבְטְחוּ
יִשׁוּב יִפְרַח כָּרֵם שָׂדֶה פֶר וְאָחוּ.

יֹרִיד מְטֹר גֶּשֶׁם בְּרֻכָּה אֵל חַיִּים
נְעֻטוֹף גִּילָה עֲמֹק עֶכּוֹר פִּי שְׁנַיִם
קוֹו לְאֵל בְּחֶסֶדוֹ יִרְוֶה שְׂדוֹתֵיכֶם
זְרַעוּ שְׁנִית וְשְׁנִית יִפְרְחוּ גְאוֹתֵיכֶם.

אִם הָאָבִיב קִם כְּאוֹיֵב נִגְדָנוּ
וּבְחֻמָּתוֹ כִּלְהַ יִּגִיעַ כְּפִינִי
חֲדַמְעָה לֹא תוֹעִיל לָנוּ רַק מְלֹאכָה
רַק אֵל לֵב שְׂמַח יִתֵּן אֵל בְּרֻכָּה.

שְׂאוּ עֵינֵיכֶם לְבוֹרָא תֵּבֵל מְאִין
וְאוּלֵי גִשְׁמַר עוֹד בְּכֻלְיְכֶם מְעַט יִיז
הָיוּ בְּטוֹבָה פֹּסֵם שְׂאוּ בְּיַדְכֶם וְגִבְעֵי
מְלֹאוּם וְקִרְאוּ אֵל בְּמַהֲרָה יוֹשִׁיעַ.

קָרְשׁוּ חָנָא קָרְשׁוּ דְאַנְהָ לְשִׂאוּלָהּ
כִּי עֲצָבוֹן לֹא יֵאָהֵב אֵל בְּמַעֲלָה
בִּימֵי רָעָה שְׂתוּ לְרוּיָהּ בּוֹס בְּרָכָה
תִּרְאוּ פְּלָאִים גָּסִים יְגוֹן וְאַנְחָה.

יָמִים רָעִים עוֹד מֵאַלְהָ מְצִאוּנוּ
וְאַלְחִינוּ עַד הַפָּה לֹא עֲזָבָנוּ
עִם גְּבוּרִים בְּכַחוֹ יְעוֹז בְּתַשְׁבְּחָהּ
מְגוֹן עֲזָרוֹ לֹא יִתְגַּדֵּהוּ לְשִׂאֵיהָ.

קוּי לְאֵל שְׁנוֹת הַבְּרָכָה תְּשׁוּבָנָהּ
נְאוֹת הַשְּׁדָה עוֹד מְדַשֵּׁן תְּזוּבָנָהּ
עִם גְּבוּרִים יִשָּׂא יִסְבּוֹל בְּמַעֲוָגִים
יְבַטֵּחַ יִהְיֶה יָמִים טוֹבִים בְּרֵאשׁוֹנִים.

— ❦ —

הָעֵלָם וְהַקִּשְׁתָּהּ.

Arany.

בְּעֵינַי אַחַת בָּכֹו עֲגָנִים
וּבִשְׂגִית שְׁחָקוֹ שְׁחֹק
בְּמַפְלְשֵׁי עֵבִים צְבָעֵי עֲדָנִים
קִשְׁתָּהּ עֲלֵתָהּ מֵרְחוֹק.
עֵלָם נְחָמָד יִפְּחַ עֵינָיִם
קוֹצוֹת לְשַׁחְרוֹת עַל אִפְיוֹ
לְזַהְרֵי קִשְׁתָּהּ בְּשָׁמַיִם
בְּתֵאֵנָה הַרִים עֲפָעִפְיוֹ.

שם הנִשֶׁה בְּרוּם רָקִיעַ
מִה נִהְדָּר בְּזִיו יִפְעֶתוּ!
אֲעֵלֶה שָׁמָּה בְּלִי יָגִיעַ
אֲעֵלֶם בְּרֵאוֹת תְּמוֹנָתוֹ.
יֹרְדִים וְעוֹלִים שָׁם מְלֹאכִים
אֲעֵלֶה עִמָּם שְׁמִימָה
טוֹבִים תְּמִיד הַמְּלֹאכִים
אֲלֶכָה עִמָּם הַפְּעֵמָה.

קְרוֹב מְאֹד הַדֶּרֶךְ שָׁמָּה
לִירְבִּיתִי הַיַּעַר נָגַע
בְּעוֹד הַשֶּׁמֶשׁ עַל הָאָדָמָה
אָבוֹא שָׁמָּה כְּמוֹ רִנֵּעַ.
לְהַבִּישׁ בְּשָׁמִי מְרוֹם פְּגִימָה
אָח! מִה יָקָר מִה נְעִים
אֲעֵלֶה אֲבִישׁ עַרְבוֹת בְּלִימָה
אֲצִיץ פְּלֹאֵי הַפְּלֹאִים.

דָּבַר דְּבָרוֹ רִיז הַיַּעַר
לֹא שָׁמַע צַעֲקוֹת הָאָם
מִהָר צָעֲדִיו לְמְרוֹם יַעַר
כְּאֵלוֹ רוּחַ תְּשׁוּאִים.
קָרָא לְרַגְלָיו אֲלֵפֵי פְּרָחִים
עֲלֵם נְעִים שָׂבָה נָא פֹה!
יִצְפְּצְפוּ צִפְרִים עַל כָּל־דְּרָכִים
לֹא יִשְׁמַע זְמִירָתוֹ.

יַעֲקֹבֵי פַעַמְיֹו בּוֹר הַלְקָלְקִים
אֲנִמִּי רַפֵּשׁ קִנִּי בְצָה
יֵאָחֲזוּ בְגִדֵי חוֹחִים חֲפִים
אֲנִה תָנוּס בְּמְרוֹצָה?
לֹא יֵאָחֲרֶהוּ מֵעִינֵי גַחַל
יִדְלַג יִקְפִּץ עַל גְּבֻעוֹת
יִדְרוֹךְ כְּחִץ עַל פֶּתַח וְשַׁחַל
עֵינָיו לְגֹשֶׁר הַנְּגַחֹת.

מִנְמַת פָּנָיו רַק קִדְיָה
תֵּאָוָה אַחַת תִּמְלֵאָהוּ
לְהַבִּיט לְשָׁמַי מְרוֹם פְּנֵימָה
רוּחוֹ בְּקִרְבּוֹ תִפְעַמְהוּ
יִכְמְדוּ בּוֹ נֶסֶם לֵב וְקָרֵב
לְבוֹא לְמָקוֹם תִּכְלִיתוֹ
וְלִמְצוֹא שָׁם טָרֶם בּוֹא עָרֵב
חֲמֵלְאָכִים מִתִּי בְרִיתוֹ.

אֶפֶר זָקֵן חוֹרֵשׁ תִּלְמִיּוֹ
יִשְׁאַלְהוּ עַל מְרוֹצָתוֹ
חָנָם יִיגַע לְאַחַר פַּעַמְיֹו
לֹא יִשִּׁיבוּ מִנְתִּיבָתוֹ.
צַעֲדוֹת רַגְלָיו יְחִישׁ יִמְחַר
עַל שְׁפָתָיו רַק הַתְּשׁוּבָה
דְּרָכֵי לְגֹשֶׁר שָׁם בְּיַרְכְּתֵי יַעֲר
אֲשַׁעֲלָה וְאַחַר אֲשׁוּבָה.

דִּם נָא דַמָּה עֲלֶם בְּעַר
נִפְשֶׁךָ הִבֵּל מִבְּקִשָּׁת
זִיו הַזֹּהַר בְּמָרוֹם יַעַר
הֲלֹא זֶה רַק מֵרְאֵה קִשָּׁת.
עַת הַרִיקוּ עֲנֵנֵי שְׁחָקִים
נְשָׂמִם עַל שָׂדֶה וּמְרֻעָה
יִשְׁאַבּוּ דָלִיִּם מִיָּם רְחוֹקִים
וְזֶה הַמֵּרְאֵה אֲשֶׁר תִּרְאֶה.

חֲנָם תִּינַע עֲלוֹת לִפְשֶׁךָ
קִצְהוּ בְּמִרְחָבֵי רְקִיעַ
וְלוֹ גַם תַּעֲרֹף בְּאֲבָרוֹת נֶשֶׁךְ
אֶל גְּבוּלוֹ לֹא תִגִּיעַ.
אֶךְ מִפֶּל-מוֹעֲצוֹת הָאֶפֶר
אֲטוּמֹת אֲזִנֵּי הַנֶּעַר
חַיִּים רָד עַל פְּנֵי הַכֶּפֶר
בְּבוֹאוֹ לַחֲשֻׁבַת הַיַּעַר.

שָׁם קוֹל אֲנָחוֹת שָׁם קוֹל צְבָחוֹת
קוֹל יְנֻשׁוֹף כּוֹס וְתַנְשֻׁמַת
יְלִיל יִשְׁיִמוֹן עַל כָּל-הָאֲרָחוֹת
וְשִׁבְלוֹלִים הַלְכֵי תָמָם.
סֶבֶךְ הַעֲצִים יִפֶּה פְּנֵי
כַבְּעוֹ אֶפֶל יִקְחָהוּ
רַק הַקִּשָּׁת כָּל-מַעֲיָנֵי
וְאֵין דְּבַר יַחֲרִידָהוּ.

ישאלו דרכו עבדים ושבים
ונם ישחקו על מעגהו
אלכה אל הנשר בעבים
לראות בעיני מהזה הוא.
חנם תלך מעגה כלם
בלעג יקרצו שפתותם
התשא עמך גם הסלם
לכבדים במסלוחם?

אך לא ישית לב הנער
למועצות אנשים אלה —
הלאה הלאה למרום יער
ארוץ להביט הפלא.
יריץ ויפול מלא קומתו
כמעט רגלו נשברה
בחלקלקות נתיבתו
כבאבו יצעק מרה.

ובצעקותיו וביללותיו
עיניו נשואות למרומים
להוד הנשר כל-תאותיו
שכב וקרבו המים.
אולם מה-זאת פלא פלאים
פאבו בפלים נבר
במפלשי עבים זיו הצבעים
נמוג ונם חלה ועבר.

דומה דומה אל מעבורה
שוע בידו השמוחה
גשר קשת חזיון נורא
הלא להעלותי שלחוק.
ואם לא אעלה לשמים
עם מלאכים לשבת
נגמטה נפשי באור החיים
טוב פי אבחר לי מות.

עיפה נפשו אך צעקתו
באפל היער באה
באזני ישיש במערתו
שערת ראשו נוראה.
קרא לנער המתעלה
בכאבו שזכב דומם
הלא פיה פתיחה יאלף
למה תמות בעוד יומם.

למה זה תרוין לשחת
בכליון רוח געין
תשאף במשובה גצחת
להבל הבלים לאין?
רק זהר גדר הקשת
גמוג וילף והלום
מחלאתה מתקדשת
הארץ והנה חלום.

ועוד דברים רבים פאלה
דבר לו בקול נחומים
הורהו סתרי כל-פלא
פה מטה ונם במרומים.
גלל מול עיניו כמגלה
הטבע ומסלותיו
וקמו אור השחר עליה
השיבו אל בית אבותיו.

חזה הנער גם להלאה
הוד תקשט בקריע
ועינו מבכי תמיד מלאה
לבו שמיר הבקיע.
פי קו לקו אמר יביע:
ראות האדם לעינים
אין סלם ונשר להגיע
בנתמותה חי לשמים.

הַבְּקָעָה.

Kisfaludy K.

בְּקָעָה נְעִימָה אֶרֶץ אֲבוֹתַי
הַאֲרָאָה אוֹתָךְ עוֹד בְּיָמוֹתַי?
בְּאֲשֶׁר אֵלֶיךָ אוֹ אֶקוּמָה
עֵינַי לְמוֹלֶיךָ גַּם בְּתַנּוּמָה.

כָּל-עוֹף יָבוֹא מֵאֲדָמְתָךְ
אֲשָׁאֵל הַתְּחִי עוֹד בְּשִׁלּוֹתָךְ?
אֲשָׁאֵל זֹאת עַנְגֵי הָעֵבִים
וְגַם הַרוּחֹת רָצִים שְׂבִים.

מֵעַנָּה כָּלֵם לֹא יִנְחַמְנִי
כִּיתוֹם נַעֲזֹב דָּלְפָה עֵינִי
כָּדָד וְאֵבֵל גַּפְשֵׁי תִלְהֶה
כְּצִמּוֹחַ יֵבֶשׁ עַל רֹאשׁ סָלַע.

בְּקָעָה נְעִימָה בְּהַ גּוֹלְדֹתַי
הִרְחַק מְאֹד מִמֶּנִּי גַפְרֹדֹתַי
כְּעֵלָה נוֹפֵל בְּיוֹם הַקֶּרֶה
הִלָּאָה נְשִׂאתַנִּי הַסְּעָרָה.

הגולה מארצו.

Bajza.

בְּיַט אַחֲרָיו מִהַגְבָּעָה
הַנוֹסֵעַ וְיִלְךָ הַלָּאָה
שֶׁם בְּעֵמֶק מְקוֹם מוֹלְדָתוֹ
אֶרֶץ אֲבוֹתָיו — נִפְשׁוּ מְלָאָה
מִכָּאֵב לְבוֹ רִוְחוֹ הוֹמָה
מִכָּל-שְׁפִיִּים קוֹל שׁוֹמֵעַ
צֹאתָה לְשָׁלוֹם אִישׁ נוֹסֵעַ!

בְּמוֹרֵד הָרִים וְתַחֲתֵיתָ עֲמָקִים
עֶרְפָּה יִפְגַּח הַנוֹסֵעַ
לוֹ יִרְאוּ רַק הַשְּׁחֻקִּים
תַּחֲתֵם אֶרְצוֹ תִשְׁתַּרַע
יִסַּע הַלָּאָה אִךְ גַּם כָּאֵבוֹ
יִסַּע עֲמוֹ וְקוֹל שׁוֹמֵעַ:
צֹאתָה לְשָׁלוֹם אִישׁ נוֹסֵעַ!

גָּזוּ חֲלָפוֹ הָרִים עֲמָקִים
לֹא יִרְאוּ גַם הָעֵבִים
מִרְאֵה אֶרְצוֹ כְּחֵלוֹם יַעוֹף
וְכַחזִיזִים רָצִים שְׂבִים
נִשְׂאָר עֲמוֹ רַק כָּאֵב לְבוֹ
נִפְשׁוּ בְּקִרְבּוֹ מִתְבּוֹדְדוֹת:
בְּשָׁלוֹם חָיִי אֶרֶץ מוֹלְדָתָּ!

עָבְרוּ יָמִים הָלְפוּ שָׁנִים
מִהֶלְפוֹת רֵאשׁוֹ לְבָנוֹת כְּשֶׁלֶג
וְעוֹד חַי בְּקִרְבּוֹ זְכוֹן אֶרֶצוֹ
אִם נִם יִפְשׁוּט גּוֹז כֵּילֵק
מִכְאוֹב לְבוֹ יִקְבְּרוּ עֲמוֹ
תְּמָאוֹת רִיחוֹ בְּמוֹתוֹ נִזְדָּדַת:
בְּשָׁלוֹם הָיִי אֶרֶץ מוֹלָדַת!

B
862. II.

HEBRÄISCHE DICHTUNGEN

VON

SIMON BACHER.

AUS DEN GEDRUCKTEN SCHRIFTEN U. DEM HANDSCHRIFTLICHEN NACHLASSE DES VEREWIGTEN VERFASSERS AUSGEWÄHLT UND HERAUSGEGEBEN

VON SEINEM SOHNE

WILHELM BACHER.

II. THEIL.

UEBERSETZUNGEN

AUS DEM

DEUTSCHEN UND UNGARISCHEN.

WIEN, 1894.

IN COMMISSION BEI CH. D. LIPPE.

DRUCK VON ADOLF ALKALAY, PRESSBURG.